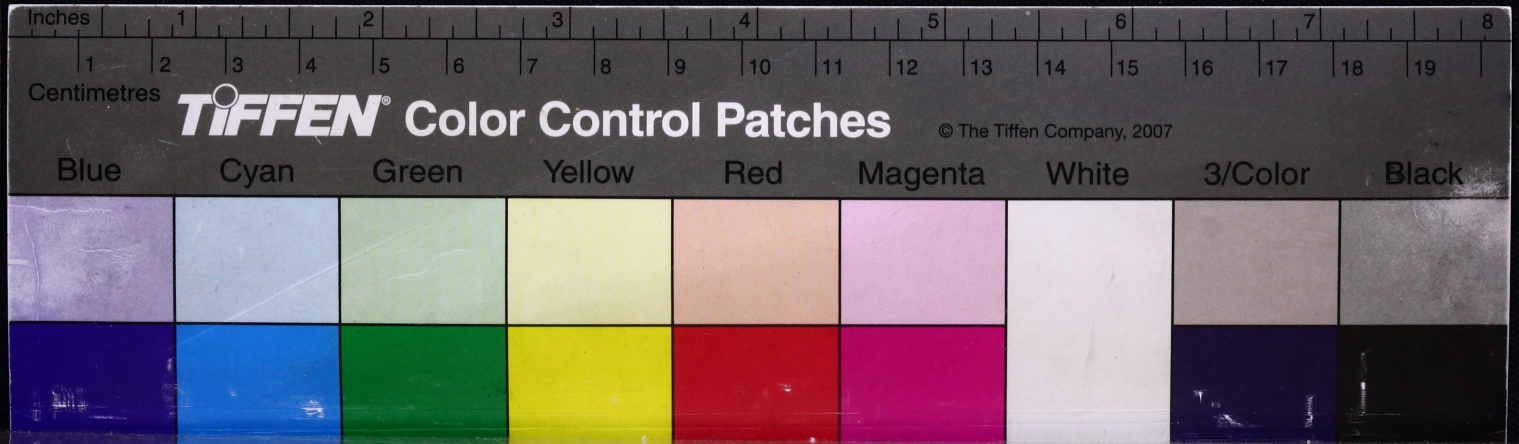
Inches
1
2
3
4
5
6
7
8
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
Centimetres
TIFFEN® Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black

RMI I. 1153.

Minden javát Isten néki adta, Földön, Mennyen meg-engedte Attya,
Mindeneknek ő légyen Birája, Magát láſſad im mint meg-alázta.
Bűnös-vóltát nem nézé Júdáſnak, Nagy Ur lévén ſzolgál Tanúlóknak, Ideje lőn mikor Vacsorának, Magát adá a' Tanítványoknak.
A' kőntőſt-is magáról le-veté, Keſzkenőjét ő kezében vévé, Kivel magát ottan bé-övedzé, Szokáſokat Sidóknak jelenté.
Reá néznek miben igyekezik, Medenczébe viz tőlle őntetik, Tanítványok lába meg-moſatik, Csudálkoznak hogy mit cselekeſzik.
A' lábokat mikoron moſnája, Rendel juta Chriſtus a' Simonra, Simon monda hogy nem-méltó arra, Nem-engedi, néki lábát moſſa.
Nagy ſzép ſzóval IESUS igy felele: Ha nem-moslak, réſzed dicsőſſégbe, Nem fog lenni velem az Egekbe, Mikor jutok Atyám eleibe.
Im ezt halván Péter el-ijede, Fenyegető-ſzótúl el-rettene, Búsúlt ſzivel Urunknak kőnyőrge, Lábát, fejét néki őntőzneje.
Hogy lábokat ſzép rendel meg-mosá, Ő teſtére ruháját ragadá, Vacsorához magát véllek adá, Tanúságra akkoron ezt mondá:
Tudgyátok-é mit én cselekedtem? Noha Urrá, és Meſterré lőttem, Lábatokat meg-moſtam, s' meg-kentem, Ugy tegyetek a' mint én miveltem.
Sok jó példát adtam-is ti-néktek, Meg-mutattam mit cselekedgyetek, Uratoknak kedvét kereſsétek, Akarattyát néki kőveſsétek.
Ha ezeket ti meg-tanúllyátok, Kiket tőllem ſokſzor hallottatok, En Atyámnak ſzavát fogadgyátok, Ha tartyátok, igy léſztek bóldogok.
Fejen-ként mi a' kik Kereſztyének, Vagyunk: ſzűkség ſzólgálnunk Iſtennek, Jó gyűmőlcsét teremtsük Hitünknek, Hogy jutalmát veheſsük ezeknek.
Barátinknak lábokot meg-moſſuk, Mi Urunktól a' mint meg-tanúl-

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR
Átengedett főlöspéldány

RMI I. 1183.

Minden javát Isten néki adta, Földön, Mennyen meg-engedte Attya,
Mindeneknek ő légyen Birája, Magát láſſad im mint meg-
alázta.
Bűnös-vóltát nem nézé Júdáſnak, Nagy Ur lévén ſzolgál Tanúlók-
nak, Ideje lőn mikor Vacsorának, Magát adá a' Tanítványok-
nak.
A' kőntőſt-is magáról le-veté, Keſzkenőjét ő kezében vévé, Kivel
magát ottan bé-övedzé, Szokáſokat Sidóknak jelenté.
Reá néznek miben igyekezik, Medenczébe viz tőlle őntetik, Tanít-
ványok lába meg-moſatik, Csudálkoznak hogy mit cselekeſzik.
A' lábokat mikoron moſnája, Rendel juta Chriſtus a' Simonra, Si-
mon monda hogy nem-méltó arra, Nem-engedi, néki lábát
mőſſa.
Nagy ſzép ſzóval IESUS igy felele: Ha nem-moslak, réſzed dicsőſ-
ségbe, Nem fog lenni velem az Egekbe, Mikor jutok Atyám
eleibe.
Im ezt halván Péter el-ijede, Fenyegető-ſzótúl el-rettene, Búsúlt ſzi-
vel Urunknak könyörge, Lábát, fejét néki őntőzneje.
Hogy lábokat ſzép rendel meg-mosá, Ő teſtére ruháját ragadá, Va-
csorához magát véllek adá, Tanúságra akkoron ezt mondá:
Tudgyátok-é mit én cselekedtem? Noha Urrá, és Meſterré lőttem,
Lábatokat meg-moſtam, s' meg-kentem, Ugy tegyetek a' mint
én miveltem.
Sok jó példát adtam-is ti-néktek, Meg-mutattam mit cselekedgyetek,
Uratoknak kedvét kereſsétek, Akarattyát néki kővelsétek.
Ha ezeket ti meg-tanúllyátok, Kiket tőllem ſokſzor hallottatok, En
Atyámnak ſzavát fogadgyátok, Ha tartyátok, igy léſztek ból-
dogok.
Fejen-ként mi a' kik Kereſztyének, Vagyunk: ſzűkség ſzólgálnunk
Iſtennek, Jó gyűmőlcsét teremtsük Hitünknek, Hogy jutal-
mát veheſsük ezeknek.
Barátinknak lábokot meg-moſſuk, Mi Urunktól a' mint meg-tanúl-

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR
Átengedett főlöspéldány

tük, Ki ſzomorú, azt meg-vigaſztallyuk, Ha goromba, jó tanácscsal tarcsuk.

Boſzſzúságot békével ſzenvedgyünk, Szegényeknek igen adakozzunk, Ha tudatlá ſzükség tanítanunk, A' ki vétett bűnét meg-bocsáſſuk.

Láb-mosáſnak ez magyarázattya, Mellyet Chriſtus Vacsorán mutata, Egy-más terhét el-viſelnünk hadgya, Orſzágában bóldogságát adgya.

Dicsirteſsék az Atya Ur Iſten, Véle-ősſzve a' Fiú Ur Iſten, Szent Lélekkel egy bizony Ur Iſten, Mind örökkön örökké úgy légyen. Am.

MAS.

Nota: *Mittitur ad Virginem Dei &c.*

MAter Sapientiæ Roſa ſine ſpina, MARIA ingemuit hora matutina, Dùm audivit Dominum captum, & ligatum, Pergit Jeroſolymam, ut videret Natum.

Horâ prima Filium cæſum, & afflictum, Cernit & ab impiis vinculis adſtrictum, Ad Pilatum Præſidem duci cum clamore, Tota tunc contremuit magno præ dolore.

Acclamantem populum hora tertiarum, Crucifige: percipit cor ſit plus amarum, Spinis punctum aſpicit Natum, & ferentem: Crucem, ſequens Filium moeſtam habens mentem.

Horâ ſextâ Dominum, in Cruce levari, Reſpicit, & ferreis clavis conclavari, Frangi membra Filii, & ſangvinem fundi, Repletur doloribus Dominatrix Mundi.

Horâ nonâ Spiritum Patri commendantem, Audit Natum lugubri voce expirantem: Cujus latus Lancea quando perforavit, Genitricis viſcera ferrum penetravit.

De Cruce depoſitum horâ Veſpertinâ, Tenet inter brachia Coelorum Regina, Quem dùm lavit lacrymis, madidum cruore, Se aſpergit ſangvinis ſacrati dolore.

Horâ Completorii quando ſepulturæ, Corpus Sacrum traditur Virgo Mater durè, Lamentatur ejulans ſe tàm deſolatam, Natoque tàm inclyto ſic fore privatam.

Has ho-

Has horas Canonicas tibi cum amore, Virgo Mater offero pro tuo dolore, Ut quæ Crucem Filii mente pertuliſti, Nos ducas ad gaudia ſempiterna Chriſti. Amen.

M A S.

Ex more docti myſtico. Nota: Menyorſzágnak &c.

ATyáinknak ſzokáſokból, Kereſztyéni rend-tartásból, Tartsuk-meg a' bőjt-napokat, Szentűl viſelvén magunkat.

Elsőben ezt a' Próféták, Meg-tartották a' Szent Atyák, A' Chriſtus-is meg-ſzentelé, Negyven-napiglan bőjtőlé.

Ellyűnk immár józanſággal, ételűnkel, italunkal, Pœnitenczia-tartáſſal, Legyűnk lelki-vigyázáſſal.

Távoztaſſuk-el a' vétket, Hogy ne-rútítsa lelkűnket, Utat ne-nyiſſon ſzivűnkre, A' Sátán késértetire.

Iſtenűnkhőz fohaſzkodgyunk, Egy ſzivel hozzá kiáltsunk, Le-borúlván könyörögjűnk, Szent haragját engeſztellyük.

Bűneinkel Felségedet, Meg-bántottuk Szent nevedet, De tudgyuk hogy irgalmas vagy, Bűnősők kegyes Attya vagy.

Emlékezzél-meg mi-róllunk, Hogy gyarló fiaid vagyunk, Adgyad nékűnk Szent Lelkedet, Dicsirheſsük Szent Nevedet.

Bocsáſd-meg mi bűneinket, Es jobbits-meg életűnket, Hogy te kedvedben leheſsünk, Es veled eggyűtt élheſsünk.

Engedgyed ezt Szent Háromság, Ki mindenben vagy igaſság, Foganatos könyörgéſsünk, Légyen haſznos ſzenvedéſsünk.

Dicsőſség légyen Atyának, Ő eggyetlen-egy Fiának, Mi kegyes Vigaſztalónknak, A' tellyes Szent Háromságnak. Amen.

HYMNUS DE PASSIONE DOMINI.

PAtris Sapientia, Veritas divina, DEUS Homo captus eſt; horâ matutinâ, A notis Diſcipulis citò derelictus, A Judæis traditus, venditus, & afflictus.

Horâ primâ Dominum, ducunt ad Pilatum, Et à falſis teſtibus, multùm accuſatum, Colaphis percutiunt, manibus ligatum; Vultum DEI conſpuunt, lumen Coeli gratum.

Crucifige clamitant, horâ tertiarum, Illusus induitur, veste purpurarum; Caput ejus pungitur, coronâ spinarum: Crucem portat humeris ad locum pœnarum.

Horâ sextâ IESUS est Cruci conclavatus, Et est cum Latronibus, pendens deputatus. Præ tormentis sitiens, felle saturatus, Agnus crimen diluens, sic ludificatus.

Horâ nonâ Dominus IESUS, expiravit. Eli clamans, spiritum Patri commendavit. Latus ejus lanceâ miles perforavit, Terra tunc contremuit, & Sol obscuravit.

De Cruce deponitur horâ Vespertinâ; Fortitudo latuit in mente divina, Talem mortem subiit, vitæ medicina: Heu! Corona gloriæ jacuit supina.

Horâ Completorii, datur sepulturæ, Corpus Christi nobile, spes vitæ futuræ, Conditur aromate: implentur Scripturæ. Jugi sit memoriæ, mors hæc mihi curæ.

Has horas Canonicas, cum devotione, Tibi Christe recolo piâ ratione: Ut qui pro me passus es, amoris ardore, Sis mihi solatium, mortis in agone.

Patris Sapientia. Nota eadem.

A Tyának Bölcsesége bizony Istensége, Vecsernyekor fogaték Christus Embersége. Az ő Tanitványitól hamar el-hagyattaték, Sidóknak árultaték, igen meg-kötözteték.

Első órán Ur IESUS Pilátushoz viteték, Hamis tanúságoktól igen bé-vádoltaték: Arczúl s' nyakon vereték, kötözve viselteték, Egi-világosságnak Szent orczáját pökdösék.

Harmad órán Ur Iesust, feszíteni kiálták; Bársonyban öltöztetvén méltatlanúl csúfolák. Tövisses koronával, Szent fejét meg-liggatták, Keresztfáját viselni, Szent vállára, fel-adák.

Hatod órán Ur Iesust, keresztfára feszíték, Kinnya miatt szomjúzék méreggel itattaték. Fügvén a' tolvajok-közt, hozzájok hasonlíttaték; Bün el-mosó bárányunk, ekképpen csúfoltaték.

Kilencz órán Ur Iesus, e' világból ki-múlék. Szent Attyához kiáltván, lelke ki-

lelke ki-bocsáttaték, Egy Vitéz dárdájával, óldala lyuggattaték, Föld ottan meg-indúla, a' Nap meg-homályosodék.

Vecsernyének idején kereſztről le-véteték, Iſtennek nagy ereje, illy módon titkoltaték, Eletnek orvoſsága, illy kinnal ölletteték, Jaj, Menynek dicsőſsége, illy-képpen tapodtaték.

Complétának idején, koporsóban téteték, Chriſtusnak nemes teſte, s' gyólcsban bé takartaték, Kenettel meg-keneték. Iráſok bé-telének. Légyen emlékezete, nálunk e' ſzenvedéſnek.

Ez ſzentséges igéket, nagy áhítatoſsággal, Néked Chriſtus mi mondgyuk, keſerves ohajtáſſal, Mint, ki értünk ſzenvedél, ſzeretetnek langjával. Légy halálunk óráján, nékünk vigaſztaláſſal. Amen.

Planctus Beatæ Virginis MARIÆ.

STabat Mater doloroſa, Juxta Crucem lacrymoſa, Dùm pendebat Filius: Dùm pendebat Filius.

Cujus animam gementem, Contriſtantem, & dolentem. Pertranſivit gladius. O quàm triſtis, & afflicta, Fuit illa benedicta. Mater Unigeniti. Mater &c. Quæ mœrebat, & dolebat, Et tremebat cùm videbat. Nati pœnas inclyti. Quis eſt homo, qui non fleret, Chriſti Matrem ſi videret. In tanto ſupplicio? Quis non poſſet contriſtari, Piam Matrem contemplari Dolentem cum Filio? Pro peccatis ſuæ gentis, Vidit Ieſum in tormentis Et flagellis ſubditum. Et &c. Vidit ſuum dulcem Natum, Morientem deſolatum. Dùm emiſit ſpiritum. Eja Mater fons amoris, Me ſentire vim doloris. Fac, ut tecum lugeam. Fac, ut: Fac, ut ardeat cor meum, In amando Chriſtum Deum. Ut ſibi complaceam. Sancta Mater iſtud agas, Crucifixi fige plagas. Cordi meo validè. Cordi &c. Tui Nati vulnerati, Tàm dignati pro me pati. Pœnas mecum divide. Pœnas: Fac me verè tecum flere, Crucifixo condolere. Donec ego vixero. Donec &c. Juxta Crucem tecum ſtare, Te libenter ſociare. In planctu deſidero. In &c. Virgo Virginum præclara, Mihi jam non ſis amara. Fac me tecum plangere. Fac, ut portem Chriſti mortem, Paſſionis ejus ſortem. Et plagas recolere. Fac me plagis vulnerari, Cruce hac inebriari. Ob amorem Filii. Ob &c.

Inflammatus, & accenſus, Per te Virgo ſim defenſus. In die Judicii. In &c. Fac me Cruce cuſtodiri, Morte Chriſti præmuniri. Confoveri gratiâ. Quando corpus morietur, Fac, ut animæ donetur. Paradiſi gloria. Paradiſi gloria. Amen.

Stabat Mater doloroſa. Nota eadem.

ALla a' keſerves Anya, Kereſzt-fánál ſiralmába. Midőn fűgne Szent Fia. Midőn fűgne Szent Fia.

Kinek meg-epedett ſzivét, Tőredelmes, és bús-lelkét. Hegyes-tőr által-járta. Hegyes-tőr &c.

Oh mely keſeredet igyben, Akkor valá győtrelemben. Eggyetlen-egynek Annya. Eggyetlen- &c.

Ki ſir vala, és kínlódék, Retteg vala, s' ſzomorkodék. Hogy lőn Fia halála. Hogy lőn &c.

Vagyon-é ki ne-ſiratná, Chriſtus Annyát hogy-ha látná. Illy nagy ſzomorúságban. Illy nagy &c.

s' Ki tűrhetné hogy ne-ſzánná, E' Szent Anyát hogy-ha látná: Fiával illy nagy kínban? Fiával &c.

Az ő népének vétké-ért, Látta IESUS-nak győtrelmét. Es meg-oſtorozását. Es &c.

Látta az ő édes Fiát, Hólt-ſzámban ő el-hagyását. Szent Lelke ki-adását. Szent &c.

Oh Szűz ſzeretet forráſa, Hogy fájdalmad lelkem láſſa. Engedd: s' kínod viſellyem. Engedd &c.

Add, hogy ſzivem fel-gerjedgyen, IESUS ſzerelmétől égjen. Hogy néki kedveskedgyem. Hogy &c.

Oh Szent Anya ezt mivellyed, Meg feſzültnek belém rejtsed. Mélységeſen ſebeit. Mélyſégeſen ſebeit.

Meg-ſebesült Szent Fiadnak; Ertem-tűrő Magzatodnak, Kőzőld velem kínnyait. Kőzőld &c.

Engedd, hogy veled ſirhaſſak, Szent Fiadon jajgathaſſak. Mig e' Világban élek, Mig &c.

Kereſzt-

Kereſzt-alatt veled állyák, Ottan társúl fogadgyalak. Es te-veled kőnyvezzek. Es te- &c.

Ah Szűzeknek Nemes Szűze, Ne-légy keſerűségemre. Szent Fiadnak kedvé-ért. Szent &c.

Chriſtus halálának kínnyát, Kín-ſzenvedésének súllyát. Viſelheſſem ſebeit. Viſelheſſem ſebeit.

Sebeivel ſebeſits-meg, Kereſztivel réſzegíts-meg. Hogy kedvében leheſſek. Hogy kedvében leheſſek.

Hogy fel-gerjedt tiſzta ſzivel, Szüz általad, s' víg-őrőmmel. Itíletre meheſſek. Itíletre meheſſek.

Chriſtus Kereſzti őrizzen, Szent halála el-kéſzitsen. Szent Malaſztya ſegéllyen. Szent &c.

Midőn a' teſt, földé léſzen, Add a' lélek bé-meheſſen. Paradicsom fényében. Paradicsom fényében. Amen.

Planctus 2-dus de Beata Virgine: per modum Dialogi.

Nota: *Stabat Mater doloroſa, &c.*

STabat juxta Crucem Chriſti, Virgo Mater corde triſti. Suum cernens Filium. Manus Sacras elevabat; Et pendentis peroptabat. Nati, membra tangere.

Dic MARIA quid vidiſti, Contemplando Crucem Chriſti. Lacrymoſis oculis?

Quando Crucem contemplabar, Nati, ſævo perforabar. Simeonis gladio.

Dic MARIA quid vidiſti, &c.

Vidi vultum pretioſum, Et præ cunctis ſpecioſum. Maculatum ſangvine.

Dic MARIA quid vidiſti, &c.

Vidi Manus delicatas, Diris plagis perforatas. In Crucis patibulo. In &c.

Dic MARIA quid vidiſti, &c.

Vidi pedes innocentes, Et culpam nullam habentes. Duro fixos ſtipite.

Dic MARIA quid vidiſti, &c.

Vidi latus vulneratum, Et Longini perforatum. Sævientis lanceâ. Sævientis:

Dic MARIA quid vidiſti, &c.

Vidi crines Agni puros, Palleſcentes, & obſcuros. Præ livore ſangvinis.

Dic MARIA quid vidiſti, &c. *Vidi Na-*

Vidi Natum lacrymantem, Et Parenti ſupplicantem. Cum clamore valido.
Dic MARIA quid vidiſti, &c.
Vidi fructum ventris mei, Verbum Summi Patris DEI. Emittentem ſpiritum.
Dic MARIA quid dixiſti, Quando Chriſtum conſpexiſti. Inclinato capite?
Cœpi triſtis exclamare. Eheu Nate mihi care! Cur me ſolam deſeris?
Dic MARIA quid dixiſti, &c.
Mœſtas voces eructabam, Et ad fletus concitabam. Totam mundi machinam.
Dic MARIA quid dixiſti, &c.
Cœpi nimium plorare, Triſte pectus conturbare. Præ moeroris copia.
Dic MARIA quid feciſti, Quando Chriſtum perdidiſti. Angelorum Dominum?
Ligna Crucis amplectebar, Et manantis oſculabar. Sacras guttas ſangvinis.
O MARIA noli flere, Surget natus tuus verè. Et te conſolabitur.
Conſolare Virgo Mater, Supra cunctos Summus Pater. Te mortales diligit.
Et te Sponſam conſecratam, Margaritis decoratam. In excelſis ſtatuet.
In excelſa te levabit, Et à dextris collocabit. Tui Virgo Filii.
Ubi throno ſublimata, Super choros exaltata. Imperabis ſæculis. Amen.

Hymnus Sancti Bernardi ad Chriſtum Crucifixum.
Ad Pedes.

SAlve Mundi ſalutare. Salve, ſalve IESU chare. Cruci tuæ me aptare, Vellem verè, tu ſcis quare. Tuum mihi da amorem, tuo fac amore mori.
Acſi præſens ſis accedo, Imò te præſentem credo: O quàm nudum hîc te cerno! Ecce tibi me proſterno. Tuum mihi &c.
Clavos pedum, plagas duras, Et tàm graves impreſſuras, Circumplector cum affectu, Tuo pavens in aſpectu. Tuum mihi &c.
Grates tantæ charitati, Nos agamus vulnerati: O Amator peccatorum, Reparator confractorum. Tuum mihi &c.
Quidquid eſt in me confractum, Diſſipatum, aut diſtractum, Dulcis IESU totum ſana, Tu reſtaura, tu complana. Tuum mihi &c.
Te in tua Cruce quæro, Prout queo, corde mero: Me ſanabis hîc, ut ſpero: Sana me, & ſalvus ero. Tuum mihi &c.

Plagas

Plagas tuas rubicundas, Et fixuras tàm profundas, Cordi meo fac inſcribi: Ut configar totus tibi. Tuum mihi &c.

Dulcis IESU, pie DEUS, Ad te clamo, licèt reus, Prebe mihi te benignum: Ne repellas me indignum. Tuum mihi &c.

Coràm Cruce procumbentem, Hosquè pedes complectentem, IESU bone non me ſpernas: Sed de Cruce Sancta cernas. Tuum mihi &c.

In hac Cruce ſtans directè, Vide me, ô mi Dilecte, Ad te totum me converte; Eſto ſanus, dic apertè. Tuum mihi &c.

Ad Genua.

SAlve IESU Rex Sanctorum, Spes votiva peccatorum, Crucis ligno tanquàm reus, Pendens homo verus DEUS. Tuum mihi &c.

O quàm pauper! ô quàm nudus! Qualis es in Cruce ludus? Deriſorum jocus factus, Sponte tamen, non coactus. Tuum mihi &c.

Sangvis tuus abundantèr, Fuſus fluit inceſſantèr, Totus lotus in cruore, Stans in maximo dolore. Tuum mihi &c.

O Majeſtas infinita! O egeſtas inaudita! Quis pro tanta charitate, Quærit te in veritate. Tuum mihi &c.

Quid ſum tibi reſponſurus, Actu vilis, corde durus? Quid rependam Amatori, Qui elegit pro me mori. Tuum mihi &c.

Amor tuus, amor fortis, Quem non vincunt jura mortis: O quàm piâ me ſub cura, Tuâ foves in preſſura. Tuum mihi &c.

Ecce tuo præ amore, Te complector cum rubore: Me coapto diligentèr, Tu ſcis cauſam evidentèr; Tuum mihi &c.

Hoc quod ago, non te gravet, Sed me ſanet, & me lavet, Inquinatum & ægrotum, Sangvis hic fluens per totum. Tuum mihi &c.

In hac Cruce, te cruentum, Te contemptum, & diſtentum, Ut requiram, me impelle: In hac imple meum velle. Tuum mihi &c.

Ut te quæram mente purâ, Sit hæc mea prima cura: Non eſt labor, nec gravabor, Sed ſanabor, & mundabor. Tuum mihi &c.

Ad Manus.

SAlve IESU Paſtor bone, Fatigatus in agone, Qui per lignum es diſtractus, Et ad lignum es compactus. Tuum mihi da amorem, &c.

Manus Sanctæ vos avete, Roſis novis adimpletæ; Hos ad ramos dirè junctæ, Et crudeli ferro punctæ. Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce fluit circumquaque, Manu tuâ de utrâque, Sangvis tuus copiosè, Rubicundus inſtar Roſæ. Tuum mihi da amorem, &c.

Manus clavis perforatas, Et cruore purpuratas, Corde premo præ amore, Sitibundo bibens ore. Tuum mihi da amorem, &c.

O quàm largè te exponis, Promptus malis, atque bonis: Trahis pigros, pios vocas, Et in tuis ulnis locas. Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tibi me præſento, Vulnerato & cruento. Semper ægris miſereris: De me ergo ne graveris. Tuum mihi da amorem, &c.

In hac Cruce ſic extenſus, In te meos trahe ſenſus, Meum poſſe, velle, ſcire, Cruci tuæ fac ſervire. Tuum mihi da amorem, &c.

In tàm lata Charitate, Trahe me in veritate: Propter tuam Crucem almam, Trahe me ad Crucis palmam. Tuum mihi da amorem, &c.

Manus Sanctæ vos amplector, Et gemendo condelector: Grates ago plagis tantis, Clavis duris, guttis Sanctis. Tuum mihi da amorem, &c.

In cruore tuo lotum, Me commendo tibi totum: Tuæ Sanctæ Mænus iſtæ, Me defendant, IESU Chriſte. Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Latus.

SAlve IESU ſumme bonus, Ad parcendum nimis pronus: Membra tua macilenta, Quàm acerbè ſunt diſtenta. Tuum mihi da amorem, &c.

Salve Latus Salvatoris, In quo latet mel dulcoris, In quo patet vis amoris, Ex quo ſcatet fons cruoris. Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tibi appropinquo, Parce IESU, ſi delinquo: Verecundâ quidem fronte, Ad te tamen veni ſponte. Tuum mihi da amorem, &c.

Salve mitis apertura, De qua manat vena pura, Porta patens & profunda, Super roſam rubicunda. Tuum mihi da amorem, &c.

Odor tuus super vinum, Virus pellens serpentinum: Potus tuus potus vitæ, Qui sititis, huc venite. Tuum mihi da amorem, &c.

Plaga rubens aperire, Fac cor meum te sitire: Sine me in te transire, Vellem totus introire. Tuum mihi da amorem, &c.

Ore meo te contingo, Et ardenter ad me stringo, In te meum cor intingo, Et ferventi corde lingo. Tuum mihi da amorem, &c.

O quàm dulcis sapor iste! Qui te gustat IESU Christe, Tuo victus à dulcore, Mori posset præ amore. Tuum mihi da amorem, &c.

In hac fossa me reconde, Infer meum cor profundè: Ubi latens incalescat, Et in pace conquiescat. Tuum mihi da amorem, &c.

Horâ mortis meus flatus, Intret IESUS, tuum latus: Hinc expirans in te vadat, Ne hunc Leo trux invadat. Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Pectus.

SAlve Salus mea DEUS, IESU dulcis Amor meus; Salve Pectus reverendum, Cum tremore contingendum. Tuum mihi da amorem, &c.

Ave Thronus Trinitatis, Arca latæ Charitatis, Firmamentum infirmitatis, Pax & pausa fatigatis. Tuum mihi da amorem, &c.

Salve IESU reverende, Dignè semper inquirende: Me præsentem hîc attende, Accedentem me succende. Tuum mihi &c.

Pectus mihi confer mundum, Ardens, pium, gemebundum; Voluntatem abnegatam, Tibi semper conformatam. Tuum mihi &c.

IESU dulcis Pastor pie, Fili DEI & MARIÆ, Lava fonte tui cordis, Fœditatem meæ sordis. Tuum mihi &c.

Ave Splendor & figura, Summi DEI Genitura: De Thesauris tuis plenis, Fer afflictis & egenis. Tuum mihi &c.

Dulce IESU Christi Pectus, Tuo fiam dono rectus, Absolutus à peccatis, Ardens igne charitatis. Tuum mihi &c.

Tu Abyssus es Sophiæ: Angelorum Harmoniæ, Te collaudant, ex te fluxit, Quod Joannes cubans suxit. Tuum mihi &c.

Ave fons benignitatis, Plenitudo Deitatis, Corporalis in te manet: Vanitatem in me sanet. Tuum mihi &c.

Ave verum Templum DEI, Precor, miserere mei: Tu totius Arca boni, Fac Electis me apponi. Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Cor.

SUmmi Regis Cor aveto, Te saluto corde læto, Te complecti me delectat, Et hoc meum cor affectat. Tuum mihi &c.

Quo amore vincebaris, Quo dolore torquebaris, Cùm te totum exhaurires, Ut te nobis impertires. Tuum mihi &c.

O Mors illa quàm amara, Quàm immitis, quàm avara, Quæ per cellam introivit, In qua mundi Vita vivit. Tuum mihi &c.

Propter mortem, quam tulisti, Quando pro me defecisti, Cordis mei ô Cor dilectum, In te meum rape affectum. Tuum mihi &c.

O Cor dulce, prædilectum, Munda meum cor illectum, Et in vanis induratum, Pium fac & timoratum. Tuum mihi &c.

Per medullam cordis mei, Peccatoris atque rei, Tuus amor transferatur, Quo Cor totum rapiatur. Tuum mihi &c.

Dilatare, aperire, Tanquàm Rosa fragrans mirè, Cordi meo te conjunge, Illud unge, & compunge. Tuum mihi &c.

Quidnam agat, nescit verè, Nec se valet cohibere: Nullum modum dat amori: Multa morte vellet mori. Tuum mihi &c.

Vivâ cordis voce clamo, Dulce Cor, te namquè amo: Ad cor meum inclinare, Ut se possit applicare. Tuum mihi &c.

Tuo vivat in amore, Ne dormitet in torpore: Ad te oret, ad te ploret, Te honoret, te adoret. Tuum mihi &c.

Rosa cordis aperire, Cujus odor fragrat mirè: Te dignare dilatare, Fac cor meum anhelare. Tuum mihi &c.

Da cor cordi sociari, Tecum IESU vulnerari: Nàm cor cordi similatur, Si cor meum perforatur. Tuum mihi &c.

Infer tuum intra sinum, Cor; ut tibi sit vicinum, In dolore gaudioso, Cum deformi specioso. Tuum mihi &c.

Hîc hîc pauset, hîc moretur, Ecce jàm post te movetur, Te ardenter vult sitire: IESU, noli contraire. Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Faci-

Ad Faciem.

SAlve Caput cruentatum, Totum ſpinis coronatum, Conquaſſatum, vulneratum, Arundine verberatum. Tuum mihi da amorem, &c.

Salve, cujus dulcis vultus, Immutatus & incultus, Immutavit ſuum florem, Totus verſus in pallorem. Tuum mihi &c.

Omnis vigor, atque viror, Hinc receſſit; non admiror: Mors apparet in aſpectu, Totus pendens in defectu. Tuum mihi &c.

Sic affectus, ſic deſpectus, Propter me ſic interfectus, Peccatori tàm indigno, Cum amoris interſigno. Tuum mihi &c.

In hac tua Paſſione, Me agnoſce Paſtor bone: Cujus ſumſi mel ex ore, Hauſtum lactis cum dulcore. Tuum mihi &c.

Non me reum aſperneris, Nec indignum dedigneris: Morte tibi jam vicinâ, Tuum Caput hîc reclina. Tuum mihi &c.

Tuæ ſanctæ Paſſioni, Me gauderem interponi, In hac Cruce tecum mori, Præſta Crucis Amatori. Tuum mihi &c.

Morti tuæ tàm amaræ, Grates ago IESU chare. O mi clemens, pie DEUS, Fac, quod petit tuus reus. Tuum mihi &c.

Dùm me mori eſt neceſſe, Noli mihi tunc deeſſe: In tremenda mortis hora, Veni IESU absque mora. Tuum mihi &c.

Cùm me jubes emigrare, IESU chare, tunc appare: O Amator complectende, Temetipſum tunc oſtende. Tuum mihi da amorem, tuo fac amore mori.

Salve mundi ſalutare. Nota eadem.

A' Lábaihoz.

IDvez-légy Világ váltója; Idveſſégnek meg-adója. Kereſztedre felhágnia, Kivánok: tudod mi oka. Add IESUS-om ſzerelmedet; ſzerelmed-ért meg-hóltomat.

Mint-ha itt vólnál úgy véſzlek; Sőt jelen-valónak hiſzlek. Mely mezitelenen nézlek? De igy kegyelmeſz fejemnek. Add &c.

Lábaidnak mély ſebeit, Es illy kemény liggatáſit, Ólelgetem ő ſzegeit, Emlegetvén nagy kínnyait. Add &c.

Hálállyuk-meg illy ſzerelmét, Mi ſebeſek, s' nagy kegyelmét, Bűnősöknek ſzeretőjét, Magaſztalván éppitőjét. Add &c.

Valami bennünk meg-romlott, El-oſzlatott, s' puſztúttatott, Edes Ieſus mind azokot, Orvoſolván fel-állítod Add &c.

Szent Kereſzteden kereslek, Szomorú ſzivel ſzemléllek, Mert igy gyógyúláſt reménlek, Hát moſs-meg véredben, s' élek. Add &c.

Vérben-fagyott Lábaidat, Illy melységes kútaidat, Meſd ſzivembe, s' fájdalmidat, Veled viſellyem kínodat. Add &c.

Edes IESUS, kegyes Iſten, Hozzád kiáltok ſzűntelen, Könyörűlly rajtam ſzegényen, Lábadhoz borúlt vétkeſen. Add &c.

Kereſzted-előtt fekűvőt, Szent Lábaid ölelgetőt, Ne-útáld IESUS meg-vetőt, Sőt tekints már hozzád-térőt. Add &c.

Ez Kereſztről én reményem, Tekints reám, én ſzerelmem, Eppen térits hozzád engem, Mondván: bűnöd meg-engedtem. Add &c.

A Térdeire.

IDvez-légy Szentek Királlya, Bűnősök ſzabaditója, Térden-álló áldozattya, Kereſztre ment Iſten Fia. Add &c.

Oh mely ſzegény, s' mezítelen, Csúfúl függeſz kereſzteden! Latrok nevetnek igyeden, Ertűnk meg-táglott teſteden! Add &c.

Szent véred foly bőségeſen, Mi váltságunk-ért ſzűntelen, Le-húll fájdalmas teſteden, Kis rongytól fedett réſzeden. Add &c.

Oh meg-mérhetetlen Felség! Oh eddig nem-történt ſzükség! Mely ſziv-ſzeretettől úgy ég, Hogy vérében ő légyen vég. Add &c.

Néked felelni mit tudok, En meg-általkodott undok? Ki, hogy őrökké ne-veſznék, Meg-halál értem, hogy élnék. Add &c.

Szerelmed ereje mely lágy, Ki halál ſóldgyának nem-hágy, Reám gondod oh mely jó ágy, Ki halálban eſnem nem-hágy. Add:

Szerelmed-ért, én veſzélyes, Noha pirúláſſal tellyes, Meg-ölellek rút métélyes, Viſelly, és tiſztíts, mint kegyes. Add &c.

Ne-gerjedezz vétkem-ellen, Sőt véreddel kegyelmeſſen, Illy mocskos beteget hiven, Moſs-meg, s' bűntől űreſs léſzen. Add &c.

Ez kereſz-

Ez kereſzteden tégedet, Kit minden el-hagyott, s' vetett. Hogy kereſſelek mivellyed, Itt kedvem-telni engedgyed. Add &c.
Ez leſz nékem leg-főbb gondom, Téged kereſſelek, tudom: Akkor ſzűnik fáradságom, Midőn még-foglak IESUS-om. Add &c.

A' Kezeire.

IDvez-légy IESUS jó Pásztor, Harczon el-fáradott bátor. Kinek Szent Kezeit ſok pór, Kereſzten liggatta, s' lator. Add &c.
Aldaſſatok ô Szent Kezek, Piros ſzinekkel tellyeſek, Vaſſal kereſzthez ſzegeztek, Csorgó vértől ékesűltek. Add &c.
Im foly véred bőségeſen, Kezeidből nagy ſebeſſen, Vagy öltözve róſa ſzinben, Idveſségünknek bérében. Add &c.
Lyuggattatott kezeidet, Kiket piros véred feſtett, Langozó ſzivel örömeſt, Csókolom; ſziván véredet Add &c.
Oh mely bővön magad oſztod, Jóknak, s' gonoſzoknak adod, Mindeneknek ſzivét vonſzod, s' Ingyen rájok javad ontod! Add &c.
Magam mutatom feſzűltnek, Es érettem ſebesűltnek: Mert tégedet ſzeretőknek, Vagy Attyok és keresőknek. Add &c.
Ez kereſztre végy engemet, s' Minden érzékenységimet, Szándékomat, értelmemet, Karjaid-közzé teſtemet. Add &c.
Engem illy nagy ſzerelmedből, Végy hozzád Szent érdemedből. Vegyek erőtt kereſztedből, Es végy búcsút bűneimtől. Add &c.
Siránkozván ô Szent Kezek, Gyönyörködőm ti-bennetek, Csókolgatlak ô Szent ſebek, Kemény ſzegek, Szent vér-cseppek. Add:
Ajánlom néked magamat, Véredtől tiſztült ſzólgádat, Erezzem IESUS karodat, Igyeimben óltalmadat Add &c.

Az Oldalára.

IDvez-légy IESUS minden jó, Irgalmaſságra hajlandó, Tagaidban nagy kínt látó, Kereſzt gyalázattyát valló. Add &c.
Idvez-légy IESUS óldala, Minden édeſség tár-háza, Igaz ſzeretet forráſa, Szivek tiſztító folyáſa. Add &c.

IESUS-

IESUS-om im hozzád jöttem, Meg-bocsáss hogy-ha vétettem, Pirúlok, magam nem mentem, De azért szabadon jöttem. Add:
Idvez-légy IESUS nyílt sebe, Melyből foly lelkünk élete, Kapu vagy kinn az életre, Lelkünknek vagyon menése. Add &c.
Gyönyörű a' te illatod, Kivel kigyó mérgét rontod; Elet-itala, italod, Kire lelkeinket hivod. Add &c.
Oh nyíllyál-fel piros forrás, Mert tőlem nagy rád a' vágyás! Engem magaddá változtass, s' Kapud nékem légyen tágas. Add &c.
Téged édessen csókollak, s' Egyén magamhoz szoritlak, Szivemmel hozzám kapcsollak, s' Többé el-is nem bocsátlak. Add &c.
Azoknak mely édes izek, Kiknek IESUS benned részek? Edességedtől győzetnek, Azért halni érted készek. Add &c.
Ez hasadékban engemet, Rejts-el méllyen, s' én szivemet, Holott végyen melegséget, Es állandó békeséget. Add &c.
Mikor én lelkem ki-mégyen, Oldalodban helye légyen, Hogy kigyó hozzá ne-férjen, Hanem veled Menyben éllyen. Add &c.

A' Mellyére.

IDvez-légy én idvessegem, Edes IESUS én szerelmem, Idvez-légy Szent Mellye, nékem, Kiben vagyon rejtve kincsem. Add &c.
Szent Háromságnak Zeczele, Idvez-légy szeretet Széke, Erőtlenek erőssége, Es fáradtak enyhítője. Add &c.
Idvez-légy IESUS-om Mellye, Ki méltó vagy kereséfre, Tekints itt álló bűnősre, Es gerjesz-fel szerelmedre. Add &c.
Adgy énnékem tiszta szivet, Zokogót, kegyest, gerjedtett. Veled eggyező értelmet, Minden jóra-vonó lelket. Add &c.
Edes IESUS Isten Fia, MARIA-nak Szent Magzattya. Te szivednek bő forrása, Bűneimet mosogassa. Add &c.
Menyből le-szállott fényesség, Atyától származott Felség, Kincsedet kit vár szegénység, Osztogassad oh nagy bőség. Add &c.
Edes IESUS-omnak Mellye, Aldásod szivem viselye, Bűneimtől üresitse, Malasztyával ékesitse. Add &c.

Te vagy

VIRAG-VASARNAPRA-VALO
PASSIO.

Kezdetik az mi Urunk IESUS Chriſtuſnak kín-ſzenvedéſe, Szent Máthé Evangeliſtának iráſa-ſzerint. *Cap.* 26.

Mivel a' Paſſionak három Tonuſſa vagyon: Tenor, Baſſus, Altus; azért, a' hol T, betű léſzen, ott közép-renden: a' hol B, alatt: a' hol pedig A, találtatik, fenn kell énekelni.

Tenor. AZ időben, monda IESUS az ő Tanitványinak: *Baſſus.* Tudgyátok, hogy két-nap-után Huſvét léſzen, és az Emberfia el-árúltatik, hogy meg-feſzitteſsék. *T.* Akkor egybe-gyűlének a' Papi-Fejedelmek, és a' népnek Vénei, a' Fő-Pap pitvarában, ki mondatik vala Kaifáſnak: és tanácsot tartának, hogy IESUST álnokſsággal meg-fognák, és meg-ölnék. Mondának pedig: *Altus.* Ne az Innep-napon, hogy ne-talám támadás ne légyen a' Nép között. *T.* Mikor pedig IESUS Bétániában vólna, a' Poklos Simon házában, járúla ő-hozzája egy Aſzſzonyi-állat, kinek drága kenetű alabáſtroma vala, és az aſztalnál-ülőnek a' fejére önté. Látván pedig a' Tanitványok, boſzſzonkodának mondván: *A.* Mire-való e' veſztegetés? mert ezt drágán el-adhatták vólna, és a' ſzegényeknek adhatták vólna. *T.* Tudván pedig IESUS, monda nékik: *B.* Miért vattok ez Aſzſzony-állatnak bántására? mert jó-cselekedetet cselekedett velem. Mert mindenkor vadnak ſzegények veletek: én pedig nem mindenkor vagyok veletek. Mert ez, e' kenetet a' teſtemre öntvén, az én temetéſemre cselekedte. Bizony mondom néktek, valahól ez az Evangeliom prédikáltatik az egéſz Világon, az-is megmondatik, a' mit ez cselekedett az ő emlekezetire. *T.* Akkor el-méne egy a' tizen-kettő-közzűl, ki mondatik vala Júdás Iskárioteſnek, a' Papi-Fejedelmekhez: és monda nékik: *A.* Mit akartok nékem adni, és én őtet kezetekben adom? *T.* Azok pedig rendelének néki harmincz ezűſt-pénzt. Es attúl-fogva alkalmatoſságot keres vala,

hogy őtet el-árúlná. A kovásztalanoknak első napján pedig, járúlának a' Tanitványok Iesushoz, mondván néked: A. Hol akarod, hogy el-készítsük néked ételedre az Husvétet? T. Iesus pedig monda: B. Meñyetek a' Városba egy némelyhez, és mondgyátok annak: A' Mester mondgya: Az én időm közel vagyon, nálad szerzem az Husvétet, az én Tanitványimmal. T. Es cselekedének a' Tanitványok, a' mint rendelte vala nékik Iesus, és el-készíték a' Husvétet. Estve lévén pedig, le-telepedett vala a' tizen-két Tanitványával Es midőn ők ennének, monda: B. Bizony mondom néktek, hogy egy közzületek el-árúl engem. T. Es igen megszomorodván, kezdék eggyen-ként mondani: A. Vallyon én vagyok-é Uram? T. Ő pedig felelvén monda: B. A' ki a' kezét velem a' tálba mártya, az árúl-el engem Az Ember Fia el-mégyen ugyan, a' mint irva vagyon felőle: Jaj annak az Embernek, a' ki-által az Ember Fia el-árúltatik: Jobb lett vólna néki, ha nem születtetett vólna az az Ember. T. Felelvén pedig Júdás, a' ki el-árúlta őtet, monda: A. Vallyon én vagyok-é, Rabbi? T. Monda néki: B. Te mondád. T. Ők pedig vacsorálván, vévé Iesus a' kenyeret, és meg-áldá, és meg-szegé, és adá a' Tanitványinak, és monda: B. Vegyétek, és egyétek: Ez az én testem. T. Es vévén a' pohárt, hálákat ada: és nékik adá, mondván: B. Igyatok ebből miñyájan: Mert ez az én vérem az Uj Testamentomé, mely sokakért ki-ontatik a' bűnök bocsánatyára. Mondom pedig néktek: nem-iszom mostantól-fogva e' szőlő-terméséből, a' napig, mikor amaz újat iszom veletek, az Atyám Országában T. Es dicsiretet mondván, ki-menének az Olaj-fák hegyére. Akkor monda nékik Iesus: B. Ti miñyájan meg-botránkoztok én-beñem ez éjjel. Mert irva vagyon: Meg-verem a' Pásztort, és el-oszolnak a' Nyáj-juhai. Minek-utánna pedig fel-támadok, előttőket vészem Galilæában. T. Felelvén pedig Péter, monda néki: A. Ha minnyájan meg-botránkoznak-is benned, én soha meg-nem botránkozom. T. Monda néki Iesus: B. Bizony mondom néked, hogy ez éjjel minek-előtte a' Kakas szóllyon, háromszor tagadsz-meg engem. T. Mónda néki Péter: A. Ha meg-kell halnom-is veled, meg-nem tagadlak téged. T. Hasonlóképpé mondának a' Tanitványok-is minnyájá. Akkor méne Iesus vélek a' Majorba, mely Gethsemaninak hivatik, és mon-

da a' Tanitványinak: *B.* Üllyetek itt, mig amoda mégyek, és imádkozom. *T.* Es el-vivén Pétert, és a' Zebedæus két fiát, kezde bánkodni, és szomorkodni. Akkor monda nékik: *B.* Szomorú a' lelkem mind halálig: várakozzatok itt, és vigyázzatok velem. *T.* Es egy-kevessé elébb menvén, orczájára borúla, imádkozván, és mondván: *B.* Átyám, ha lehetséges, múllyék-el e' pohár tőlem, mind-az-által nem a' mint én akarom, hanem a' mint te. *T.* Es méne a' Tanitványihoz, és aluva találá őket, és monda Péternek: *B.* Igy nem-vigyázhattok-é velem egy óráig? vigyázzatok, és imádkozzatok, hogy kisírtetbe ne-essetek. A' Lélek kész ugyan, de a' test erőtlen. *T.* Ismég másodszor el-méne, és imádkozék, mondván: *B.* Atyám, ha e' pohár el-nem múlhatik, hanem ha azt meg-iszom, légyen a' te akaratod. *T.* Es el-jöve ismég, és aluva találá őket: Mert az ő szemek meg-nehezíttetve valának. Es elhagyván őket ismég el-méne, és imádkozék harmadszor, azon beszédet mondván. Akkor a' Tanitványihoz jöve, és monda nékik: *B.* Aludgyatok már, és nyugodgyatok: imé el-közelgetet az óra, és az Ember Fia a' bűnősök kezében adatik. Kellyetek-fel, mennyünk-el: imé el-közelgetett a' ki engem el-árúl. *T.* Még ő szólván, imé Júdás egy a' tizen-kettő közzül el-jöve, és ő vele sok sereg, kardokkal, és dorongokkal, küldetvén a' Papi-Fejedelmektől, és a' népnek véneitől. A' ki pedig el-árúlta őtet, jelt adott nékik mondván: *A.* Valakit meg-csókolok, ő az, fogjátok őtet. *T.* Es mingyárt Iesushoz járulván monda: *A.* Idvez-légy Rabbi. *T.* Es meg-csókolá őtet. Es monda néki Iesus: *B.* Barátom mire jöttél? *T.* Akkor hozzája menének, és kezeket Iesusra veték, és meg-fogák őtet. Es imé egy azok-közzül kik Iesussal valának, ki-nyújtván kezét, ki-voná kardgyát, és csapván a' Papi-Fejedelem szolgáját, el-vágá annak fülét. Akkor monda néki Iesus: *B.* Tedd helyére kardodat: mert minnyájan a' kik fegyvert fognak, fegyverrel vesznek-el. Véled-é hogy én nem kérhetem az Atyámot, és ád énnékem most többet tizen-két Legio Angyalnál? Miképpen tellyesednek-bé tehát az irások, mert igy kell lenni? *T.* Azon órában monda Iesus a' Seregeknek: *B.* Mint latorra, ugy jöttetek-ki kardokkal, és dorongokkal engem meg-fogni: Mindennap nálatok ülők vala tanitván a' Templomba, és meg-nem fogátok engem.

Ez pedig mind lőn, hogy bé-tellyesednének a' Próféták irási. T. Akkoron a' Tanitványok minnyájan el-hagyván őtet, el-futának. Azok pedig meg-fogván IESUST, vivék Kaifáshoz a' Papi-Fejedelemhez, a' hol az Irás-tudók, és a' vének egybe-gyűltek vala. Péter pedig követi vala őtet távúl, a' Papi-Fejedelem pitvaráig. Es oda bémenvén, ül vala a' szólgákkal, hogy látná a' végét. A' Papi-Fejedelmek pedig, és az egész gyülekezet, hamis bizonyságot keresnek vala IESUS-ellen, hogy őtet halálra adnák: és nem-találának, noha sok hamis-tanúk jöttek vólna elő. Utolszor pedig jövének két hamis-tanúk, és mondának: A. Ez mondotta: El-rontharom az Isten Templomát, és harmad nap-után fel-éppithetem azt. T. Es fel-kelvén a' Papi-Fejedelem, monda néki: A. Semmit nem-felelsz-é azokra, a' miket ezek ellened-bizonyitnak? T. IESUS pedig halgat vala. Es a' Papi-Fejedelem monda néki: A. Kénszerítlek téged az élő Istenre, hogy meg-mondgyad nékünk, ha te vagy a' Christus, az Istennek Fia. T. Monda néki IESUS: B. Te mondád: Mind-az-által mondom néktek, ez-után meg-láttyátok az Ember Fiát ülni az Isten erejének jobján, és el-jőni az Egnek felhőiben. T. Akkor a' Papi-Fejedelem meg-szaggatá ruháit, mondván: A. Káromkodék: Mit szükölködünk még tanúk-nélkül? imé most hallátok a' káromlást: mi tetszik néktek? T. Azok pedig felelvén, mondának: A. Méltó halálra. T. Akkoron az orczájára pökdősének, és nyakon csapdosák őtet, némellyek pedig tenyerekkel arczúl-verék, mondván: A. Prófétálly nékünk Christus, kicsoda üte téged? T. Péter pedig kivül a' pitvarban ül vala: és hozzá járúla egy Szólgáló, mondván: A. Te-is a' Galilæai IESUS-sal valál. T. Ő pedig tagadá mindenek előtt, mondván: A. Nem-tudom mit mondasz. T. Ki-menvén pedig ő az ajtón, más Szólgáló látá őtet; és monda azoknak, kik ott valának: A. Ez-is a' Názáreti IESUS-sal vala. T. Es ismég tagadá eskűvéssel; hogy nem-ismérem az Embert. Es egy-kevés vártatva, hozzája menének a' kik állanak vala, és mondának Péternek: A. Bizonyára te-is azok közzül-való vagy; mert a' szólláso-is ki-jelent tégedet.

T. Akkor

T. Akkor kezde átkozódni, és eskünni, hogy nem-iſmérte-vólna az Embert. Es mindgyárt meg-ſzóllala a' Kakas. Es meg-emlékezék Péter a' IESUS igéjéről, mellyet mondott vala: Minek-előtte a' Kakas ſzóllyon, háromſzor tagadíz-meg engemet. Es oda-ki menvén, keſerveſen ſíra.

Reggel lévén pedig, tanácsot tartának minnyájan a' Papi-Fejedelmek, és a' Népnek vénei IESUS-ellen, hogy őtet halálra adnák. Es kőtve vivék őtet, és adák Pontius Pilátus Tiſzt-tartónak. Akkoron látván Júdás, a' ki őtet el-árúlta, hogy halálra kárhoztattatott vólna; meg-bánván, viſzſzá-vivé a harmincz ezűſt pénzt a' Papi-Fejedelmeknek, és a' véneknek, mondván *A.* Vétkeztem, el-árúlván az igaz vért. *T.* Ők pedig mondának *A.* Mi gondunk véle? te láſſad. *T.* Es el-vetvén a' Templomba az ezűſt pénzeket, viſzſza-tére, és el-menvén fel-akaſztá magát. A' Papi-Fejedelmek pedig fel-vévén az ezűſt pénzeket, mondának *A.* Nem ſzabad azokat a' Templom pénze-kőzzé vetni: mert vér-árra. *T.* Tanácsot tartván pedig, meg-vévék azokon a' fazakas mezejét, a' jövevények temetésére. Azért hivattatik az a' mező Hakeldamának; az az: vér-mezejének, e' mái-napig. Akkor bé-tellyeſedék, a' mi meg-mondatott Jeremiás Próféta által, mondván: Es vévék az harmincz ezűſt pénzt, a' meg-bőcsűltetnek árrát, kit bőcsűlve vőttek-meg az Iſraël fiaitól: és adák az Fazakas mezejé-ért, a' mint nékem rendelte az Ur. IESUS pedig a' tiſzt-tartó előtt álla, és meg-kérdé őtet a' tiſzt-tartó, mondván: *A.* Te vagy-é a' Sidók Királlya? *T.* Monda néki IESUS: *B.* Te mondod. *T.* Es midőn vádoltatnék a' Papi-Fejedelmektől, és a' vénektől, ſemmit nem-felele. Akkor monda néki Pilátus *A.* Nem hallod-é menyi bizonyságokat mondanak ellened? *T.* Es nem-felele néki egy ſzavára is, úgy hogy felette igen csudálkoznék a' tiſzt-tartó. Az Innep-napon pedig, el-ſzokott vala bocsátani a' tiſzt-tartó, a' népnek egy foglyot, a' kit akarnának. Vala pedig akkor egy hires foglya, ki mondatik vala Barrabáſnak Egyben-gyűlvén azért azok, monda Pilatus: *A.* Kit akartok, hogy el-bocsáſſak néktek: Barrabáſt-é, avagy a' IESUST,

ki Chriſtuſnak mondatik? T. Mert tudgya vala, hogy irigységből árúltták vólna el ötet. Ülvén pedig ő az itélő-ſzékben, hozzája küldé a' felesége, mondván: A. Semmi közöd néked azzal az igazzal, mert ſokat ſzenvedtem ma, látás-által ő-miatta. T. A' Papi-Fejedelmek pedig, és a' Vének, el-áltaták a' Népet, hogy Barrabáſt kérnék, IESUS-t pedig el-veſztenék. Felelvén pedig a' Tiſzt-tartó, monda nékik: A. Kit akartok, hogy néktek a' kettő-közzül el-bocsáſſak? T. Ők pedig mondának: A. Barrabáſt. T. Monda nékik Pilátus: A. Mit cselekedgyem tehát a' IESUS-ſal, ki Chriſtuſnak mondatik? T. Mondának minnyájan: A. Feſzítteſsék-meg. T. Monda nékik a' Tiſzt-tartó: A. De mi gonoſzt cselekedett? T. Azok pedig inkább kiáltanak vala, mondván: A. Feſzítteſsék-meg. T. Látván pedig Pilátus, hogy ſemmit nem haſználna, hanem inkább támadás lenne: vizet vévén, meg-mosá kezeit a' nép-előtt, mondván: A. Artatlan vagyok én ez igaznak vérétől: ti láſsátok. T. És felelvén az egéſz Nép, monda: A. Az ő vére mi-rajtunk, és a' mi fiainkon. T. Akkor el-bocsátá nékik Barrabáſt: a' meg-oſtoroztatott IESUS-t pedig kezekben adá, hogy meg-feſzíttetnék. Akkor a' Tiſzt-tartó vitézi el-vivén IESUST a' Tanácsházban, egybe-gyűjték hozzája az egéſz csoportot: és le-vetkeztetvén ötet, veres karmaſin-ſzínű felső-ruhát adának reá; és tövisből koronát fonván, a' fejére tévék, és nádat a' jobb-kezébe. És térdet hajtván előtte, csúfollyák vala ötet, mondván: A. Idvez-légy Sidók Királlya. T. És reá pökdöſvén, vévék a' nádat, és a' fejét verik vala. És minek-utánna meg-csúfolák ötet, le-vetkezteték a' felső-ruhából, és fel-öltözteték az ő ruháiba, és vivék ötet, hogy meg-feſzítenék. Kimenvén pedig, találának egy Simon-nevű Czyrénei Embert: ezt kénſzerítték hogy fel-venné az ő kereſztit. És jövének a' helyre, mely Galgotának mondatik, mely az Agy-kaponyának helye. És adának néki innya epével egyelíttetett bort. És mikor meg-kóſtolta vólna, nem-akará innya. Minek-utánna pedig meg-feſzíték ötet, el-oſztak az ő ruháit, ſorſot vetvén, hogy bé-tellyeſednék, a' mi megmonda-

mondatott a' Próféta-által, mondván: El-oſztották magoknak az én ruháimot, és az én ruhámra ſorſot vetettek. Es ülvén, őrzik vala őtet, és tévék a feje-feliben az ő ügyét irva: EZ AZ IESUS A' SIDOK KIRALLYA. T. Akkor meg-feſzítteték ő-véle két lator, eggyik jobja-felől, és a' máſik bal-felől. Az elő-menők pedig káromlyák vala őtet, hajtogatván a' fejeket, és mondván: A. Vah, ki az Iſten Templomát el-rontod, és harmad-napra azt fel-éppíted: Szabaditsd-meg magadat: ha Iſtennek Fia vagy, ſzálly-le a' kereſztről. T. Haſonló-képpen a' Papi-Fejedelmek-is csufolván az Irás-tudókkal, és a' Vénekkel, mondanak vala: A. Egyebeket meg-ſzabadított, magát meg-nem ſzabadíthattya: ha Izraelnek Királlya, ſzálljon-le moſt a' kereſztről, és hiſzünk néki: az Iſtenben bízott: ſzabaditsa-meg moſt, ha akarja őtet: mert azt mondotta: Hogy Iſten Fia vagyok. T. Ugyan azont hánnyák vala pedig ſzemére a' Latrok-is, kik meg-feſzíttettek vala véle. Hat-órától-fogva pedig ſetétség lőn az egéſz földön kilencz óráig. Es kilencz-óra-felé kiálta IESUS, nagy ſzóval mondván: B. ELI, ELI, Lamma Sabaktáni? az az: EN ISTENEM, EN ISTENEM, miért hattál-el engem? T. Némellyek pedig ott álván, és halván, mondának: A. Illyéſt hija ez. T. Es mindgyárt el-futamodván egy kőzzülők, ſpongiát vévén, meg-tőlté eczettel, és nádra tévé, és innya ád vala néki. A' többi pedig mondának: A. Hadd láſſuk, ha el-jő-é Illyés, meg-ſzabaditván őtet. TIESUS pedig iſmég kiáltván nagy ſzóval, ki-bocsátá Lelkét.

Hic aliquantulum pauſatur.

Es imé a' Templom ſuperlátttya két-réſzre ſzakada, a' felitől-fogva az allyáig; és a' föld meg-indúla, és a' kő-ſziklák meg-repedezének, és a' koporsók meg-nyílának: és ſok Szentek teſtei, kik el-aluttak vala, fel-támadának. És ki-menvén a' koporsókból az ő fel-támadáſa-után, jövének a' Szent Városba, és ſokaknak meg-jelenének. A' Százados pedig, és a' kik véle valának, őrizvén IESUS-t, látván a' föld-indúláſt, és azokat mellyek léſznek vala, igen meg-félemlének, mondván: *A.* Bizony ez az Iſten Fia volt. *T.* Valának pedig ott ſok Aſzſzony-állatok távúl, kik követték vala IESUST Galilæából, ſzólgálván néki: Kik között vala Maria Magdolna, és Maria a' Jakab és Jóſeph Annya, és a' Zebedæus fiai Annya. Mikor pedig eſtve lett volna, jöve egy Arimatæai Jóſeph-nevű gazdag Ember, ki ő-is a' IESUS Tanitványa vala. Ez el-méne Pilátushoz, és meg-kére a' IESUS teſtét. Akkor Pilátus meg-hagyá, hogy meg-adnák a' teſtet. És el-vivén a' teſtet, Joſeph bé-takará azt tiſzta gyólcsban. És tévé azt az ő új koporsójába, mellyet a' kő-ſziklában vágott vala. És nagy követ hengerite a' koporsó-ajtajára, és el-méne. Ott vala pedig Maria Magdolna, és a' máſik Maria, a' koporsó-ellenében ülvén. Máſod-nap pedig, mely az Innep készülete-után vagyon, egybe-gyülének a' Papi-Fejedelmek, és a' Phariſæuſok Pilátushoz, mondván: *A.* Uram, meg-emlékeztünk, hogy ama' hitető még éltében mondotta: Harmad-nap-után fel-támadok. Had-meg azért hogy őrizzék a' koporsót harmad-napig: hogy valamiképpen el-ne jöjjenek az ő Tanitványi, és el-lopják őtet, és azt mondgyák a' kőſségnek: fel-támadott halottaiból. És az utólsó tévelygés, gonoſzb léſzen az elsőnél. *T.* Monda nékik Pilátus: *A.* Vagyon őrizőtök, mennyetek-el, őrizzétek, az mint tudgyátok. *T.* Azok pedig el-menvén, meg-erőſíték a' koporsót őrizőkkel, meg-pecsételvén a' követ.

NAGY-

NAGY-SZERDARA-VALO LAMENTATIO.

Minek-utánna Sidóság Babilloniának fogságában viteték, és Jerusálem el-töreték, Jeremiás Próféta le-üle sirván, és Jerusálem Városának jövendő puſztúlásáról ſzomorú ſzivel ezt mondá:

ALEPH.

MIképpen úl egyedúl a' néppel-rakott Város: ugy-mint özvegygyé lött a' pogányoknak Aſſzonya: a' Tartományoknak Fejedelme adó-fizetővé lött.

BETH. Sirván ſirt éjjel, és az ő kőny-húllatáſi az ő orczáin: nincs a' ki vigaſztallya őtet, minden ſzerelmeſi-kőzzúl: minden baráti meg-útálták őtet, és ő ellenségivé lettek.

GHIMEL. El költözött Júdás a' nyomorgatás-ért, és a' ſzolgálatnak ſokaságá-ért: a' pogányok-kőzött lakott, s' nem-talált nyugodalmat: minden ő úldözői meg-fogták őtet a' ſzorongatásban.

DALET. A' Sion útai ſzomorkodnak, azért, hogy nincsenek a' kik az Innep-napra jöjjenek: Minden kapui el-romlottak: az ő Papjai ſirnak: az ő Szüzei nyomorúltak, és ő-maga el-nyomattatott a' keſerűségtől.

HE. Az ő ellenségi fővé löttek, az ő ellenségi meg-gazdagúltak: mert az Ur ſzóllott ő-ellene, az ő hamiſságának ſokaságá-ért: az ő kiſdedi fogságba vitettek, a' nyomorgatónak ſzine előtt.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Iſtenedhez.

℟. *In monte oliveti.*

Nota: Menynek földnek ez világnak &c.

MAgas hegyén im az olaj-fáknak, Imádságot tévék Szent Atyámnak; Hogy-ha vólna lehetsége annak, Szörnyűsége távoznék kínomnak.

Jóllehet a' Lélek kéſz halálra, Noha teſtnek nagy ő gyarlósága, Mind-az-által Atyám akarattya, Tellyeſedgyék: Szent parancsolattya.

Szükség azért, hogy most vigyázzatok, Tanitványim, és imádkozzatok, Késértetben hogy ti ne-jussatok, Az ellenség reánk tőrr tudgyátok.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

LAMENTATIO SECUNDA.

VAU.

ES el-távozott a' Sion Leányától minden ő ékessége: az ő Fejedelmi ollyá lőttek, mint legeltetést nem-találó kosok: és elmentek erő-nélkül a' kergetőnek szine-előtt.

ZAIN. Meg-emlékezett Jerusálem az ő nyomorúságának napjairól, és vétkéről, minden kívánatos dolgai-ért, mellyekben vólt a' régi napoktól-fogva, midőn az ő népe az ellenség kezében esnék, és nem vólna segitője: látták őtet az ellenségek, és meg-csúfolták az ő Szombatit.

HETH. Felette igen vétkezett Jerusálem, az-oká-ért lőtt bujdosóvá: Minnyájan a' kik dicsőitik vala őtet, meg-útálták őtet, mert látták az ő gyalázattyát; ő pedig nyögvén hátra-fordúlt.

THETH. Az ő undoksági az ő lábain, és meg-nem emlékezett az ő végéről: felette igen le-tétetett, nem lévén vigasztalója: Láss fad Uram az én nyomorúságomot, mert fel-emelkedett az ellenség.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

℣. *Tristis est anima mea &c.*

Nota: Menynek földnek ez világnak &c.

AZ én lelkem nagy szomorúsággal, Tellyes: miglen meg-vivom halállal, Békességet szerzek Szent Atyámmal, E' Világot megváltván kinommal.

Legyetek

Legyetek itt velem, s' vigyázzatok, A' Sereget majdan meg-láttyátok, Meg-környékez engem, mint a' latrot, Ti fejen-ként engem mind el hadtok.

En pediglen mégyek a' halálra, Szent Atyám kedves áldozattyára, Az meg-romlott Népnek váltságára, A' hiveknek nagy bóldogságára.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Chriſtuſnak, Hozzánk-küldött Szent Vigaſztalónknak, Nagy dicsőſség a' Szent Háromságnak. Amen.

LAMENTATIO TERTIA.

JOD.

AZ ellenség kezét vetette annak minden kívánatos dolgaira: mert látta a' pogányokat bé-menni, az ő Szent helyére, kik-felől megparancsoltad vala, hogy bé-ne-mennének a' te Gyülekezetedbe.

CAPH. Minden ő népe fohászkodik, és kenyeret keres: Minden drága marhákat oda-adtak, az eledel-ért, a' léleknek meg-éleſztésére. Láſſad Uram, és gondold-meg, mert alá-valóvá lőttem.

LAMED. Oh ti minnyájan, a' kik által-mentek az úton, figyelmezzetek, és láſsátok, ha vagyon-é fájdalom, mint az én fájdalmam: mert meg-ſzedett engem a' mint ſzóllott az Ur, az ő búsúlása haragjának napján.

MEM. A' magaſságból tűzet bocsátott, az én csontaim közibe, és meg-tanított engem: Meg-vetette a' hálót az én lábaimnak, hátra-téritett engem, puſztává tőtt engem, egéſz-nap bánattal eméſztett meg.

NUN. Vigyázott az én hamiſságimnak igája: az ő kezében egybe-takartattak, és a' nyakamra tétettek: Meg-erőtlenült az én erőm: kezében adott engem az UR, melyből fel-nem-kelhetek.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Iſtenedhez.

℟. *Ecce vidimus.* Nota: Menynek földnek. *ut supra.*

AZ hitetlen Sidóknak Serege, A' IESUS-ra mely mindenkor tőre, Szent Személyét boſzſzúval illette, Iſten Fia hogy vólna, nem hitte.

Imé moſtan ő drága Személye, Nem-tetſzik-meg, ſzine, s' Emberſége, Mert a' Sidók nagy kegyetlenſége, Kegyetlenül vérében keverte.

Ez a' IESUS, ki a' bűnt el-vette, Es érettünk egyedül ſzenvede, Ki Mennyégből Attyától le-jöve, Mellyet a' Sidó-Nép nem becsülle.

Chriſtuſt értünk Sidók ſebeſíték, Betegségünk tőlle viſelteték, Mi ſokságú vétkünk-ért vereték, Halálával bűnünk el-moſaték.

Meg-rontaték ördögnek hatalma, A' Pokolnak rettenetes kínnya, Mert halálnak el-jöve halála, Kiről régen a' Próféta ſzólla.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feſzült Ur IESUS Chriſtuſnak, Hozzánk-küldött Szent Vigaſztalónknak, Nagy dicsőſség a' Szent Háromságnak. Amen.

NAGY-CSÖTÖRTÖKRE-VALO LAMENTATIO.

Jeremiás Prófétának Siralmáról.

HETH.

MEg-gondolta az Ur, hogy el-bontsa a' Sion Leányának kő-falát: Meg-vonta az ő kötelét, és el-nem fordította kezét az el-veſztéſről: Es ſirt a' báſtya, és a kő-fal-is egyetemben el-bontatott.

THETH. A' földben ſzegeztettek az ő kapui: El-veſztette, és el-rontotta az ő zárjait; az ő Királlyát, s' az ő Fejedelmit a' pogányok-között: Nincs Törvény, és az ő Prófétáinak nem lőtt látáſok az Urtól.

JOD. A' földön űltek, meg-csendeſedtek a Sion Leányának vénei; Hammuval hintették-meg a fejeket, Szőr-ſákokat övedzettek magokra, a földre függeſztették fejeket a Jerusálem Szűzei.

CAPH.

CAPH. El-fogyatkoztak a' kőny-húllatáſok miatt, az én ſzemeim: Meg-háborodtanak az én belső réſzeim: Ki-omlott a' földre a' májam, az én népem Leányának romláſa-miatt, midőn el-fogyatkoznék a' kiſded és a' csecsemő a' Város úczáin.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Iſtenedhez.

℟. *Omnes Amici.* Nota: *ut ſupra.*

MInd ſejen-ként kik velem valának, En barátim engem el-hagyának, Tanitványim tőllem távozának, Csalárd Sidók reám támadának.

Nagy hirtelen engem el-árúla, Tanitványom: kit ſzeretek vala, A' ki nékem fő Sáfárom vala, A' Sidóknak kezekben ez ada.

Es a' Sidók hogy meg-csúfolának, Rettenetes-képpen rongálának, Nagy kereſzt-fát vállamra adának, Sok káromláſt én reám ſzóllának.

En keſerves nagy kin-valláſomban, A' kereſzt-fán nagy ſzomjúságomban, Mérget tőnek eczettel pohárban, Hogy meg-innám fel-nyújták ſzájamban.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feſzűlt Ur IESUS Chriſtuſnak, Hozzánk-küldött Szent Vigaſztalónknak, Nagy dicsőſség a' Szent Háromságnak, Amen.

LAMENTATIO SECUNDA.

LAMED.

AZ Annyoknak mondának: Hol vagyon a' búzá, és a' bor? mikor el-fogyatkoznának mint a' ſebesültek a' Város úczáin: Mikor kibocsátanák az ő Lelkeket az Annyok ölében.

MEM. Kihez haſonlítsalak téged? Vagy kihez mondgyalak haſonlónak téged, Jerusálem Leánya? Kivel veſſelek-ősſze téged, és vigaztallyalak téged, Sionnak Szűz Leánya? Mert nagy mint a' tenger, a' te nyomorúságod: Ki gyógyít-meg téged?

NUN. A' te Próféțáid hamiſságokat, és bolondságokat láttak néked, és meg-nem nyilatkoztatták hamiſságodat, hogy téged pœnitencziára intenének: láttak pedig néked hamis terheket, és ki-ûzéſeket.

SAMECH. Kezekkel tapſoltak te-rajtad minden úton-járók: sûvöltöttek, és hajtogatták fejeket a' Jerusálem Leányán; mondván: Ez-é a' tökélletes ékeſségû Város az egéſz föld örőme?

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Iſtenedhez.

℟. *Velum templi.*

Nota: Menynek földnek ez világnak &c.

MIkor IESUS kereſzt-fán függ vala, E' földön lőn akkor illyen csuda, Meg-ſzakada a' Templom kárpittya, Es mind az Eg, s' az Föld meg-indúla.

A' kő-ſziklák meg-haſadozának, Koporsók-is meg-nyilatkozának, Sok halottak kikből támadának, Es ſokaktól meg-is láttatának.

A' Nap, s' az Eg, meg-homályoſodék, Es e' földön ſetétség láttaték, Mely kilenczed óráig tartaték, Ezen nagy ſok Ember csudálkozék.

A' Tolvaj-is a' kereſzt-fán vala, Bűne-ſzerint fel-tétetett vala, Ur IESUS-hoz fel-ſzóval kiálta, Illyen ſzóval imádkozik vala:

Midőn bé-mégy a' te Orſzágodban, Szent Atyádhoz magas Menyorſzágban, Róllam kérlek emlékezzél ottan, Hiveidnek vigy bóldogságában.

Kegyes IESUS tekintvén Tolvajra, Drága ſzóval nékie igy ſzólla: Néked mondom Tolvaj bizonyára, Ma velem léſz ſzép Paradicsomba.

Mi-is néki könyörögjünk moſtan, Vigyen minket a' Paradicsomban, Szent Attyának drága Orſzágában, Régtől-fogva megſzerzett ſok jókban.

Minden-

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

LAMENTATIO TERTIA.

ALEPH.

EN vagyok a' Férfiú, látván az én szegénységemet, az ő búsúlásának veszszejében.

ALEPH. Engem vezetett, és a' setétségre vitt, és nem a' világosságra.

ALEPH. Csak én-reám fordította, és forgatta az ő kezét, egész nap.

BETH. Meg-sonnyasztotta az én bőrömöt, és a' húsomot, megrontotta az én csontaimat.

BETH. Epitett környülem, és környül-vett engem epével, és múnkával.

BETH. Setétes helyekre helyheztetett engem, mint az örökké meg-hóltakat.

GHIMEL. Körös-körül épített ellenem, hogy ki-ne-mennyek: meg-nehezitette az én békómot.

GHIMEL. De midőn kiáltok, s' könyörgök-is, ki-rekesztette az én imádságomat.

GHIMEL. Bé-rekesztette útaimat, négy-szegű kövekkel, az én ösvényimet fel-forgatta.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

℟. *Vinea mea.* Nota: Menynek földnek &c.

EN tégedet, én szerelmes szőlőm, Plántáltalak gyenge szőlő-veszszőm, Hogy énnékem lennél jó szőlő-tőm, Kedvem-szerint-való jó gyümölcsöm.

De lám miért vad-gyümölcsé lőttél, Jó gyümölcsből, te csipkét termettél, Es engemet meg-keserítettél: Gyalázatos halálomra lőttél.

Mert a' latrott te el-bocsátottad, Az ártatlant a' halálra adtad, Minden-féle kínokkal kínoztad; Végezetre kereſzt-fára vontad.
Nem-tekíntéd ſok fáratságomat, Te-éretted-való ſok múnkámat; Ehségemet, és ſzomjúságomat, Minden-féle ſok nyavalyáimat.
Nem-kívántam a' te romláſodat, Sőt kívántam meg-jobbúláſodat, Es Pokolból ſzabadúláſodat, Menyorſzágban velem lakáſodat.
Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feſzűlt Ur IESUS Chriſtuſnak, Hozzánk-küldött Szent Vigaſztalónknak, Nagy dicsőſség a' Szent Háromságnak. Amen.

PLANCTUS BEATÆ VIRGINIS MARIÆ.

PLanctûs antè neſcia, Planctu laſſor anxia, Crucior dolore.
Orbat Orbem radio, Me Judæa Filio, Gaudio dolore.
Fili dulcor unice, Singulare gaudium, Matrem flentem reſpice, Conferens ſolatium.
Pectus, mentem, lumina, Tua torquent vulnera, Quæ Mater, quæ fœmina, tàm felix, tàm miſera.
O quàm ſero deditus, Quàm citò me deſeris, O quàm dignè genitus, Quàm abjectè moreris.
O quis amor corporis Sibi fecit ſpolia, O quàm dulcis pignoris, Quàm amara præmia.
Quod crimen, quæ ſcelera, Gens commiſit effera: Vincla, virgas, vulnera, ſputa, ſpinas cætera.
Nato quæſo parcite, Matrem crucifigite: Aut in Crucis ſtipite, nos ſimul affigite. Amen.

NAGY-PENTEKRE-VALO
PASSIO.

Az mi Urunk IESUS Chriſtuſnak kin-ſzenvedéſe, illyen képpen következik, a' Szent Evangeliſtáknak iráſa-ſzerint.

Tenor. AZ üdőben, mikor el-közelgetett vólna a' kováſztalanok Innepe-napja, mely Húſvétnek mondatik vala, monda Urunk IESUS az ő Tanitványinak: *Baſſus.* Tudgyátok, hogy két napmúlva Húſvét-napja léſzen, és az Ember-Fia el-árúltatik, hogy megfeſzíteſsék. *Tenor.* Akkoron egybe-gyűlének a' Papi-Fejedelmek, és a' népnek Vénei, a' Caiphás fő-Pap Palotájában, és tanácsot tartának, hogy Urunk IESUS-t álnokſággal meg-fognák és meg-ölnék. Es azt mondgyák vala: *Altus.* Ne az Innep-napon, hogy ne-talámtán támadás ne-légyen a' Nép között *Tenor.* Mikor pedig IESUS Betániában vólna, a' Poklos-Simon házában, járúla ő-hozzá egy Aſzſzony-állat, kinek drága kenetű Alabáſtrom-Szelenczéje vala, és az Ur IESUS-nak a' fejére önté. Látván pedig a' Tanitványok, boſzſzonkodnak és zugolódnak vala, mondván: *Altus.* Mire-való e' veſztegetés? mert ezt drágán el-adhatták vólna, és a' ſzegényeknek adhatták vólna. *Tenor.* Tudván pedig IESUS, monda nékiek: *Baſſ.* Miért vattok ez Aſzſzony-állatnak bántására? mert jó-cselekedetet cselekedett én-velem, mert mindenkor vadnak ſzegények veletek, de én nem-mindenkor vagyok veletek. Mert ez a' kenetet az én teſtemre öntvén, az én temetéſemre cselekedte. Bizony mondom néktek, valahol ez Evangeliom prédikáltatik az egéſz Világon, az-is meg-hirdettetik az ő emlekezetire. *Tenor.* Bé-méne pedig a' Sátán Judásba, ki Iskárioteſnek mondatik vala, a' ki a' tizen-kettő-közzül eggyik vala, és el-méne a' Papi-Fejedelmekhez és monda nékiek: *Altus.* Mit akartok énnékem adni, és én kezet-
zt halván a' Sidók, örűlének rajta, és igéréne
énzt. Es attól-fogva alkalmatoſságot keres va
rúlná, és kezekben adná őtet.

El-jöve azért az Húsvétnek Innepe-napja, melyben a' Bárányt áldozni kell vala. A' kovásztalanok első napján azért, meg-kérdék IESUS-t az ő Tanitványi, mondván: *Altus.* Hol akarod, hogy elkészítsük néked a' Húsvéti-Bárányt? *Tenor.* Akkor el-küldé kettőt az ő Tanitványi-közzül, és monda nékik: *Bassus.* Mennyetek-bé a' Városba, és imé egy ember egy korsó-vizzel jő előtökbe, és mondgyátok ezt ő néki; A' Mester mondgya: az én időm közel vagyon, te-nálad eszem-meg az Húsvétet az én Tanitványimmal. Es ő mutat néktek egy el-készíttetett Vacsoráló-helyt, és ott készitsetek nékünk. *Tenor.* El-menvén azért a' Tanitványok, úgy találák a' mint Urunk IESUS meg-mondotta vala nékik. Es el-készíték a' Húsvétet. Estve lévén pedig, le-telepedett vala a' tizen-két Tanitványával. Es midőn ők ennének, monda: *Bassus.* Kivánva kivántam e' Húsvétet meg-enni veletek, minek-előtte szenvedgyek. *Tenor.* Es fel-kelvén a' Vacsorától, le tévé az ő ruháit, és midőn kendőt kötött vólna elő, meg-övedzé magát. Es vizet töltvén a' Medenczében, kezdé mosni a' Tanitványok lábait, és meg-törli vala a' kendővel, mellyet magához övedzett vala. Mikoron pedig jutott vólna Simon Péterhez, monda néki Péter: *Altus.* Uram, te mosod-é-meg az én lábaimat? *Tenor.* Felele IESUS, és monda néki: *Bassus.* A' mit én most cselekeszem, te most nem-tudod, de ennek-utánna meg-tudod. *Tenor.* Monda néki Péter: *Altus.* Soha örökké meg-nem-mosod az én lábaimat. *Tenor.* Felele néki IESUS: *Bassus.* Ha meg-nem-moslak téged, nem lészen részed én-velem. *Tenor.* Monda néki Simon Péter: *Altus.* Uram, nem csak a' lábaimat, de a' kezeimet, s' fejemet is. *Tenor.* Monda néki IESUS: *Bassus.* A' ki meg-mosódot, nem szükség meg-mosni, hanem csak a' lábait. Ti-is tiszták vattok, de nem minnyájan. *Tenor.* Mert tudgya vala, ki vólna, a' ki őtet el-árulná, és azért mondá, nem vattok tiszták minnyájan. Minek-utánna azért meg-mosá az ő lábo-

n, az asztalhoz üle, és monda nékik: *Bassus.*
elekedtem veletek? Ti engem Mesternek, és
ndgyátok: mert az vagyok. Ha azért én meg-

mostam

moſtam lábaitokat, UR, és Meſter lévén, ti-is egy-máſnak megmoſsátok lábaitokat. Mert példát attam néktek, hogy a' mit én cselekedtem veletek, ti-is azt cselekedgyétek. Bizony, bizony mondom néktek, nem nagyobb a' ſzólga az ő Uránál.

Tenor. Es mikor ennének, monda az ő Tanitványinak: *Baſſus.* Bizony, bizony mondom ti-néktek, hogy egy kőzzülletek el-árúl engemet. *Tenor.* Ők pedig igen meg-ſzomorodának, és egy-máſra nézvén, kezdének egy-más-kőzt kérdezkedni, hogy ki cselekedné, és ki-felől mondanája azt? Es ki-ki mind azt mondgya vala néki: *Altus.* Nem-de én vagyok-é Uram? *Tenor.* Felelvén IESUS, monda: *Baſſus.* A' ki a' kezét én-velem a' tálba mártya, az árúl-el engem. Az Ember-Fia el-mégyen ugyan, a' mint irva vagyon felőle, de jaj annak az Embernek, ki-által az Ember-Fia el-árúltatik: Jobb lett vólna, ha az az Ember nem-ſzűlettetett vólna. *Tenor.* Felelvén pedig Júdás, a' ki el-árúlta vala őtet, és monda: *Altus.* Vallyon én vagyok-é Meſter? *Tenor.* Monda néki Urunk IESUS: *Baſſus.* Te-magad mondod. *Tenor.* Es mikoron vacsoráltak vólna, vévé IESUS a' kenyeret, és hálákat adván, meg-áldá, és meg-ſzegé, és adá az ő Tanitványinak, és monda: *Baſſus.* Vegyétek, és egyétek, ez az én TESTEM, mely ti-érettetek halálra adatik. *Tenor.* Es vévén a' pohárt, hálákat ada, és nékik adá, mondván: *Baſſus.* Igyatok ebből minnyájan, mert ez az én VEREM, az Uj Teſtamentomnak vére, mely ti-érettetek, és ſokaknak bűnők bocsánattyára ki-ontatik. Ezt valamenyiſzer cselekeſzitek, az én emlekezetemre mivelitek. *Tenor.* Es minnyájan ivának belőle, és monda nékik: *Baſſus.* Bizony mondom ti-néktek, nem-iſzom moſtantúl-fogva e' ſzőlő-terméséből, a' napig, mikor amaz újat iſzom veletek az én Atyám Orſzágában. *Tenor* Eczaka lévén pedig, fel-kele Júdás kőzzülők, és mindgyárt ki-méne, és monda IESUS az ő Tanitványinak: *Baſſus* Moſtan dicsőíttetett-meg az Ember-Fia: és az Iſten meg-dicsőíttetett ő benne.

Fiacs-

Fiacskáim, még egy-keveſsé veletek vagyok, kereſtek engem, és a' hová megyek, ti moſt oda nem jöhettek. *Tenor.* Monda néki Simon Péter: *Altus.* Uram, miért nem-követhetnélek téged, mert kéſz vagyok veled a' tömlöczbe, és halálra menni, mert az én életemet adom éretted. *Tenor.* Es dicsiretet mondván, ki-menének a' Cedron patakán-által, az Olaj-fák hegyére, és monda nékik IESUS: *Baſſus.* Ti minnyájan meg-botránkoztok én bennem ez éjjel, mert irva vagyon, meg-verem a' Páſztort, és el-oſzolnak a' Nyáj-juhai, minek-utánna pedig fel-támadok, elöttöket véſzem Galilæába. *Tenor.* Felelvén pedig Péter, monda néki: *Altus.* Ha minnyájan meg-botránkoznak-is benned, én ſoha meg-nem botránkozom. *Tenor.* Monda néki IESUS: *Baſſus.* Bizony mondom te-néked, hogy ez-éjjel minek-elötte a' Kakas ſzóllyon, háromſzor tagadſz-meg engemet. *Tenor.* Es Péter annál inkább mondgya vala: *Altus.* Ha meg-kell halnom-is veled, ſoha meg-nem tagadlak téged. *Tenor.* Azon-képpen a' több Tanitványok-is mondnak vala. Akkor méne IESUS vélek a' Majorba, mely Gethſemaninak mondatik, holott vala egy Kert, melyben béméne ö, és az ö Tanitványi. Tudgya vala pedig Judás-is azt a' helyt, mert gyakorta mégyen vala oda Urunk IESUS az ö Tanitványival. Es monda az ö Tanitványinak: *Baſſus.* Üllyetek itt, mig amoda mégyek, és imádkozom. *Tenor.* Es melléje-vévé Pétert, és a' Zebedeus két fiát, Jakabot és Jánoſt. Es mikoron a' helyre jutottak vólna, kezde igen rettegni, bánkodni, és ſzomorkodni. Es monda nékik. *Baſſus.* Szomorú az én lelkem mind halálig: Vigyázzatok velem, és imádkozzatok, hogy kisírtetbe ne-eſſetek. *Tenor.* Ö pedig egy-keveſsé, mint-egy kö-hagyitáſnira elébb-menvén, térdre-esék, és orczájára-borúlván, imádkozik vala, mondván: *Baſſus.* Ha lehetséges ſzerelmes Atyám, távozzék-el e' pohár töllem, mind-az-által, nem a' mint én akarom, hanem a' mint te, úgy légyen. *Tenor.* Es jöve a' Tanitványokhoz, és aluva találá öket, és monda Péternek: *Baſſus.* Igy nem-vigyázhattok-é velem egy-óráig. Vigyázzatok, és imádkozzatok, hogy kisírtetbe ne-eſſetek. A' lélek kéſz ugyan, de a' teſt erötlen.

Tenor.

Tenor. Ismég másodszor-is el-méne, és imádkozék, mondván: *Bass.* Atyám, ha e' pohár el-nem-múlhatik, hanem meg-kell innom, légyen a' te akaratod. *Tenor.* És el-jöve ismég az ő Tanitványihoz, és aluva találá őket, mert az ő szemek meg-nehezittetve valának, és nem-tudgyák vala mit felelnének néki. Akkor monda Péternek: *Bassus.* Simon, aluszol-é? nem vigyázhattál egy óráig velem. Vigyázzatok, és imádkozzatok, hogy kisírtetben ne-essetek. *Tenor.* Harmadszor-is el-menvén, és azon beszéddel imádkozék. Jelenék pedig néki egy Angyal Menyből, bátorítván, és biztatván őtet. Es a' halállal tusakodván hosszabban imádkozik vala. Es az ő verejtéke mint a' vér-cseppek a' földre folynak vala. Es fel-kelvén az imádságról, jöve a' Tanitványihoz, és aluva találá őket, és monda nékiek. *Bassus.* Aludgyatok bár immár, és nyugodgyatok, imé el-közelgetett az óra, és az Ember-Fia a' bűnösök kezébe adatik. Kellyetek-fel, és mennyünk eleikben, mert imé el-közelget, a' ki el-árúl engem.

Tenor. És midőn még ő szóllana, imé Júdás egy a' tizen-kettőközzül, sereget, és szólgákat vévén a' Fő-Papoktól, a' Vénektől, és az Irás-tudóktól, el-jöve lámpásokkal, kardokkal, dorongokkal, és botokkal, és jelt adott vala nékik, mondván: *Altus.* Valakit én megcsókolok, az a' IESUS, fogjátok-meg őtet. *Tenor.* IESUS pedig tudván mindeneket, a' mellyek reája-jövendők valának, eleikben méne, és monda nékiek. *Bassus.* Kit kerestek? *Tenor.* Azok pedig felelének néki: *Altus.* A' Názáret-béli IESUS-t. *Tenor.* Monda nékik IESUS: *Bassus.* En vagyok. *Tenor.* Vélek áll vala Júdás-is, a' ki el-árúllya vala őtet. Hogy azért mondá nékik IESUS: En vagyok; hátra-menének, és a' földre mind le-esének. Es ismég meg-kérdé őket, mondván: *Bassus.* Kit kerestek. *Tenor.* Azok pedig mondának: *Altus.* A' Názáreti IESUS-t. *Tenor.* Felele Urunk IESUS: *Bassus.* Meg-mondám néktek, hogy én vagyok: ha azért engem kerestek, eresszétek-el ezeket. *Tenor.* Hogy be-tellyesednék a' beszéd, mellyet mondott: hogy a' kiket nékem attál, senkit azok közzül el-nem vesztettem. Es azon-közben hozzá-járúlván Júdás, monda néki:

Altus. Idvez-légy Meſter. *Tenor.* Es meg-csókolá ötet. *Tenor.* Es monda néki IESUS: *Baſſus.* Barátom miért jöttél? Csókkal árúlod-é-el Júdás az Embernek Fiát? *Tenor.* Akkor a' Sidók kezeket JESUS-ra vetvén, meg-fogák ötet. Simon Péternek pedig kardgya lévén, kivoná azt, és a' Papi-Fejedelem ſzólgájához csapa, és el-vágá annak jobb fülét. A' ſzólgának pedig Malchus vala neve. Monda pedig IESUS Péternek: *Baſſus.* Tedd helyére a' te kardodat, mert minnyájan a' kik fegyvert fognak, fegyver-miatt veſznek-el. Azt véled-é, hogy nem-kérhetem az Atyámot, és ád énnékem moſt többet tizenkét Sereg Angyalnál. Avagy azt akarod-é, hogy a' Pohárt mellyet nékem Atyám adott, meg-ne-igyam. Miképpen tellyeſednek-bé tehát az iráſok? mert igy kell lenni. *Tenor.* Akkor monda IESUS a' Sidók Sereginek: *Baſſus.* Mint egy Latorra ugy jöttetek-ki kardokkal és dorongokkal engem meg fogni: Minden-nap nálatok ülök vala, tanitván a' Templomban, és meg-nem fogtatok engem. De ez a' ti órátok, a' ſetétségnek hatalma. *Tenor* Es azonban Urunk IESUS illeté a' Málkus fülét, és meg-gyógyitá. Ez pedig mind azért lön, hogy bé-tellyeſednének a' Próféták iráſi. Akkoron a' Tanitványok minnyájan el-hagyván ötet, el-futának. Követi vala pedig egy iffiacska, kinek mezitelensége gyólcsal vala bé-fedezve, és meg-fogák ötet. Az iffiú pedig el-vetvén a' gyólcsot, mezítelen el-futa tőllök. A' Sereg azért, és a' Hadnagy, és a' Sidóknak ſzólgai, meg-fogák IESUS-t, és meg-kötözék, és vivék ötet elöſzör Annás Püſpökhöz, mert Ipa vala Kaifáſnak, ki fő-Pap vala azon eſztendőben. Kaifás pedig az vala, a' ki tanácsot adott vala a' Sidóknak, hogy haſznos egy Embernek meg-halni a' Népért.

Követik vala pedig Urunk IESUS-t két Tanitványi távol, Simon Péter, és János. János azért, mivel-hogy iſméretségében vala a' Papi-Fejedelemnek, bé-méne IESUS-ſal a' Fő-Pap palotájában. Péter pedig kivül a' pitvarban álván, fütözik vala. Mikoron azért az ajtón-álló Leánzó látta vólna, monda Péternek: *Altus.* Nem-de te-is ez Embernek Tanitványi-közzül vagy-é? *Tenor.* Péter pedig meg-tagadá, mond-

mondván: *Altus.* Aízíszonyi-állat, nem-vagyok, sőt nem-is tudom mit mondaſz. *Tenor.* A' fő-Papok pedig és az egéſz gyülekezet, IESUS ellen hamis Tanú-bizonyságot kereſnek vala, hogy őtet halálra adnák, és nem-találnak vala. Végezetre el-jövének két hamis-tanúk, és mondának: *Altus.* Mi hallottuk, hogy ez Ember azt mondotta, elronthatom az Iſten Templomát, és harmad-napra iſmég fel-épitem azt. *Tenor.* Es fel-kelvén a' Papi-Fejedelem, monda IESUS nak: *Alt.* Semmit nem-felelſz-é azokra, a' miket ezek ellened bizonyitnak? *Ten.* IESUS pedig csak halgat vala. Es a' Papi-Fejedelem iſmég monda néki. *Altus.* Kénſzeritlek téged az élő Iſtenre, hogy meg-mondgyad nékünk, ha te vagy a' Chriſtus, az élő Iſtennek Szent Fia. *Tenor.* Monda neki IESUS: *Baſſus.* Te mondád, mert én vagyok, és mondom néktek, ez-után meg-láttyátok az Ember Fiát ülni az Iſten erejének jobján, midőn el-jő a' fényes felhőben. *Tenor.* Akkoron a' Papi-Fejedelem meg-ſzakaſztá a' maga ruháját, mondván: *Altus.* Káromkodék, mi ſzükség a' bizonyságra, imé moſtan hallátok a' káromláſt, mi tetczik néktek? *Tenor.* Azok pedig minnyájan fel-kiáltának, mondván: *Altus.* Méltó az halálra. *Tenor.* Akkoron az orczájára pőkdősének, és nyakon csapdosák őtet. Némellyek pedig bé-kőték ſzemeit, tenyerekkel arczúl-verik vala őtet mondván: *Alt* Próféталy Chriſtus, és mond-meg ki üte moſt tégedet? *Ten.* Mikoron azért a' ſzólgák tüzet tőttek vólna a' pitvarban, fűtőznek vala, mert hideg vala. Simon Péter-is fűtőzvén kőzőttők ül vala. Es midőn látta vólna őtet más leánzó, kezdé mondani azoknak a' kik ott álnak vala. *Alt* Ez-is a' Názáret-béli IESUS-ſal vala. *Tenor.* Meg-tagadá nagy eskűvéſſel Péter, hogy nem tudná ki vólna, és nem-iſmérte vólna az Embert, mondván: *Altus.* Sem hirem, ſem tanácsom, nem-tudom mit mondaſz. *Tenor.* Es egy-kevés vártatva, hozzája menének a' kik ott állának vala, és a' ſzólgák kőzzül mondának néki: *Altus* Bizonyára te-is azok-kőzzül-való vagy, még a' ſzólláſod-is ki-jelent téged. *Tenor.* Monda néki egy a' fő-Pap ſzólgai-kőzzül, annak rokona, kinek Péter el-vágta vala a' fülét. *Alt.* Nem-de-nem láttalaké én téged a' kertben ő-véle? *Tenor.* Akkor Péter

harmadszor-is kezde eskűnni, és átkozódni, hogy soha sem ismérte volna az Embert, a' ki-felől szóllanának. Es mindgyárt meg-szóllala a' Kakas. Es meg-fordúlván IESUS, meg-tekinté Pétert; és ottan meg-emlékezék a' IESUS beszédéről, mellyet mondott vala: hogy minek-előtte a' Kakas szóllana, háromszor meg-tagadsz engemet. Es ki-menvén onnét Péter, nagy keservesen sira.

Reggel lévén pedig, őszve-gyűlének a' Papi-Fejedelmek, az Irástudók, és a' népnek Vénei, és tanácsot tartának IESUS-ellen, hogy őtet meg-ölnék. Es kötve vivék őtet, és adák Pontius Pilátus tiszt-tartónak kezében. Akkoron látván Júdás, a' ki őtet el-árúlta, hogy halálra kárhoztatott vólna, magába-térvén, meg-bánd, és viszsza-vivé a' harmincz ezűst-pénzt a' Papi-Fejedelmeknek, és Véneknek, mondván: *Alt.* Vétkeztem, el-árúlván az ártatlan vért. *Ten.* Ők pedig mondának: *Alt.* Mit gondolunk véle, te láttad. *Ten.* Es el-vetvén a' Templomban az ezűst-pénzt, el-menvén fel-akasztá magát, és ketté hasada, és az ő béle mind ki-omlék. A' Papi-Fejedelmek pedig, fel-vévén a' harmincz ezűst-pénzt, mondának: *Alt.* Nem-szabad azokat a' Templom pénzekőzzé tenni, mert vér-árra. *Ten.* Tanácsot tartván pedig, meg-vévék azokon a' fazakas-mezejét, a' jövevények temetésére. Azért hívattaték az a' mező, Hakeldama: az az, vér mezejének e' mái-napig. Akkor bétellyesedék a' mi meg-mondatott Jeremiás Próféta-által, mondván: *Alt.* Es vivék a' harmincz ezűst-pénzt, a' meg-becsűltetett Chriſtusnak árrát, kit vőttek az Izraël fiaitól, és adák azokat a' fazakas mezejé-ért, a' mint rendelte nékem az Ur. *Ten.* IESUS pedig a' tiszt-tartó előtt áll vala, és a' Papok bé-nem-menének az itélő-házban, hogy meg-ne fertéztetnének, hanem hogy meg-ennék a' Húsvéti Bárányt. Ki-jőve azért Pilátus hozzájok, mondván: *Alt.* Micsoda vádolást hoztok ez Ember-ellen? *Ten.* Felelének a' Sidók, és mondának néki: *Alt.* Ha ez gonosz-tévő nem vólna, nem-adtuk vólna őtet kezedben. *Te.* Monda azért nékik Pilátus: *Al.* Vegyétek-el ti őtet, és a' ti tőrvényetek-szerint ítéllyétek-meg őtet. *Ten.* Mondának erre a' Sidók: *Al* Nékünk nem-szabad senkit meg-ölnünk. *Ten.* Mondának ismég néki: *Al.* Ezt találtuk, hogy a' mi Nemzetségünket el-fordította, és meg-tiltotta a' Császárnak az adót

adni, és Királlyá tette ő-magát. *Te* Bé-méne azért ismég Pilátus a' Tanács-házbá, és szóllítá Iesust, és monda néki: *Al.* Te vagy-é a' Sidók Királlya? *Te.* Felele Iesus: *Bas.* Te-magadtól mondod-é ezt, vagy egyebek mondották néked én felőlem? *Te.* Felele Pilátus: *Al.* Nem-de Sidó vagyok é'n? A' te Nemzetséged, és a' fő-Papok attak téged kezemben, mit miveltél? *Te.* Felele Iesus: *Bas.* Az én Országom nem e' Világból való, ha a' Világból-való vólna az én Országom, az én szólgaim harczolnának ugyan, hogy kezekbé ne-adattatnám a' Sidóknak: Most pedig az én Országom nem iñét való. *Te.* Monda néki Pilát: *Al.* Tehát Király vagy te? *Ten.* Felele Iesus: *Bas.* Te mondod hogy Király vagyok én. En arra szűlettem, és azért jőttem a' Világra, hogy bizonyságot tegyek az igasságról, minden a' ki az igasságból vagyon, halgattya az én szómat. *Ten.* Monda néki Pilátus: *Al.* Micsoda az igasság? *Ten.* Es midőn azt mondotta vólna, ismég ki-méne a' Sidókhoz. *Ten.* Es midőn vádoltatnék a' Papi-Fejedelmektől, és a' Vénektől, semit nem-felele. Akkor monda néki Pilátus: *Al.* Nem-hallod-é, menyi bizonságot mondanak ellened? *Ten.* Iesus pedig nem-felele néki egy szavára-is, ugy hogy felette igen csudálkoznék rajta Pilátus. Küldé pedig Iesust, Pilátus Herodesnek, mert ő-is Jerusálemben vala azokban a' napokban. Herodes pedig látván Iesust, igen őrűle, mert sok időtől-fogva kívánta vala őtet látni, és reménli vala, hogy valami nagy csudát teñe ő-előtte. Kérdezi vala pedig őtet sok beszéddel, Iesus pedig nem-felel vala semit néki. Meg-útálá pedig őtet Herodes az ő Udvarával: és meg-csúfolá, fejér-ruhában öltöztetvén, és viszsza-küldé Pilátushoz. Es meg-barátkozának azon napon Pilátus és Herodes, mert annak-előtte ellenségesek valának. Pilátus azért egybe-híván a' Papi-Fejedelmeket, és tiszt-viselőket, és a' kősséget, monda nékiek: *Al.* Ismég előmben hoztátok ez Embert, de én semi vétket nem-találok ő-benne, azért meg-veretvén, el-eresztem őtet. *Te.* Mert tudgya vala, hogy csak irígységből árulták vólna el őtet. Es monda a' Sidóknak: *Al.* Szokástok ti-néktek, hogy az Iñep-napon egy foglyot el-bocsássak néktek: Mellyiket akarjátok a' kettő-közzűl hogy el-bocsássam néktek, Barrabást-é, vagy a' Chriſtust, a' Sidók Királlyát?

Tenor. Fel-kiálta azért az egész Sereg, mondván: *Altus.* Nem ezt, hanem Barrabást. *Tenor.* Barrabás pedig gyilkos és Tolvaj vala.

Ülvén azért Pilátus az itílő-székben, hozzája-küldé a' Felesége, mondván: *Alt.* Semmi közöd néked azzal az igazzal, mert sokat szenvedtem ma látás-által ő-miatta. *Ten.* Pilátus azért szólla nékik, mondván: *Alt.* Mit akartok, hogy cselekedgyem a' IESUS-sal, ki Christusnak mondatik? *Ten.* Amazok pedig mondának miñyájan: *Alt.* Feszitteſsék-meg. *Ten.* Monda harmadszor-is nékik a' tiszt-tartó: *Al.* De mi gonosztt cselekedett? Semmi halálra-valót nem-találok ő-benne. *Ten.* Azok pedig inkább kiáltnak vala, mondván: *Alt.* Feszits-meg, feszits-meg ötet. *Ten.* Akkor Pilátus igen meg-ostorozá IESUS-t. Es a' Vitézek Koronát fonván tövisekből, az ő fejébe nyomák, és veres-bársony ruhát adának reája, és nád-szálat adának jobb kezében, és csufolván térdre esnek vala előtte. Es imádgyák, és idvezlik vala ötet, mondván: *Alt.* Idvez-légy Sidók Királlya *Ten.* Es arczúl csapdosák vala ötet, és a' nád-szálat ki-veszik vala a' kezéből, és a' fejét verik vala véle. Ki-méne azért ismég Pilátus a' Sidókhoz, és monda nékik: *Alt.* Imé ki-hozom néktek ötet, hogy meg-tudgyátok, hogy semmi halálra-való okot nem találtam ő-benne. *Ten.* Ki-méne azért IESUS a' tövis Koronát viselvén, és a' veres-bársony Palástot. Es monda Pilátus: *Altus.* Imé az Ember. *Ten.* Midőn azért látták vólna ötet, kiáltnak vala minnyájan, mondván: *Alt.* Vidd-el, vidd-el, feszits-meg, feszits-meg ötet. *Ten.* Monda nékik Pilátus: *Alt.* Vegyétek ti ötet, és feszitsétek-meg, mert én nem-találok okot ő-benne. *Ten.* Felelének néki a' Sidók: *Alt.* Nékünk törvényünk vagyon, és a' törvény-szerint meg-kell halni, mert Isten Fiává tötte ő magát. *Ten.* Mikor azért Pilátus hallotta vólna e' beszédet, inkább meg-ijede. Es ismég bé-méne a' Tanács-házba, és monda IESUS-nak: *Alt.* Honnan-való vagy te? *Ten.* IESUS pedig semmit nem-felele néki. Monda azért néki Pilátus: *Alt.* Nékem nem-szóllasz-é? nem-tudod-é, hogy hatalmam vagyon a' te meg-feszitésedre, és hatalmam vagyon a' te el-bocsátásodra? *Ten.* Felele IESUS: *Bass.* Nem-vólna semmi hatalmad ellenem, ha te-néked onnan-felyül nem adatott vólna.

Az-oká-

Az-okáért, a' ki engem kézbe-adott néked, nagyobb bűne vagyon. *Tenor.* Es attúl-fogva igyekezik vala Pilátus, hogy el-bocsátaná őtet. A' Sidók kiáltnak vala, mondván: *Altus.* Ha ezt el-bocsátod, nem vagy a' Csáſzár baráttya, mert minden a' ki magát Királlyá téſzi, ellene-mond a' Csáſzárnak. *Tenor.* Monda nékik Pilátus: *Altus.* A' ti Királytokat feſzítsem-é-meg? *Tenor.* Felelének a' Fő-Papok: *Altus.* Nincsen Királyunk, hanem csak Csáſzárunk *Tenor.* Látván azért Pilátus, hogy ſemmit nem-haſználna, hanem inkább támadás lenne, eleget akarván tenni a' népnek, azt itílé, hogy a' mint kivánnák, ugy lenne. Es vizet kérvén, meg-mosá kezeit a' nép-előtt, mondván: *Altus.* Artatlan vagyok én ez igaznak vérétől, ti láſsátok. *Tenor.* Es felelvén az egéſz nép, monda: *Altus.* Az ő vére mi-rajtunk, és a' mi fiainkon.

Tenor. Akkor a' meg-oſtoroztatott IESUS-t kezekben adá, hogy meg-feſzítenék. Barrabáſt pedig el-bocsátá nékik Akkor a' Vitézek fogák IESUS-t, és le-vonák rólla a' veres-bárſony Paláſtot, és az ő-maga ruháiban öltőzteték őtet, és vállára adának egy nagy kereſztet, hogy a' feſzitéſnek-helyére ki-vinné. Es mikor el-fáradván, nem-bírná a' nagy kereſzt-fát, találának egy Cirénei Embert, hogy a' mezőről jőne, és azt kénſzeríték, hogy IESUS-után vinné a' kereſztet. Követi vala pedig IESUS-t, a' népnek, és aſzſzony-állatnak ſok ſerege, kik ſirattyák és keſergik vala őtet. Hozzájok fordúlván pedig IESUS, monda: *Baſſus.* Jerusálem Leányi, ne-ſirjatok én-rajtam, hanem magatokon ſirjatok, és fiaitokon. Mert imé el-jőnek a' napok, a' mellyekben mondgyák: Bóldogok a' Magtalanok, és a' méhek mellyek nem-ſzűltek, és az emlők, mellyek nem ſzoptattak. Akkor kezdik mondani a' hegyeknek: Szakadgyatok reánk, hegyek: és halmok, boritsatok-el minket. Mert ha a' zöldellő-fán ezeket mivelik, a' ſzárazon mi léſzen? *Tenor.* Vitetnek vala pedig ő-véle két gonoſz-tévők-is, hogy meg-ölettеſſenek. Es vivék IESUS-t a' helyre, mely Agy-koponyának mondatik, Sidóúl pedig Golgotának.

Es ott

Es ott meg-feszíték őtet, és ő véle két Lator két-felől, eggyik jobja-felől, a' másik bal-felől, középben pedig IESUS-t. Es akkor telékbé az irás: Az hamissak-közzé számláltatott. Es adának néki innya myrrhával és epével elegyített eczetet. Es mikoron meg-kóstolta vólna, nem-akará innya. Fellyúl-való iráſt-is ira Pilátus, és helyhezteté a' feje-feliben a' kereſztre, mondván: *Altus.* A' NAZARET-BELI IESUS, a' SIDOKNAK KIRALLYA. *Tenor.* Ezt azért a' fellyúl-való iráſt ſokan olvasák a' Sidók-közzúl, mert közel vala a' Városhoz a' hely, a' hol meg-feszítették IESUS. Es irva vala Sidóúl, Görögúl, és Deákúl. Mondának azért Pilátusnak a' Sidók Fő-Papjai: *Altus.* Ne-ird hogy a' Sidók Királlya, hanem hogy ő mondotta, a' Sidók Királlya vagyok. *Tenor.* Felele Pilátus: *Altus.* A' mit meg-irtam, meg-irtam. *Tenor.* Es monda Urunk IESUS a' kereſzt-fán: *Baſſus.* En Mennyei Szent Atyám, bocsáſd-meg nékik, mert nem-tudgyák mit cselekeſznek. *Tenor.* A' vitézek pedig midőn meg-feszítették vólna őtet, vévék az ő ruháját, és négy-részre oſzták, mindeniknek egy-egy réſzt, és a' köntőſt-is. A' köntös pedig varratlan vala, mert egészlen szőttetett vala. Mondának azért egy-másnak: *Altus.* Ne-metéllyük-el azt, hanem veſsünk ſorſot reá, kié légyen *Tenor.* Hogy az irás bé-tellyeſednék, mondván: *Altus.* El-oſzták az én ruháimat ő magoknak, és a' köntösömre ſorſot vetének.

Tenor. Allanak vala pedig a' IESUS kereſzte-mellett, az ő Annya, és az Annyának Nénnye, Maria Kleofe, és Maria Magdolna. Mikoron azért látta vólna IESUS az Annyát, és a' Tanitványt ott állani, a' kit ſzeret vala, monda az Annyának: *Baſſus.* Aſszonyi-állat, imé a' te fiad. *Tenor.* Az-után monda a' Tanitványnak: *Baſſus.* Imé a' te Anyád. *Tenor.* Es az-órától-fogva vévé a' Tanitvány magához. Es a' kik azon elé-mennek vala, ſzidalmazzák és káromlyák vala őtet, hajtogatván fejeket, mondván: *Altus.* Vah, ki el rontod az Iſten Templomát, és harmad-napra iſmég fel-éppited azt. Ha Iſten Fia vagy, ſzabadits meg magad, és ſzálly-le a' kereſztről. *Tenor.* Hasonlóképpen a' Fő-Papok-is csúfolván, egy-másnak az Irás-tudókkal mondgyák va-

gyák vala: *Altus.* Egyebeket meg-szabadított, önnön-magát meg-nem-szabadithattya. Christus az Izraël Királlya, szállyon-le most a' keresztről hadd lássuk, és hiszünk néki. Az Istenben bizott, szabaditsa-meg őtet most ha akarja: mert azt mondotta, hogy Isten Fia vagyok. *Tenor.* Azon-képpen a' Latrok-is, kik véle eggyütt meg-feszitve valának, szidalmazzák vala őtet: Eggyik pedig azok-közzül káromkodik vala ellene, mondván: *Altus.* Ha te vagy a' Christus az Isten Fia, szabadits-meg magad, és minket-is. *Tenor.* Felelvén pedig a' másik, feddi vala őtet, mondván: *Altus.* Bizonyára te sem féled az Istent, holott azon kárhoztatásban vagy. Mi ugyan méltán szenvedgyük, és gonosz-cselekedetinknek méltó jutalmát veszszük, de ez semmit nem-cselekedett. *Tenor.* Es monda IESUS-nak: *Altus.* Uram, emlékezzél-meg róllam, mikor Országodban jutsz. *Tenor.* Felele néki IESUS: *Bassus.* Bizony mondom néked, ma velem lész Paradicsomban. *Tenor.* Vala pedig mint-egy hat-óra-tájban, és nagy setétség lőn az egész földön, egész kilencz óráig. Es kilencz-óra-felé, kiálta IESUS nagy szóval, mondván: *Bassus.* ELI, ELI, Lamma Sabaktani! az az: En Istenem, én Istenem, miért hattál-el engemet. *Tenor.* Es némellyek az ott állók-közzül mondának: *Altus.* Illyést hija ez. *Ten.* Tudván azért Urunk IESUS, hogy mindenek el-végeztettek, hogy bétellyesednék az irás, monda: *Bassus.* Szomjuhozom. *Tenor.* Vala pedig ott egy edény le-téve teli eczettel: Es egy az ott állók-közzül elfutamodván, meg-tőlté a' spongiát eczettel, isópot tévén környüle, és a' szájához vivé hogy innék, mondván: *Altus.* Hadgyátok-el, lássuk ha el-jő-é Illyés, hogy meg-szabaditsa, és le-vegye őtet. *Tenor.* Mikoron azért Urunk IESUS meg-kóstolta vólna a' méreggel teli eczetet, monda: *Bassus.* Bé-tellyesedett. *Tenor.* Es ismég nagy felszóval kiálta, mondván: *Bassus.* Atyám, a' te kezedben ajánlom az én lelkemet. *Tenor.* Es Urunk IESUS le-hajtván fejét, ki-bocsátá Lelkét. *Hic pausatur aliquantulum.*

Es imé a' Templomnak fuporláttya ketté-szakada, tetejétől-fogva az allyáig. Es a' Nap meg-homályosodék. A' Föld meg-indúla, és a'

kő-ſziklák meg-ſzakadozának. Es a' koporsók meg-nyílának, és ſok Szentek teſtei, kik el-aluttak vala, fel-támadának. Es ki-menvén a' koporsókból az ő fel-támadáſa-után, jövének a' Szent Városban, és ſokaknak meg-jelenének. A' Százados pedig, és a' kik véle valának, őrizvén IESUS-t, látván a' föld-indúláſt, és azokat mellyek léſznek vala, igen meg-félemlének, mondván: *Altus.* Bizony ez az Ember az Iſten Fia vólt. *Tenor.* Es a' több ſokaság haza menvén, a' mellyét veri vala. Valának pedig ott az ő iſmérői, és ſok Aſzſzony-állatok távol, kik követték vala IESUS-t Galilæából, ſzólgálván néki, kik-között vala Maria Magdolna, és Maria a' Jakab és Jóſef Annya, és Maria Salome, és egyebek ſokan, kik véle-eggyütt fel-mentek vala Jerusálembe. A' Sidók azért, mivel-hogy az Innep kéſzületi vala, hogy ne-maradnának a' teſtek Szombaton a' fán, (mert ama' Nagy-Szombat vala) kérék Pilátuſt, hogy meg-töretnének az ő ſzárok, és le-vétetnének. El-jövének azért a' Vitézek, és az elsőnek meg-törék ſzárait, és a' máſíknak-is, ki meg-feſzíttetett vala ő-véle. IESUS-hoz pedig mikor jöttek vólna, látván őtet hogy már meg-hólt, nem-törék-meg az ő ſzárait: hanem egy a' Vitézek-közzül Láncsával meg-öklelé, és megnyitá az ő óldalát, és leg-ottan vér, és viz jöve-ki belőle. Es a' ki ezeket látta, bizonságot tött: és igaz az ő bizonsága. Es ő tudgya hogy igazat mond, hogy ti-is hidgyétek. Mert ezek mind azért lőttek, hogy az irás bé-tellyeſednék: *Altus.* Csontot meg-ne rontsatok ő-benne. *Tenor.* Es más irás azt mondgya: *Altus.* Meg-láttyák, kit vertenek-által.

Mikor pedig eſtve lőtt vólna, el-jöve egy Arimatæai Jóſef-nevü gazdag tiſzteſség-béli Tanács-Ember, ki a' Sidók tanácsára nem-hajlott vala, mert ő-is titkon-való Tanitványa vala IESUS-nak: és ő-is várja vala az Iſten Orſzágát. Es bátran bé-méne Pilátushoz, és megkéré a' IESUS teſtét. Pilátus pedig mikor meg-értette vólna a' Századoſtól, hogy immár meg-hólt, Jóſefnek ajándékozá a' IESUS teſtét. Le-vévé Jóſef IESUS Urunk teſtét a' kereſzt-fáról. El-jöve azért Nicodemus-is, és drága kenetet hoza, ugy-mint ſzáz fontot. Es

meg-

meg-kenék aval IESUS-nak testét, és tiszta gyólcs-lepedőben kötözék fű-szerszámokkal, a' mint szokások a' Sidóknak temetni. Vala pedig csak ott közel, a' hol meg-feszítették vala, egy kert, és a' kertben egy új koporsó, kiben még senkit nem-temettek vala, mellyet Jósef magának kőből faragtatott vala, és abban helyheztették IESUS-nak testét. És nagy követ hengeritének a' koporsó ajtajára. Maria Magdolna pedig, és Maria a' Jósef Annya, és Maria Salome, nézik vala hová tétetek IESUS. Meg-térvén pedig azok-is onnét, jó-szagú drága kenetet szerzének, hogy a' Szombatnak első-napján el-menvén, meg-kennék IESUS-nak testét. Más nap pedig egybe-gyűlének a' Papi-Fejedelmek, és a' Fariseusok Pilátushoz, mondván: *Altus.* Uram, meg-emlékeztünk rólla, hogy ama' hitető még éltében azt mondotta: Harmad-nap-után fel-támadok. Hadd-meg azért hogy őrizzék a' koporsót harmad-napig: hogy valami-képpen el-ne jőjjenek az ő Tanitványi, és el-lopják őtet, és azt mondgyák a' kőségnek: Fel-támadt halottaiból, és az utólsó tévelygés gonoszb lesz az elsőnél. *Tenor.* Monda nékik Pilátus: *Altus.* Vagyon őrizőtök, mennyetek-el őrizzétek, a' mint tudgyátok. *Tenor.* Azok pedig el-menvén, meg-erősíték a' koporsót az őrizőkkel, és meg-pecsétlék a' követ.

És imé midőn a' Szombatnak első-napjára virradna, nagy földindúlás lőn, az Ur Angyala le-szálla Menyből, és oda járulván el-hengeríté a' követ, és reá-üle, és az ő tekinteti mint a' villámás vala, és a' ruhája mint a' hó. Látván az őrizők, meg-rémülének, és hólt-elevenen földre le-húllának. Es Urunk IESUS nagy dicsőségesen fel-támada.

AMEN.

Vide alteram Passionem in fine libri, de VITA CHRISTI.

EX LECTULO FLORIDO.

PAtris Sapientia, Christus in agone, Nocte fudit sangvinem in oratione: Obviam fit hostibus turbis se dat pronè, Mox hunc Judas tradidit osculatione.

Capitur, constringitur, à suis relictus, Domo Annæ spernitur, alapa afflictus: Negat hunc Discipulus, metu mortis victus, Duçitur ad Caipham IESUS direè strictus.

Falsos testes patitur, blasphemus vocatur, Reus mortis dicitur, colaphis mactatur: Hinc velatus facie, sputis maculatur, Cædunt, & prophetiza, validè clamatur.

Horâ primâ Dominus manè præsentatur, Pilato: & testibus falsis accusatur: Regi missus spernitur, veste subsannatur, Hinc Pilato mittitur, ut morte plectatur.

Mirum fit concambium hora tertiarum, Latro solvi petitur, neci Rex terrarum: Crucifige clamitant Gentes tenebrarum, Vestibus exuitur decus animarum.

Ad columnam ducitur, vinculis ligatur, Flagris atquè funibus, direè laceratur: Purpurâ induitur, spinis coronatur, Percussus arundine, falsè salutatur.

Cæditur, conspuitur, vultus ejus lætus, Atquè multipliciter à gentibus spretus: Exit de prætorio, opprobriis plenus, Crucifige repetit Judæorum Cætus.

Horâ sextâ Dominum Pilatus damnavit, Crucem suam propriam humeris portavit: IESUM turba militum vestibus nudavit, Affigens patibulo, clavis perforavit.

Ut Propheta cecinit, vestes dividuntur, Titulus inscribitur, blasphema dicuntur: Matris cor & Filii simul patiuntur, Virgo cum Discipulo pariter junguntur.

Horâ nonâ Dominus linqui se clamavit, Sitiens nostram salutem, acetum potavit: Dicens, consummatum est, spiritum efflavit, Latus ejus lanceâ miles perforavit.

De Cruce deponitur horâ vespertinâ, Ungitur aromate vitæ medicinâ: Volvitur in Syndone, latet vis divina, Sic Corona gloriæ jacuit supina.

Horâ

Horâ Completorii IESUS tumulatur, Petra grandi clauditur, fletu honoratur: Infernus dat ſpolia, Cœlum reſeratur, Salus olìm perdita, IESU reparatur.

Horas has cum lacrymis antè Crucis aram, Chriſte tibi offero mortem in amaram: Quam tu pro me paſſus es, animam tàm charam, Meam ſic exiſtimans; hanc tibi ſacrâram. Amen.

MAS.

SEPTEM DOLORES BEATÆ VIRGINIS.

Nota: *Infinitæ bonitatis &c.*

SZűz MARIA hét fajdalma, Keſerves lelke ſiralma, Zengjen moſtan a' mi nyelvűnkőn. Elsőben azon, ſir, hogy Simeon, Mivel azt mondgya, hogy ő Szent Fia, Léſzen ſokaknak nagy botránkozáſa.

Adatik az Iſten Fia, Jelűl, s' im Szent Anna várja, Simeonnal a' Szent Templomban. A' mit jővendőlt, ſokakban bé-tőlt, A' IESUS Neve, botláſnak kőve, Léſzen, mert ſokan mondanak ellene.

Láſd máſodſzor mely kínra jút, A' midőn Egyiptomba fút, Ur IESUS-ſal a' Szűz MARIA. Alig ſzűletett, s' már űldőztetett, Idegen helyen, ſzenved csendeſen, Mig viſzſza-híja Angyal Izraëlben.

Vólt Egyiptusban romláſa, A' bálványoknak hogy láſſa, Mint romol idegen Iſtene. Izraëlbe tér, hogy omollyék vér, Teſtéből értűnk, a' kik vétkeztűnk, Es Szent Attyánál ſzóllana mellettűnk.

Erez harmadſzor ſzőrnyű kínt, Attya akarattya-ſzerint, Hogy UR IESUS tőlle el-marad. Búsúl Szent Fián, kereſi ſirván, Ki a' Templomban, lévén azonban, Bőlcseket meg-győz a' diſputálásban.

MARIA negyedik kínnya, Kereſztet vinni hogy láttya, Szent Fiát a' nagy magas hegyre Folynak kőnyvei, drága cseppei, El-fogy őrőme, ſzenvedés tőre, Keſerves Anya ſzivét által-verte.

Ah mely drága ſzőlőt plántált, Az Ur IESUS midőn halált, Szenved hogy adna jó édes bort. Tővis-Korona, Sidók oſtora, Szent vérét ontá, halált meg-rontá, Idveſségünk-ért Sz. teſtét nem-ſzáná.

Teli-tőlt Ieſus pohára, El-jőtt élete-határa, Hogy meg-hallyon a' Szent kereſzt-fán. Látván meg-feſzült, őtődſzőr merült, Maria kínban, meg-halni abban, Kőñyebb lett vólna, mint élni Világban.

Eletünk drága reménye, Es ſetét világ Nap-fęnye, Keſerveſen Világból ki-múl. Kő-ſzikla haſad, halott fel-támad, Nap, és Hóld gyáſzol, őrdőg, s' bűn romol: Es minden állat ſiralomra onſzol.

Rettenetes nagy fajdalma, Mariának nagy ſiralma, Hatodſzor lőn hogy Ieſus meg-hólt. Reménye ki-múlt, őrőme ſohult, Nincs: Ieſus meg-hűlt, à kit ſzűzen ſzűlt, Illyen fajdalom láſſátok-meg hol vólt.

De még-is meg-nem gondollya, Az Ember és nem gyáſzollya, Kit minden állat fęl az Eg-alatt. Az élet Ura, lelkünk Páſztora, Vérit nem-ſzánta, hogy veſztünk látta, Egek kapuját immár meg-nyitotta.

Ezer kinoknak tengere, Jő a' Maria ſzivére, Hogy Szent Fia a' kereſzt-fáról Alá-vétetik, el-temettetik, Keſerves kínnal, jaj már azonnal, El-vál Fiától, az Egek Urától.

Immár Nap, Hóld, Eg ſirjatok, Es Csillagok zokogjatok, Látván az Ur el-temettetett. Minket meg-váltott, halált meg-rontott. Szentséges Anyánk, tekints már reánk, Hogy az Ur IESUS fordúllyon mi-hozzánk. Amen.

MAS AZON NOTARA.

VAltságunknak drága árra, Feſzittetvén kereſzt-fára, Keſerveſen tekínt Añyára. Gondgyát viſeli, noha már teli, Az ő pohára, jőtt váltságunkra, Es ő Szent Annyát bízza Szent Jánoſra.

Eg, Főld, nézzétek az Iſtent, Semmiből ki teremt mindent, Szenvedi bűnünk igáját. Ki mindent ſegit, kereſzt-fán fűgg itt, Mi bűnünk ſóldgya, kinnyait tóldgya, Hogy Adám Atyánk az almát kóſtolta.

Rettenetes ſzóval kiált, Midőn Ieſus halálra vált, Hogy bűnünk-ért eleget-tegyen. Meg-csúfoltatot, koronáztatott, Mérget kóſtollya, Szentséges ſzája, Oldalát ſęrti a' Vitéz láncsája.

Néz-

Nézzétek kereſztyén lelkek, Mély ſebét Ieſus ſzivének, Viz, és vér foly, hogy meg-tiſztítson. Lelkünk orvoſſa, bűnünket moſſa, Drágalátos vért, ád ezért nagy bért, Almáért Adám mert ſok bűnt reánk mért.

Ieſus a' Sz. pállya-futáſt, El-végezvén vár nyugováſt, Hogy Sz. Lelkét a' Sz. kereſzt-fán. Már ki-bocsáſſa, Iſteñek adgya, Ki halált meg-győz, mindent óld, s' kőtőz, Irgalmaſság-ért lőtt érettünk nagy kőz.

Nagy követséget már el-járt, Vérével kit a' bűn bé-zárt, Egek kapuit fel-nyitotta. Immár viſzſza-tér, Attyához fel-ér, Es kegyelmet kér, kik ért omlott vér, Sok bűneink-ért ő lévén elég bér.

Aldgyuk az hatalmas Iſtent, Vérével meg-ſzerzett mindent, Bűneinket mind el-törlötte. Azért áldott légy, velünk ſok jót tégy, Archangyalokkal, Cherubimokkal, Hogy dicsirheſsünk mind ő-rökké, Amen.

MAS.

Nota: Jer mi dicsirjük a' ſzép ſzűz. *fol.* 17.

Dicsirjük IESUS-t az Iſtennek Fiát, Ki meg-adta ez Világ díját, Magára vette Attya haragját, Hogy Menyorſzágban nézheſsük orczáját.

Oka mindennek az ő nagy ſzerelme, Kit meg-nem foghat ſemmi elme, Lelkünknek hogy ne-lenne győtrelme, Lőn az Ur IESUS Világ Fejedelme.

O bőldog Orſzág, a' kit illy Vezér bír, Kit Meny, és Pokol retteg, s' dicsír, Nagy békeſséget lelkünknek igír, Élő-könyvében meg-térőket bé-ír.

Dicsőſséges helyt Szűz méhében talált, Ki Eget, Földet, ſzóval formált, Hogy a' bűn nemzé földgyát a' halált, Chriſtus meg-váltott kit a' ſzép Szűz táplált.

Csudálatoſok Iſtennek múnkái, Hogy el-tévedtek ő juhai, Meg-mutatta hogy nem moſtohái, Sőt vérrel váltott ſzerelmes fiai.

El-jőtt Világra hogy a' régi kigyót, Ki Egben, s' Földőn nem ſzerzett jót. Meg-rontsa: s' nékünk a' Menyorſzágot, Meg-nyiſſa, mellyet az átok bé-zárlott.

Ez vólt

Ez vólt Istennek Szent gyönyörűsége, Hogy velünk lakjék ő Felsége, De az Emberi-szű keménysége, Üldözi IESUS-t, mint az ellensége.

Ah aczél-szivű bűnben meg-hólt Ember, Lágyítsd-meg szived immár egyszer, Miért bántod-meg Istent ennyiszer? Lám bé-borított a' bün mint a' tenger.

Dicsiret légyen az örök Atyának, Dicsiret légyen Ur IESUS-nak, Dicsiret a' Szent Vigasztalónak, Dicsiret légyen a' Szent Háromságnak. Amen.

HYMNUS.

Consolare Domina, Mater & Regina, Cur mœrore deficis stella matutina, Tuus levat Filius Mundum à ruina.

Consolare Genitrix & memento mei, Quem etenim conspicis nunc in forma rei, Verè nôsti Filium verum esse DEI.

Dolet tuus Filius magis te dolente, Sursum tollit lumina te respiciente, Et intendit gemitus suos te gemente.

Consolare MARIA & pro me exora, Tuum Natum; ne perdar in extrema hora, Sed exuto corpore Cœli fruar aura.

Cruor ejus vulnerum sanet me fœtentem, In peccatis: & pro his facias dolentem, Quibus dein' eversis servem puram mentem.

Consolare Domina servum, ut veniam consequar, ad regnaquè Cœli perveniam, Ubi Lazari locum incolere queam. Amen.

NAGY-PENTEKRE-VALO LAMENTATIO.

Jeremiás Próféţának Siralmáról.

HETH.

AZ Ur Irgalmaſsági, hogy meg-nem emészţettünk: Mert el-nem fogytak az ő könyörületeſségi.

HETH. Tudtam jó reggel nagy a' te hivséged.

HETH. Az én részem az Ur, azt mondá az én lelkem: azért várom ötet.

TETH. Jó az Ur az ő-benne-bízóknak: az ötet kereső léleknek.

TETH. Jó halgatáſsal várni az Iſten ſzabaditását.

TETH. Jó a' férfiúnak, midőn az igát iffiúságától-fogva viſeli.

JOD. Le-ül egyedül, és halgat: mert fel-vette magára.

JOD. A' porba téſzi a' ſzáját, ha valami-képpen reménség lenne.

JOD. Fordíttya orczáját az ötet-verőnek, bé-telik gyalázatokkal. Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Iſtenedhez.

℟. *Sepulto Domino.* Nota: *ut ſupra.*

CHriſtus Urunk hogy meg-feſzitteték, Sok kín-által Világból kimúlék, Ő Szent Lelke Attyának adaték, Es e' Világ tőlle megváltaték.

Kereſzt-fáról teſte le-véteték, Szent kenettel hogy meg-kenetteték, Es ſzép tiſzta gyólcsban takartaték, Koporsóban ottan temetteték.

A' koporsó meg-pecsételteték, Őrizőkkel meg-erősitteték, Minden felől meg-környékezteték, Hogy Szent teſte el-ne lopattatnék.

Tanitványok el-ſzéllyettek vala, Rémültökben csak lappangnak vala, Ide s' tova ők bújdoſnak vala, Chriſtus teſtét tőllők féltik vala.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Chriſtuſnak, Hozzánk-küldött Szent Vigaſztalónknak, Nagy dicsőſség a' Szent Háromságnak. Amen.

LAMENTATIO SECUNDA.

ALEPH.

MInt homályoſodott-meg az arany, el-változott az igen jó ſzín, El-hagyattattak a' Szent helynek kövei, minden úczáknak kezdetin.

BETH. Sionnak dicsőſséges fiai, és a' kik tiſzta aranyba öltőztek: Mi-képpen haſonlíttattak a' cserép-edényekhez, a' fazakas kezei csinálmányához?

GHIMEL. De még a' boſzorkányok-is fel-fedték emlőjőket, ſzoptatták az ő kölykőket: Az én népem Leánya kegyetlen, mint a' Strucz-madár a' puſztában.

DALETH. A' ſzopónak nyelve az inyéhez ragadott a' ſzomjúságban: Kenyeret kértek az kiſdedek, és nem vala a' ki ſzegdelne nékik.

HE. A' kik gyönyőrűségeſen eſznek vala, el-veſztek az útakon: A' kik ſelyembe neveltetnek vala, a' ganéjokat ölelgették.

VAU. Es nagyobbá lőtt az én népem hamiſsága, a' Sodomaiak bűnénél, mely fel-fordíttatott egy ſzem-pillantásban, és nem-fogtak ahoz kézzel.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Iſtenedhez.

℟. *Jeruſalem luge.*

Nota: Menynek, főldnek, &c.

SIraſd magad oh te Jerusálem, Mert reád jő a' nagy veſzedelem, Feltámadál Idvezitőd-ellen, Kiért tőlled el-múlt a' kegyelem.

Öltőzzél-fel hamar gyáſz-ruhában, Meg-alázván magad bánatodban, Találtaſsál pœnitencziában, Vétked miatt nagy ſzomorúságban.

Mert te-

Mert te-benned Iſraël Királlya, Meg-ôleték Világnak váltsága, Régtôl-fogva kit ſok Szent vár vala, Te-benned lôn ſiralmas halála.
Bocsáſſa-meg a' te bûneidet, Chriſtus Urunk: s' gyógyítsa ſebedet, Szent vérével moſſa-el vétkedet, Es adgya-meg örök-életedet.
Mindenható Szentséges Attyának, A' meg feſzült Ur IESUS Chriſtuſnak, Hozzánk-küldött Szent Vigaſztalónknak, Nagy dicsôſség a' Szent Háromságnak. Amen.

KEZDETIK JEREMIAS PROFETANAK IMADSAGA.

EMlekezzél-meg Uram mi történt rajtunk: tekints-meg és láſd-meg gyalázatunkat. A' mi örökségünk idegenekre ſzállott; a' mi házaink a' kivûl-valókra. Arvákká lôttünk Atya-nélkûl, az Anyáink mint az özvegyek. Vizünket pénzen ittuk: fáinkat árron vettük. Nyakunkon-fogva vonattattunk, a' meg-fáradtaknak nem-adatott nyugodalom. Ægyptuſnak nyújtottuk kezünket, és az Aſſyriuſoknak, hogy meg-elégittetnénk kenyérrel. Az Atyáink vétkeztek, és nincsenek: és mi viſeltük az ô hamiſságokat. A' Szólgák uralkodtak rajtunk: nem vólt a' ki meg-ſzabadítana azoknak kezébôl. Életünk veſzedelmével hozunk vala magunknak kenyeret, a' fegyver-miatt a' puſztában. A' mi bôrünk mint a' kemencze meg-égett az éhségnek háborúi-miatt. Az Aſzſzonyokat Sionban meg-alázták, és a' Szüzeket a' Júda Városiban.

A' Fejedelmek kézzel akaſztattak-fel; a' Vének orczáját nem-bôcsülték. Az iffiakkal ſzemtelenûl éltek: és a' gyermekek a' fa-miatt el-eſtek. A' Vének el-fogytak a' kapukról; az iffiak az énekeſek ſeregébôl. El-fogyott a' mi ſzivünknek örôme: Siralomra változott a' mi éneklô ſeregünk. El-eſett a' mi fejünknek koronája: Jaj nékünk, mert igen vétkeztünk.

Az oká-ért ſzomorúvá lőtt a' mi ſzivünk, azért homályoſodtak-meg a' ſzemeink. A' Sion hegyé-ért, mivel-hogy el-veſzett, a rókák jártak azon: Te pedig Uram őrökké meg-maradſz, a' te Királyi-ſzéked Nemzetségről Nemzetségre. Mi-ért feletkezél-el rólunk mind őrökké? el-hadſz-é minket a' napoknak ſokaságá-ig? Térits-hozzád minket Uram, Es meg térünk: Ujitſd-meg a mi napjainkat, A' mint eleitől-fogva. De el-vetvén meg-vetettél minket, fölötte igen meg-haragudtál ellenünk. Jerúſalem, Jerúſalem, térj-meg a' te Uradhoz Iſtenedhez. Amen.

℟. *Plange quaſi Virgo.* Nota: Menynek földnek, &c.

OH én népem indúly ſiralomra, Es zokogjon ſzűzeknek ſoksága, Öltözzél-fel hamar gyáſz-ruhában, Találtatsál pœnitencziába.

Minden rendek fęlvén retteg jetek, Es Iſtennek ti könyörögjetek, Szivetekben ő-hozzá térjetek, Hogy fejen-ként mind el-neveſzſzetek.

Mert az Urnak az ő nagy haragja, Rettenetes nagy boſzſzú-álláſa, El-jő reád az haragnak napja, Kinek ſúllyát ſenki nem álhattya.

Térj-meg azért te gonoſságodból, Es ſzámtalan ſok álnokságidból, Hogy tégedet ő nagy haragjából, Ki ne-veſſen ő Szent Orſzágából.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feſzűlt Ur IESUS Chriſtuſnak, Hozzánk-küldött Szent Vigaſztalónknak, Nagy dicsőſség a' Szent Háromſágnak. Amen.

Hymnus Sancti Gregorii Papæ devotiſſimus.
Nota: *Salve mundi ſalutare.*

AVe Manus dextra Chriſti, Perforata plagâ triſti. Nos ad dextram jube ſiſti, Quos per Crucem redemiſti. IESU *dulcedo cordium.*

Ave palma IESU *læva, Sic confixa plagâ ſævâ. Nos ab illa morte leva, Quam produxit Mater Eva.* IESU *dulcedo cordium.*

Ave vul-

Ave vulnus dextri pedis, Ædem mentis piè lædis. Dum ad eam sæpè redis: Esto nobis spes mercedis. JESU dulcedo cordium. Amen.

Ave manus dextra. Nota eadem.

IDvez-légy Christus jobb-Keze, Kit mély sebbel le-szegeze, Hohér Istentelen keze, Melynek kereszt lön eszköze. Oh én szerelmes IESUSOM.

Idvez-légy bal-Kéz sebeddel, Drága folyó Szent véreddel. Minket őrizz kegyelmeddel, Eva vétkét rólunk vedd-el. Oh én &c.

Idvez-légy sebe jobb-Lábnak, El-űzője sok homálynak, Kik elménkre gyakran szálnak, Ne adgy minket a' halálnak. Oh én &c.

Idvez-légy bal-Láb mélysége, Kivel épül jók szépsége. Sebeidnek dicsősége, Légyen lelkünk egésége. Oh én &c.

Idvez-légy IESUS-nak Szive, Kit dárda meg-sebesíte, Légy útunknak fényessége, Hogy mehessünk dicsőségre. Oh én &c.

Idvez-légy IESUS Szent Teste, Menynek, földnek egy szépsége: Vigy-bé az örök-életbe, Szenteknek eggyességébe. Oh én szerelmes IESUSOM. Amen.

BOLDOG SZŰZ MARIA SIRALMA.

Nagy-Péntekre.

AH! ah! jaj nékem szomorúnak! Ah jaj nékem keserves Anyának. Immár medgyek, s' hová legyék, Bánatimban kit reménlyek. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Látván hogy Fiam nagy kínban, méltatlanúl függ kereszt-fán. O méhem magzattya, Angyalok Királlya! Mindenektől el-hagyattattál, és latrokhoz hasonlíttattál. Bűnősöknek lél csúfja, ki vagy Világnak Ura.

Oh! oh én drágalátos szűlöttem! Mi-okért aláztattál illy-keppen? Szenvedsz iszszonyú kínokat, Sidóktól, és nagy átkokat Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Oh szivem vigasztalója! lelkemnek bátoritója! Oh eggyetlen eggyem, és mindem örömem. Vi-

gasztald szomorú Anyádat, adván nékem biztató szódat: Hogy meg-ne sebesedgyem, haláltúl keservesen.

Oh fájdalmimnak iszszonyúsága! Oh bánatimnak szörnyű órája! Oh napok teli méreggel! Oh órák rakvák epével! Ez-napon, bú-napon, kin-napon. Im szivem meg-sebesedett, sok sirástúl meg-epedett, én Fiam éretted; azért azt cselekedd: Hogy világból veled ki-múllyak, Keresztfa mellett veled-hallyak. Elne-hadgy tőlled engem, ez világon kinlódnom.

Oh Istennek minden alkotmányi, kivált-képpen Adámnak fiai! Fejen-ként siránkozzatok, s' velem-eggyütt bánkodgyatok. Ez-napon, bú-napon, kin-napon. Anyák sirjatok fiamon: gyenge Szűzek Mátkátokon, Férfiak, Aszszonyok, ti-is ő Angyalok: Öltözzetek szomorú gyászban, Egek, Hóld, Csillagok, s' bánatban, Nap ne-világoskodgyék, mert ma Fiam kinzatik.

Ti-is minden teremtett-állatok, valahol e' széles földön vattok: Envelem szomorkodgyatok, és illy nagy dolgon siránkozzatok. Ez-napon, bú-napon, kin-napon. Bánkodgyatok fene-vadak: őrvényekben lakó halak: Repesö-madarak: csúszó-mászó-csudák. Hegyek, völgyek meg-indúllyatok: csorgó-vizek ti ne-folyatok. Szakadgyatok kő-sziklák, mert ma fiamat kinzák.

Térjetek-meg azért bűnös Népek, Kevély és meg-keményedett szivek. Csekkennyetek kegyetlenek, illy fájdalmán Istenteknek. Ez-napon, bú-napon, kin-napon. Mellyet a' mi váltságunk-ért, szenvedett, s' idvességünk-ért. Tiszta szeretetből, s' jó-akarattyából: Magát érettünk meg-áldozván, és keserves halálra adván. Folyamodgyunk már hozzá, hogy bűnünk meg-bocsássa.

Oh IESUS Istennek áldott Fia, bűnösöknek kegyes meg-váltója! Emlekezzél kínaidról, és a' nagy epeségedről. Ez-napon, búnapon, kín-napon. Kiket szenvedél Ember-ért, magad áldozván vétké-ért: Azért könyörgéssel, és esedezéssel, Engesztellyed te Szent Atyádat, hogy ne-nézze bűnös-voltunkat; De vegyen Malasztyába, ne-jussunk kárhozatra.

Sirán-

Siránkozzunk azért mi minnyájan, illy keſerves Urunknak halálán. Emlekezzünk kínnyairól, és az ő nagy fájdalmiról. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Nézzünk keſergő Annyára, s' kereſztfán függő Fiára: Mennyei Királyra, Szűzek virágára; Hogy bóldogságában juthaſſunk, midőn e' világból ki-múlunk. Légyen ízó-ſzóllónk Menyben, Szent Attya-előtt, Amen.

DE PASSIONE DOMINI SEQUENTIA.

Nota: *Mittitur ad Virginem, &c.*

COenam cum Diſcipulis Chriſte celebrâſti, Et mortem Apoſtolis palàm nunciâſti: Et Authorem ſceleris Judam demonſtrâſti, Et egreſſus protinùs hortulum intrâſti.

Tunc procidens Dominus humo ſe proſtravit, Et transferri Calicem à ſe poſtulavit: Sed Patris arbitrio illud commendavit, Et ecce mox ſangvinis ſudor emanavit.

Judas poſt hoc oſculum ori dedit Chriſti, Ad quid, inquit Dominus: amice veniſti? Nunquid trades oſculo, quem jam vendidiſti? Aſſiſtentes protinùs irruunt Miniſtri.

Nox inſomnis itaquè tota ducebatur, Nulla prorsùs requies IESU præſtabatur: Magiſtrorum impia plebs injuriatur, Alapis, & colaphis, innocens mactatur.

Dùm IESUM eripere Pilatus conatur, Judæorum furia magis inflammatur: Et tumultus populi ingens excitatur, Et vox plebis intonat, ut crucifigatur.

Traditur militibus, vinculis arctatur, Undiquè verberibus corpus cruentatur: Caput Regis Gloriæ ſpinis coronatur, Poſtquàm flexis genibus ab his irritatur.

Ecce caro tenera pii Salvatoris, Ad columnam nequitèr coarctatur loris: Sic flagellis cæditur impii tortoris, Quòd emanant rivuli, undiquè cruoris.

Poſt per Urbis medium IESUS procedebat, Et Crucis patibulum humeris ferebat: Ad fores, ad oſtia Populus fluebat, Ejusquè confuſio omnibus patebat.

Ad pudo-

Ad pudoris cumulum IESU denudaris, Ad ventum, ad frigora nudus spoliaris: Innocens cum impiis in cruce damnaris, Et quasi Dux sceleris medio locaris.

Tensis ligno brachiis manus conclavantur, Cruci caro, cruribus clavis tractabantur: Nervi, venæ simili modo laniantur, Pedes, plantæ etiam ferro concavantur.

Loquens IESUS posteà, sitio dicebat, Et acetum protinùs felle commiscebat: Ac infusum spongiæ, ori porrigebat, Quod degustans paululum, sumere nolebat.

O IESU mirifice, quid est quod agebas? Tu de siti conquerens, de Cruce silebas: Nunquid hanc doloribus magis sitiebas, Aut salutem potiùs nostram sitiebas?

Vocem promens ultimam, Patrem invocâsti, Spiritumquè manibus ejus commendâsti: Cum clamore valido, tandem expirâsti, Sic salutem omnium opus consumâsti.

Nunc ego superbio, tu humiliaris, Ego culpas perpetro, tu pœna gravaris: Ego pomum mordeo, tu felle potaris, Ego peto mollia, tu dirè tractaris.

Demùm cujus valeat mens, vel lingva fari, Virgo intus creditur quantùm cruciari: Dùm cernit jam mortui latus vulnerari, Atquè Nati viscera lanceâ rimari.

Corpus quidem mortuum, jam nîl sentiebat, Militis sed lancea pectus infigebat: Quam fixam in Filii latere videbat, Unde aqua sangvine mixta effluebat.

Fundunt rivos sangvinis fontes Salvatoris, Properans huc anima currat peccatoris: Et hauriat quisquam Sacrati livoris, Quo frequenter liniat vulnera doloris.

Ad hunc ergo propera fontem Salvatoris, Ut fluentis impleas viscera dulcoris: Atquè vitæ lavacrum precium cruoris, Hinc tui curatio profluat langvoris. Amen.

Antipho-

ANTIPHONA POST VESPERAS.

A Festo Purificationis, usq; ad Pascha.

AVe Regina Cœlorum. Ave Domina Angelorum.
Salve radix, salve porta. Ex qua Mundo Lux est orta.
Gaude Virgo glorioſa. Super omnes ſpecioſa.
Vale ô valde decora. Et pro nobis Chriſtum exora.

Eadem. Nota: Menyországnak Királynéja.

MEnyországnak Királynéja, Angyaloknak Szent Aszszonya: Aldott gyükér Szűz MARIA, Idvez-légy Chriſtus Szent Annya.
Te-általad e' Világra, Uj-Világoſság virrada: Örülly dicsőſség virága, Kinél ſzebb nem-jött Világra.
Aldott légy, drágalátos Szűz, Iſten veled, ſzép virág Szűz: Menyben Szent Fiad-mellett ülſz, Tudgyuk rajtunk-is könyörülſz.

℣. *Dignare me laudare te Virgo Sacrata.*
℟. *Da mihi Virtutem contra hoſtes tuos.*

OREMUS.

COncede miſericors DEUS, fragilitati noſtræ ſubſidium: ut qui Sancte DEI Genitricis memoriam agimus, interceſsionis ejus auxilio à noſtris iniquitatibus reſurgamus. Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum.

Divinum auxilium maneat ſemper nobiſcum. ℟. Amen.

CANTUS De RESVRRECTIONE DOMINI.

HUSVETI ENEKEK.

KYRIE, *Surrexit Christus à morte. Eleiſſon.*
CHRISTE, Sis nobis Dux Vitæ, reſurgens à morte. Eleiſſon.
KYRIE, Qui Natum oſtendiſti gratum MARIÆ. Eleiſſon.

GLORIA IN EXCELSIS DEO.
Et in terra pax. Nota: *O glorioſa Domina.*
Dicsőſség Menyben Iſtennek. *fol.* 1.

SEQUENTIA.

VIctimæ Paſchali laudes immolent Chriſtiani,
Agnus redemit oves, Chriſtus innocens Patri, reconciliavit peccatores.
Mors & vita duello, conflixêre mirando, Dux Vitæ mortuus, regnat vivus.
Dic nobis MARIA, quid vidiſti in via?
Sepulchrum Chriſti viventis, & gloriam vidi reſurgentis.
Angelicos teſtes, ſudarium & veſtes.
Surrexit Chriſtus Spes mea, præcedet vos in Galilæam.
Scimus Chriſtum ſurrexiſſe à mortuis verè:
CHriſtus fel-támada, Mi bűnűnket el-mosá; Es kiket ő ſzerete,
Menyorſzágban fel-vivé. Kyrie eleiſon. Alleluja.
Mindenható Ur Iſten, Halottaiból fel-támada: Ma-is őtet dicsirjük,
Vigaságos énekekkel. Kyrie eleiſon. Alleluja.
Szálla-alá poklokra, &c. *ut infra.*
Tu nobis victor Rex miſerere. Alleluja.

CRE-

CREDO.

Nota: Christus fel-támada, Kyriel. Allel.

HIszünk igaz Istenben, Meny, s' Föld Teremtőjében: Mindenható erőben, kivel vagyunk életben. Kyrielejson. Alleluja.

Hiszünk IESUS Christusban, Idvezitő Urunkban: Ki igaz Fiú Isten, Meny, Föld, kit tisztel éppen. Kyrieleison. Allel.

Le-szálla az Egekből, Születék tiszta Szüztől: Szenvede nagy kedvéből, Hogy szabadúlnánk bünből. Kyriel. Allel.

Szálla-alá Poklokra, Nézvén szegény Foglyokra: Fel-támad harmad-napra, Menybe menvén ül Jóbra. Kyriel. Allel.

Hiszünk a' Szent Lélekben, Szentek eggyességében: Hiszszük bün bocsánattyát, Testünk fel-támadását. Kyrieleison. Alleluja.

Ha más *Et in terrát*, *Patrem*-et kivánsz. *Vide infra.*

MAS REGI ENEK.

CHristus fel-támada, mi bününket el-mosá, Es kiket ő szerete, Menyországba fel-vivé. Ur Isten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával.

Mindenható Ur Isten, halottaiból fel-támada: Ma-is őtet dicsirjük, vigaságos énekekkel. Ur Isten &c.

Szálla-alá poklokra, jókat szabaditani: Gonoszokat ott hadni, nagy kinokat vallani. Ur Isten &c.

Koporsóban fekűvék, harmincz-hat óráiglan: Az-után fel-támada, kit fel-kőlte Szent Attya. Ur Isten &c.

Christus fel-támada, nékünk példát úgy hagya: Hogy mi-is fel-támadgyunk, véle-őszve vigadgyunk. Ur Isten &c.

O kegyes Szűz MARIA, te Mennyei szép rósa; Kérjed te Szent Fiadat, idvezitse lelkünket. Ur Isten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával. Amen.

Azon Eneknek, Második Nótája.

CHristus fel-támada, Irgalmaz nékünk. Mi bününket el-mosá. Dicsiret Istennek. Idvez-légy MARIA.

Es kiket ő szerete, Irgalmaz nékünk. Menyországban fel-vivé. Dicsir: Mindenható Ur Isten &c.

Azon Eneknek, Harmadik Nótája.

CHriſtus fel-támada, Mi örüllyünk, örvendezzünk, és vigadgyunk. Dicsiret Iſtennek. Mi bününket el-mosá. IESUS irgalmaz nékünk.

És kiket ő ſzerete, Mi örüllyünk, örvendezzünk, és vigadgyunk. Dicsiret Iſtennek. Menyorſzágban fel-vivé. IESUS irgalmaz nékünk.

Mindenható Ur Iſten, &c. *Ut ſupra.*

Negyedik Nótája.

CHriſtus fel-támada. Alleluja. Mi bününket el-mosá. Örülly MARIA. MARIA imádgy érettünk. Alleluja.

Es kiket ő ſzerete. Alleluja. Menyorſzágban fel-vivé. &c. *Ut ſupra.*

Ötödik Nótája. Proceſsió-korra-való.

CHriſtus fel-támada, mi bününket el-mosá. Kyrie elejſon. Kyrie elejſont énekellyünk. IESUS Chriſtuſt mi imádgyuk. Idvezlégy Szüz MARIA.

Es kiket ő ſzerete, Menyorſzágban fel-vivé. K. E.

Mindenható Ur Iſten, halottaiból fel-támada. K. E.

Ma-is ötet dicsirjük, &c.

Hatodik Nótája.

CHriſtus fel-támada, mi bününket el-mosá, Es kiket ő ſzerete, Menyorſzágban fel-vivé. Kirielejſon. Alleluja.

Mindenható Ur Iſten, &c.

MAS

MAS REGI ENEK.

CHriſtus fel-támada, igaſságunkra, Utat ſzerze Menyorſzágra, örök bóldogságra.

Az elsö Atyánkban mind bűnben esénk; Az Iſtennek jó-kedvéből, ottan el-ki-esénk.

De a' Chriſtus IESUS kedvében ejte, Emberré lőn, és a' bűnnek ottan véget vete.

Mind e' Világ terhét vállára vévé, Az hatalmas Atya Iſtent, értünk meg-kőveté.

Őrdőgnek hatalma vala mi-rajtunk, Mert mind az elsö Emberrel, az almában ettünk.

Mind az alma-miatt fogunk meg-vásék: Reánk-ſzálla a' nagy bűnért minden keſerüség.

Gyülölség, irígység, minden kevélység, Fáratságos nagy ſok múnka, és minden betegség.

De lám ezt nem-érti a' háládatlanság, Emberekre honnan ſzállott ennyi nyomorúság

Azért nem-fogadgya Iſten beſzédét, Jóra-intö Szent igéjét, Chriſtus idveſségét.

Chriſtus fel-támada, igen kiáltyuk; De a' bűnnek undokságát mi meg-nem útállyuk.

Tudván bűnben élünk, ſemmit nem-félünk: Azért a' Chriſtus halála, nem-haſznál mi-nékünk.

Támadgyunk-fel azért undok bűnünkből; Ki miatt ki-rekeſztetünk a' nagy dicsőſségből.

Vegyük nagy jó-kedvel, Chriſtus jó-vóltát, Atya Iſten-előtt-való, kedves áldozattyát.

Dicsőſség Mennyégben az UR Iſtennek; Atya, Fiú, Szent Lélek-nek, mind örökké, Amen.

MAS REGI ENEK.

FEl-támadt az mi életünk: Vigan méltó énekelnünk, Ur Chriſtuſt dicsirnünk. E' Szent napon-is áldanunk, Az Angyalokkal imádnunk, Mint Urunkat ſélnünk. ℟. Enekelvén bűneinket könnyebitenünk, és ő-benne biznunk.

A' földbe minden gyökerek, Fáknak bimbói terjednek, mezők megzöldülnek. Égi-madarak zengenek, Fákon vigan énekelnek, ſzárnyokon röpdösnek. ℟. Minden füvek illatozván gyönyörködtetnek, dicsiretre intnek.

Moſt azért Kereſztyén lélek, örvendezz a' nagy Iſtennek, édes Teremtődnek. (Mert nem-vagy rabja a' bűnnek, Köteliben álnok teſtnek, s' a' csalárd ördögnek) ℟. Kit dicsirnek a' Nap, és Hóld, égi Seregek, a' Mennyei Szentek.

Fel-támadt mert ő igazán, Angyalát küldé-el nyilván, ül Iſtennek Jóbján. Tanitványival vigadván, Meg-jelent Galileában, Pétert vigaſztalván. ℟. Örvendezz, ha vóltál bűn-ért ſokſzor ſirásban, alázatoſságban.

Dicsiret légyen Iſtennek, Életet ki nyert népének, s' az bűnös Embernek. Réſzeltette az Egekkel, Minden lakó-helyeivel, s' gyönyörűségivel. ℟. Jóvaival látogatta, s' gazdagitotta, térését kivánnya. Amen.

MAS REGI ENEK.

Nota: Menyorſzágnak dicső Városſa, &c.

FEnlik a' Nap fényeſséggel, Zeng az Eg nagy dicsirettel: E' Világ vigad örömmel, Ordit Pokol rettegéſſel.

Mert a' Chriſtus fel-támadván, Halál erejét meg-rontván: Pokol torkát meg-tapodta, A' foglyokat el-ki-hozta.

Koporsóban temetteték, Vitézektől őrizteték: De Attyától fel-kőltetek, s' Halál tőle meg-győzeték.

Meg-men-

Meg-mentett minket Pokoltól, Es a' lelki-háborútól: Mert fel-támadt a' halálból, Mint meg-mondatott Angyaltól.
Meg-hólt vala bűneink-ért, Fel-támadt igasságunk-ért: Hogy mi-is már fel-támadgyunk, s' Az örök-életre jussunk.
Ez Húsvéti Innepekben, Dicsirjük Istent lelkünkben: Mert a' Christus nagy örömben, Fel-támadt dicsőült testben.
Christus ki vagy mi Istenünk, Hozzád kivánkozik szivünk: Hogy néked buzgó éneket, Mondhassunk, és dicsiretet.
Hálákat adunk te-néked, Ki Poklot, s' halált meg-győzted: Uralkodol Szent Atyáddal, Eggyütt, s' az Vigasztalóval. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támada, &c. *Ut sup. fol.* 235.

CHristus fel-támada, Ki értünk meg-hólt vala: Mi bűnünk-ért kint valla, Minket meg-igazíta. Kérünk téged áldott Urunk IESUS Christus; irgalmaz nékünk.
Egy Adámnak vétké-ért, Engedetlenségé-ért: Az alma meg-ételért, örök halált érdemlénk. Kérünk téged &c.
Ott el-veszte szentségünk, Es ártatlan életünk: Isteni bölcseségünk, Es tökélletességünk. Kérünk téged &c.
Természetünk meg-romla, Szépségünk meg-rútúla: Nagy bűn ott reánk szálla, Istennek nagy haragja. Kérünk téged &c.
Ki-üzeténk a' kertből, Tiszteségnek helyéből: Ki-esénk az épségből, Az Istennek kedvéből. Kérünk téged &c.
Menyország bé-zárlaték, Adám földre vetteték: Hogy ő ott veritezznék, Bajjal kenyeret ennék. Kérünk téged &c.
De irgalmas az Isten, Bölcs, hatalmas mindenben: Okot lele ezekben, Meg-szána el-veszt ünkben. Kérünk téged &c.
Igiretet akkor tőn, Ördögön hatalmat vőn: Mely nékünk nagy jó hír lőn, Mert reménségünk ott lőn. Kérünk téged &c.
Sok esztendő bé-telék, A' Magzat meg-adaték: Szűztől Gyermek születék, IESUS-nak nevezteték. Kérünk téged &c.

Ez Gyer-

E' Gyermek lőn hatalmas, Iſten, Ember, és igaz: Mindenekhez irgalmas, Sok gonoſztúl óltalmaz. Kérűnk téged &c.

Teſtben értűnk meg-hala, Bűntelen nagy kínt valla: Harmad-nap fel-támada, Minket meg-vigaſztala. Kérűnk téged &c.

Egy Embernek vétké-ért, Eſtűnk vala haragba: A' Chriſtuſnak kedvé-ért, Jutánk nagy bóldogságba. Kérűnk téged &c.

Ellenségűnk meg-romla, Lucipernek tábora: Halál a' bűnnek ſóldgya, A' Törvénynek hatalma. Kérűnk téged &c.

Immár nékűnk Tiſzt-tartónk, Iſten-előtt ſzó-ſzóllónk: Egyedűl közben-járónk, Eggyetlen-egy óltalmunk. Kérűnk &c.

Nincs félelműnk haláltól, Semmi nyomorúságtól: Kárhozattól, Pokoltól, Es a' Törvény átkától. Kérűnk téged &c.

Már mi-is fel-támadgyunk, Minden gonoſzt el-hadgyunk: Igaſságnak ſzólgállyunk, Es a' bűnnek meg-hallyunk. Kérűnk &c.

Hálát adgyunk Iſtennek, Mi édes Meſterűnknek: Es Szent Lélek Iſtennek, Mind őrőkkőn őrőkké. Kérűnk téged áldott Urunk IESUS Chriſtus; irgalmaz nékűnk. Amen.

MAS AZON NOTARA.

CHriſtus fel-támada, Mi bűnűnket el-mosá, Ő Szent vére-húllása, Lőn vétkűnknek romlása. Csak ő nékűnk az Atya Iſtennél kedves ſzó-ſzóllónk.

Iſtennek bőlcsesége, Hozzánk-való ſzerelme, Jelenék dicsőſsége, El-rejtett nagy kegyelme. Csak ő nékűnk &c.

Nagy lőn Adámnak vétke, Mellyet halál kővete, Parancsolat ſzegése, Mindeneket ſebhete. Csak ő &c.

A' kegyelmes Ur Iſten, Könyőrűle Emberen, Hatalmat vőn őrdőgőn, Mi nagy ellenségűnkőn. Csak ő &c.

Lőn első őröm-mondás, Adámnak nagy vídúlás, El-eſetnek támadás, Meg-romlotnak újúlás. Csak ő &c.

Hűn az Ember Iſtenben, Ő nagy igiretiben, Hozzá-való kedvében, Bizik nagy ſzerelmében. Csak ő &c.

Chriſtus

Chriſtus ártatlan Bárány, Ki mi-értünk áldozván, Bűnünkből ſzabadítván, Es életre újítván. Csak ő &c.

El-vévé halálunkat, Ő meg-töré Poklunkat, Meg-ſzerzé Orſzágunkat, Mi nagy bóldogságunkat. Csak ő &c.

Ez a' nagy irgalmaſság, Mondhatatlan vigaság, Ki vólt halhatatlanság, Lőn értünk ſzidalmaſság. Csak ő &c.

Csudálatos harcz vala, Hol az élet meg-hala, De nagyobb csuda vala, Hogy ő fel-támadt vala. Csak ő &c.

Szenvede mi bűnünk-ért, Vérét ontá vétkünk-ért: Meg-hala miérettünk, Fel-támada mi-nékünk. Csak ő &c.

Hallyunk-meg bűneinknek, Véget veſsünk vétkünknek, Ellyünk mi új életnek, Adgyunk hálát Iſtennek. Csak ő &c.

Méltó azért vigadnunk, Mi ſzivünkben örűlnünk: Chriſtus IESUS-t dicsirnünk, Es őt fel-magaſztalnunk. Csak ő &c.

Dicsirteſsék ſzivünkben, Szent Háromság Mennyégben, Vallyuk Iſtent éltünkben, Maradgyunk-meg az Hitben. Csak ő nékünk az Atya Iſtennél kedves ſzó-ſzóllónk. Amen.

MAS AZON NOTARA.

CHriſtus fel-támada, Nékünk örömet ada, Vére reánk árada, Haſzna rajtunk marada. Nyerj irgalmat közben-járó IESUS Chriſtus Szent Atyád előtt.

Chriſtus meg-hólt bűnünk-ért, Fel-támadott éltünk-ért, Mi vigaſztaláſunk-ért, Es igazúláſunk-ért. Nyerj irgalmat &c.

Chriſtus kínnya érdemünk, Szent halála váltságunk, Vére ártatlanságunk, Fel kőlte vigaságunk. Nyerj irgalmat &c.

Ez az Iſten Báránnya, Váltságunknak arannya, Halálunknak halála, A' kigyónak rontója. Nyerj irgalmat &c.

Az ő fel-támadáſa, Lőn Pokolnak romláſa, Az ő örőm-mondáſa, Lelkünknek vidúláſa. Nyerj irgalmat &c.

Ez lőn az őröm-mondás, Es a' meg-vigaſztalás, Hogy az egy fel-támadás, Lőn a' meg-bóldogúlás. Nyerj irgalmat &c.

Ő meg-mente bűnünktől, A' Törvénynek átkától, Iſtennek haragjától, Az őrdőgtől, Pokoltól. Nyerj irgalmat &c.

Azért mi-is bűnünkből, Fel-támadgyunk vétkünkből, E' világi kínunkból, Es mi nagy halálunkból. Nyerj irgalmat &c.

Közben-járó Chriſtuſunk, Atya Iſtennek Szent Fia, Kérjed te Szent Atyádat, Hogy idvezitsen minket. Nyerj irgalmat közben-járó IESUS Chriſtus Szent Atyád előtt. Amen.

MAS.

Nota: *Vide ſupra fol. 236. Notam ſextam.*

CHriſtuſt meg-feſziték, Kegyetlen Sidó népek, Ki érettünk ſzületék, Menyből nékünk adaték. Kyrieleiſon. Alleluja.

Halálának utánna, Harmad-nap fel-támada, Hogy mi-értünk meghala, őrők halált meg-ronta. Kyriel. All.

Régen azt beſzélleték, Próféták azt hirdeték, Hogy a' Chriſtus ſzületnék, Értünk meg-feſzíttetnék. Kyriel. Allel.

Taníttatunk Iſtentől, Ne-retteg jünk pokoltól, Es ne-fellyünk őrdőgtől, Meg-rontaték Iſtentől. Kyriel. Allel.

Vagyon nagy bizodalmunk, Mert mi is fel-támadunk, Chriſtuſſal uralkodunk, Véle-őſzve vigadunk Kyriel Allel.

Reménségünk nagy légyen, Hitünk győmölcsős légyen, Más Iſtenünk ne-légyen, Mely Pokolra ne-vigyen. Kyriel. Allel.

Ezt Szent Máthé meg-irta, Hogy Chriſtus meg-fárada, Fige-fát megátkozta, Mert gyümölcse nem vala. Kyriel. Allel.

A' Chriſtus fel-támada, Minket igen biztata, Imádkozni tanita, Késértet ne-találna. Kyriel. Allel.

Szálla-alá Poklokra, Sokaknak váltságára, Poklot hagyá bánatba, Mert nincsen bizodalma. Kyriel. Allel.

Igaſságot ſzereſsünk, Hamiſságot ne-tegyünk, Szegényeket ſegéllyünk, Chriſtus IESUS reményünk. Kyriel. Allel.

Téged

Téged kérünk Ur Isten, Tarts-meg minket Hitünkben: Hogy bizzunk te nevedben, Es legyünk szerelmedben. Kyrieleison, Alleluja. Amen.

MAS.

Nota: Fel-támada mi Urunk. *fol.* 246.

CHristus fel-támada, Ki értünk meg-hólt vala; Mindennek útat nyita, Az ők bóldogságra. Irgalmaz nékünk.

Az halállal meg-víva, Diadalmat vón rajta, Kigyó-fejét meg-rontá, Talpa-alá nyomodá. Irg:

A' Törvénynek nagy átka, Olly igen vádol vala, De a' Christus halála, Minket meg igazíta. Irg:

Oh mely igen nagy vala, Az Istennek haragja, Mely rettenetes vala, Bűnnek számtalan vólta. Irg:

Kit Christus mikor láta, Hogy imádkozik vala, Retteg, és reszket vala, Vérrel verítez vala. Irg:

Az Istennek jó-vólta, Ő nagy irgalmassága, Veszedelmünket látá, Fiát érettünk adá. Irg:

Noha bűntelen vala, De engedelmes vala, Mint Szent Attya akarta, Méne az áldozatra. Irg:

Ez áldozat olly drága, Olly méltóságos vala, Kivel Isten haragja, Engeszteltetik vala. Irg:

Erre senki nem vala, Sem találtatik vala, Hogy ki elég lőtt vólna, Csak az Istennek Fia. Irg:

Jó-szemmel néz az Atya, Illy kedves áldozatra, Ki-ért irgalmassága, újonnan reánk-szálla. Irg:

Szent testét koporsóba, Mint a' Próféta mondgya, Nem hagyá ő Szent Attya, Hogy jussón rothadásra. Irg:

Harmad-nap fel-támada, Mint meg-mondotta vala, Kinek fel-támadása, Nagy dicsőséges vala. Irg:

Innep hogy el-múlt vala, Mariák mennek vala, Reggel indúltak vala, Christus testét látnia. Irg:

Még el-nem juttak vala, Igen ſietnek vala, A' Nap már fel-kőlt vala,
Egy-máinak mondgyák vala. Irgalmaz:
Vallyon s' kicsoda vólna, Ki a' kővet el-vonnya, Kit Sidók tőttek vala, Koporsó ajtájára. Irgalmaz:
Nézvén a' koporsóra, Láták hogy nyitva vólna, Kővet el-vonták vólna, Mely kő igen nagy vala. Irgalmaz:
Bé-menvén koporsóba, Egy iffiat láttak vala, Ki jobb-felől ůl vala, Fejér ruhában vala. Irgalmaz:
Nékik iffiú ſzóllala, Ne-fęllyetek, igy monda, Kegyeſſen bátorittya, Mert meg-ijedtek vala. Irgalmaz:
Már fel-támadott vala, Kit ott nem-leltek vala, Angyal kérdezi vala, Hogy-miért mentek vólna. Irgalmaz:
Azon-kőzben azt mondgya, Mennyetek-el azt hadgya, Es ott Galilæába, Meg-láttyátok azt mondgya. Irgalmaz:
A' Maria Magdolna, Mint a' Szent János irja, Még a' kertben meglátta, Gondolván kertéſz vólna. Irgalmaz:
Tudakozik nagy ſirva, Ne-talámtán ő vólna, Ki el-rejtette vólna, Chriſtus néki ſzóllala. Irgalmaz:
Hozzá ſiet Maria, Meg-iſméré hogy Ura, A' Chriſtus őt meg-tíltá, illetni ne akarná. Irgalmaz:
Kérjük Atyánk irgalmát, Vegye-el már haragját, Nézze Fia halálát, Dicső fel-támadását. Irgalmaz:
Adgya Szent ajándékát, Iſmérheſsük jó-váltát, Ertheſsük akaratyát, Adgyunk néki nagy hálát. Irgalmaz nékünk. Amen.

ÁLIUS.

Surrexit Chriſtus hodie. Alleluja, Laus ſit DEO, DEO noſtro. Humano pro ſolamine. Alleluja, Laus ſit DEO, DEO noſtro.
Mortem qui paſſus pridie, Alleluja. Miſerrimo pro homine. Alleluja.
Mulieres ad tumulum, Alleluja. Dona ferunt aromatum. Alleluja.
Album cernentes Angelum, Alleluja. Annuntiantem gaudium. Alleluja.

Mulieres

Mulieres ô tremulæ, Alleluja. In Galilæam pergite. Alleluja.
Discipulis hoc dicite, Alleluja. Quòd surrexit Rex gloriæ. Alleluja.
Apparuit primo Matri, Alleluja. Post Magdalenæ dolenti. Alleluja.
Petro de-hinc, & cæteris, Alleluja. Apparuit Apostolis. Alleluja.
In hoc Paschali gaudio, Alleluja. Benedicamus Domino. Alleluja.
Laudetur Sancta Trinitas, Alleluja. DEO dicamus gratias. Alleluja, &c.

Surrexit Christus hodiè. Nota eadem.

FEl-támadt Christus ez napon, Alleluja, Hálá légyen az Istennek.
Hogy az Ember vigadozzon Alleluja, Hálá légyen az Istennek.
Szörnyű halált ki szenvedett, Allel. Váltván bünös Embereket. All.
Szent Aszszonyok koporsóhoz, All. Viznek kenetet Christushoz. All.
Fényes Angyalt ők látának, All. Víg örömet-is hallának. All.
Félelmes Aszszony-emberek, Allel. Galileában mennyetek. Allel.
Tanitványoknak hirdetvén, All. Urunk hogy él dicsőségben. All.
Meg-jelenék Szent Annyának, All. Es keserves Magdolnának. All.
Az-után jelent Péternek, All. s' Több Apostol hiveinek. Allel.
Ez Húsvéti víg örömben, All. Diesirjük Istent lelkünkben. All.
Dicsőség Szent Háromságnak, Allel. Hálát adgyunk mi Urunknak. Alleluja, Hálá légyen az Istennek. Amen.

Azon Eneknek, más Nótája.

FEl-támadt Christus ez napon, Alleluja, alleluja, alleluja. Hogy az Ember vigadozzon. Alle, alleluja.
Szörnyű halált, &c. *Ut supra.*

MAS.

O JESUS mi Idvezitőnk, kiben vagyon Hitünk, Ki mi-értünk születtél, kint, és halált szenvedél. Irgalmaz mi-nékünk.
El-vévéd róllunk haragját, a' te Szent Atyádnak, Vérednek hullásával, meg-engesztelédd hozzánk. Irgalm:

Az ördögnek tömlöczéből, ki-vévél a' bűnből, Az halál köteléből, ki-mentél az inségből. Irgalm:

Te bűn-nélkül szűlettetvén, a' Szűznek méhéből, Erettünk elegettől, Szent Atyádnak kedvéből. Irgalm:

Bűnön, Poklon, és Halálon, birodalmad vagyon, Az élet, és kegyelem, csak te kezedben vagyon. Irgalm:

Kérünk téged azért moſtan, tekints reánk Menyből, Kik hozzád eſedezünk, és ſegitséget várunk. Irgalmaz mi-nékünk. Amen.

MAS.

Nota: Chriſtus fel-támada, &c. *Ut ſup. fol.* 243.

FEl-támada mi Urunk, IESUS Chriſtus Iſtenünk, Koporsóból érettünk, Azért mi-is örüllyünk. Irgalmaz nékünk.

Ki kereſzt-fán meg-hala, Hogy feſzítve függ vala, Kivel Lymbus elromla, Ember meg-ſzabadúla. Irgalm:

Szent Atyákat ki-vivé, Ördögöt meg-kötözé, Es kiket ő ſzerete, Véle Menyben fel-vitte. Irgalm:

Iſten Annya MARIA, Imádgy értünk, s' örülly ma: Veſzſzen ördög hatalma, Kit Szent Fiad meg-ronta. Irgalm:

Végső-napon el-ne-hadgy, Ellenségünk igen nagy: Szent Fiadnak minket adgy, Mert irgalmaſságod nagy. Irgalm:

E' napon úgy vigadgyunk, Bűnünkből fel-támadgyunk, Hogy Iſtenhez juthaſſunk, Es ő-véle maradgyunk. Irgalm:

Kit mi-nékünk engedgyen, Atya, Fiú Szent Iſten: Szent Lélekkel egyemben, Moſt, és örökké, Amen. Irgalmaz nékünk.

HYMNUS.

AD Cœnam Agni providi, Et Stolis albis candidi, Poſt tranſitum maris rubri, Chriſto canamus Principi.

Cujus Corpus Sanctiſſimum, In ara Crucis torridum: Cruore ejus roſeo, Guſtando vivimus DEO.

Protecti

Protecti Paschæ vespere, A devastante Angelo, Erepti de durissimo, Pharaonis imperio.

Jam Pascha nostrum Christus est, Qui immolatus Agnus est, Sinceritatis azyma, Caro ejus oblata est.

O verè digna Hostia, Per quam fracta sunt Tartara, Redempta Plebs captivata, Reddita Vitæ præmia.

Cùm surgit Christus Tumulo, Victor redit de Barathro, Tyrannum trudens vinculo, Et paradysum reserans.

Quæsumus auctor omnium, In hoc Paschali gaudio, Ab omni mortis impetu, Tuum defende Populum.

Gloria tibi Domine, Qui surrexisti à mortuis, Cum Patre, & Sancto Spiritu, In sempiterna sæcula. Amen.

MAS.

Nota: Christus fel-tám: Ur Isten meg-váltá.

ELsŏ-napján Szombatnak, A' Mariák indúlnak, Hogy kenettel Christusnak, Testét kennyék Urunknak. O kegyes, kegyelmes áldott Uram IESUS. Irgalmaz nékünk.

A' Mariák szóllának, Uton járván egy-másnak: Ajtaján koporsónak, Nagy kŏ fekszik, mondának. O kegyes, &c.

Piros hajnal hasada, Setétség meg-virrada: El-jutván, koporsóra, Tekintének; s' hát nyitva. O kegyes, &c.

Es hogy oda jutának, Fényes Angyalt látának: Mellyen háborodának, Es ott jó hírt hallának. O kegyes, &c.

Szent Angyal vigasztalá, Mariákat biztatá: Ne-fęllyenek, azt mondá, Christus fel-kŏlt állatá. O kegyes, &c.

Tanit-

Tanitványoknak mondgyák, Hogy nyilván él, tudhaſsák: Pétert-is vigaſztallyák, Kegyelmet nyér, biztaſsák. O kegyes, &c.

Nagy örömmel hogy mennek, Szóllal az Ur nékiek: Semmit ne-retteg jetek, Mert én vagyok, és élek. O kegyes, &c.

Mondgyátok minnyájoknak, Az én Tanitványimnak: Hogy én élek, s' meg-látnak, Hidgyenek mondáſomnak. O kegyes, &c.

Dicsőſség az Atyának, Értünk meg-hólt Chriſtuſnak: A' Szent Vigaſztalónak, Tellyes Szent Háromſágnak. O kegyes, kegyelmes áldott Uram IESUS. Irgalmaz nékünk. Amen.

MAS REGI ENEK.

CHriſtus Halált meg-győzé, a' Sátánt meg-kőtőzé, Poklokat elpuſztíta, Atyákat ſzabadíta. Már mi mind örüllyünk, az átokban kik vóltunk, Chriſtus meg-békéltetett, áldott Atya Iſtennel, Magát értünk áldozván. Kyrie eleiſon, Alleluja.

Szintén piros-hajnalban, Iſteni méltóſágban: Fel kele mint Oroſzlán, Poklok kapuit rontván. Már &c.

A' ſzomorú Mariák, keneteket hozának: Az Angyal meg-jelenté, hogy IESUS él, hirdeté. Már &c.

Magdolna meg-találá, lábaihoz borúla: Azokat nem-engedé, hogy Maria illetné. Már &c.

Tanitványimnak mond-meg, hogy im élek jelents-meg: Galilæában menvén meg-látnak dicsőſségben. Már &c.

Teremtő Szent Atyának, és meg-váltó Fiúnak: Dicsőſség Szent Léleknek, az egy örök Iſtennek. Már mi mind örüllyünk, az átokban kik vóltunk, Chriſtus meg békéltetett, áldott Atya Iſtennel, Magát értünk áldozván. Kyrie eleiſon, Alleluja. Amen.

ALIUS.

ALIUS.

Resurgente Domino, Qui pependit in ligno. Jubilemus, Exultemus.
Si non resurrexisset, Reus homo mansisset. Jubilemus, Exultemus.
Mortis ejus præmia, Sunt nostra solatia. Jubilemus, Exultemus.
Ejus Resurrectio, Est mortis destructio Jubilemus, Exultemus.
Inferni vastatio, Est poli apertio. Jubilemus, Exultemus.
Ergo cum tripudio, Plaudat omnis Cantio. Jubilemus, Exultemus.
Gloriâ sit æterno, Patri, atquè Filio. Jubilemus, Exultemus.
Simul, ac Paraclyto, DEO uni & Trino. Jubilemus, Exultemus.

Resurgente Domino. Nota: Christus fel-támada &c.

VRnak fel-támadásán, Ki meg-hala kereszt-fán: Örüllyünk, és vigadgyunk, Istennek hálát adgyunk. Ur Isten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával.

Ha fel-nem támadt vólna, Mi mind el-vesztünk vólna: Az ő fel-támadása, Lőn vétkünknek romlása. Ur Isten &c.

Halálának érdeme, Lőn népének örőme. Örüllyünk, és vigadgyunk, Istennek hálát adgyunk. Ur Isten &c.

A' Pokol meg-rontaték, Menyország meg-nyittaték: Az Isten meg-békéllék, Bün róllunk el-véteték. Ur Isten &c.

Aldott légy nagy Ur Isten, Szent Háromság Mennyégben: Örüllyünk, és vigadgyunk, Istennek hálát adgyunk. Ur Isten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával. Amen.

MAS.

Nota: *Stabat Mater dolorosa, &c.*

I.

EZ a' Nap, kit az Ur szerzett, Ki Nagy-Pénteken szenvedett, Keresztre feszíttetett. Keresztre feszíttetett.

Kit az ő Válaszstott-népe, Ada Pogányok kezébe, Méltatlan szenvedésre. Méltatlan szenvedésre.

Meg-változott állapattya, Örömre fordúlt nagy kínnya, Meny, és Föld ötet áldgya. Meny, és Föld ötet áldgya.

Ó gyalázatos halála, Fordúlt halhatatlanságra, örök nagy bóldogságra. örök nagy bóldogságra.

Fel-támadott harmad-napra, Rabok szabadítására, Pokol kár-vallására. Pokol kár-vallására.

Immár fel-magasztaltatott, Ördög, halál szégyent vallott, Mi-reánk áldás szállott. Mi-reánk áldás szállott.

Mert az ő fel-támadása, A' hivek vigasztalása, Es örök bóldogsága. Es örök bóldogsága.

Most azért illik vigadnunk, Ennek élnünk, örvendeznünk, Es nagy hálákat adnunk. Es nagy hálákat adnunk.

Mert ez a' Nap, mellyet szerzett, Ki mi érettünk szenvedett, s' Az után örvendezett. s' Az-után örvendezett.

A' ki jól akar vigadni, Uj-életben kell öltözni, Bűneiből fel-kelni. Bűneiből fel-kelni.

Mert ha még-is bűnben élünk, Es annak véget nem-vetünk, Christus nem-haszná nékünk. Christus nem-haszná nékünk.

Kérünk véred érdemé-ért, IESUS fel-támadásod-ért, Idvezits szerelmed-ért. Idvezits szerelmed-ért.

II.

SZent Lélek Isten Jegyesse, Jesének drága veszszeje, Irgalmasság Szüléje. Irgalmasság Szüléje.

Vess határt az epeségnek, Keserűség tengerének, Es a' gyász-öltözetnek. Es a' gyász-öltözetnek.

Légy immár örömnek Annya, Lelkünknek vigasztalója, Aszszonyunk Szűz MARIA. Aszszonyunk Szűz MARIA.

Harmad-napi hervatt-Virág, Meg-újúlt mint zöldellő-ág, Kinek örül a' Világ. Kinek-örül a' Világ.

Fel-támadott a' mint várád, Dicsőséged és Czitharád, Sóltárod és Koronád. Sóltárod és Koronád.

Az halál

Az halál s' az ő fulákja, El-nyeletett nincs ártalma, Mert Fiad vólt halála. Mert Fiad vólt halála.

Pokolnak is réz-kapuja, El-rontatott a' vas-rúdgya, Fiad vólt harapása. Fiad vólt harapása.

A' jók mind meg-szabadúltak, A' gonoszok ott maradtak, Júdással ott kínlódnak. Júdással ott kínlódnak.

Ez nap nagy örömnek napja, Azért örvendezzünk rajta, Veled egygyütt Szűz Anya. Veled eggyütt Szűz Anya.

El-ne-feletkezzél róllunk, Kik most veled kesergettünk, Nyerd-meg hogy veled éllyünk. Nyerd-meg hogy veled éllyünk, Amen.

MAS.

Nota: *Psal.* 81. Örvendezzetek az erős Istennek.

CHristus fel-támadott ő halottaiból, Uj Nap virradott ma koporsóból, Ki az Haláltól meg-ment, s' a' Pokoltól.

A' Christus halála meg-győzte a' Sátánt, Fel-támadása Halált, s' Oroszlánt, A' ki vermet hánt, sőt kínozni sem szánt.

Drága szép kenettel keresi Maria, Fel-kelvén reggel csak Angyalt láta, Ki néki monda, fel-támadt az Ur ma.

Mennyetek-el hamar a' Christus IESUS-hoz, Galilæában nagy örömet hoz, Szent óldalához járúllyatok ahoz.

Im minden Országok hajolnak kedvére, Olly erős bajnok Szentek vezére, Meny, Föld ereje, engednek Nevére.

Illyen nagy szerelmét Isten e' Világhoz, Már meg-mutatta, hogy fiaihoz, Szent Fiát küldte, lásson váltságunkhoz.

Terhünket ő vállán egyedül hordozta, A' Szent keresztfán vérét ontotta, Értünk nem-szánta, hogy meg-szabaditna.

Aldgyuk magasztallyuk az ISTENT éltünkben, A' Szent Háromság egy Istenségben, A' magas Egben, mind örökké,

AMEN.

MAS.

Nota: En nagy vigaságos. *fol.* 45.

VR IESUS kereſzt-fán, mint erős Oroſzlán, Ördög, és bűnſöldgyán, Halálon prédát hány: Midőn kínoztatik, és meg-áldoztatik, az Húſvéti-Bárány.

Az Halált el-rontá Chriſtus Calvárián, Hogy Szent vérit ontá, mint kegyes Pellikán: Hogy meg-hólt Fiait, Adám maradváit, éleſzſze halálán.

A' fának gyűmőlcse Atyáinkban meg-őlt, Eva roſz erkőlcse, gyarló teſtünkben kőlt: De a' Törvény vége, hogy Chriſtus el-jőve, ez mái-nap bé-tőlt.

Lévén Izraëllel régen ſzővetsége, Már végbe-ment ezzel Egi-kővetsége: A' mit meg-jővendőlt, Mójſes-által; bé-tőlt, Szentek reménsége.

Dicsirjük egy ſzivel tehát mi őtet ma, Szép dicsiretekkel, mert az ő hatalma: A' mi életünknek, és bűnős lelkünknek, egyedül óltalma.

Minden-féle állat tiſzteli, mert nagy Szent, Nap-gyáſzol, hogy Urát verik, Föld meg-rettent: Kő-ſziklák haſadnak, halottak támadnak, ſzánnyák az Ur Iſtent.

Csak az Ember ſzive kegyetlen, nem búsúl, Nincs ki ſzánnya ſenki, hogy Világból ki-múl: Ah! ki nem-csudállya, az Egek-Királlya, meg-hal ártatlanúl.

Lelkünknek orvoſſa az Ur Chriſtus IESUS, Ha vagyon ſérelmed, ő bűnős ehez fuſs: Nézd Kereſzt-óltárát, Keſerves pohárát, ő Világ ne légy bűs.

Az életnek kúttya ő óldalából folyt, Idveſségünk árra, Szent áldozattya vólt: Iſten, s' Ember kőzőtt, a' Chriſtus frigyet tőt, hogy érettünk meg-hólt.

Hálát adgyunk azért minnyájan Iſtennek, Illy nagy jó-vóltá-ért áldáſt mondgyunk ennek: Vigan énekellyünk, hogy Egben meheſsünk. Dicsiret Iſtennek. Amen.

MAS.

MAS.

Nota: O Istennek Szent Annya, &c.

EÖrülly, örvendezz Szent Szűz, Alle, alleluja. Menyországi fényes tűz Alle, alleluja.
Kit méhedben hordoztál, Alle, all. Erősb vólt a' Halálnál, Alle, all.
Ki-jőtt a' koporsóból, Alle, allel. Es meg-mente halálból. Alle, allel.
Fel-támadása-által, Alle, all. Minket JESUS magaſztal Alle, allel.
Halálának érdeme, Alle, all. Lőn Népének örőme. Alle, allel.
IESUS fel-támadása, Alle, all. Lőn vétkünknek romlása. Alle, all.
Aldott légy Christus virág, Alle, all Örőmre vivő zőld-ág. Alle, all.
Vigan énekellyetek, Alle, all. Nagyok, és minden rendek. Alle, allel.
Szent Szűz tellyes örőmmel, Alle, all. Tarts-meg földünk békével:
Dicsirteſſél Szent Isten, Alle, all. Fiú, Szent Lélek Isten. Alle, alleluja.

MAS.

Nota: *Surrexit Christus hodiè, &c.*

AZ Ur Christus fel-támada, Nékünk reménséget ada. Alleluja.
Hogy mi-is mind fel-támadunk; Es ő véle uralkodunk. allel.
Fel-támadása Urunknak, Romlása lőn a' Pokolnak. allel.
Ellyünk immár a' Christusban, örvendezzünk mi Urunkban. allel.
Dicsőſség az egy Istennek: Atya, Fiú, Szent Léleknek. allel. Amen.

MAS.

Nota: Christus fel támada, igaſságunkra, &c.

CHristus fel-támada, Hálá Istennek. Halált, Poklot meg-rontotta, Dicsiret Istennek.
Az kigyót meg-rontá, Hálá: Bűn kőtelit el-ſzaggatá. Dicsiret:
Őrdőgőn erőt vőn, Hálá: Christus az igaz Dávid lőn. Dicsiret:
Christus minket táplál, Hálá: Hogy a' Sacramentomban ſzál. Dics:
Az Halált meg-győzte, Hálá: Sátán erejét meg-verte Dicsiret:
Christus erős Sámſon, Hálá; Őrdőg-ellen nagy óltalom. Dicsiret:

O bűnős gerjedgy-fel, Hálá: Sok bűneidből már kelly-fel. Dicsiret: Dicsirtesél Isten, Hálá Istennek. Három személyben egy Isten. Dicsiret Istennek. Amen.

MAS.

Nota: Christus fel-támada. *fol.* 235. *ad Notam primam.*

CHristus fel-támada, Húsvét-napján virrada: Sidók szine hervada, Szűz MARIA vigada. Ur Isten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával.

Christus mihelt fel-kele, A' Halál meg-ijede: Az ördög el-fillyede, Hatalma veszni kezde. Ur Isten &c.

Christus fel-költ épp testben, Legyünk vigan lelkünkben: Isteni dicsiretben, Ekes énekléſekben. Ur Isten &c.

Christus halva fekűvék, Dicsőſségbe öltözék; Harmad-nap meg-jelenék, Hivekkel társalkodék. Ur Isten &c.

Christus azért kínzaték, Hogy Adám meg-csalaték: A' nagy harag ránk esék, Hogy az almában evék. Ur Isten &c.

Christus bűnös Embernek, Reménye meg-térőknek: Lőn örőme hiveknek, Győzője ellenségnek. Ur Isten &c.

Christus IESUS-t urallyuk, Idvezitőnknek vallyuk: Beszédinek helyt adgyunk, Szent Nevére hajollyunk. Ur Isten &c.

Dicsőſség az Atyának, Es az ő Szent Fiának: Ezek ajándékának, Dicső Szent Háromságnak. Ur Isten meg váltá &c. Amen.

ANTIPHONA.

A Completorio Sabbathi Sancti, usq; ad Sanctam Trinitatem.

R*Egina Cœli lætare. Alleluja. Quia quem meruiſti portare. Alleluja. Reſurrexit ſicut dixit. Alleluja. Ora pro nobis DEUM. Alleluja.*

℟.

ALLe, *Domine, Nate Matris* DEUS *alme: Nobis confer, nobis confer, præſtaquè vivere.*

Quem te decet, laus & honor Domine: Qui de morte ſurrexiſti REX *pie.*

Chriſtum

Christum Natum credimus, de Beata Virgine: Mortem eum à Judæis sustinuisse. Pro peccatis passus est, Dominus noster: Ergo laudemus Dominum omni tempore. Fac nos tecum surgere. Alleluja.

Regina Cœli. Nota: *O gloriosa Domina.*

MÉnynek Királyné-Aszszonya, örülly szép Szüz. Alleluja.
Mert, kit méhedben hordozni méltó vóltál Alleluja.
A' mint meg-mondotta vala, fel-támadott. Alleluja.
Imádgy Istent hogy le-mossa bűneinket. Alleluja.

℣. *Gaude & lætare Virgo MARIA. Alleluja.*
℟. *Quia surrexit Dominus verè. Alleluja.*

OREMUS.

DEUS, quî per Resurrectionem Filii tui, Domini nostri IESU Christi, Mundum lætificare dignatus es: Præsta quæsumus; ut per ejus Genitricem Virginem MARIAM, perpetuæ capiamus gaudia Vitæ. Per eundem Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ℟. *Amen.*

CAN-

CANTUS
De
ASCENSIONE DOMINI.

Ur Menybe-meneteli Napjára.

Nota: *Fons bonitatis.*

KYRIE, *qui aſcendiſti ad Cœlos hodiè, ad dexteram Patris reſidens. Eleiſon.*

CHRISTE, *ſolio de excelſo reſpice: IESU Chriſte miſerere nobis: Tuos famulos, qui devotè colunt aſcendentem: mundo corde, puraquè mente. Eleiſon.*

KYRIE, *qui ſurrexiſti, & ad Cœlos aſcendiſti: tu noſtras ſuſcipe; preces ad te piè clamantes. Eleiſon.*

Et in terra. Patrem. Sanctus. *Vide in Indice.* MISSA.

SEQUENTIA.

Poſtquàm hoſtem, & inferna, Spoliavit ad Superna, Chriſtus redit gaudia.
Angelorum aſcendenti, Sicut olim deſcendenti, Parantur obſequia.
Super aſtra ſublimatur, Non apparet, abſentatur, Corporis præſentia.
Cuncta tamen moderantur, Cujus Patri coæquantur, Honor, & potentia.
Modò victor, modò tutus, Eſt in Cœlis conſtitutus, Rector ſuper omnia.
Non eſt rursùm moriturus, Nec per mortem mundaturus, Hominum contagia.
Semel enim incarnatus, Semel paſſus, ſemel datus, Pro peccatis hoſtia.
Nullam feret ultra pœnam, Nam quietem habet plenam, Cum ſumma lætitia.
Dùm receſſit, ita dixit, Intimavit & affixit, talia Diſcipulis:
Omnes vos in Mundum ite, Univerſos erudite, Verbis, & miraculis.
Nam ad Patrem meum ibo, Sed ſciatis quòd redibo, Veniet Paraclitus.
Qui diſcretos, & loquaces, Et ſecuros, & audaces, Faciet vos penitùs.

Super

Super ægros, & langventes, Manus veſtras imponentes, Sanitatem dabitis.
Univerſas res nocentes, Inimicos & ſerpentes, Et morbos fugabitis.
Qui fidelis eſt futurus, Et cum fide ſuſcepturus, Baptiſmi remedium.
A peccatis erit purus, Et cum juſtis habiturus, Sempiternum gaudium. Amẽ.

ALIA SEQUENTIA.

REx omnipotens die hodiernâ. Mundo triumphali redempta potentia.
Victor aſcendit Cœlos unde deſcenderat. Nam quadraginta poſtquàm ſurrexerat.
Diebus ſacris confirmans pectora. Apoſtolorum pacis chara relinquens oſcula.
Quibus & dedit poteſtatem laxandi crimina.
Et miſit eos in Mundum, baptizare cunctas animas. In Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti Clementia.
O DEUS maris, poli, arvi. Da nobis ſempiterna gaudia. Alleluja. Amen.

ALIUS.

Nota: A' Pûnkôſtnek jeles napján.

AScendit Chriſtus hodiè, Alleluja, Alleluja. Super Cœlos REX gloriæ. Alle, Alleluja.
Apoſtolis cernentibus, Alleluja, allel. Et Angelis dicentibus. Alle, alleluja.
Viri quid admiramini? Alleluja, allel. Cœlumq́ contemplamini. Alle, allel.
Hic qui aſcendit cœlitùs, Allel. allel. Sic deſcendet humanitùs. Alle, allel.
Captivitatem captivam, Allel. allel. Ad Cœli duxit patriam. Alle, alleluja.
Præparavit nobis viam, Allel. allel. Dùm aſcendit ad gloriam. Alle, alleluja.
Galilæi aſpicite, Alleluja, alleluja. Et in Domino plaudite. Alle, alleluja.
Ergo nunc cum tripudio, Allel. allel. Benedicamus Domino. Alle, alleluja.
Laudetur Sancta Trinitas, Allel. allel. DEO dicamus gratias. Alle, alleluja.

Aſcendit Chriſtus. Nota eadem.

A' Chriſtus Menybe fel-méne, Alleluja, alleluja. A' Mennyei dicsôſségre. Alle, alleluja.
Láttokra Apoſtoloknak, All, all. Kiknek Angyalok mondának. All.

Férfiak mit csudálkoztok? All. s' Egbe nézvén álmélkodtok? All.
Ez a' mint Menybe fel-méne, Allel. Ugy jő ismét itíletre. Allel.
Fogva vivé a' fogságot, All. Adván néki bóldogságot. All.
Minékünk-is útat ízerze, All. Testbe menvén dicsőſségre. All.
Már az Urban örvendgyetek, All. Ti Galilæa-béliek. All.
Ezen mi-is örvendezzünk, All. Es Istennek énekellyünk. All.
Dicsőſség Szent Háromságnak, Alleluja, alleluja. s' Menybe-ment Király Urunknak. Alle, alleluja. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támada, mi bűnünket &c.

CHristus Menybe fel-méne, Nékünk helyet ſzerzenie: Ül Attyának jobjára, Lőn mindeneknek Ura. Christus ül Attyának Menyben jobjára, és uralkodik.
Christus meg-hólt bűnünk-ért, Fel-támadott életünk-ért: Meg-jelenék Péternek, Es a' több hiveinek. Christus &c.
Negyven-napon lőn vélek, Meg-vigaſztalván őket: Hogy él, bizonságokkal, Meg-jelenté csudákkal. Christus &c.
Nékik meg-parancsolá, Jerusálemből, mondá, Addig el-ne-mennének, Míg Szent Lelket vennének. Christus &c.
Fel-mégyek én Atyámhoz, Ti kegyes Atyátokhoz: Fel-mégyek Istenemhez, Es a' ti Istentekhez. Christus &c.
Vigaſztaló Szent Lelket, Küldők Mennyégből néktek: Es ti léſztek énnékem, Bizonyságim mindenben. Christus &c.
Sidó-Orſzágtól-fogva, Egéſz Samariára, Es mind e' ſzéles földnek, Miglen végére érnek. Christus &c.
Azért ti el-mennyetek, Hirdeſsétek mindennek, Az Evangeliomot, Mellyet Szent Atyám adott. Christus &c.
Tanitsátok a' népet, Meg-kereſztelvén őket, Atya, Fiú Istennek, Nevében Szent Léleknek. Christus &c.
A' kik én bennem hiſznek, Es meg-kereſztelkednek: Azok el-nem kárhoznak, De Menyorſzágban jutnak. Christus &c.

A' kik

A' kik pedig nem hiſznek, Kárhozatra vitetnek: Örök tűzre küldetnek, Melyben örökké égnek. Chriſtus &c.

Vagyon nékem hatalmom, Mennyen, földön, és Poklon: Es én veletek vagyok, s' Ti köztetek maradok. Chriſtus &c.

Hogy ezeket meg-mondá, Magát Egben indítá: Es a' fényes kődötet, Fel-emelé azon helyt. Chriſtus &c.

Mikor a' Chriſtuſt néznék, Menybe hogy fel-vitetnék: Két Angyalok fejérben, Állának elejekben. Chriſtus &c.

Azok nékik mondának, Hogy mit csudálkoznának: E'-képpen jő itílni, Mint láttátok fel-menni. Chriſtus &c.

Uralkodik moſt Menyben, Iſteni dicsőſségben: Eſedezik érettünk, Attyanál kik vétettünk. Chriſtus &c.

Nékünk már oſztogattya, Szent ajándékát adgya: Kivel igazgat minket, Míg tartya életünket. Chriſtus &c.

Világ Közben-járója, Atya Iſtennek Szent Fia: Kérj Atyádtól Szent Lelket, Mely igazgaſſon minket. Chriſtus úl Attyának Menyben jobjára, és uralkodik. Amen.

M A S.

Nota: A' Pünkőſtnek jeles napján.

A' Chriſtus Menybe fel-méne, Nékünk helyet ſzerzenie, Attyával meg-békéltetne, Eletre bé-vinne.

Mert Menyből le-ſzállott vala, Minékünk ſzületett vala, Erettünk ſzenvedett vala, Fel-támadott vala.

Sokat ſzenvede érettünk, Sokat nyomorga közöttünk, Hogy megváltana mi-bennünk, Kik ő-benne hiſzünk.

Mindennél ſzidalmasb vala, Mindennek ſzólgája vala, De ő lőn mindennek Ura, Hatalmas Királlya.

Mert Menybe el-fel-viteték, Attya-mellé últetteték, Meny, és Föld néki adaték, Hogy ő uralkodnék.

Ördögön, Poklon, Halálon, Mennyei hatalmaſságon, Urakon, és Csáſzárokon, Hatalmaſságokon.

Ne-fęllyünk immár Atyától, Sem törvénynek ő átkától, Haláltúl, és kárhozattúl, Meg-mentett ezektől.
De az ő Szent Attyát kérjük, hogy irgalmazzon mi-nékünk, Tegyen jól Fiá-ért velünk, Hogy vele élhessünk.
Oh mi kegyelmes Mesterünk, Emlékezzél-meg mi-rólunk, Ki szenvedél mi-érettünk, Légy jelen mi-velünk.
Látod Menyből életünket, És nagy keserűségünket, Vigasztald a' mi lelkünket, Hogy hidgyünk tégedet.
Mert azt fogadád mi-nékünk, Hogy lész örökké mi-velünk, Adgyad Szent Lelked mi-nékünk, Hogy téged hihessünk.
És óltalmazz-meg mindentől, Szent Atyádnak haragjától, ördögtől, és kárhozattól, Minden dühösségtől.
Mert meg-eskűvél mi-nékünk, Hogy meg-adod a' mit kérünk, Szent Neved-ért most könyörgünk, Tégy jól itt mi-velünk.
Tekints nagy gyarlóságunkra, E' Világ csalárdságára, Vigy-bé a' nagy bóldogságra, Te Szent Országodba.
Egyetemben keresztyének, Az Ur Christust dicsirjétek, ő-néki hálát adgyatok, fel-magasztallyátok.
Dicsiret légyen Atyának, És ő Fiának Christusnak, És a' mi Vigasztalónknak, A' Szent Háromságnak. Amen.

MAS.

Nota: A' Pünkösdnek jeles napján.

A' Christus Menybe fel-méne, Minden Egeknek felette, Honnét az-előtt le-jöve, Ismég oda méne.
Meg-rontá ellenséginket, ördögöt, Poklot, bűnünket, Meg-szerzé idvességünket, örök-életünket.
A' mely testet Szűztől fel-vén, Istenséggel eggyesülvén, Azon testet fel-emelvén, Fel-méne Mennyégben.
No azért mi keresztyének, Vessünk véget a' bűnöknek, Ellyünk immár új életnek, Tegyük jelét hitnek.

Had-

Hadgyunk-el minden hívságot, Es ördögi csalárdságot, Testünkbéli kívánságot, Minden gonoſságot.

Hogy mi-is Menybe meheſsünk, Chriſtuſſal eggyütt leheſsünk, örökké véle élheſsünk, Es örvendezheſsünk.

Kérünk mi Chriſtus tégedet, Bocsáſd-meg mi bűneinket, Vigy-fel Menybe veled minket, Adgy örök-életet.

Dicsőſség légyen Atyának, Es ő Fiának Chriſtuſnak, Mi kegyes Vigaſztalónknak, A' Szent Háromságnak. Amen.

MÁS.

Nota: Chriſtus fel-támada igaſságunkra.

CHriſtus kínt ſzenvede mi bűneink-ért, Fel-támada hiveinek igazúlásá-ért.

Fel-támadás-után Szűz MARIA-nak, Meg-jelenék, és az-után Szent Tanitványinak.

Negyven-nap bé-telvén, az Olaj-hegyre, Tanitványival fel-menvén, onnan Menybe méne.

Ül Attya Jóbjára dicsőſségébe, Hogy minden ő ellenségin birodalma lenne.

Es rólunk nagy gondot hiven viſelne, Attya előtt mi-érettünk eſedezőnk lenne.

Es Szent Lelket nékünk el-bocsátaná, Hogy hiveit vigaſztalná, és bátoritaná.

Hogy mi-is utánna a' dicsőſségbe, Fel-mennénk, és véle lennénk örökkön örökké.

Azért Chriſtus IESUS, légy Vigaſztalónk, E' Világban óltalmazónk, Mennyégben fel-vivónk.

Dicsőſség Mennyégben az Ur Iſtennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek, egy bizony Iſtennek. Amen.

HYMNUS.

JESU noſtra redemptio, Amor & Deſiderium. DEUS Creator omnium, Homo in fine temporum.

Quæ te vicit clementia, Ut ferres noſtra crimina: Crudelem mortem patiens, Ut nos à morte tolleres.

Inferni clauſtra penetrans, Tuos captivos redimens, Victor triumpho Nobili, Ad dexteram Patris reſidens.

Ipſa te cogat pietas, Ut mala noſtra ſuperes, Parcendo, & voti compotes, Nos tuo vultu ſaties.

Tu eſto noſtrum gaudium, Qui es futurus præmium, Sit noſtra in te gloria, Per cuncta ſemper ſæcula. Amen.

CAN-

CANTUS
De
SPIRITV SANCTO.

PŮNKŐSTI ENEKEK.

Nota: *Kyrie Virginitatis.*

KYRIE, *fons bonitatis Pater ingenite: à quo bona cuncta procedunt. Eleison.*

CHRISTE, *Unice* DEI *Patris genite,* IESU *Christe, miserere nobis: Quem de Virgine nasciturum Mundo mirificè, Sancti prædixerunt Prophetæ. Eleison.*

KYRIE, *Ignis divine, pectora nostra succende, ut dignè pariter, te laudare possimus semper. Eleison.*

Et in terra. Patrem. Sanctus. Agnus. *Vide in Indice* MISSA.

SEQUENTIA.

SAncti Spiritûs adsit nobis gratia. *Quæ corda nostra sibi faciat habitacula. Expulsis inde cunctis vitiis spiritalibus. Spiritus alme illustrator cordium.*

Horridas nostræ mentis purga tenebras. Amator Sancte sensatorum semper cogitatuum.

Infunde unctionem tuam Clemens nostris sensibus.

Tu purificator omnium flagitiorum spiritus. Purifica nostri oculum interioris hominis.

Ut videri supremus Genitor possit à nobis. Mundi cordis quem soli cernere possunt oculi.

Prophetas tu inspirásti, ut præconia Christi precinuissent inclyta.

Aposto-

Apoſtolos confortâſti, Ut tropheum Chriſti, Per totum Mundum veherent.
Quando machinam per Verbum ſuum fecit DEUS, Cœli, terræ, marium.
Tu ſuper aquas foturus eas: Numen tuum expandiſti Spiritus.
Tu animabus vivificandis aquas fœcundas.
Tu aſpirando das Spirituales eſſe Homines.
Tu diviſum per lingvas Mundum, & ritus, adunâſti Domine.
Idolatras ad cultum DEI, revocas Magiſtrorum optime.
Ergo nos ſupplicantes tibi, exaudi propitius Sancte Spiritus.
Sine quo preces omnes, caſſæ creduntur, & indignæ DEI auribus.
Tu qui omnium ſæculorum Sanctos.
Tui Numinis docuiſti inſtinctu amplectendo Spiritus.
Ipſe hodiè Apoſtolos Chriſti. Donans munere inſolito, cunctis inaudito ſæculis.
Hunc Diem glorioſum feciſti, Alleluja.

ALIA SEQVENTIA.

VEni Sancte Spiritus, & emitte cœlitus, Lucis tuæ radium.
Veni Pater pauperum; Veni dator munerum; Veni lumen cordium.
Conſolator optime; Dulcis hoſpes animæ: Dulce refrigerium.
In labore requies; In æſtu temperies; In fletu ſolatium.
O Lux beatiſſima, reple cordis intima, [illegible]rum fidelium.
Sine tuo Numine, nihil eſt in homine, nihil eſt innoxium.
Lava quod eſt ſordidum, riga quod eſt aridum, ſana quod eſt ſaucium.
Flecte quod eſt rigidum, fove quod eſt frigidum, rege quod eſt devium.
Da tuis fidelibus, in te confidentibus, Sacrum ſeptenarium.
Da virtutis meritum; Da ſalutis exitum; Da perenne gaudium. Amen.

Veni Sancte Spiritus. Nota eadem.

JÖj-el Szent Lélek Iſten, ſ' Erezd-reánk tellyeſen, Menyből fényeſ-
ségedet.
Jöj-el árvák gyámola, Jöj-el ſzivünk orvoſa, Ozd-ki Egi-kincsedet.
O kegyes Vigaſztalónk, Teſti lelki táplálónk, Erezzük bőségedet.

Fárad-

Fáradságban nyugalmunk, Hévségünkben árnyékunk, Siráſunkban örömünk.
Oh dicső Nap, hiveid Szivek minden réſzeit, Világoſitsd, légy velünk.
Nincsen Iſtenünk-kivül, Semmi jó Ember körül, Mert vétkeztenvétkezünk.
Bűnünk mocskát tiſztogaſd, Szárazságunk moſogaſd, Gyógyitsd a' ſebhetteket.
Ronts kemény nyakunk agyát, Lágyits-meg ſzivünk fagyát, s' Téritsd tévelyedteket.
Engedd hű ſzólgaidnak, Kik csak téged ohajtnak, Hétſzeres kegyelmedet.
Add jó-tétünk érdemét, Bóldogitsd éltünk végét, Add az örök-életet. Amen.

MAS.

Nota: Menyorſzágnak Királynéja, &c.

AZ Ur Chriſtus Iſten Fia, Menyorſzágból el-bocsátta, A' Szent Lelket e' Világra, Öſzve-gyült Tanitványokra.
Zúgás Egből nagy támada, Fellegekből ſzél indúla, Fényeſség öket bé-fogta, Az hol öſzve-gyültek vala.
Sok nyelven ſzólni kezdének, Mert Menyből meg-öntetének: Iſtennek Szent Malaſztyával, Szent Lélek áldomásával.
Bé-telének Szent Lélekkel, Prédikálnak ſok nyelvekkel, Almélkodnak rettegéſſel, Kik halgattyák veſztegséggel.
Nem-de Sidóságban laknak, Férfiak kik moſt itt ſzólnak? Nagy ſok külömb-féle nyelven, Mi ſzülettettünk ezekben.
Partus, Medus, Elamita, Aſia, Sidóság Creta, Arabia, Pamphilia, Minden Nemzet csak halgattya.
Dicsiret légyen Atyának, Tiſzteſség ő Szent Fiának, Dicsőſség Vigaſztalónknak, Lelkünkben bátoritónknak. Amen.

MAS.

Nota: Chriſtus fel-támada, ki értünk meg-hólt:

AZ Pünköſt Innep-napján, Tanitványok egy házban, Bé-gyülének minnyájan, Egyenlő akaratban Irgalmaz nékünk.

Azonban a' Mennyégből, Hirtelen az Iſtentől, Nagy zúgás lőn az Egből, Mint egy nagy ſebes ſzélről. Irgalm:

Láták hogy nagy ſok nyelvek, Kik mind ugyan tüzeſek, El-oſzlának ſok réſzre, Mindeniknek fejére. Irgalm:

Ottan a' Szent Lélekkel, Bé-telvén egyetemben, Tanitványok az helyben, Szólnak külömb nyelveken. Irgalm.

Mint a' Lélek tanittya, Szólni őket oktattya, Mindenik úgy kiáltya, Iſten dólgait mondgya. Irgalm:

Valának Iſten-félők, Sokan Városban-valók, Jerusálemben lakók, Minden Nemzetből-állók. Irgalm:

Ez hir hogy ki-terjede, A' Nép ott meg-zendüle: Hallyák hogy minden nyelven, Ezek ſzólnak ſok-képpen. Irgalm:

Csudálkoznak a' Népek, Es ezt mondgyák ő köztök: Mind ezek kik beſzélnek, Galilæa-béliek. Irgalm:

Micsoda ennek oka, Hogy mindenikünk hallya, A' nyelveken ſzólnia, Melyben ſzülettünk vólna. Irgalm:

Kik lakozzák Aſiát, Párthiát, és Médiát, Es Méſopotámiát, Pontuſt, Cappadociát. Irgalm:

Indiát, és Phrygiát, Egyptuſt, Pámphiliát, Lybia tartományát, Es Cyréne határát. Irgalm:

Jövevény Rómaiak, Sidók, és Elámiták, Kik pogányok valának, de Iſtenhez hajlának. Irgalm:

Kik lakoznak Crétában, Es az Arabiában, Széllyel az Orſzágokban, Es ſok Tartományokban. Irgalm:

Hallyák őket ſzóllani, Nyelveken beſzélleni, Az Iſtennek titkait, Es ſok csuda dólgait. Irgalm:

Almél-

Álmélkodnak minnyájan, Csudálkoznak magokban, És ezt mondgyák azonban, Mi léſzen e' dologban. Irgalm:
De némellyek csúfollyák, Nevetik, és káromlyák, Hogy beſzédeket hallyák, Réſzegeknek mind mondgyák. Irgalm:
Szent Péter hogy ezt hallá, Azokat meg-ſzóllítá: A' ſok Népnek ezt mondá, Okát ennek mutatá. Irgalm:
Jerusálemben lakók, Férfiak kik itt vadtok, Szómat meg-halgaſsátok, mellyet moſt néktek mondok. Irgalm:
Nem réſzegségből vagyon, Hogy ſok-féle ſzó vagyon: Mert három óra vagyon, Minden józanon vagyon. Irgalm:
De az Iſtennek ſzava, Bé-tölt ő fogadáſa: Mellyet Jóel Próféta, Régen meg mondott vala. Irgalm:
Hogy a' kegyelmes Iſten, Az utólsó időben, Szent Lélekből réſzt téſzen, Kit hivő-Nép el-véſzen. Irgalm:
Sok beſzéddel ſzól vala, És bizonyittya vala: Hogy az Iſtentől vólna, Mit a' Nép ott hallana. Irgalm:
Ezt hogy hallák a' Népek, Sokan meg-ijedének: Meg-térének hivének, Meg-kereſztelkedének. Irgalm:
Ugyan az első-napon, Térének-meg nagy ſokan: Ugy-mint három-ezeren, Lőnek Chriſtus hitiben. Irgalm:
Add nékünk-is Ur Iſten, Szent Lelkedet éltünkben: Dicsirheſsünk tégedet, Mind őrökkön őrökké. Irgalmaz nékünk. Amen.

M A S.

Nota: Chriſtus fel-támada, mi bűnünket &c.

Pünkőſt napja bé-telvén, Jerusálemben lévén, Apoſtolok valának, Egyenlő akaratban. Szent Lélek Iſtenről, Chriſtus igireti bé-tellyeſedék.
Hogy várnák a' Szent Lelket, Mely akkor igirtetett, Zendülés lőn az Egből, Mint-egy nagy ſebes ſzéltől. Szent &c.
A' zendülés jele lőn, Hogy a' Szent Lélek el-jőn: Es a' házat bé-töltié, Melyben hiveit lelé. Szent &c.

Apoſtolok látának, Sok nyelvek hogy jutának, Kik tüzelek valának, s' Mindenekre ſzállának. Szent &c.

Minnyájan bé-telének, Szent Lelkével Iſtennek, s' Sok nyelven ſzólnak vala, Mint ſzólniok ád vala. Szent &c.

E' dolog ki-hirhede, A' ſok Nép egybe-gyűle, s' Azonnal eſzek-veſze, Hogy ebből már mi lenne. Szent &c.

Mind álmélkodnak vala, s' Egy-máſnak mondgyák vala: Nem-de ezek kik ſzólnak, Galiléában laknak. Szent &c.

Es mi-képpen hogy ezek, Mi nyelvűnkön beſzélnek, Illyen nagy csuda dólgot, Ember ſoha nem-hallott. Szent &c.

Nagy ſok Orſzág-béliek, Valának ott ſok Népek, Kik Párthia-béliek, Es meſzſze-földről jöttek. Szent &c.

Elám Orſzág-béliek, Es Média-béliek, A' kik laknak Pontusban, Környűl a' Sidóságban. Szent &c.

Es Kappadociában, Aſia, Phrigiában, Meſopotámiában, Pamphilia Orſzágban. Szent &c.

Egyptus Orſzágában, Lybia határában, Sokan Cyréneiek, Római jövevények. Szent &c.

Romában lakó Népek, Igaz Hitre térének, Créta-Sziget-béliek, Arabia-béliek. Szent &c.

E' ſok Orſzág-béliek, Egy-máſnak igy beſzélnek, Hallyuk ſzólni ezeket, Minden-féle nyelveket. Szent &c.

Nagy fel-ſzóval kiáltyák, Bátorsággal azt mondgyák, Hogy a' felséges Iſten, Nagy cselekedetiben. Szent &c.

Szent Lélek jöj mi-hozzánk, Kegyelmedet önts reánk, Világoſits elménkben, Erősits-meg a' Hitben. Szent Lélek Iſtenről, Chriſtus igireti bé-tellyeſedék. Amen.

MAS.

AZ Pünkőſtnek jeles napján, Szent Lélek Iſten küldeték, Erősiteni ſziveket, Az Apoſtoloknak.

Mellyet Chriſtus igirt vala, Akkor a' Tanitványoknak, Menyorſzágba mikor méne, Mindenek láttára. Tűzes

Tűzes-nyelveknek szóllása, Ugy-mint szeleknek zúgása, Le-szálla az ő fejekre, Nagy hirtelenséggel.

Bé-telvén a' Szent Lélekkel, Kezdének szólni nyelvekkel, Mint ő-nékik a' Szent Lélek, Ad vala szóllani.

Örűllyűnk azért ő-néki, Mondván ékes énekeket, Fel-magasztalván ő Nevét, örökkön örökké.

Dicsirtessél Atya Isten, Véle meg-váltó Fiú Isten, Szent Lélekkel egyetemben, Mind örökké, Amen.

MAS AZON NOTARA.

REgi Pűnkőstnek idején, Jöve Sionból a' törvény, Az-után Christus idején, Örőm adaték ő helyén.

Atya, Fiú ajándéka, Hiveket Menyből meg-szálla, Bátoritván vigasztala, Nyelvekkel ajándékoza.

Valamit hirdetnek vala, Csudák erősitik vala, Világ gyaláztatik vala, Idvesség adatik vala.

Szentely-meg most-is Ur Isten, Nevedet terjezd igidben, Ronts-meg a' gonoszt erődben, Legyűnk te-veled örőmben.

Dicsőség légyen Atyának, Véle Fiának Christusnak, Ezeknek ajándékának, A' Szent Háromságnak. Amen.

MAS.

JŐvel Szent Lélek Ur Isten, Lelkűnknek vigasága, Szivűnknek bátorsága. Adgyad minden hiveidnek, te Szent ajándékodat. Jővel vigasztaló Szent Lélek Isten.

Jővel meg-nyomorúltaknak, Nemes vigasztalója. Arváknak édes Attya. Tőlts-bé siralmas szivűnket, lelki nagy örőmmel. Jővel mi lelkűnknek édes vendége.

Távoztasd-el mi szivűnknek hitetlen setétségét. Világositz-meg minket: Hogy az Istennek igéjét halhassuk, és érthessük. Jővel, és tanits-meg az igaz Hitre.

Jővel, s' gerjezd-fel ſzivünkben, Szent ſzerelmednek tüzét. Ronts-el a' gyülölséget: Hogy mi eggyé lehetsünk, Iſteni ſzerelmedben. Jővel mi lelkünknek nagy vigasága.

Te vagy bizony örök Iſten, Ki Atyától, és Fiútól, mind örökké ſzármazol. Te vagy mi Urunk Chriſtuſnak áldott Szent igirete. Te vagy mi lelkünknek meg-ſzentelője.

Te vagy, ki a' Próféták-által régen ſzóllál. Chriſtuſt nékünk igéréd. Te a' Szent Apoſtoloknak ſziveket bátoritád. Te vagy erőſsége minden Szenteknek.

Te vagy a' nagy Ur Iſtennek Mennyei ajándéka. Igaſságnak Meſtere. Taníts minket a' Chriſtuſnak igaz iſméretire. Te vagy mi lelkünknek bölcs tanítója.

Világoſits-meg elménket, hogy higyjük a' Chriſtuſt, egy idveſségnek lenni; és az áldott Atya Iſtent, kegyes Atyánknak lenni. Téged iſmérhetsünk Vigaſztalónknak.

Adgyad Szent ajándékidat: Bátoríts-meg lelkünket, Hogy valhaſſuk a' Chriſtuſt. Adgyad hogy mi meg-győzhetsük ördögnek csalárdságát. Te vagy mi biztatónk, és bátorítónk.

Biztaſd ſzelelmes ſzivünket, hogy kétségbe ne-eſsünk, Halálunknak idején, De nagy bátorsággal, vigan, e' Világból ki-müllyünk. Jővel Vigaſztaló Szent Lélek Iſten. Amen.

MAS.

Nota: Jeſus ſzent ſzivek arannya, &c.

JŐvel Szent Lélek Ur Iſten, Ki Atyával vagy egy Iſten, Tégy mi-velünk kegyelmeſen. A' Chriſtuſnak érdemé-ért.

Bünösök vagyunk előtted, Nem-fogadtuk intéſedet, Mi bűneinket fedezzed. A' Chriſt:

Ald-meg Szent Lélek ſzivünket, Szenteld-meg a' mi elménket, Ujíts-meg terméſzetünket. A' Chriſt:

Te vagy ſzivünknek világa, Minket tart bűnnek ſoksága, Ne-legyünk ördög Orſzága. A' Chriſt:

A' hitet-

A' hitetlenségnek bűnét, Es kegyetlenségnek terhét, Ronts-el kárhozat kötelét. A' Chriſt:

Viſellyed a' mi gondunkat, Néked adtuk mi-magunkat, Vezéreld a' mi útunkat. A' Chriſt:

Az igaz Hitnek gyümölcsét, s' Szeretetnek eggyeſségét, Plántáld mindenütt jó hirét. A' Chriſt:

Setétségünknek világa, Mi ſzivünknek nyájaſsága, Lelkünknek légy bóldogsága. A' Chriſt:

Szent Lélek kérünk tégedet, Oltalmazd a' te igidet, Iſmérheſsünk-meg tégedet. A' Chriſt:

Dicsiret Atya Iſtennek, Mi Urunk IESUS Chriſtuſnak, A' Szent Lélek Ur Iſtennek, Moſt, és mind örökké, Amen.

MAS.

Nota: Jövel Szent Lélek Ur Iſten, lelkünk:

JÖvel Szent Lélek Ur Iſten, világoſits-meg elménkben, Erősits-meg az igaz Hitben, Adgy ſzeretetet lelkünkben, s' kegyeſséget ſzivünkben. Jövel vigaſztaló Szent Lélek Iſten.

Te ſzármazál az Atyától, Egyetemben a' Fiútól, Igaz Iſten igaz Iſtentől, Világoſság világoſságtól, Szeretet ſzeretettől. Jövel &c.

Te biztatod az árvákat, Vigaſztalſz nyomorúltakat, Bátoritod gyarló-vóltunkat, Tanitod a' tudatlanokat, Igazgatod útunkat. Jövel &c.

Te adod a' bölcseséget, Tudományt, Nemes értelmet, Erősséget, és kegyeſséget, Tőlled ſzármazik az igaſság, Igaz Hit, és tiſztaság. Jövel &c.

Lakozzál kérünk mi-bennünk, Rekezd-ki a' bűnt belőlünk, Veddel a' kemény ſzivet tőlünk, Gerjezd-fel Szent ſzerelmednek, buzgóságát mi-bennünk. Jövel &c.

Iſmérheſsünk-meg tégedet, Atyát, Fiút, egyetemben, Ki veled örök Iſtenségben, Uralkodik egy dicsőſségben, Méltóságos felségben. Jövel &c.

Dicsőſ-

Dicsőſség légyen Atyának, Fiúnak, és Szent Léleknek, Egy bizony igaz Szent Iſtennek: Ki él, és uralkodik moſt, és mind örökkön örökké. Jővel vigaſztaló Szent Lélek Iſten.. Amen.

M A S.

Nota: A' Pünkőſtnek jeles napján.

AZ Pünkőſtnek jeles napján, Hálá légyen az Iſtennek. Örüllyünk, hálákat adván. Dicsiret Iſtennek.
A' Szent Lélek el-küldeték, Hálá: Es ma nékünk meg-adaték. Dics:
Chriſtuſnak mondáſa-ſzerint, Hálá: Es Szent fogadáſa-ſzerint. Dicsir:
Mellyet az Apoſtoloknak, Hálá: Igire Tanitványoknak. Dicsiret:
El-küldöm a' Vigaſztalót, Hálá: Kit én néktek igirtem vólt. Dicsir:
Mely az igaſságnak lelke, Hálá: Hiveknek kegyes vezére. Dicsiret:
Kit én, és Atyám bocsátunk, Hálá: Bizonságot téſzen rólunk. Dics:
Es engemet meg-dicsőit, Hálá: De titeket-is meg-tanit. Dicsiret:
Minden lelki igaſságra, Hálá: Mert ő vezérel jó útra. Dicsiret:
Meg-feddi ő e' Világot, Hálá: A' bűnt tíltya, s' hamiſságot. Dicsir:
Es a' hamis itíletről, Hálá: Minden hitetlenségekről. Dicsiret:
Moſtan ti ſirtok, bánkodtok, Hálá: Akkor örültök, vigadtok. Dics:
Azért mi-is igaz hitből, Hálá: Örvendezzünk mi ſzivünkből. Dicsir:
Világoſitsa elménket, Hálá: Es vigaſztallya lelkünket. Dicsiret:
Az ő kedves ajándékát, Hálá: Adgya nékünk Szent Malaſztyát. Di:
Hogy végiglen mi ő-benne, Hálá: Meg-maradgyunk igaz Hitbe. Di:
Atya, Fiú, és Szent Lélek, Hálá légyen az Iſtennek. Dicsiret légyen ezeknek. Egy örök Iſtennek. Amen.

M A S.

Nota: *Spiritûs Sancti gratia, &c.*

A' Szent Léleknek Malaſztya, Atya Iſtennek akarattya, Chriſtus Jeſuſnak ſzép ajándéka, Minden hiveknek jó biztatója, és bátoritója.

Adaték

Adaték az Apoſtoloknak, Kik Világ-ſzerte indúlának, Minden bölcseségre tanittatának, Mindennek példáúl ők adatának, és válaſztatának.

Azért hivek már ne-fęllyetek, Az Ur Iſtent ti dicsirjétek, Segitségtekre nagy bátran kérjétek, Es vigaſztaláſtokra reménlyétek, igy énekellyetek:

Jővel Szent Léleknek Malaſztya, Jővel lelkünk világóſsága, Jővel mi ſzivünknek nagy bátorsága, Jővel nyomorúlt árvák vigaſsága, Lelki nyájaſsága.

Jővel lelkünk édes vendége, Idveſségünk gyönyörüsége, Jővel fáratságunk nagy könnyebsége, Jővel hiveidnek nagy csendeſsége, tellyes reménsége.

Oh Szent Lélek Nemes tükőre, Kereſztyéneknek ſegedelme, Szegény nyomorúlt árváknak vezére, Es benned bizóknak erős fegyvere, Nagyságos ereje.

Tőlts-bé hiveidnek ſziveit, Világoſitsd lelki ſzemeit, Jővel moſogaſd-meg minden ſebeit, Es kegyelmeſen tőröld-el bűneit, Bocsáſd-meg vétkeit.

Dicsirteſsék az Atya Iſten, Véle-eggyütt a' Fiú Iſten, A' Szent Lélekkel mind egy Iſtenségben, Három ſzemélyben egyenlő felségben, Minden dicsőſségben. Amen.

HYMNUS.

Spiritûs Sancti gratia, Apoſtolorum pectora, Replevit ſuâ :ſſ: gratiâ, Donans lingvarum :ſſ: genera, lingvarum genera.

Miſit per Mundi clymata, Fari verbi potentia. Ut prædicarent nuntium gratiæ, Variis lingvis omni creaturæ, omni creaturæ.

Dicens eis: Accipite Spiritum Sanctum hodiè. Qui vos docebit :ſſ: omnia, Futura, atquè præſentia, atquè præſentia.

Dicens eis: Quando ſteteritis, Coram Regibus, & Dynaſtis. Nihil ſitis :ſſ: ſoliciti, Quomodo aut quid loquamini, aut quid loquamini.

Dabitur vobis in illa hora, DEI virtus, & ſapientia. Quæ replebit veſtra deſideria, Suâ virtute :ſſ: divinâ, virtute divina.

Spiritum Sanctum miſit hodiè, Ab ætheris Rex gloriæ. Huic canamus melos lætitiæ, Plaudat, & omne decus harmoniæ, decus harmoniæ.

Ergo nunc cum tripudio, Benedicamus Domino. Laudetur Sancta :ſſ: Trinitas, DEO dicamus :ſſ: gratias, dicamus gratias. Amen.

Spiritûs Sancti gratia. Nota eadem.

A' Szent Léleknek kegyelme, Apoſtolokat bé-tőlte, Az ő Mennyei kegyelmeſségével, Aldván őket kűlőmb-fęle nyelvekkel, Sok kűlőmb nyelvekkel.

Kűldé őket e' ſzéles Világra, Ő Iſteni hatalmaſsága, Hirdetésére Evangeliomnak, s' Tanítására Emberi-állatnak. Emberi-állatnak.

Monda nékik: Imé vegyétek, E' mái-napon a' Szent Lelket, A' ki nyilván meg-jelenti ti-néktek, Az el-múlt dólgokat, és jövendőket; Es mindeneket.

Mondván nékik: Midőn vitettek, Királyok, s' Fejedelmekhez mentek. Akkor ne legyetek ſzorgalmatoſok; Miképpen, avagy mit kellyen ſzólnotok, Mit kellyen ſzólnotok.

Mert ugyan azon Szent órában, Az én Atyámtól ſzájatokban: Adatik Szent Léleknek bőlcsesége, Kit meg-nem győzhet Ember eſzeſsége, Ember eſzeſsége.

Azért néki nagy lelki őrőmmel, Adgyunk hálát víg énekekkel. Dicsirteſsék a' dicső Szent Háromság, Kinél vagyon amaz őrők bóldogság, Az őrők bóldogság. Amen.

Hymnus de Spiritu Sancto.

VEni Creator Spiritus, Mentes tuorum viſita: Imple ſupernâ gratiâ, Quæ tu creâſti pectora.

Qui Paraclytus diceris, Donum DEI altiſſimi: Fons vivus, ignis, charitas, Et ſpiritalis unctio.

Tu ſepti-

Tu ſeptiformis munere, Dextræ DEI tu digitus: Tu vitè promiſſum Patris, Sermone ditans guttura.

Accende lumen ſenſibus, Infunde amorem cordibus: Infirma noſtri corporis, Virtute firmans perpeti.

Hoſtem repellas longiùs, Pacemquè dones protinùs: Ductore ſic te prævio, Vitemus omne noxium.

Per te ſciamus da Patrem; Noſcamus atquè Filium: Te utriusquè Spiritum, Credamus omni tempore.

Gloria Patri Domino, Natoquè qui à mortuis, Surrexit, ac Paraclyto, In ſæculorum ſæcula. Amen.

Veni Creator Spiritus. Nota eadem.

JÖj-el Szent Lélek Iſtenünk, Látogaſd-meg ſerült lelkünk, Malaſztoddal tölts-bé ſzivünk, Kiket teremtél, s' légy bennünk.

Te vagy mi vigaſztaláſunk, Iſteni nagy ajándékunk, Elö-kút, tüz, ſzeretetünk, Lelkünk ſebére kenetünk.

Te hét-féle adománya, Vagy Iſten Jobjának úja, Atyától meg-igért javunk, Vagy, s' torkunkban ékes ſzavunk.

Setét érzékenységünket, Világoſitsd-meg ſzivünket, Gerjezd-fel ſzeretetünket, Erösſitsd gyengeségünket.

Üzd meſzſze ellenségünket, Es add-meg békeségünket. Hogy te lévén mi vezérünk, Minden bünтöl távol legyünk.

Te-általad a' Szent Atyát, Tudhaſſuk, s' az ö Szent Fiát: Tëged azok lehellését, Hidgyünk, s' Menyböl el-küldését.

Dicsirteſsél Atya Iſten, Fel-támadott Fiú Iſten. Te-is Szent Lélek Ur Iſten, Moſt, és mind örökké, Amen.

ALIUS. Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

NObis Sancti Spiritûs gratia ſit data, De qua Virgo Virginum fuit obumbrata, Cùm per Sanctum Angelum fuit ſalutata: VERBUM CARO factum eſt. Virgo fœcundata.

De MARIA Virgine Chriſtus fuit natus. Crucifixus, mortuus, atquè tumulatus. Reſurgens Diſcipulis ſuit demonſtratus, Et ipſis cernentibus in Cœlos levatus.

Suum Sanctum Spiritum, DEUS delegavit; In die Pentecostes suos confortavit. Et de lingvis igneis, ipsos inflammavit, Relinquere orphanos eos denegavit.

Septiformem gratiam, omnes acceperunt: Quare idiomata cuncta cognoverunt, Ad diversa clymata Mundi, recesserunt, Fidemque Catholicam deprædicaverunt.

Spiritus Paraclytus fuit appellatus, Donum DEI, Charitas,, Fons vivificatus. Spiritalis unctio, ignis inflammatus, Septiformis gratia, Charisma vocatus.

Dextræ DEI digitus, virtus spiritalis, Nos defendat, eruat, ab omnibus malis: Ut nobis non noceat Dæmon infernalis, Protegat, & nutriat foveat sub alis.

Spiritus Paraclytus nos velit juvare, Gressus nostros regere, & illuminare, Ut cùm DEUS venerit, omnes judicare, Nos velit ad dexteram suam collocare.

Has Horas Canonicas cum devotione, Tibi Sancte Spiritus piâ ratione, Dicimus, ut visites inspiratione, Et fruamur jugiter Cœli regione. Amen.

Nobis Sancti Spiritûs. Nota eadem.

MI-nékünk adattassék Szent Lélek Malasztya, Melytől árnyékoztatott, a' Szüzek Virága; Midőn őtet Gábriël, idvezléssel áldgya, s' Testbe öltözött Igét méhébe fogadgya.

Szűz Anyától szűleték Christus Istállóban, Kint, és halált szenvedvén, fekvék koporsóban, Es magát meg-jelentvén fel-támadásában, Tanitványi láttára méne Menyországban.

Pünkőst-napján Szent Lelkét Isten el-küldötte, Az Apostolok szivét meg-erősitette. Tüzes-nyelvekkel őket fel-is gerjesztette, s' Hogy árván maradgyanak, azt meg-nem engedte.

Hét-féle ajándékot akkoron vévének, Azért minden nyelveket általérthetének, Világnak külömb-külömb részére menének, s' Egy közönséges Hitet akkor hirdetének.

Hivatott

Hivatott Vigasztaló dicső Szent Léleknek, Isten ajándékának, kút-fő, s' szeretetnek, Drága lelki kenetnek, meg-gyúladott tűznek, Hétszeres adománynak, s' Nemes szerelemnek.

Isten jobb-keze úja ereje segitsen, Minden-némű gonosztól kegyesſen meg-mentsen, s' Hogy a' kegyetlen ördög minket meg-nesértsen, Táplállyon, óltalmazzon, s' szárnya-alá rejtsen.

Vigasztaló Szent Lélek minket gyámolítson, Utunkat vezérellye, s' meg-világositson: Hogy minket itíletkor az Isten meg-szánnyon, Es az ő Jobja-felé kedvesen szólítson.

Ez el-rendelt órákat ahítatossággal, Néked mondgyuk Szent Lélek lelki buzgósággal. Hogy minket meg-látogass lelki-sugallással, s' Mind örökké elhessünk Menyben vigasággal. Amen.

IN SOLEMNITATE CORPORIS CHRISTI.

UR-NAPI PROCESSIORA.

Nota: *Kyrie Magne* DEUS, *&c.*

KYRIE, IESU Christe, Corpus tuum tradidisti, Per quod Mundum redemisti, salvâsti. Eleison.

CHRISTE, panis Vitæ, Rex Cœlice, Mundi salus, & vita. Eleison.

KYRIE, Caro Christi, Panis Sancte, & Medice, Per quod Mundum redemisti, salvâsti. Eleison.

Hymnus D. Thomæ Aquinatis.

PAnge lingva glorioſi, Corporis myſterium. Sangviniſq́ pretioſi, quem in Mundi pretium, Fructus ventris generoſi, Rex effudit gentium.

Nobis datus, nobis natus, ex intacta Virgine, Et Mundo converſatus, ſparſo Verbi ſemine, Sui moras incolatús, miro clauſit ordine.

In ſupremæ noctę Cœnæ, recumbens cum fratribus, Obſervatâ lege plenè, cibis in legalibus, Cibum turbæ duodenæ, ſe dat ſuis manibus.

Verbum Caro, panem verum, verbo carnem efficit, Fitq́ Sangvis Christi, merum;
etsi sensus deficit, Ad firmandum cor sincerum, sola fides sufficit.
Tantum ergo Sacramentum, veneremur cernui, Et antiquum documentum, novo cedat ritui, Præstet fides supplementum, sensuum defectui.
Genitori, Genitoq́ laus, & jubilatio: Salus, honor, virtus quoq́ sit, & benedictio, Procedenti ab utroq́ compar sit laudatio. Amen.

Panga lingva glorioſi. Nota eadem.

MOndgy éneket zengő nyelvem ſzentséges Ur teſtének, Adgy hálákat buzgó lelkem, drágalátos Vérének: Kit a' Szűznek méhéből vőn, s' ád Emberi-Nemzetnek.

E' Világra hogy ſzűletett tiſzta Szűznek méhéből, Szent Igével legeltetett hozzánk-való kedvéből: Lakásának véget vetett, csudálatos rendiből.

Vég-Vacsorán mikor ennék kedves Tanitványival, Az Innepet hogy ſzentelnék ô Törvénynek módgyával, Kenyér, és bor ſzíne-alatt, Teſtét adá magával.

A' Teſt Ige, kenyér Teſté, s' a' bor Vérré változék, Ha az elme, s' érzékenség ezekben meg-űtköznék, Gyarlósága mi ſzivűnknek Hitűnkel erősődgyék.

Azért ezt a' nagy Szentséget, le-borúlván imádgyuk, Teſte, Vére a' Chriſtuſnak mert itt vagyon jól tudgyuk: Ha az elme tompa erre, Hitűnkel meg-foghattyuk.

Az Atyának, és Fiúnak dicsiret, és tiſzteſség, Szent Lélekkel egyetemben áldás, őrők dicsőſség. Háromságban egy Szent Iſtent, áldgyon minden Nemzetség. Amen.

Proſa D. Thomæ Aquin. de SS. Sacramento.

LAuda Sion Salvatorem, Lauda Ducem, & Paſtorem, In Hymnis, & Canticis.
Quantum potes, tantum aude, Quia major omni laude; Nec laudare ſufficis.
Laudis thema ſpecialis, Panis vivus, & vitalis, Hodiè proponitur.
Sit laus plena, ſit ſonora, Sit jucunda, ſit decora, Mentis jubilatio.

In hac

In hac mensa novi Regis; Novum Pascha, Novæ Legis: Phase vetus terminat.
Quod in Cœna Christus gessit, Faciendum hoc expressit, In sui memoriam.
Dogma datur Christianis, Quod in Carnem transit Panis, Et Vinum, in Sangvinem.
Quod non capis, quod non vides, Animosa firmat Fides, Præter rerum ordinem.
Caro cibus, Sangvis potus, Manet tamen Christus totus, Sub utraquè specie.
A sumente, non concisus, Non confractus, non divisus, Integer accipitur.
Sumit unus, sumunt mille, Quantum isti, tantum ille, Nec sumtus consumitur.
Sumunt boni, sumunt mali, Sorte tamen inæquali, Vitæ, vel interitûs.
Mors est malis, Vita bonis: Vide paris sumptionis, Quam sit dispar exitûs.
Fracto demùm Sacramento, Ne vacilles sed memento, Tantùm esse sub fragmento, Quantum toto tegitur.
Nulla rei fit scissura, Signi tantum fit fractura, Quâ nec status, nec statura, Signati minuitur.
Ecce Panis Angelorum, Factus cibus viatorum, Verè panis filiorum, Non mittendus canibus.
In figuris præsignatur, Cùm Isaac immolatur; Agnus Paschæ deputatur; Datur Manna Patribus.
Bone Pastor, Panis verè, IESU nostri miserere. Tu nos pasce, nos tuere; Tu nos bona fac videre, In terra viventium.
Tu qui cuncta scis, & vales, Qui nos pascis hic mortales: Tuos ibi commensales, Cohæredes, & sodales, Fac Sanctorum civium. Amen.

Lauda Sion Salvatorem. Nota eadem.

DIcsird Sion Meg-váltódat, Vezéredet, Pásztorodat, Víg szivel, és énekkel.
A' mint lehet, úgy tiszteljed; Mert alacsonyb minden ügyed, s' Nem érsz tiszteletivel.
Ez áldásban fel-tött czélunk, Első, s' éltető kenyerünk, Ez napon helyheztetik.

Tellyes

Tellyes légyen, hangos légyen; Víg, és tiſzteletes légyen, Lelki ôrvendezésünk.

Ez aſztalnál, új Királynak, új Húſvéttya. O-tartáſnak Húſvéttyát, elfogyattya.

A' mit Urunk cselekedet, Mi-is cselekedgyük, íntett, Szent emlekezetire.

Az Hiveknek Hit adatik; Hogy a' Kenyér, Teſté válik, s' a' Bor, Chriſtus Vérévé.

A' mit nem-látſz, s' meg-nem foghatſz, Erôs Hit azt gyámolítsa, Természetnek felette.

A' Teſt étel, a' Vér ital, De a' Chriſtus épségben áll, Mind egy, s' mind két ſzín-alatt.

Az évôktôl ſzegettetlen, Oſzlattatlan, tôrettetlen, Vétettetik egéſzſzen.

Véſzi egy, és véſzi ezer, De annyit egy, mennyit ezer: Az évés ſem fogyattya.

Mind jók, s' mind gonoſzok éſzik. De ellenzô ſorsát véſzik, Eltekre vagy veſztekre

Amott élet, imitt halál. Nézd mely ellenzô ſorsban áll, Azon ételnek vége.

Meg-tôretvén a' Szent Oſtya, Ne tántorogj, a' Hit tartya, Hogy annyi van egy morsában, Mennyi egéſz épségben.

Allattyában tôrhetetlen, Tôrdelés van csak a' ſzinben, Mellyel ſzinalatt lévôben, Nem eſik fogyatkozás.

Imé Angyalok kenyere, Embereknek lôn étele, Bizony fiaknak étele, Ebeknek nem-vetendô.

Te jó Páſztor bizony étkünk, IESUS légy kegyelmeſségünk: Felnevelônk, meg-ôrizônk; Minden jókkal gazdagítónk, Az élôknek fôldében. Amen.

CAN-

RMK I. 1168.

CANTIONALE
CATHOLICUM.

Régi és Uj, Deák és Magyar

EGYHAZI

ENEKEK,
DICSIRETEK,

és *Lytaniák.*

Kikkel a' Keresztyének Esztendő-általal-való Templomi-*Solemnitás*okban, *Processió*kban, és egyébb áhitatosságokban, és Temetéskor szoktanak élni.

Most újonnan ki-bocsáttattak:

PARS II.

A' Szent FERENCZ *Szerzetiben lévő*

KAJONI FRATER JANOS által.

Superiorum permissu.

A' CSIKI-KALASTROMBAN,

Nyomtattatott, Cassai András *által.* 1676-ben.

R 2005-2006

CANTUS
De
SACRO-SANCTA TRINITATE.
A' SZENT HAROMSAGROL.

Hymnus SS. Ambrosii, & Augustini.

TE DEUM laudamus; te Dominum confitemur.
Te æternum Patrem; omnis Terra veneratur.
Tibi omnes Angeli; tibi Cœli, & universæ potestates.
Tibi Cherubim, & Seraphim: incessabili voce proclamant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.
Pleni sunt Cœli, & Terra: Majestatis gloriæ tuæ.
Te glorioſus Apoſtolorum Chorus.
Te Prophetarum laudabilis numerus.
Te Martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per Orbem Terrarum: Sancta confitetur Eccleſia.
Patrem immenſæ Majeſtatis.
Venerandum tuum verum, & unicum Filium.
Sanctum quoquè Paraclitum Spiritum.
Tu REX gloriæ CHRISTE.
Tu Patris ſempiternus es Filius.
Tu ad liberandum ſuſcepturus hominem: non horruiſti Virginis uterum.
Tu devicto Mortis aculeo: aperuiſti credentibus regna Cœlorum.
Tu ad dexteram DEI ſedes: in gloria Patris.
Judex crederis eſſe venturus.
Te ergo quæſumus, tuis famulis ſubveni: quos pretioſo ſanguine redemiſti.
Æternâ fac cum Sanctis tuis gloriâ munerari.
Salvum fac Populum tuum Domine: & benedic hereditati tuæ.
Et rege eos, & extolle illos: uſquè in æternum.

ORSZ. SZÉCHÉNYI-KÖNYVTÁR
Növedéknapló
1952. év B 5520 sz.

Per ſin-

Per ſingulos dies benedicimus te.
Et laudamus Nomen tuum in ſæculum: & in ſæculum ſæculi.
Dignare Domine die iſto: ſine peccato nos cuſtodire.
Miſerere noſtri Domine: miſerere noſtri.
Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos: quemadmodùm ſperavimus in te.
In te Domine ſperavi: non confundar in æternum. Amen.

Te DEUM laudamus, &c.

TEged Iſten dicsirûnk: téged Urnak vallunk.
Téged ôrôk Atya Iſtent: minden fôldi-állat tiſztel.
Néked minnyájan az Angyalok: néked az Egek, és minden hatalmaſságok.
Néked a' Cherubin, és Serafin Angyalok: ſzûntelen ſzóval énekelnek.
Szent, Szent, Szent, a' Seregeknek Ura Iſtene.
Tellyeſek a' fôld, és az Egek: Felſęgednek dicsôſségével.
Téged az Apoſtoloknak dicsôſſęges Karok.
Téged a' Prófętáknak dicsiretes ſzámok.
Téged a' Mártyroknak fęnyes ſeregi dicsirnek.
Téged ſzéles e' Világon: vall, és dicsír az Anya-ſzent-egyház.
Véghetetlen-Felségû Atya Iſtent.
A' te tiſzteletes, igaz, és eggyetlen-egy Fiadat.
A' Vigaſztaló Szent Lelket-is.
Te dicsôſségnek Királlya Chriſtus.
Te az Atya Iſtennek ôrôkké-való Fia vagy.
Te a' meg-ſzabadítás-ért fel-vévén az Emberi-terméſzetet: nem iſzonyodtál a' Szûznek méhétôl.
Te meg-gyôzvén az halál fulákját: meg-nyitád hiveidnek Menyorſzágot.
Te az Iſtennek jobján ûlſz: Atyádnak dicsôſségében.
E' Világra-jôvendô Birónak: hiſzûnk téged lenni.
Téged azért kérûnk légy ſegitséggel a' te ſzolgaidnak: kiket Szent Véreddel meg-váltottál.

Engedd hogy az ôrôk bóldogságban: a' te Szenteiddel eggyütt meg-ajándékoztaſſunk.
Idvezítsed Uram a' te népedet: és áld-meg a' te ôrôkségedet.
Igazgaſd ôket, és fel-magaſztallyad: moſt, és mind ôrôkké.
Minden napokon áldunk tégedet.
Es dicsírjûk a' te Nevedet ôrôkké: és mind ôrôkkôn ôrôkké.
Méltóztaſsál Uram, e' mái-napon: minden bûntôl minket meg-ôrizni.
Kônyôrûly rajtunk Ur Iſten; kônyôrûly mi-rajtunk.
Légyen a' te irgalmad Uram mi-rajtunk, a' mint te-benned bíztunk.
Te-benned bíztam Uram: ôrôkké meg-nem ſzégyenûlôk. Amen.

DE SANCTA TRINITATE PROSA.

Nota: *Lauda Sion Salvatorem.*

PRoſitentes Trinitatem, Veneremur Unitatem, Pari reverentiâ.
Tres Perſonas aſſerentes, Perſonali differentes, A ſe differentia.
Simplex eſſe, ſimplex poſſe, Simplex velle, ſimplex noſſe, Cuncta ſunt ſimplicia:
Non unius quam duarum, Sive trium Perſonarum, Minor efficacia.
Pater, Proles, Sacrum Flamen, Deus unus. Sed hi tamen, Habent quædam propria.
Una Virtus, unum Numen, Unus ſplendor, unum Lumen, Hæc una, quod alia.
Patri Proles eſt æqualis, Nec hoc tollit Perſonalis, Amborum diſtinctio.
Patri compar, Filioquè, Spiritalis ab utroquè, Procedit connexio.
Nîl in Deo præter Deum, Nulla Virtus præter eum, Qui creavit omnia.
Dignè loqui de Perſonis, Vim tranſcendit rationis, Excedit ingenia.
Serva fidem, forma mores, Nec attendas ad errores, Quos damnat Eccleſia.
Trinæ ſit laus Unitati, Sit & ſimplex Trinitati, Coæterna gloria. Amen.

MAS.

MAS.

Nota: Menynek, földnek, &c.

SZent Háromság, és csak Egy Istenség, Kit meg-nem fog semmi érzékenység: Mi-vóltodban vagyon olly nagy Szentség, Három Személy, és egyenlő Felség.

Téged vallunk egy örök Istennek, Kezdet-nélkül-való Természetnek: Atya, Fiú, Szent Lélek Istennek, Három Személyt és csak egy Istennek.

Te teremtéd Mennyet, és a' Földet, Atya Isten: s' minden ékeséget: Te Szent Fiad Vére váltott minket, A' Szent Lélek vigasztal bennünket.

Bé-bocsátád szivünkben Lelkedet, Meg-szentelvén a' mi életünket: Bátorítván szomorú szivünket, Erősítvén bennünk a' Szent Hitet.

Ez-után-is kérünk ne-hadgy minket, Igaz Hitben tarts-meg hiveidet: Menyben lássuk szép dicsőségedet, Magasztalván Szent Istenségedet.

Dicsírtesél Felséges Ur Isten, Atya, Fiú, Szent Lélek Ur Isten: Szent Háromság egy bizony Ur Isten, Mind örökkön örökké úgy légyen. Amen.

HYMNUS.

Pro diebus Sabbathi, ad Vesperas.

O *Lux beata Trinitas, Et principalis Unitas: Jam Sol recedit igneus, Infunde lumen cordibus.*

Te mane laudum carmine, Te deprecemur vespere: Te nostra supplex gloria, Per cuncta laudet sæcula.

DEO *Patri sit gloria, Ejusque soli Filio: Cum Spiritu Paracleto, In sempiterna sæcula. Amen.*

Ungaricè. Nota eadem. Vel, O glorioſa Domina.

OH te bóldog Szent Háromság, s' Méltóságos nagy Uraság: Már el-mégyen a' Nap-világ, Légy ſzivünkben világoſság.
Téged dicsírünk Verſekkel, Reggel, eſtve könyörgéſſel: Téged imádó nyelvünkel, Aldunk ſzép tiſzteletekkel.
Dicsőſség légyen Atyának, Es eggyetlen-egy Fiának; A' Vigaſztaló Malaſztnak, Mind örökké egy Urunknak. Amen.

M A S.

Nota: Hálá-adáſunkban rólad &c.

OH örökké-való Egység, és Háromság, A' kit meg-nem foghat Emberi-okoſság, Kinek függ kezétől minden állandóság, Mind Mennyen, és Földön-való hatalmaſság.
Fiúhoz haſonló örök Atya Iſten, Atyával egyenlő Fiú örök Iſten: Ezektől ſzármazó Szent Lélek Ur Iſten, Jöj-el világoſits homályos ſzivünkben.
Adgyad hogy én elmém csak te-reád nézzen, Mindent hátra-vetvén csak téged kereſſen: Es hagyományidtól mind-örökké függjen, Te-néked ſzolgálni mindenkor kész légyen.
Te kegyelmes Atya bocsáſd-meg bününket, Te Fiú, Atyádhoz irtsad ősvenyünket: Szent Lélek tarts nékünk égő ſzövetneket, Hadd láſſuk Mennyégben ſzép fényeſségedet.
Légyen nagy dicsőſség néked nagy Uraság, Ki az Egy-állatban vagy tellyes Háromság: Mennyen, és a' Földön örökös Méltóság, Kit tiſztel, és imád, a' Föld, és Menyorſzág. Amen.

A L I U S.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

QUicunque vult animam firmitèr ſalvare, Tres Perſonas credere, ipſas honorare, Tenetur; & precibus jugitèr orare, Unum DEUM dicere, ſolum adorare.

Trinita-

Trinitatem credimus ſummum Genitorem, Sanctum ejus Filium, noſtrum Redemptorem: Sanctumque Paracletum gratiæ Datorem, Unum tamen dicimus DEUM Creatorem.

A ſe Patrem credimus, cùm hunc generavit, Filium, de lumine, lumen reſultavit: Procedentem Spiritum uterque ſpiravit, Neuter horum genuit ipſum, vel creavit.

Ad Patrem vox pertinet ſuper baptizatum, Quâ ſonuit Filium humanè vocatum: Naturæ ſuſceptio, columbæ volatum, Credimus Spiritui Paracleto datum.

In Patre potentia cuncta denotatur, Filio prudentia omnis declaratur: Gloria Paracleto univerſa datur, Qui cum Patre, Natoque conglorificatur.

Voluntate Filius Patris incarnatus, Eſt de Sancto Spiritu: de Virgine natus, Crucifixus, mortuus, atq; tumulatus, Reſurgens à mortuis Cœlis elevatus.

Et per ipſum erimus omnes judicati, Beati ad gloriam æternam vocati: Ad pœnas perpetuas ibunt condemnati, Hæc omnia tenentur credere beati.

Has horas ſic recolo, ut in Trinitate, Veneretur Unitas, & in Unitate, Honoretur Trinitas. Atque pietate, Faciat me credere hoc cum firmitate. Amen.

Quicunque vult. Nota eadem.

HOgy-ha valaki akar idveſséget nyerni, Három Személyt kell hinni, és ŏket tiſztelni: Es ſzép kŏnyŏrgéſekkel ſzŭntelen kérlelni. Egy Iſtent kell mondani, s' egyedŭl imádni.

A' Háromságban hiſzſzŭk Mennyei Atyánkat, Ŏ ſzerelmes Szent Fiát, a' mi Meg-váltónkat: Vigaſztaló Szent Lelket Kegyelemadónknak, Mondunk; de csak egy Iſtent tartunk Alkotónknak.

Magától van az Atya hogy ſzŭlné Szent Fiát, Akkoron világoſság mutatá világát: Mind a' kettŏ fuvallá ſzármazott Malaſztyát, De eggyik ſem tarthattya, mint ſaját múnkáját.

Kereſztelt Fiŭn-való ſzó, az Atyát nézi, A' terméſzet fel-vétel, a' Fiat tekínti: A' Galamb repŭlését de a' mi illeti, A' Léleknek adatott, bizonnyal kell hinni.

Hata-

Hatalom az Atyában nékünk jelentetik. A' Fiúban okoſság ki-nyilatkoztatik. Szent Léleknek dicsőſség mindenütt adatik. Ki, Atyával, Fiúval eggyütt tiſzteltetik.

Atya akarattyából Fiú teſteſedik. Szent Lélektől fogonik. Szűztől ſzűlettetik. Meg-feſzűl, kínnal meg-hal, és el-temettetik. Feltámadván halálból, Menyben emeltetik.

Es ő általa léſzünk minnyájan itílve. Hol a' jók hivattatnak őrők dicsőſségre. A' gonoſzok de mennek őrők bűntetéſre. A' hiveknek ezeket, mind el-kell hinnie.

Illy ſzentséges igéket mellyet moſt én mondok, Szent Háromság egy Iſten, te-elődben nyújtok. Légy velem mikor végső órámra fordúlok. Illyen Hitben tarts Uram, míg hozzád indúlok. Amen.

ALIUS. Nota eadem.

ALme rerum conditor in Perſonis Trine, Quem unius fateor virtutis Divinæ: Te laudare molior ſtylo columbinæ, Vocis, ſalva deprecor me in meo fine.

Benedicam Domine tuam Majeſtatem, Cœleſti cum agmine per æternitatem: Si tuo cum lumine meam cœcitatem, Pellis, & cum crimine omnem pravitatem.

Cauſa tu pulcherrima omnium bonorum, Quam laudat Catholica Plebs ſonis Hymnorum: Aufer cuncta lubrica deſideriorum, Nec non & phantaſtica, cum cauſis eorum.

ENS quod laudant Superi ſummo cum conatu, Angeli, & cæteri Cœli comitatu: Ad te clamant miſeri maximo ploratu, A ſuo ut liberi fiant incolatu.

Grates nunc referimus Sanctæ Trinitati, Quâ ſumus, & vivimus fide congregati: Tibi nos proſternimus ſummæ bonitati, Ut nos mundes ocyus à ſorde peccati.

Verè Lux es Nobilis, ſuper omnem lucem, Quem noſtrum cum Angelis profitemur Ducem: A nobis cum ſcandalis hoſtem pelle trucem, Qui ligatus vinculis eſt per Sanctam Crucem.

Chriſtia-

Christianæ pluribus malis jam oppressæ, Plebi, DEUS citiùs digneris adesse: Dùm naturæ legibus mori est necesse, Electorum Cœtibus fac nos interesse.

Zelotes amabilis, Pater, Logos, Flamen, Quem laudat cum Angelis nostrum congregamen: Servet à periculis nos tuum solamen, Et finitis sæculis, ad te ducas, Amen.

Alme rerum. Nota eadem.

ALlatok teremtője, ki Személyben három, Egy Isteni ereje vagyon, a' mint vallom: A' te dicsíretedre galamb-szóm indítom, Kérlek vígy idvességre végemen kívánom.

Aldom Uram fel-szóval, te Szent Felségedet, A' Mennyei Karokkal örökké Nevedet: Ha világosságoddal meg-vakúlt szememet, Meg-gyógyítod rútsággal fertezet szivemet.

Téged ékes okának mondunk minden jóknak, Kit Seregi a' jóknak dicsirettel áldnak: Mocskai mosódgyanak mi kívánságinknak, Minden gondolatinknak okai múllyanak.

VAGY, kit lelkek dicsirnek nagy igyekezettel, Angyalok, és egyebek Mennyei sereggel: Nyavalyások kiáltnak keserves beszéddel, Hogy ki-menekednének testekből szépséggel.

Hálákat mostan adunk a' Szent Háromságnak, Kiben vagyunk, és élünk népe Egyházának: Előtte le-borúlunk kegyelmes orczádnak, Hogy hamarább tisztúllyunk gazzától mocskunknak.

Nemesb világosság vagy, minden fényességnél, Nálunk Angyali Hadnagy vallunk hogy már lettél: Ellenségtől el-ragadgy, kit régen meg-győztél, Néki mentséget ne-adgy, kit fán meg-kötöztél.

Sok nyomorúságokkal meg-epedt népednek, Isten légy óltalommal a' Keresztyénségnek: Romlására a' halál midőn jő a' testnek, Tégy a' Választottakkal lakosá Mennyégnek.

Atya, Fiú, Szent Lélek, kit egy szeretetben, Angyalokkal dicsirnek Seregink egyemben: Tűze kegyességednek égessen szivünkben Idők ha végeződnek, végy te-bozzád, Amen.

MAS.

Nota: Angyaloknak Nagyságos Aſzſzonya.

IMádunk mi téged Szent Háromság, Kiben ſemmi nem lehet hamiſság: Hanem csak az Szent örök igaſság, Segítségre bizony nagy gazdagság.

Atya, Fiú, és Szent Lélek Iſten, Három Személy, de egy erőſségben: Fogyatkozás nállad ſemmi nincsen, Uralkodván örök dicsőſségben.

Imádunk mi téged Atya Iſten, Fiad-által könyörgünk ſzüntelen: Szent Lelkedet önts-belénk tellyeſen, Hogy meg-tartson végig igaz Hitben.

Imádunk mi téged Fiú Iſten, Kit az Atya ſzült örök időkben: Es érettünk alkalmas időben, Bé-öltözél nyomorúlt teſtünkben.

Kínt ſzenvedél, meg-halál érettünk, Hogy általad le-moſatnék ſzennyünk: Es Szent Atyád kedvellene bennünk, Kik tégedet igazán tiſztelünk.

Imádunk mi tégedet Szent Lélek, Ki, tüzétől meg-gyuladván égek: ſzerelmedtől ugyan meg-éledek, Bánatimban vigaſztaláſt lelek.

Te vagy nékünk kedves vigaſztalónk, Ördög-ellen harczunkban bíztatónk: Félelmünkben erős bátorítónk, El-eſtünkben te vagy gyámolítónk.

Te ſzármazál az Atya Iſtentől, Egyetemben a' Fiú Iſtentől: Nem-ſzületvén, hanem ſzerelmektől, Fualtatál, mint egy erős ſzéltől.

Téged azért egy örök Iſtennek, Vallunk, s' hiſzünk egyenlő erőnek: Meg-ſzentelő Szent Lélek Iſtennek, Háromságban harmadik Személynek.

Dicsirteſél azért Szent Háromság, Teremtő Ur és nemző Atyaság: Meg-teſtesült ſzületett Fiúság, Es Szent Lélek örvendő vigaság. Amen.

HYM-

HYMNUS.

Nota: *Ave Maria*, bóldog Isten Annya.

O *Pater Sancte mitis atquè pie, O IESU Christe Fili venerande, Paracleteque Spiritus & alme, DEUS æterne.*
Trinitas Sancta, Unitasque firma, Deitas vera, bonitas immensa, Lux Angelorum, Salus Orphanorum, Spesque cunctorum.
Serviunt tibi cuncta quæ feciſti, Te benedicunt, laudant quos creâſti. Nos quoque tibi pſallimus devoti, Tu nos exaudi.
Gloria tibi omnipotens DEUS, Trinus, & Unus, magnus, & excelſus. Te decet Hymnus, Honor, Laus, & Decus, Omne per ævum. Amen.

OH mi Szent Atyánk, kegyes, és kegyelmes, O IESUS Chriſtus, tiſztelendő Fiú, Vigaſztaló, és éltető Sz. Lélek, Egy bizony Isten.
Te Szent Háromság, és erős Eggyeſség, Felséges jóság, és bizony Istenség, Angyalok Napja, árvák ſegitsége, Bűnős reménye.
Néked ſzolgálnak teremtett-állatid, Dicsirnek téged minden alkotmányid: Mi-is te-néked dicsiretet mondunk, Halgaſs-meg kérünk.
Dicsőſség néked Minden-ható Isten, Ki állatban Egy, és Három Személyben: Tégedet illet tiſzteſség, dicsiret, Örökké, Amen.

DE DULCISSIMO NOMINE JESU.

A' Drágalátos JESUS Nevéről.

IESU *Salvator, Mundi amator. Tu es florum flos. O IESU pie, Fili MARIÆ, Eja audi nos.*

Alme Rex Regum, Conditor rerum.
Bellator fortis, devictor mortis.
IESU benigne, honore digne.
Sponſe Cœleſtis, Divine teſtis.
O glorioſe, IESU formoſe.
Ovium Paſtor, noſter plaſmator.
O IESU dulcis, qui nos hic fulcis.

Tu es Florum Flos.
O IESU pie, Fili
MARIÆ, Eja audi nos.

O Consolator, & Vitæ sator.
Nostrum solamen, dulce levamen.
O IESU mitis, ô vera vitis.
IESU mirande, & prædicande.
Patriarcharum lux. Prophetarum.
Apostolorum Doctor Doctorum.
Gemma Virtutum, fac iter tutum.
Ad Cœli Regna nobis æterna.
Sit tibi Christe modulus iste.
Et tibi Pater, honor ter, quater.
Sit Trinitati, quam laudant Sancti.

Tu es Florum Flos.
O IESU pie, Fili MARIÆ, Eja audi nos.

AFFECTUS IN IESUM SUPER OMNIA amabilem.

Per contemptum quatuor Elementorum.

VIs tibi dicam IESU mi? Mei amorem animi? Quo accensus incalescit inardescit. Quidquid amabile Mundus dat, Cor IESU minùs æstimat.

TERRA thesauris allicit, Flores spirantes exerit, Monstrat flores, monstrat frondes, Urbes, montes. Quidquid amabile TERRA dat, Cor IESU minùs æstimat.

MARE corallum jactitat, Se diligendum prædicat, Uniones & Syrenes, fontes amnes. Quidquid amabile MARE dat, Cor IESU &c.

Flabilis AURA sibilat, Aves in me circumvolant, Quidquid vivit, per me spirat, & se gyrat. Quidquid amabile AURA dat, Cor &c.

IGNIS ad hæc ingreditur, Is ita cor alloquitur: Suum vitalem dans calorem, dans ardorem. Quidquid amabile IGNIS dat, Cor &c.

CARO venatur sensibus, Sensus adhæret dapibus, Inescatur, impingvatur, dilatatur. Quidquid amabile CARO dat, Cor IESU minùs æstimat.

DOEMON irrepit callidus, Allicit cor honoribus, Ponit fraudes inter laudes, cantus, saltus. Quidquid amabile DOEMON dat, Cor &c.

Adde mundorum millia, Mille millena gaudia, Cordis æstum non explebunt, non arcebunt. Quidquid amabile TOTUM dat, Cor IESU minùs æstimat. Amen.

ALIUS.

ALIUS.

EGO amo te, & tu amas me, ô dulcissime Seraphim Rex, Salus hominum, Vita & Spes. Et tu amas me, plusquàm ego te, ô quàm grandis est amor iste, dilectissime, IESU Christe. ℟. Occiderunt te propter servum me, Et tu solus es Vita hominum, Salus & Spes.

Tu creâsti me, ego læsi te, In patibulo video te, in deliciis respice me. Tu ornatum me, ego nudum te, Tua anima erit pro me, meam teneo solùm pro te. ℟. Audi IESU me deprecantem te, Et perducas me, ubi Angeli vivunt in te. Amen.

ALIUS.

GAudete dulces lacrymæ, cesset dolor. O IESU plenus gratiæ, crescit amor. ℟. Amor IESU, mea Vita, Salus mea, Spes mea, Voluptas mea infinita.

IESU meum solatium, Cœli Numen, Fons vivus, omne gaudium, mentis Lumen. ℟. Tu Lux Mundi, tu Thesaurus, tu Salvator, tu Cœli Rex, tu Cœlestis Imperator.

IESU flos Matris Virginis, dulcis ori, Amore tui Nominis fac me mori. ℟. Frivola Mundi voluptas, quàm vilescit, Et mens ad nectar Coeleste inardescit.

Tu mea gloriatio, meus odor, Amoris consummatio, totus ardor. ℟. Te prædicat Coeli Chorus, te honorat, Et tuas laudes replicat, te adorat.

O IESU mi dulcissime, Vitæ vena, Spes suspirantis animæ, & Corona. ℟. Tibi Laus, tibi Honor, tibi Regnum, Tibi Cultus, tibi Decus in æternum. Amen.

MAS.

Nota: *O gloriosa Domina, &c.*

OH én szerelmes IESUS-om, Kegyes Teremtőm, Királyom, Életem, világosságom, Koronám, és boldogságom.

Lelkemnek édes vendége, Drága kincse, s' Vő-legénye: Kérlek ne távozzál tőlem, Maradgy mindenkor én-velem.

Hogy gyarló testem nyugodgyék, De lelkem el-ne aludgyék: Csak te-benned gyönyörködgyék, Veled bátran nyájaskodgyék.
Szent Neved légyen paisa, Fényes sisakja, s' pánczéllya: Te Szent Kereszted fegyvere, Ellenségem rettentője.
Ments-meg hirtelen haláltól, Ördög incselkedésétől: Testnek fertelmességétől, Minden halálos-vétektől.
Hálát adgyunk az Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek: Egyenlő három Személynek, Egy-állatú Istenségnek. Amen.

M A S.

Nota: O Istennek Szent Annya &c.

O Istennek Szent Fia, ô szépséges IESUS. Mennyeknek alkotója. Edességes IESUS.
Tekints reánk szemeddel, ô szépséges IESUS. Látogass kegyelmeddel. Edességes IESUS.
Adgy Malasztot népednek, ô szépséges Iesus. Kik szűntelen dicsirnek. Edességes Iesus.
Országunknak óltalma, ô szépséges Iesus. Tündöklő Arany-alma. Edességes Iesus.
Ne-hadgy minket el-veszni, ô szépséges Iesus. Bűnnek torkában esni. Edességes Iesus.
Gerjezd-fel mi szivünket, ô szépséges Iesus. Vidd-bé Menyben lelkünket. Edességes Iesus.
Esedezzél érettünk, ô szépséges Iesus. Légy mindenkor mellettünk. Edességes Iesus.
Ne-fordúly-el orczáddal, ô szépséges Iesus. Tölcs-bé ajándékiddal. Edességes Iesus.
Öncs-belénk szerelmedet, ô szépséges Iesus. Tisztán égő tüzedet. Edességes Iesus.
Hogy Szűz testel szolgállyunk, ô szépséges Iesus. Tiszta szivünkel áldgyunk. Edességes Iesus.

Segits

Segíts kérűnk, minnyájan, ô ſzépséges Ieſus. Halálunknak óráján. Edeſséges Ieſus.
Gyönyörködgyél Mennyégben, ô ſzépséges Ieſus. Szenteknek ſeregiben. Edeſséges Ieſus.
Vég-nélkűl dicsirteſél, ô ſzépséges IESUS. Atya, Fiú, Szent Lélek. Edeſséges IESUS. Amen.

MAS.

Nota: *Salve mundi ſalutare, &c.*

BAtoritója ſzivűnknek, Vigaſztalója lelkűnknek, Légy ô IESUS életűnkben, s' Mellénk-álly minden igyűnkben. O IESUS légy ſegítségűnk: Nincs kivüled reménségünk.
Önts-reánk Szent áldomáſid, Küld hozzánk régi áldáſid: Gyógyíts-meg lelkünk fájdalmit, Enyhíts-meg ſzivűnk ſiralmit. O &c.
Lám azt igírted mi-nékünk, Szent Nevedben a' mit kérűnk: Minden meg-adatik nékünk, Ne-nézd tehát a' mi vétkünk. O &c.
Kegyelmes Menybéli Király, Vétkeink-ért meg-ne útály: Sőt kegyelmeſen mellénk ſzály, Nagy erőddel környűlünk ály. O &c.
Irígy őrdög ne-bánthaſſon, Kisírteti ne-árthaſſon: Mellénk közel ne-járhaſſon, Hogy hozzája ne-hajthaſſon. O &c.
Szent Háromság áldott légyen, Szent kedvében minket végyen: Es kívánt jót velünk tégyen, Mondgya minden Lélek, Amen. O IESUS légy ſegitségünk: Nincs kivüled reménségünk.

ALIUS.

Nota: *O mi pulcher floſcule. fol.* 88.

IESU cordis gaudium, ſalve IESU. Pectoris incendium, ſalve IESU. Animæ præſidium, ſalve IESU. Salve bone IESU.
Nihil te eſt ſvaviùs, ſvavis amor. Nihil te eſt dulciùs, dulcis amor. Nihil te eſt mitiùs, mitis amor. IESU mitis amor.
Millies te cogito, veni Sponſe. Millies te flagito, veni Sponſe. Millies te rogito, veni Sponſe. Chare veni Sponſe.

Merge

Merge me viſceribus, Cor liqueſcit. Lacta me uberibus, mens dulceſcit. Conde me vulneribus, ſpes vireſcit. Vita repubeſcit.

Frigeo; accende me, ô Creator. Lugeo; ſolare me, ô Solator. Morior; defende me, ó Salvator, IESU mi Salvator. Amen.

MAS.

Nota: O Iſtennek Szent Annya, &c.

IDvez-légy Szent életünk,
Buzgó ſzivel imádunk,
Igédet magaſztallyuk,
Jöj mi-hozzánk, ne-kéſsél,
Hogy ſzereſsük Országod,
Azért kegyes Pellikán,
Szent teſtednek kínnyait,
A' te nagy érdemedet,
Igy gerjed-fel mi ſzivünk,
Mert a' te Szent ſzerelmed,
Add bűnünk-bocsánattyát,
Mi lelkünk meg-tiſztúlván,
Veled ſzivünk meg-újúl,
Dicsiret az Atyának.

O ſzépséges IESUS.

Téged ohajt mi lelkünk.
Szent óltáron áldozunk.
Jelen-létedet vallyuk.
Lelkünkben igyekezzél.
Utállyuk e' Világot.
Ne-hadgy éltünk utóllyán.
Szemléllyük mindenkor itt.
Ez-által ránk terjeſzſzed.
Hogy csak téged ſzereſsünk.
Igaz örőm jó-kedved.
Szánd lelkünk kárhozattyát.
Akkor fogadd-bé méltán.
Minden bánatunk el-múl.
Tellyes Szent Háromságnak.

Edeſséges IESUS.

Jubilus Sancti Bernardi de Nomine IESU.

IESU dulcis memoria, Dans vera cordis gaudia, Sed ſuper mel, & omnia, Ejus dulcis præſentia.

Nîl canitur ſuaviùs, Auditur nîl jucundiùs, Nîl cogitatur dulciùs, Quàm IESUS, DEI Filius.

IESU ſpes pœnitentibus, Quàm pius es petentibus, Quàm bonus te quærentibus, Sed quid invenientibus?

IESU dulcedo cordium, Fons vivus, lumen mentium. Excedens omne gaudium, Et omne deſiderium.

Nec lin-

Nec lingva valet dicere, Nec litera exprimere, Expertus potest credere, Quid sit IESUM diligere.

IESUM quæram in lectulo, Clauso cordis cubiculo, Privatim & in publico, Quæram amore sedulo.

Cum MARIA diluculo, IESUM quæram in tumulo, Clamore cordis quærulo, Mente quæram, non oculo.

Tumbam perfundam fletibus, Locum replens gemitibus, IESU provolvar pedibus, Strictis hærens amplexibus.

IESU Rex admirabilis, Et triumphator Nobilis, Dulcedo ineffabilis, Totus desiderabilis.

Mane nobiscum Domine, Et nos illustrâ lumine, Pulsâ noctis caligine, Mentem replens dulcedine.

Quando cor nostrum visitas, Tunc lucet ei veritas: Mundi vilescit vanitas. Et intus fervet Charitas.

Amor IESU dulcissimus, Et verè suavissimus, Plus millies gratissimus, Quàm dicere sufficimus.

Hoc probat ejus passio: Hoc sangvinis effusio; Per quam nobis Redemptio, Datur, & DEI visio.

IESUM omnes cognoscite, Amorem ejus poscite, IESUM ardenter quærite, Quærendo inardescite.

Sic amantem diligite, Amoris vicem reddite, In hunc odorem currite, Et vota votis reddite.

Pars Secunda.

IESU mi bone sentiam, Amoris tui copiam, Da mihi per præsentiam, Tuam videre gloriam.

Cùm dignè loqui nequeam, De te tamen ne sileam, Amor facit ut audeam, Cum de te solo gaudeam.

Tua IESU dilectio, Grata mentis refectio, Replens sine fastidio, Dans famem desiderio.

Qui te gustant, esuriunt, Qui bibunt adhuc sitiunt, Desiderare nesciunt. Nisi IESUM quem diligunt.

Quem tuus amor ebriat, Novit quid IESUS ſapiat, Quàm fœlix eſt, quem ſatiat. Non eſt ultra quod cupiat.

IESU decus Angelicum, In aure dulce canticum. In ore mel mirificum, In corde nectar Cœlicum.

Deſidero te millies, Mi IESU quando venies? Me lætum quando facies? Ut tuo vultu ſaties.

Amor tuus continuus, Mihi langvor aſſiduus, Mihi IESUS melliſluus, Fructus vitæ perpetuus.

IESU ſumma benignitas, Mihi cordis jucunditas, Incomprehenſa bonitas, Tua me ſtringat Charitas.

Bonum mihi diligere, IESUM, nîl ultra quærere, Mihi prorsùs deficere, Ut illi queam vivere.

O IESU mi dulciſſime, Spes ſuſpirantis animæ, Te quærunt piæ lachrymæ; Te clamor mentis intimæ.

Quocunquè loco fuero, Mecum IESUM deſidero, Quàm lætus cùm invenero; Quàm fœlix cùm tenuero.

Tunc amplexus, tunc oſcula, Quæ vincunt mellis pocula; Sed in his parva morula, IESUM ſequar per ſæcula.

Jam quod quæſivi, video, Quod concupivi, teneo. Amore IESU langveo, Et corde totus ardeo.

IESUS cùm ſic diligitur, Hic amor non extingvitur, Non tepeſcit, nec moritur, Plus creſcit, & accenditur.

Hic amor ardet jugitèr, Dulceſcit mirabilitèr, Sapit delectabilitèr, Et delectat fœlicitèr.

Tertia Pars.

Hic amor miſſus cœlitùs, Hæret mihi medullitùs, Mentem accendit pœnitùs, Hoc delectatur ſpiritus.

O beatum incendium! Et ardens deſiderium. O dulce refrigerium! Amare DEI Filium.

IESU flos Matris Virginis, Amor noſtræ dulcedinis; Tibi laus, honor, Numinis, Regnum beatitudinis.

Veni,

Veni, veni Rex optime, Pater immensæ gloriæ. Affulge menti clarius, Jam expectatus sæpiùs.

IESUS Sole serenior, Et balsamo suavior, Omni dulcore dulcior, Præ cunctis amabilior.

Cujus gustus sic afficit, Cujus odor sic reficit, In quo mens mea deficit, Solus amanti sufficit.

Tu mentis delectatio, Amoris consummatio. Tu mea gloriatio, IESU Mundi salvatio.

Dilecte mi revertere; Consors paternæ dexteræ; Hostem vicisti prosperè, Jam Cœli Regno fruere.

Sequar quocunque ieris, Mihi tolli non poteris, Cùm meum cor abstuleris, IESU laus nostri generis.

Cœli Cives occurrite, Portas vestras attollite, Triumphatori dicite: Ave IESU Rex inclyte.

Rex Virtutum, Rex Gloriæ, Rex insignis victoriæ. IESU largitor gratiæ, Honor Coelestis curiæ.

Tu fons misericordiæ; Tu veræ lumen patriæ: Pelle nubem tristitiæ, Dans nobis lumen gloriæ.

Te Coeli chorus prædicat, Et tuas laudes replicat, IESUS Orbem lætificat, Et nos DEO pacificat.

IESUS in pace imperat, Quæ omnem sensum superat: Hanc mea mens desiderat, Et illâ frui properat.

IESUS ad Patrem rediit, Coeleste regnum subiit; Cor meum à me transiit, Simul post IESUM abiit.

Quem prosequamur laudibus, Hymnis, votis, & precibus, Ut nos donet coelestibus, Secum perfrui sedibus. Amen.

IESU dulcis &c. Szent Bernárd szive őrőme tapsolása.

IESUS Szent szivek arannya, Mennyei sereg Királlya: Lelkünk éjének csillaga, Dicsőségnek fényes Napja.

Nincsen ékessebb éneklés, Nincsen kedvessebb fül-zengés: Vigasságosb hegedülés, IESUS nevénél édesb méz.

IESUS meg-téröknek fénye, Hozzád kiáltók reménye: Minden kincsünknek szekrénye, Bünös lelkünknek vezére.

IESUS szivnek édesége, Elő-küttya, fényesége: Téged keresőknek kincse; Meg-találóidnak szine.

Sem nyelv azt meg-nem mondhattya, Sem elme meg-nem foghattya: Csak ki próbálta, tudhattya: Mi légyen szerelmed langja.

Iesust ágyamban keresem, Soha el-nem felejthetem: Szivemből kinem vethetem, Hozzá vonszon szeretetem.

Semmi-képpen nem-nyughatom, Míg Iesust fel-nem találom: Keresem, s' ha meg-lelhetem, Szivem kebelében tészem.

Mariákkal jó hajnalban, Keresem a' koporsóban: Sziv-béli óhajtásimban, Kiáltom kívánságimban.

A' sirt köny-hullatásimmal, Meg-öntözöm sirásimmal: Lábát szemem forrásával, Mosom, s' meg-törlöm hajammal.

Iesus te Királyi-széked, Gyöngyel fénlik öltözeted: Balsamommal tellyes kezed, Mézzel foly szádból beszéded.

Uram Iesus maradgy nálunk, Légy lelkünkben fényes Napunk: Hogy el-mennyen setét éjünk, Csak te légy világosságunk.

Mikor látogatz bennünket, Meg-vidámitod szivünket: Földhöz ragadott elménket, Egbe emeled lelkünket.

Edes a' Iesus szerelme, El-fogyhatatlan kegyelme: Ezerszer édesb szép szine, Hogy sem egész Világ méze.

Meg-mutatta ezt sok kinnya, Drága Vérének ontása: Mely lön bününk el-mosása, Lelkünk sebe gyógyitása.

Iesust minnyájan keressük, Velünk-létét szomjúhozzuk: Nagy buzgó szivel kivánnyuk, Ha el-távozik, óhajtsuk.

Ily szeretönket szeressük, Es szeretettel fizessünk: Illattya után siessünk, Kedvé-ért kedvet téritsünk.

Iesus Malasztnak kút-feje, Szeretetünknek gyükere: Kegyelemnek folyó-vize, El-fogyhatatlan tengere.

Iesus Malasztnak kezdője, Örömnek fel-gerjesztője: Uj kegyelemnek reménye, Minden jóknak meg-szerzője.

Második

Második Rész.

KEgyes IESUS add érzenem, Szerelmednek langját bennem: Engedgyed nyilván szemlélnem, Szent színed, s' veled egy lennem.

Méltán rólad nem szólhatok, De még-is nem halgathatok: Mert szerelmedtől gyuladok, s' Csak te-benned vigadhatok.

Iesus a' te szereteted, Ad nékünk gyönyörűséget: Lelkünkben Mennyei mézet, Harczunkban nagy győzedelmet.

Kik téged észnek, éheznek, Mert szereteteddel égnek: Szent tűzeddel gerjedeznek; Jelen-léteddel örűlnek.

A' kik isznak, szomjúhoznak, Hozzád Iesus kívánkoznak: Semmit kívánni nem tudnak, Hanem Iesust, kit sohajtnak.

Szerelmed kit meg-elégit, Az tudgya javaid izit: Bóldog a' kit megrészegit, Edes borával vidámit.

Angyali zengés fülünkben, Mennyei Manna nyelvünkben: Gyönyörűség életünkben, Iesus neve méz szivünkben.

Iesus ezerszer kívánlak, s' Mikor lészen hogy lássalak: Mikor mondod hogy im hijlak, Kebelemben meg-nyugotlak?

A' te szüntelen szerelmed, Hoz nékem kedves győtrelmet: Napnál világosb értelmet, örök-életre kegyelmet.

Iesus Angyali ékesség, Fülben szép zengő kedvesség: Szájban mézizű édesség, Szivben víg örvendetesség.

Iesus te Mennyei Szentség, Szív-béli csuda édesség: Meg-foghatatlan ékesség, Vonny hozzád Mennyei szépség.

Jó nékem Iesust szeretnem, Kivüle mást nem-keresnem: Magamtól fottig el-esnem, Véle éppen eggyé lennem.

Oh én szerelmes Iesusom, Minden igyemben óltalmom: Téged sok kőny-húllatásom, Ohajt; minden kívánságom.

Valahol lészek kívánlak, Siralmim-között kiáltlak: Bóldog lészek, ha meg-foglak: Bóldogabb ha meg-tarthatlak.

Akkor bátran ölelgetlek, Szivem kebelébe vészlek: Lelkem ágyába feketlek, Ölemből el-nem ereszlek.
Ott tégedet örömömben, Tészlek Császári-székedben: Hogy Király leheſs szivemben, Koronát tészek fejedben.
Már látom a' kit kedveltem, Meg-leltem a' kit kereſtem: IESUS tőlled fel-gerjedtem, Szerelmedtől meg-győzettem.
Immár vígan botod-alá, Hóldolok szép Zászlód-alá: Minden búmban szárnyad-alá, Sietek óltalmad-alá.
Oh Ieſus édes szerelmem, Sieſs hozzám drága kincsem: Szeretetedre gerjedtem, Oh Ieſus egy reménségem.
Ieſuſt mikor igy szerettyük, Lelki kincsünket nevellyük: Szivünk házát ékeſittyük, Vont-aranyba öltöztettyük.
Illy álhatatos szeretet, Szerez szivben csuda izet: Nemz csuda győnyörűséget, Es bóldogságos örömet.

Harmadik Rész.

EZ szeretet Menyből szállott, Csontom velejében hatott: Követésére inditott, Szeretetire gyulaſztott.
O bóldogságos gyuladás, Szív-béli kedves langozás: O nyugodalmas fáradás, Ieſuſſal-való maradás.
Ieſus szivünk győngy-virága, Lelki-kertünknek rósája: Jó-illatú Lilioma, Fejünk gyémánt-koszorúja.
Jővel oh Szentek Királlya, Dicsőſségnek Koronája: Jőj-el, jőj-el szivünk Napja, Es kivánatos világa.
Ieſus Nap-fényénél fényesbb, Csillagok győngyénél ékesbb: Mézédeſségnél édeſebb, Minden kincsnél leg-kedveſebb.
Már hozzád vontad szivemet, Vezérletted kéréſemet: Lelkemre ékes színedet, Nyomd pecsétül személlyedet.
Ieſus Szűz Anya virága, Szerelmünknek kedves háza: Menybéli dicsiret áldgya, Neved; idveſség Királlya.
Oh szivnek győnyörűsége, Szerelemnek tellyeſsége: Lelkemnek oh dicsőſsége, Ieſus Világ idveſsége.

Ieſuſt

Ieſuſt minnyájan őrőmmel, Magaſztallyuk dicsirettel: Szereſsük tiſzta lélekkel, Kőveſsük langoló ſzivel.
Hogy a' ki illyen kínokat, Szenvedett illy fájdalmakat: Teſt-ſzaggató oſtorokat, Illy kegyetlen hóhérokat.
Annak mi-is életünket, Adhaſſuk minden erőnket: Oltárúl nyújtsuk ſzivünket, Szent áldozatúl lelkünket.
Ezzel fizeſsünk kínnyá-ért, Illy buzgó ſzereteti-ért: Értünk ſzenvedt halálá-ért, Drága Vére-ontásá-ért.
No már ſzerelmem menny haza, Atya Iſtennek Job-karja: Meg-hóldolt kezed bajnokja, Légy Országodnak Királlya.
Kővetlek mindenűtt téged, Senki tőlled el-nem vehet: Ha már elvontad ſzivemet, Ieſus el-ne-hadgy engemet.
Eleiben Szent Angyalok, Emellyétek-fel kaputok: Nyertes Királyt fogadgyátok, Idvezlyétek, mert Uratok.
Dicsőſségnek vagy Királlya, Erős harcznak nagy bajnokja: Ieſus Malaſztnak adója, Őrők jónak alkotója.
Te vagy bizony hazánk ſęnye, Te érdemünknek ſzekrénye: Te bánatunk enyhítője, Te bóldogságnak ſzerzője.
Tégedet áldnak Mennyégben, Magaſztalnak dicsőſségben: Ieſus vigaſztaly éltünkben, Jutaſs Atyádnak kedvében.
Békeſségben van Országod, Minden jóbúl áll, jóſzágod: Ieſus e' ſzép gázdagságod, Gazdagítson meg, s' áldáſod.
Ieſus Attyához fel-hatott, Őrőkségében bé-ſzállott: Szivem tőllem el-ſzakadott, Ieſus-után ragadtatott.
Kit kőveſsünk dicsirettel, Jó-akarattal, víg-kedvel, Hogy mi-is a' Szent Lélekkel, Leheſsünk eggyűtt Iſtennel.
Ieſus Angyalok őrőme, Áldott légy ſzemünknek ſęnye: Áldott légy Szenteknek kincse, Áldott légy Angyalok győngye.
Ezerſzer IESUS áldott légy, Meg tiz-ezerſzer áldott légy: Még ſzáz-ezerſzer áldott légy, Tőmény ezerſzer áldott légy.
A M E N.

IESUS Pusio Adamatus, & per totius suæ vitæ acta conquisitus, & concomitatus.

PRIMA PARS.

Nota: Veddjó néven én szivemet.

I.

MIg nem-látom víg orczádat, O édes IESUS-om. s' Nem-hallom biztató szódat, O édes IESUS-om. Gyászban tartod én lelkemet, s' gyötrelemben bús-szivemet. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Sic dicuntur omnes Versus.

Mert im szivem fel-gyúladott. Szerelmed-ért el-lankadott. Meg-únta e' rosz Világot, s' benned keres nyugodalmot.

A' földnek nagy kerekségét. Bé-járom míg szerelmesét. Téged lelkem egy örömét, fel-talállak drágább kincsét.

Mikor széllyel bújdostomban. Mindent kérdeznék útomban. Hol van az én szerelmesem, a' kit szeret az én lelkem?

Imé én jó szerencsémre. Juda Bethlehem földébe. Igazítnak hogy el-mennék, s' ott találnám kit keresnék.

Nagy gyorson Bethlen Városba. El-menék egy Istállóba. Keresvén ott a' Jászolyba, találálak kis pólába.

Ottan mindgyárt le-borúlék. Szent Atyádnak hálát adék. Nagy gyengén lábadhoz nyúlék, s' azt meg-csókolván, igy szóllék:

II.

MIvel már fel-találtalak, O édes IESUS-om. Most szivemhez úgy kapcsollak, O édes IESUS-om. Hogy sohúl el-ne maradgyak: veled éllyek, járjak, s' hallyak. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Nyólczad-nap mikor Nevedet. Adgyák, s' metéllik testedet. Fel-szedem csepp-véreidet, s' bé-kötöm kis sebecskédet.

Artatlan Véred cseppeit. Köny-húllatásod gyöngyeit. Szivembe piros rubintít, bé-rejtem mint drága kincsit.

Három

Három Király mint Királyhoz. El-jő hozzád mint Urához. Aranyat, Temjént, Myrrhát hoz, imádván meg-ajándékoz.
Azonban mennyűnk Templomba Szűz Anyáddal tiſztúláſra. Ott foglak, s' teſzlek Oltárra, mint bárányt az áldozatra.
Oſztán fuſſunk Egyiptomba. Mert Heródes nagy haragba. Hogy nejuthaſs Királyságra, keres téged a' halálra.
Olly nagy úton az ölembe. Gyakran veſzlek kebelembe. Ölelgetvén örömömbe, csókolgatlak ſzerelmembe.

III.

OTt az idegen Orſzágban, O édes IESUS-om. Hét eſztendőt Sellér-házban, O édes IESUS-om. Töltsünk ſzegény állapatba, míg leſz Heródes halála. O én édes ſzép kiſdedem, ſzerelmes IESUS-om.
Meg jőjünk Galilæába. A' Názáret Városába. Szent Anyád ſzolgálattyába, ott legyünk iffiúságodba.
Hogy léſz tizen-két eſztendős. Nem leſz Doctor olly nagy idős. Kit Templomban midőn bé-jőſz, kőzőttők ülvén meg-nem győzſz.
Akkor harmad-nap jaj-ſzóval. Hegyen, völgyön Szent Anyáddal. Kereslek nagy fájdalommal, míg talállak Doctorokkal.
Viſzſzá-megyünk nagy örömben. Meg-lelt kincsel Názáretben. Ott éllyünk engedelemben, néha Fa-Acs meſterségben.
Harminczadik eſztendőben. János meg-kereſztel vizben. Szent Atyád ſzól az Egekben, Szent Lélek rád ſzál a' kőzben.
Onnat mennyünk a' puſztában. A' vadak társaságában Ott negyven-nap böjtölésben, legyünk csak elmélkedésben.

IV.

A' Sátán el-jő meg-késért, O édes IESUS-om. Kővel; Iſteni erőd-ért, O édes IESUS-om. A' Templomon, ſzentségedért: a' hegyen, imádásá-ért. Oh én édes ſzép kiſdedem, ſzerelmes IESUS-om.

Mind a' háromſzor meg-győződ. Es nagy ſzégyennel el-ûződ. Elé-jûnek Szent Angyalid, ſzolgálnak mint hû ſzolgaid.
Az-után mégy halâſzokat. Kereſni Tanitványokat. Szegény igye-fogyottakat, s' gyógyitani nyavalyákat.
Leg-elsőben hîj engemet. Gyógyits-meg lelki ſebemet. Egeſd, meteld a' teſtemet, csak idvezitsed lelkemet.
Három eſztendőt tanitván. Tőlteſz: a' népet gyógyitván. Tartományokat bé-járván, s' mindent Menyorſzágban hîván.
Mikor mindennel jól téſzeſz. Sok fáratságot fel-véſzeſz. s' Ennyi ideig ott léſzeſz, ſzidalmat jutalmúl véſzeſz.

SECUNDA PARS.

I.

MEnnyûnk-fel már az Innepre, O édes IESUS-om. Mind egy-gyûtt Jerusálembe, O édes IESUS-om. Pálmával jőnek elődbe, Oſanna ſzót énekelve. O én édes ſzép kiſdedem, ſzerelmes IESUS-om.
Ott meg-ládd kik őrőmőkbe. Ruhájok teritik főldre. Őtőd-napra életedre, ſzomjúhoznak Szent véredre.
Mikor leſzûnk a' Városba. Vacsoráló vendég-házba. Egnek, Főldnek csudájára, térdre állaſz láb-mosâſra.
A' többi-kőzt gyilkoſnak-is. Lábát moſod Júdâſnak-is. Moſd-meg Szivem énnékem-is! nem csak lábom, de fejem-is.
Ezek-felett ſzerelmedbe. Teſted, s' Véred eledelbe. Teſtamentom-tételedbe, hagyád kenyér, s' bor-ſzínébe.
Menny[illegible]nk-ki már éczakára. A' Getsemani Majorba. Vér-veríték jő [illegible]rczádra, háromſzöri imádságba.
Er[illegible]d jőnek lámpáſokkal. Papok ſzolgai botokkal. Judás el-árúl a' csókkal, s' ſzolgák meg-kőtnek rab-ſzíjal.

II.

VIſzſza-viſznek a' Városba, O édes IESUS-om. Vernek mindenűtt az útba, O édes IESUS-om. Rúgnak, s' dőfnek haragjokba, míg jutnak Annás házába. O én édes ſzép kiſdedem, ſzerelmes IESUS-om.

Segély reá hogy ne-ſéllyek. A' hol kínoznak ott legyek. Sohonnan ki-ne rekedgyek, s' minden kínodban réſzt vegyek.

Annás Papnál kínaidat. El-kezdéd ſok fájdalmidat. Hogy kérdik tudományodat, arczúl-csapják Szent orczádat.

Mindgyárt viſznek Kaifáshoz. s' Roſz, gaz-cseléd ott mint kínoz. Ejjel csak rajtad mulatoz, nincsen ſzáma mennyi kint hoz.

Reggel adnak Pilátuſnak. A' Csáſzár Tiſzt-tartójának. Ott hamiſſan bé-vádolnak, hogy magad mondtad Királynak.

Pilátus kűld Heródeſnek. Hogy ott halgatſz mikor kérdnek. Merő bolondnak itílnek, s' csúff-ruhába öltőztetnek.

A' ſzámtalan Nép láttára. Kik egybe-gyűltek csudádra. Minden-felől az úczákra, ki-hoznak a' csúff-ruhába.

III.

EGig hallik a' kiáltás, O édes IESUS-om. Minden-felől a' húrítás, O édes IESUS-om. Nincs egyébb csak ſzidalmazás, s' véghetetlen ſok káromlás. O én édes ſzép kiſdedem, ſzerelmes IESUS-om.

Pilátushoz úgy hurczolnak. Viſzſza-vivén tépnek, s' rúgnak. Tanácsházba meg-állítnak, ſok kínzáſtól meg-nem álnak.

Itt újobban bé-árúlnak. Pilátuſnak igy vádolnak. Hogy adót többé Csáſzárnak, meg-tíltottad ne-adgyanak.

Miattad már az Orſzágban. Vadnak csak háborúságban. Az egéſz Nép bódúlásban, s' rővid-nap el-fordúlásban.

Jobb egy embernek halála. Hogy ſem ſokaknak romláſa. Ez Kaifás kiáltáſa, s' jővendő próféțáláſa.

Illy szókra támad indúlás. A' nép-között nagy riadás. Minden-felől csak rikóltás, öld-meg, öld-meg; illy kiáltás.
Azt immár el-nem álhatom. Szemeimet bé-kell zárnom. Mert látásra nem birhatom, szóval-is alig mondhatom.

IV.

TEged Világ Teremtőjét, O édes IESUS-om. Mindenek bé-fedezőjét, O édes IESUS-om. Ruháidtól meg-foszt ának, s' merő mezítelen hadnak. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.
Szent Lélektől formáltatott. Szűztől szűzen adattatott. Szűz tejével tápláltatott, s' illy ártatlant föld nem látott.
Ezt a' gyenge Szent testedet. Le-kötözvén kezeidet Hohérok verik, szaggattyák, Szent véred rútúl tapodgyák.
Ostor, s' veszszö el-szakadnak A' hohérok el-fáradnak. Epséget benned nem hadnak, s' hólt-elevenen már látnak.
Még sem elég; mást gondolnak. Tövisből Koronát fonnak. Azt fejeden addig verik, míg agyad-velejit érik.
Szemeidet bé-kötözik. Arczúl-vernek, s' azt kérdezik. Ki üte? ők azt nevetik, s' Szent orczád mind bé-pökdösik.
Pilátus népnek ki-mutat. Viszont reád fel-kiáltat. Öld-meg, öld-meg, nincs Királyunk, hanem vagyon csak Császárunk.
Sententziát reád mondnak. Keresztfát válladra adnak. Tolvajok-közzé állatnak, s' Calváriáig hurczolnak.

TERTIA PARS.

I.

EZ útadban veled mégyek, O édes IESUS-om. Ha ezer ütést-is vészek, O édes IESUS-om. Másnak vinni nem engedem, Keresztedet: csak én viszem. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Calvá-

Calvárián le-rángattyák. Ruháidot, hogy fel-oszszák. Tested vérrel bé-boríttyák, és csak mezítelen hadgyák.
Holérok gyorson forgódnak. Mert félnek hogy-ha mulatnak. Míg kereſztre fel-hágatnak, kezekbe halva találnak.
Fára rángatva fektetnek. Vas-szegekkel le-szegeznek. Két Tolvajkőzzé emelnek, s' csúfolván reád sűvöltnek.
Mezítelen vas-szegek-kőzt. Hogy kínlódol Tolvajok-kőzt. En attam arra az ezkőzt, mikor vóltam a' vétkek kőzt.
Ha te értem illy bűnős-ért. Sok kínnal halſz-meg ſzolgád-ért. Hallyak-meg én-is Uram ért: érted; illy ſzép ſzeretőm-ért.
Hétſzer ſzóllaſz a' kereſzt-fán Epét meg kóſtolſz, ſzomjúzván. Ottan fejedet le-hajtod, s' Lelked Atyádnak meg-adod.

11.

EGen a' Nap nem álhattya, O édes IESUS-om. Kinaidat nem láthattya, O édes IESUS-om. Magát gyászba bé-boríttya, s' halálodat úgy ſirattya. O én édes ſzép kiſdedem, ſzerelmes IESUS-om.
Kő-ſziklák-is meg-repednek. Módgyok-ſzerint keſeregnek. Nagy hegyek-is meg-rendűlnek, féltekben ugyan reſzketnek.
Hát én bűnős hová legyek. Ejjel nappal mint kereſſek. Elég vizet ſzemeimnek, a' ſirára hol merítsek?
Halva láttyák Szent teſtedet. Még-is dárdával ſzivedet. Meg-nyittyák; hogy ſzerelmedet, nézzük végső csepp véredet.
Meg-haſított gyenge ſzived. Meg-mutatott nagy ſzerelmed. Engem hiu hogy el-mennyek, a' kereſztről le-vegyelek.
Mindgyárt kereſztre fel-hágok. Vas-ſzegeket ki-rángatok. Le-hozlak által-ölelve, s' teſzlek Szent Anyád ölébe.
Ott több Szent gyülekezettel. En-is egy-felől kenettel. Kenlek: s' moslak könyveimmel, ſebeid törlőm nyelvemmel.

III.

VEgre gyólcsban bé-takarunk, O édes IESUS-om. Kik hozzád férünk, meg-fogunk, O édes IESUS-om. Sirva koporsóhoz viszünk, sok jaj-szóval el-temetünk. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Harmad-nap dicsőségesen. Fel-támadsz győzedelmesen. Sok ezer lelket fogságból, hozván magaddal Lymbusból.

Negyven-nap velünk itt mulatsz. És minden vigasztalást adsz. Sok szenvedésre meg-bíztatsz, mert árvaságba el-nem hadsz.

Olaj-fa hegyről láttunkra. Egbe mégy Atyád jobjára. Onnét Szent Lelket nyájadra, küldesz ránk Pünkösd-napjára.

Szent Lelket mikor el-veszszük. Erődet bennünk érezzük. Vigan mindent cselekeszünk, s' éretted halálra megyünk.

Noha tőlem távúl mentél. Mikor földről Egbe léptél. Szemeimtől el-enyésztél, de szivemben helyet vertél.

Bethlehemi Istállóból. Míg Atyád akarattyából. Pállya-futásod el-végzéd, Veled járék; míg engedéd.

IV.

ENgedd immár halálomig, O édes IESUS-om. Utólsó pillantásomig, O édes IESUS-om. Még-is addig kereszlek, míg a' hol vagy; meg-lellyelek. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Kérlek ne-halazd sokkára. Készíts engem-is halálra. Szent Lelkeddel baj-vívásra: s' légy velem végső órámra.

A' szarvas nem kívánkozik Hideg kútra hogy szomjúzik. Utánnad mint óhajtozik, lelkem: s' szüntelen vágyódik.

Jővel, jővel szerelmesem. Eggyetlen-egy reménségem. Nedvesits-meg szárazságom, s' ólcs-meg éppen szomjúságom.

Segély, segély ez szándékba. Legyek úgy hozzád kapcsolva. Veled éllyek, járjak, s' hallyak, Szent Országodban láttalak.

Akkor

Akkor lelkem gyáſz-ruháját. El-véſzed ſzívem fájdalmát. Hogy meglátom víg orczádat, s' meg-hallom bíztató ſzódat.

Szivem, ártatlan Bárányom. Moſt eledelem, s' váltságom. Hóltom után nagy jutalmom, légyen veled lakadalmom.

Ez moſtani kéz-fogáſunk, O édes IESUS-om. Hittel-adott mátkaságunk, O édes IESUS-om. Menyegzővel valóſodgyék, s' Országodban bóldogodgyék. O én édes ſzép kiſdedem, ſzerelmes IESUS-om.

AMEN.

DE

DE SANCTISSIMO EUCHARISTIAE SACRAMENTO.

A' SZENT OLTARI SZENTSEGRŐL.

Hymnus D. Thomæ Aquinatis. Adoro te devotè latens &c.

IMádlak téged el-rejtett Iſtenség, Ez ſzínek-alatt jelen-lévő felség. Ez ſzínek-alatt jelen-lévő felség.

Im ſzivem néked adgya magát rabúl, Mely rólad elmélkedvén, majd el-ájúl. Mely rólad &c.

Szem, ſzáj, íz, illetés, itt meg-csalatnak, Bátran hiſzem a' mit fűleim halnak. Bátran hiſzem &c.

Hiſzem a' míket az Iſten Fia mond; Mert egyedűl, csak ez Ige, ſzól bizont. Mert egyedűl, &c.

Mind-az-által, mind kettőt hiſzem, s' vallom, Es a' mit kért, a' jó Lator, kívánom. Es a' mit &c.

Sebeidet, mint Tamás nem ſzemlélem; De Iſtenségedet hirdetem, s' fęlem. De Iſtenségedet &c.

Add hogy ennél-is inkább hiheſſelek, s' Téged reménlvén, inkább ſzereſſelek. s' Téged &c.

Ur halálának emlekeztetője, Elő-kenyér, éh-ember éltetője. Elő:

Engedd hogy lelkem belőled élheſſen, s' Edeſséget csak benned érezheſſen. Edeſséget &c.

O kegyes Pelikán, drága IESUS-om, Véreddel tiſztíts-meg engem orvoſom. Véreddel &c.

Melyből egy csepp elég el-mosására, E' Világ bűnének, s' meg-váltására. E' Világ &c.

Oh IESUS, kit moſt fedél-alatt nézek, Réſzesűlteſs abban, a' mit élhezek. Réſzesűlteſs &c.

Hogy én ſzinről ſzinre láſſalak téged; s' őrőkkőn őrőkké áldgyam Szent Neved. s' őrőkkőn &c. Amen.

Idem

Idem Adoro te. Ad Elevationem S. Hostiæ.

Nota: Bocsáſd-meg Ur Iſten, iffiúságomnak &c.

IMádlak tégedet láthatatlan Iſtenség, Kenyér-ſzíne-alatt, el-rejtetett Emberség: Noha itt létedet, meg-nem tapaſztallya, Emberi-érzékenség.

Iſteni erődet el-rejtéd a' Kereſzt-fán, Teſti gyarlóságnak homályával bé-fogván: Itt-is Szent Teſtedet el-rejted, kenyérnek ſzine-alatt mutatván.

Noha Szent Tamáſſal ſebed helyét nem-látom, Uram, igaz Hittel, jelen-létedet vallom. Tarts-meg e' vallásban, és te Szent ſzinedet, add bóldogúl meg-látnom.

Ad Elevationem Sacri Calicis.

Váltságomnak árra, ſzáratt-ſzivem ereje, En bűnös lelkemnek megtiſztító fördője. Szomjú, s' fáratt lelkem meg-vigaſztalója, idveſségem záloga.

Réſzegíts-meg engem, Uram Szent Pohároddal. Oltsd-el én ſzivemnek gonoſz langját boroddal. Szent Véred pecsétét (miként Ægyiptomban) veſd ſzivem ajtajára. Amen.

M A S.

Nota: Ez ſzín-alatt a' kivánt jó.

O *Magnum Sacramentum, ô Numinis teſtamentum, Tu cibus es, tu pignus es, tu baculus viatorum.*

Ave Manna ter beatum, ab Angelis deguſtatum, O ſapor, ô mel Cœlicum, ô gloria beatorum!

Ave ô favus diſtillans, dulcedo de Cœlo ſtillans, Amarum fac, ſit vitium: ſolatium infirmorum.

Ave de Cœlo deſcendens, ô panis, & cor accendens, Quàm dulcis cibus Cœlorum, delicium Angelorum!

Ave Scrinium amoris, Cœleſtis ô fons dulcoris, O charitatis vinculum, ſpeculum virtutis Sanctum.

O lux beata diei, ubertas ô domús DEI, O agnus absquè macula, Margarita ſpecioſa.

Tu Vita tu Sanctarum, refectio animarum, Theſaurus tu fidelium, Gloriæ pignus futurum. Amen.

O magnum Sacramentum. Nota eadem.

O Titkos, és mély Szentség, csudálatos nagy Iſtenség, Eledelünk vagy, s' italunk, Menyorſzágban vivő útunk.

O Manna idveſséges, Angyali nemzetnek édes, O bóldog íz, Menybéli méz, kit Menyorſzág kívánva néz.

O Mennyégből folyó mézünk, bűneinkből reád nézünk: Add keſerű légyen bűnünk, vigaſztaláſt tőlled kérünk.

O ſzeretetnek ſzekrénye, ſzivünknek ſzükséges fénye, Kergeſd-el ſetétségünket, vezéreld Menyben lelkünket.

Idvez-légy életünk teje, gyönyörűségnek kút-feje, Szivünk kegyes ſegitője, ſetétségnek el-űzője.

Idvez-légy Egeknek Ura, Szent Angyaloknak Királlya, Lelkünk drágalátos árra, bűn-ellen ſzivünknek zára.

Rémülünk találmányodon, csudálkozunk hatalmadon, Hogy áldáſod ránk folyhaſſon, magad adod csuda-módon. Amen.

MAS.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

IDvez-légy Szent Kenyér, életünk kút-feje, E' ſetét Világnak tündöklő ſzép fénye, Minden lelki kincsünk, ſzép arany ſzekrénye. Chriſtus Szent Teſte.

Idvez-légy Egeknek, hatalmas nagy Ura, Angyali Seregnek, koronás Királlya, Lelkünk váltságának drágalátos árra. Chriſtus: Menyből alá-jövén, ſzállál Szűz méhében, minden nyavalyáknak úrzál tengerében, Gazdag lévén, éltél velünk ſzegénységben. Chriſtus Szent Teſte.

A' Szent

A' Szent Kereſzt-fánlől, mi-nékünk váltságunk, Szarándokságunkban lől mi úti-társunk, Hogy meg-ne éheznénk lől mi elédelünk. Chriſtus Szent Teſte.

Ki ne-csudálkoznék illy nagy hatalmadon, Hogy nagyobb áldáſod népedre ſzálhaſſon, Magad nékünk adod illyen csuda-módon. Chriſtus Szent Teſte.

Atyád jobján már ülſz, Királyi-ſzékedben, De még-is e' ſzéles földkerékségében, Mindenütt jelen vagy, e' Szent elédelben. Chri:

O ſzép IESUS, lelkünk nagy gyönyörüſége, Ehező lelkünknek te vagy édes méze, O ſzeretőidnek végheterlen kincse. Chriſt:

Adgyad hogy te-néked méltó dicsirettel, Szolgálhaſſon néped mélto tiſztelettel, Enekellyen vigan buzgó ſzeretettel. Chriſtus &c.

Aldott légy Szent aſztal, lelkünk vendégsége, Aldott légy Emberiſzivnek eledele, Aldott légy Angyalok Szent gyönyörüſége. Chriſtus Szent Teſte. Amen.

MAS SZEP ENEK.

IDvez-légy Chriſtus Szent Teſte, Bünősöknek reménſége, Ki Menyből jövél e' földre, Mi-nékünk idveſségünkre.

Ki az Atyától küldetél, Gábrieltől izentetél, Szűz Mariától ſzületél, Hogy nékünk Meg-váltónk lennél.

Meg-ſzánád nyavalyáinkat, Ördög-miatt fogságinkat, Igy értünk adád magadat, Engeſzteléd Szent Atyádat.

Ur Chriſtus kérünk tégedet, Hogy végy-bé kedvedben minket, Te Szent Atyádnak előtte, Commendállyad hiveidet.

Dicsőſség Atya Ur Iſten, Szent Fiaddal egyetemben, Es Szent Lélek Ur Iſtennel, Örökkön örökké, Amen.

MAS.

Nota: *Salve mundi salutare, &c.*

O Drágalátos nagy Szentség, O idvességes vendégség, Itt vagyon minden édesség, és a' Mennyei nagy Felség. Idvez-légy Christus Szent Teste, Idvez-légy IESUS Szent Vére.

Itten a' bor, és a' kenyér, Kit okosságunk fel-nem ér, Midőn a' bor, bizonyos Vér, Testé lesz nyilván a' kenyér. Idvez-légy Mennyei Felség, Idvez-légy óltári Szentség.

A' Christus a' Kenyér-színben, Miként oda-fel Mennyégben, Jelen vagyon e' Szentségben, Ne légyen kétséged ebben. Idvez-légy Christus Szent Teste, Idvez-légy Iesus Szent Vére.

Dicsirtessék az Istenség, Menyből le-szállott édesség, Aldott légy óltári Szentség, Áldott légy Isteni Felség. Drága Mennyei vendégség, Idvez-légy óltári Szentség. Amen.

MAS.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

O Csudálatos Istenség, Meg-mérhetetlen nagy Felség, Aldott légy óltári Szentség. Egből jött Manna, Istennek Fia, Téged imádunk, éneket mondunk, Idvez-légy Szent test, Christusnak Szent vére.

O Angyaloknak Kenyere, Szent Lelkeknek eledele, Minden jóknak tellyesége. Te népeidnek, kik benned hisznek, Nagy gazdagsága, lelki világa, Szarándokságunk szép fényes csillaga.

Idvez-légy tőlünk örökké, Zengjen szájunkban az *AVE*, Christusnak Szent Teste *SALVE*. Isten, és Ember, bűn-ellen fegyver, Eg alkotója, Pokol rontója, Elet, igasság, jóknak meg-adója.

Dicsirtesél Istenségben, Mennyei nagy fényességben, Egy Isten három Személyben: Dicsiret Menyben, minden Szentidben, Kik udvarolnak, s' néked szolgálnak, Áldott Szent Isten, mind örökké, Amen.

MAS.

M A S.

Nota: Vedd jó néven én ſzivemet.

EŐrůly, vigadgy ô én lelkem, Teſté lőtt Igének, Mondgy dicsiretet ſzivedből illy drága Szentségnek, Mert ez Ura az Egeknek, egéſz főld kerekségének, Adgy hálát tehát Iſtennek, Chriſtus Szent Teſtének.

Idvez-légy lelkem orvoſſa, Teſté lőtt Szent Ige, Kenyér-ſzín-alatt rejtezett Chriſtus Iſtensége, Légy lelkůnknek erőſsége, ſzeretetůnknek ſzekrénye, Dicsőſségnek édeſsége, Teſté lőtt Szent Ige.

Szálly-bé az én hajlékomban, Teſté lőtt Szent Ige, Ne légyen bůnnek ott helye, Chriſtuſnak Szent Vére: Idvez-légy drága nagy Szentség, Idvez-légy Mennyei Felség, Idvez-légy óltári Szentség, Chriſtuſnak Szent Teſte.

Válazd magadnak lelkemet, Teſté lőtt Szent Ige, Gyógyítsd halálos ſebemet, Chriſtuſnak Szent Vére, Lelkemnek Szent eledele, idveſségemnek vezére, Dicsiret főldőn, és Menybe, Teſté lőtt Szent Ige.

Dicsirteſsél mindeneſtől, Teſté-lőtt Szent Ige, Egi, és Főldi rendektől, Chriſtuſnak Szent Teſte. Halgaſs-meg kőnyőrgésůnkbe, adgy békeſséget főldůnkbe, Helyhezteſs Szentek kőzibe, Mennyei őrőmbe. Amen.

M A S.

Nota: O Iſtennek Szent Annya, &c.

O Egeknek Királlya,	*Drágalátos Szentség.*	Mennyeknek alkotója.	*Menybéli nagy Felſég.*
Bůnősők orvoſsága,		Őrdőg-ellen óltalma.	
Szent Kenyér, Chriſtus Teſte,		A' Bor Szentséges Vére.	
Ellenségůnket rontsd-meg,		Fegyvertől óltalmazz-meg.	
Légy mi-nékůnk gyámolunk,		A' bůn-ellen paiſunk.	
Adgy Malaſztot mi-nékůnk,		Hogy téged dicsirheſsůnk.	
Légyen néked dicsőſség.		Mennyen, főldőn tiſzteſség.	

MAS.

Nota: *O Stellula Maria fulgida &c.*

O JESUS-om, hitűnk ſegedelme, Lelkűnknek Jegyeſſe, és ereje. A' kit meg-nem fog az elme. Szállyon ránk Szent Vérednek érdeme.

O Ieſuſom, erős nagy hatalma, Mind Mennyen, főldőn nagy birodalma. Hogy veſzte a' tíltott alma, E' kenyérben az Egből ſzállott ma.

O Jeſuſom Kereſzted óltárán, A' kin Szent Teſted áldozád drágán. Lelkűnket Szent Véred árrán, Elteſd mindennap, és a' vég-órán.

O Ieſuſom váltságunknak dija, Békeség-ſzerző Iſtennek Fia. Midőn lelkűnket bűn víja, Ellenségnek ne-ártson kéz-íja.

O Ieſuſom Orſzágunk Királlya, Sz. kegyelmed Nemzetűnk táplállya. Ellenség ha oſtromollya, Légy Ieſus árváidnak gyámola. Amen.

MAS AZON NOTARA.

O Jeſuſom, kinek az Eg ſzéki, Lábainak Zámolya Főld-ſzéli. Erőd nem mondhattya ſenki, Aſztalodtól minket ne-rekeſz-ki.

O Ieſuſom, mely csuda Iſten vagy, Egen, és a' főldőn tanácsod nagy. Ellenség kezében ne-hadgy, Sőt te fiaiddal velűnk maradgy.

O Ieſuſom, ki-által Eg forog, Meg-nem foghat főld, mely csuda dolog. E'kenyér-ſzín még-is bé-fog, Orvoslod lelkűnk midőn nyomorog.

O Ieſuſom Iſtennek Bárannya, Lelkűnk váltsága, drága arannya. Légy hiveid fő bajnokja, Minden ellenség-ellen jobb karja.

O Ieſuſom a' Sz. Háromságban, Dicsirteſél az egy Uraságban. Aldás légyen magaſságban, Fogadgy-bé minket Sz. Orſzágodban. Am.

MAS.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

IDvez-légy IESUS Chriſtuſnak Sz. Teſte, Ki a' kereſzt-fán kínt halált ſzenvede. Iſten haragját mi-róllunk el-vette. Irgalmazz nékűnk.

Idvez-légy áldott Ieſuſnak Szent Vére, Ki büneinknek lől el-mosó bére. Bűnős lelkünknek bőséges érdeme. Irgalm:

Dicsiret néked, dicső Sz. Háromság, Főldőn, és Mennyen hatalmas Uraság. Tégedet illet tiſzteſség, méltóság, őrők bóldogság. Amen.

MAS. *Lauda Sion Salvatorem.*

Nota: Vedd jó néven én ſzivemet.

IMádgyuk Iſtenségedet, oh kegyes Páſztorunk, Magaſztallyuk Felségedet, oh drága Ieſuſunk A' mint lehet úgy tiſztelűnk, mert alacson minden igyűnk: Nem ér veled becsűlletűnk. Oh drága Ieſuſunk.

A' mint Urunk cselekedél, oh kegyes Páſztorunk, Mi is cselekedgyűnk, intél, oh drága Ieſuſunk. Sz. Szerzetből meg-tanúlván, kenyeret, és bort meg-áldván, Veſzſzűk; Sz. Teſtednek mondván Oh:

A' Teſt étel, s' a' Vér ital, oh kegyes Páſztorunk, De a' Chriſtus épségben áll, oh drága Ieſuſunk. El-oſzlatatlan, s' tőretlen, sőt vétetel itt egéſzlen, A' hivektől kenyér-ſzínben. Oh &c.

Véſzi egy, és véſzi ezer, oh kegyes Páſztorunk, Mint ezer, egy annyit egyſzer, oh drága Ieſuſunk. Mind jók, s' mind gonoſzok eſzik, de ellenző ſorsát veſzik, Eltek, vagy veſztek érkezik. Oh &c.

Meg-tőretvén a' Szent Oſtya, oh kegyes Páſztorunk, Nem tántorgunk, Hitűnk tartya, oh drága Ieſuſunk. Hogy annyi van egy morsában, mennyi van egész Oſtyában, Evéstől nem leſz fogyásban:

Allattyában tőrhetetlen, oh kegyes Páſztorunk, Tőrdelés van csak a' ſzínben, oh drága Ieſuſunk. A' ſzín-alatt, itt vagyon más, kiben nem leſz fogyatkozás, Vagy a' Sz. teſtben változás. Oh &c.

Példáztattál O-példákban, oh kegyes Páſztorunk, Iſáknál áldozattyában, oh drága Ieſuſunk. Es a' Húſvéti-Bárányban, s' az Egből ſzállott Mannában, Vagyunk ez igaz Vallásban. Oh &c.

Te jó Páſztor bizony étkűnk, oh kegyes Páſztorunk, Ieſus légy kegyelmeſségűnk, oh drága Ieſuſunk. Fel-nevelőnk, s' meg-őrizőnk, s' minden jóra hív vezérlőnk, Az élet földében vivőnk. Oh &c.

Te ki mindent tudſz, s' mivelhetſz, oh kegyes Páſztorunk, Ki minket a' földőn éltetſz, oh drága Ieſuſunk. Menyben te Szent aſztalodhoz, űlteſs, s' Egi Polgárokhoz, Egyenlőkké tégy azokhoz. Oh drága Ieſuſunk. Amen.

MA

MAS.

IDvez-légy Istennek Szent Teste, Szent óltáron áldoztatál, Atya Istentől adatál, és szűletél szeplőtelen Szűz Mariától.
Idvez-légy Christusnak Szent Vére, mi lelkünknek édes itala, Ki, kiontatál Ur IESUS-nak testéből, bűneinknek bocsánattyára.
Gábriel Archangyal-által, Szűz Mariának meg-izenteték, Isaiás Próféta meg-mondá, Szent Léleknek Malalztya-miatt.
Ez az Angyali Szent Kenyér, kit Szűz Maria szűzen szült vala, Valaki ezt nem-hiszi, kárhozik, Menyországból ki-rekesztetik.
O te dicsőséges Szent Test, te vagy az örök Isten, Ki, áldoztatál óltáron Papi-kéztől, Szent halálodnak emlekezetire.
O Mennyei nagy dicsőség, Paradicsomnak Nemes gyümölcse, Szűz Mariának Szent Fia, szép Iesus; világosits-meg a' mi elménket.
Szeplőtelen Szűz Maria, kegyes Christusnak Szent Annya, Szent Háromságnak Leánya, szép rósa, nyerj irgalmat, ez nap mi-nékünk. Amen.

MAS.

OH áldott Manna Istennek Teste, Meg-tért bűnősnek nagy reménsége. Meg-tért bűnősnek nagy reménsége.
A' kik te-hozzád méltán járúlnak, Minden bűnökből meg-szabadúlnak. Minden &c.
Archangyalok-is környűled vadnak, Es velünk-eggyütt áldotnak mondnak. Es velünk &c.
Imádunk téged, Istennek Fia, Kit hiszünk lenni ez áldozatba. Kit:
Elő-kenyerek vagy az hiveknek, Kik hozzád térnek a' bűnösöknek.
Angyali Karok téged dicsirnek, Szűzekkel-eggyütt igy énekelnek.
Dicsiret néked Szent Háromságban, Egy Istenségben örökké, Amen.
Egy Istenségben örökké, Amen.

MAS.

Dics:

MASS

Nota: O áldott Manna &c.

IDvez-légy Chriſtus Iſtennek Fia, Ki nékünk adád te Szent Teſtedet, Es nekünk adád te Szent Véredet.

Hogy nékünk lenne, vigaſságunkra; Es óltalmunkra mi nyavalyánkba. Es óltalmunkra &c.

Idvez-légy Manna Iſtennek Teſte, Ki Menyből jöttél mi életünkre. Ki Menyből &c.

Te vagy mi-nékünk úti-költségünk, Es betegségben, mi orvoſságunk. Es betegségben &c.

Angyali Kenyér lön Ember étke, A' Szent óltáron, kit Chriſtus ſzerze. A' Szent &c.

Lelki orvoſság az Embereknek, Menyből adatik a' bűnösöknek. Menyből &c.

A' ki ezt éſzi, el-nem kárhozik, De az Iſtenben örökké nyugſzik. De az &c.

Dicsiret néked, Atya Iſtennek, Es Szent Léleknek örökké Amen. Es Szent Léleknek örökké Amen.

MASS.

Nota: *Salve Mundi ſalutare &c.*

VR vagyon a' Kenyér-ſzínben, El-rejtezve, mint felhőben, Arany, s' ezüſt mint a' tűzben, Gyöngy a' vizben, tűz a' kőben. Sieſs az óltárhoz kérlek, igaſság ſzerető Lélek.

A' ki az Eg ſzéleſségét, Es a' tengernek mélységét, A' földnek minden ſzépségét, Egy ſzóval csinálta, s' végét. Sieſs &c.

A' ki a' mi veſzélyünket, Meg-ſzáná, és el-eſtünket, Fel-vévé természetünket, s' Meg-adá idveſségünket. Sieſs &c.

Ennek bizony Iſtensége, Tökélletes Embersége, Teſte, Vére, s' tehetsége, Jelen van itt e' Szentségbe. Sieſs &c.

A' Vacsorán mellyen vévé, A' kenyeret, s' Testé tévé, A' bort szentelé Vérévé, s' Tévé váltságunk bérévé. Sies &c.

Ezeket mondván vegyétek, Ez az én Testem, s' egyétek, Ti-is azt cselekedgyétek, Jó-tétem emlegesétek. Sies &c.

Mely igikkel két nagy dolgot, Cselekedett, s' igaságot, Apostoloknak Papságot, s' Nékünk hagyott orvoságot. Sies &c.

Kik viszontag új Papokat, Szentelének, s' Doctorokat, Kézről-kézre hatalmokat, Hagyák, és tudományokat.

Azért most-is azon szókkal, Christustól vött hatalommal, Ellyünk az Aldozatokkal, Mint Christus Apostolokkal. Sies &c.

Innét vagyon indúlattya, Hogy a' Kenyérnek állattya, Itt helyét nem találhattya, Mihelt a' Pap meg-áldhattya. Sies az óltárhoz kérlek, igaság szerető Lélek. Amen.

MAS.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

IDvez-légy Szent Kenyér, Emberek élete, Ki most áldoztatál Angyalok Kenyere, Es most fel-mutattál; örök dicsősége. Testé lött Ige.

A' te Szent Atyádnak te vagy bölcsesége, Nagy szeretetinek ki-folyó ereje, Békeséget szerzél, második Személlye. Testé lött Ige.

Ez a' Móisesnek, éltető Mannája, Izraël népének, elégséges árra, A' Keresztyénségnek terített asztala. Testé lött Ige.

Dicsirtesél azért Christusnak Szent Teste, Dicsirtesél áldott IESUS-nak Szent Vére, Dicsirtesél, mert vagy méltó dicsiretre. Testé lött Ige.

Amen.

MAS.

MAS.

Nota: *O gloriosa Domina, &c.*

IDvez-légy Chriſtus Szent Teſte, Bűnősöknek reménsége, Idvez-légy drága Szent Vére, Kit imádunk e' Szentségbe.

Oh csudálatos vendégség, Kiben vagyon minden ſzépség, Napnál-is fényesb ékeſség, Mindent meg-haladó Felség.

Te vagy lelkek édeſsége, Kór-betegek egéſsége, Benned-bízók reménsége, Ördög-ellen ſegítsége.

Mert kik téged méltán véſznek, Azok Pokolban nem-eſnek, Sőt Mennyégben fel-vitetnek, Szent aſztalodhoz űltetnek.

Hálát adgyunk az Iſtennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek, Egyenlő három Személynek, Egy állatú Iſtenségnek.

MAS.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

OH kegyelmes ſzivű IESUS, Lelkűnk hajlékában hogy juſs, Lágyíts-meg kemény ſzivünket. Kiket bűn terhe, kemény ereje, Főldre tapodott, és úgy meg-rontott, Hogy erőd-nélkűl nem lehet fel-kelnűnk.

Itt vagy Uram, én el-hittem, Meg-is nyugott abban lelkem, Bűnősök nagy reménségére. Kereſſed lelkűnk, kit el-veſztettűnk, Inteſz Igiddel, vonſz kezeiddel, Bűn terhe-miatt, hogy mind el-ne veſzſzűnk.

Kelly-fel Ember, Chriſtus vonſzon, Jőj-el hozzá hogy gyógyítson, Nyomorúk fő orvoſságához. Jelen-vóltával, ſok javaival, Tégedet illet, annyira ſzeret, Mert Szent Teſtével idveſségre vezet.

Oh Menybéli Szentséges Teſt, Mellyet ſzép fejérség el-rejt, Téged buzgó ſzivel dicsirűnk. Térdűnk meg-hajtyuk, ſzivűnket nyújtyuk, Nagy tiſzteſséggel, bóldog örömmel, Te Szentségedet lelkűnkben fogadgyuk.

O dicsőſséges élő Vér, Bűnősök-ért ki ontott bér, Aldott légy föld kerekségében: Lelkünket moſſad, bűnünket rontsad, Szivünket gyújtsad, tűzzel táplállyad, Szeretetednek házában bé-vonnyad.

Jeſus Chriſtus Iſten Fia, Bűnös lelkünk drága díja, Téged áldunk, és magaſztalunk, Add ſzerelmed-ért, nagy jó-vóltod-ért, Mind e' Világban, és Menyorſzágban, Szent Angyalokkal dicsirheſsünk, Amen.

M A S.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

VAltságunknak drága árra, Mi vitt téged Iſten arra, Hogy te mindeneknek Ura, Bölcseſségedet, kegyeſségedet, Iſtenségedet, Emberségedet, Kis liſzt-langjában, rejtsed Felségedet.

O láthatatlan Emberség, O el-rejtezett Iſtenség! Kit nem tapaſztal érzékenség; Hatalom Attya, Föld alkotója, Egek rakója, bölcs fundálója, O mi lelkünknek édes bizodalma.

O idveſség élő-fája, Chriſtus Ieſus Iſten Fia, Tápláló ſzivünk Mannája: Egből jött nectár, kit éh lelkünk vár, Bűnünk váltsága, halálunk díja, O édes Ieſus Menyorſzág kapuja.

Melchiſedek áldozattya, Lelkünknek élő búzája, Cherubimok gazdagsága: Iſten Báránnya, Angyalok Napja, Áron virága, Mójſes oſzlopa, O el-rejtetett Emberek dajkája.

Kit Eg, és Föld meg-nem foghat, Mint kívánná nem uralhat, Emberi nyelv meg-nem mondhat: Itt e' Kenyérben, jelen van éppen, Igiretiben hiba nem léſzen, Itt van az örök mindenható Iſten.

O bölcseségnek Iſtene, Szerelmünknek tellyeſsége, Bűnös lelkünk reménsége: Edes meg-váltó, kegyes tápláló, Egből vigyázó, gondunk viſelő, O drága Ieſus ſzállyon ránk minden jó.

Idvez-

Idvez-légy Világ váltója, Bűnös Adám drága díja, Vétkünk árra meg-adója: Mennyek Királlya, árvák óltalma, Pokol rontója, Menyország úttya, Oh földieknek édes kívánsága.

MAS AZON NOTARA.

OH Menyország'ékessége, Cherubim édes szerelme, Nyomorúltak segedelme. Mi gazdagságunk, életre útunk, Kincs-tartó házunk, gazdag asztalunk, Oh az életre csak egy orvosságunk.

Oh el-bádgyatt szivünk étke, O Királyok édessége, Asverusnak vendégsége. Sámsonnak méze, Cháleb szőlője, Menyország díszе, Daniel étke, O ez Világnak nagy gyönyörűsége.

Oh Paradicsomnak gyöngye, Istenségnek nagy mélysége, Életünknek bő kút-feje. Egekből folyó, szivünkre csorgó, Minden jót hozó, Istent mutató, O Gedeonnak harmattyával forró.

Vajha szivünk föld-edénye, Adámnak romlott csészéje, Hajlandóságunk mértéke: Benned áztatnék, és merittetnék, Mely gyengék lennénk, és meg-szépülnénk, Szent Véred-által, szivünk eggyé válnék.

Oh Illyésnek kis felhője, Világnak kívánt esője, Istenségnek folyóvize. Malaszt adója, irgalom Attya, Egek patakja, idvesség Napja, O ez Világon evezők Csillaga.

Aradgy reánk Isten Vére, Kegyelmesen szálly szivünkre, Mosogassmeg, szerelmedre. Szép kristály-szinű, bóldogság ízű, Jósággal sűrű, arany fövenyű, O sies ehez, ki vagy igaz Hitű.

O bűnösök fóródője, El-esteknek élleszтője, Rútságunknak el-tőrlője. Adám flastromja, Eva zálagja, Minnyájunk Attya, Vigaszталója, O édes Iesus idvesség adója.

MAS AZON NOTARA.

O Menynek égő-lámpása, Tévelygőknek fényes Hóldgya, O elveszteknek Csillaga. Szivünk fáklyája, lelkünknek langja, Szerelmünk czéllya, élet kapuja, O idvességnek kegyes meg-adója.

Oh nyavalyánk enyhítője, Bóldogságunknak szerzője, Kivánságunknak szekrénye. Pokol bajnoka, földnek Királlya, Menyországnak kúlcsa, Isten jobb karja, O mi lelkünknek igaz alkotója.

IESUS Malasztnak adója, Kegyelem osztogatója, Dicsőség mutogatója. Téged ohajtunk, hozzád kiáltunk, Szibŏl imádunk, Atyánknak mondunk, Mint Istenünket földön magasztalunk.

Te vagy IESUS Egek fénye, Es bőséges Isten kincse, Szegénységünknek szekrénye. Elet szerzője, dicsőitője, Egben vívője, élet kút-feje, Idvességünknek kedves erősége.

Kérünk, legelteſd lelkünket, Hozzád gerjezd-fel szivünket, Hogy dicsirjük Istenünket. O mi örömünk, édes Istenünk, Csak egy szerelmünk, egy reménségünk, E' kenyér-szinben az Isten mellettünk.

Oh édes lelkünk Szentsége, Seraphimok reménsége, Magas Egek Istensége. E' Szent Ostyában, Sacramentomban, Frígy-ládájában, Egi Mannában, Oh dicsirtesél! mind örökké, Amen.

M A S.

Nota: *Ave Domina &c.*

ATya Ur Isten, öröktől-fogva-való Szent Fiadnak, Hálá-adással Szentséges Testét, idvezlyük Chriſtusnak.

Idvez-légy mostan, és mind örökké, meg-testesült Ige, Idvez-légy mostan, és mind örökké, Angyalok élete.

Idvez-légy Chriſtus, ki mi-érettünk, szegény bűnösök-ért, Magadat adád, a' Szent óltáron, minden Emberek-ért.

Idvez-légy Chriſtus, a' Menyországra mert csak te vagy útunk, Nagy reménségünk, és bizodalmunk, csak te vagy életünk.

Meg-váltó Chriſtus, ne-hadgy el-veſznünk, irgalmasságod-ért, Szent halálod-ért, ne-nézd bűnünket, kegyelmeſséged-ért.

Légyen dicsőſség, Szent Angyaloknak, és mind a' Szenteknek: Légyen dicsőség Ieſus Chriſtusnak, Szentséges Testének. Amen.

M A S.

MAS.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

IDvez-légy szép IESUS hivek éltetője, Bűn szennyéből lelkünk tisztító fördője, Örök-életünknek kínnal meg-szerzője. Testé lőtt Ige.

Idvez-légy Jászolban tétetett gyermecske, Pólában bé-takart síró kisdedecske, Barmok istállója, helyed édesecske. Testé lőtt Ige.

Idvez-légy arannyal, tiszteltetett Király, Dicsőség ablakán, helyheztetett Kristály, Ellenségünk-ellen, kérünk mellettünk álly. Te:

Idvez-légy makula-nélkül-való Bárány, Kinek meg-váltatott e' Világ az árrán, Hogy véredet ontád a' Kereszt-óltárán. Testé &c.

Idvez-légy bűnünk-ért áldoztatott Oltya, Ki bővön irgalmát hiveire osztya, Hamissan-nyert prédát ördögtől el-fosztya. Testé &c.

Idvez-légy setétben fényeskedő Nap-fény, Békeség-házában szentelteteti edény, Végső itiletkor hozzánk ne-légy kemény. Testé:

Idvez-légy Jérikó-mellett, nőtt rósácska, Sürű töviſsek-közt, jőtt liliomocska, Lybánus erdein költött galambocska. Testé &c.

Idvez-légy, Engaddi igaz szőlő-veszsző, Nem árt gyümölcsödnek semmi köves-eső, Mi kivánságunknak czéllya légy, leg-első. Testé lőtt Ige.

Idvez-légy, Josuénak meg-hoszszabbúlt napja, Gedeonnak fejér, gyözedelmes gyapja, Melchisedech rendin-való főbbik Papja. Testé:

Idvez-légy juhokat őrző igaz Pásztor, Jó békeség-szerző Menyei szép Sátor, Bádgyatt néped szive általad lesz bátor. Testé lőtt Ige.

Idvez-légy, hirvadást nem-érző Virág-szál, Kire bővön Menyből Balsamom-illat szál, Lelkünk idvessége benned egyedül áll. Testé:

Idvez-légy, ártatlan szenvedett Abelünk, Szarándokságunkból, mihelt által-kelünk, Szép dicsőségedet közöllyed mi-velünk. Testé:

Idvez-légy Mennyei Karok ékessége, Idvez-légy Mártyrok, próbált erőssége, Idvez-légy bűnősök, leg-főbb reménsége. Testé lőtt Ige. Amen.

MAS.

MÁS.

Nota: *O magnum Sacramentum &c.*

E' Szín-alatt a' kívánt jó, Vagyon; ki csak egyedül jó, Mennyen, földön valami jó, Az csak ettől adatott jó.
Idvez-légy testé-lett Kenyér, Ki halálból életet nyér, Belőled foly tiszta viz, s' vér, Bóldog a' ki te-hozzád tér.
Idvez-légy Angyali étel, Méreg-ellen hasznos vétel, Bűn-ért vagy bő elég-tétel, Te-benned nincs sértő métely.
Atyád jobján Mennyégben ülsz, Noha Kereszten meg-feszülsz, Hozzánk kegyelmedből kerülsz, s' Tudgyuk bűnünkön könyörülsz.
Bűnösöktől mind áldasál, Hivektől magasztaltatsál, Könyörgésink méltóztatsál, Hallani; hogy imádtatsál.
Idvez-légy Isten Báránnya, Világ váltsága, arannya, Kit Kereszt-alatt Szent Annya, Sirat, hogy öregből kinnya.
Idvez-légy igaz Mannája, Urunknak, nem csak példája, Kit az oltár Szent ládája, Be-foglal; s' nem frígy-ládája.
Atyáddal, és Szent Lélekkel, Eggyütt a' dicső Szentekkel, Egi színes Seregekkel, Tőlünk áldasál ezekkel. Amen.

MÁS AZON NOTARA.

ITt vagyon Christus Szent Teste, Kit a' Vég-Vacsorán szerze, Testamentomnak ereje, Jelen oltári Szentségbe.
Itt vagyon a' lelki szépség, Menybéli drága vendégség, Akkor van lelkünkben épség, Ha belénk-szál, a' fejérség.
Ha Christus rólla nem szólna, Hinném hogy csak Kenyér vólna: De hogy Szent Testének mondgya, Epper elmémet meg-fogja.
Mondhatta vólna ezt jelnek, A' mit szerzett; nem Testének: De nyilván mondta Testének, Hogy ne hidgyünk tehát ennek?
Mondhatta vólna pecsétnek, De Christus mondta Testének: Hinnünk kell, Szent igéjének, Nem mondhattyuk hát pecsétnek.

Mond-

Dicsiret és nagy dicsőſſęg, légyen az Ur Iſtennek. Dicsiret és nagy tiſztteſſęg, Ur IESUS Szent Teſtének. Buzgó ſziből imádunk, itt jelen lenni vallunk. Idvez-légy Chriſtus Szent Teſte. Aldott IESUS-nak Szent Vére. Amen.

HYMNUS SANCTI BONAVENTURÆ.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

I.

AVe vivens hoſtia, veritas, & vita, In qua ſacrificia cuncta ſunt finita, Per te Patri gloria datur infinita, Per te ſtat Eccleſia, jugiter munita.

Ave vas clementiæ, ſcrinium dulcoris, In quo ſunt deliciæ Cœlici ſaporis, Veritas ſubſtantiæ tota Salvatoris, Sacramentum gratiæ, pabulum amoris.

Ave Manna Cœlicum verius legali, Datum in viaticum, miſero mortali, Medicamen myſticum morbo ſpiritali, Victum dans Catholicum vitæ immortali.

Ave Corpus Domini, Munus es finale, Corpus junctum Numini Nobile locale: Quod reliquit homini in memoriale, Cum finali termino Mundo dixit: Vale.

Ave plenum gaudium, vita beatorum, Pauperum ſolatium, honor miſerorum, Grande Privilegium eſt hoc viatorum, Quorum Sacrificium Merces eſt Cœlorum.

II.

AVe virtus fortium, obvians ruinæ, Turris, & præſidium plebis peregrinæ, Quam inſultus hoſtium frangere non ſine, Ne vis malignantium præeat Divinæ.

Hic IESUS veracitèr, duplex eſt naturâ, Non eſt parcialitèr, nec ſolùm figura, Sed eſſentialitèr caro Chriſti pura, Latens integralitèr brevi ſub clauſura.

Cœlo viſibilitèr caro Chriſti ſita, Forma panis talitèr jacet hîc veſtita, Solus novit qualitèr, hanc qui ponit ita, Poteſt hoc faeilitèr virtus infinita.

Sumptum non consumitur, Corpus Salvatoris, Idem totum sumitur omnibus in horis, Forma panis frangitur dente comestoris, Virtus carnis tangitur morsibus amoris.

Christus nihil patitur inde læsionis, Forma panis solvitur vi digestionis, Tunc si Christus quæritur, est in Cœli Thronis, Sicut vult hinc tollitur, datis vitæ donis.

Hoc ardoris calculo, veni nos ignire, Hoc amoris stimulo, frange motus iræ, Et eodem ferculo, quo nos vis nutrire, Velis cordis vinculo fortiter unire. Moris est amantium invicem sitire, Ut arcana cordium possint introire, Sic vult Rex Regnantium charitatis miræ, Cibando fidelium intima subire.

III.

O *JESU dulcissime, cibus salutaris, Qui sic nobis intimè tribui dignaris, Mala nostra deprime, fletibus amaris, Et affectus imprime, quibus delectaris.*

Nobis consecrantibus istud Sacramentum, Et cunctis credentibus præstet nutrimentum, Devotè sumentibus sit delectamentum, Omnibus negantibus fiat detrimentum.

JESU vivens hostia placa Majestatem, Sacramenti gratia confer sanitatem, Pauperum substantia, da æternitatem, Domini memoria fove charitatem.

Vanitatem spernere fac me consolator, Hostes dona vincere, Christe propugnator, Et quod doces credere JESU reparator, Per te tandem cernere, da remunerator.

Ave simplex Deitas Trinæ unitatis, Te laudamus Trinitas hostiis beatis, Nos affligit pravitas fame egestatis, Dapes nobis inclytas, da æternitatis.

Vita, salus, gaudium, spes universorum, Tu merces, & præmium solus beatorum, Tibi laudes omnium corda devotorum, Concinunt in sæcula, usquè sæculorum.

Uni DEO personâ Trino laus summa, Honor, virtus, gloria, sit donanti dona, Per quæ Sacrificia fert nunc Ecclesia, Ad delendum crimina per nos perpetrata.

Insuper

Lelkünk édes kívánsága, Istennek szép zöld ága: El-bádgyatt hiveid étke, igaz Hitünk mértéke. Gyújtogasd mi szivünket, tisztits bűntől lelkünket; Hogy minden makula-nélkül, téged itt szolgállyunk Szentül. Amen.

M A S.

Nota: *Salve mundi salutare, &c.*

ALdott IESUS, Isten Fia, mi lelkünknek drága dija, Lelkünket magához hija, örök-élettel kinállya. Jövel IESUS te szolgádhoz, hozzád meg-térő fiadhoz.

Aldott Jesus valóságon, jelen vagyon az óltáron: Hozzád jö hogy meg-gyógyitson, dicsőséggel bóldogitson. Jövel &c.

Aldott Jesus igaz Bárány, kivel nem lakik a' Sárkány: Jesus hatalmas Oroszlány, minden roszt közzülünk ki-hány. Jövel &c.

Aldott Jesus Teste, s' Vére, Istensége, s' Embersége: Jelen vagyon e' Szentségbe, nincsen semmi kétség ebbe. Jövel &c.

Aldott Jesus hozzám várlak, buzgó szivemből imádlak: Jövel, mert régen kivánlak, szivem rejtekében zárlak. Jövel &c.

Aldott IESUS Isten Fia, Mariának szép Magzattya. Te vagy az Isten Báránnya, ki lelkünket vigasztallya. Iövel IESUS te szolgádhoz, hozzád meg-térő Fiadhoz. Amen.

A L I U S.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

COrporis mysterium pange glorioſi, Atque Chriſti Sangvinis lingva pretioſi, Qui ob Mundi pretium ventris generoſi, Fructus damnum Dæmonis fuit venenoſi.

Cœnam cum Diſcipulis affectans cœnare, Exemplis, ſermonibus ipſos informare, Panem in ſubſtantiam Carnis transformare, Vinum in eſſentiam Sangvinis mutare.

Fregit Panem dixitque, hoc eſt Corpus meum, Calicem accipiens benedixit eum: Et ipſum accipite dixit: ecce Deum, Qui indigné ſumpſerit, ſentiet ſe reum.

Et qui-

Et quicunque panem hunc ritè manducabit, Et quicunque Sangvinis calicem [illegible]tabit: Mortem DEI Filii hic annunciabit, Et devotè recolet quàm [illegible]du durabit.

Qui [illegible]ritè sumpserit factus erit reus, Corporis & Sangvinis, quem effudit Deus: Dùm vulnus aperuit impius Judæus: Cum Eloy sonuit, hoc est DEUS meus.

Verbum caro factum est panis glorioſus, Vinum Sangvis factum est Christi gratioſus, Traditur Discipulis cibus pretioſus: Sic manducat Dominum servus timoroſus.

A Justis fidelibus ita manducatur, Sed ob hoc in aliquo nunquam laceratur: Totus in particula confracta moratur, Alienâ ſpecie DEUS occultatur.

Has horas ſic recolo piâ ratione, Tibi Corpus Domini ut Confeſsione; Contritus ſim: & plenâ ſatisfactione: Valeam te ſumere cum devotione. Amen.

MAS.

Nota: *O magnum Sacramentum &c.*

O Szép IESUS reménségem, Idvez-légy én ſegítségem: Bűneimből légy mentségem. O ſzép IESUS én ſzerelmem.

Bűnöm miatt retteg lelkem, Rajtam nagy ſok régi vétkem: Légy kegyelmes már énnékem. O ſzép &c

Ur IESUS Szentséges Teſte, Ki a' nagy Kereſzt-fán függe: Sebeidbe rejts-bé engem. O ſzép &c.

Drága Szent Véred-hűlláſa, Légyen bűnöm tiſztúláſa: Hozzád kívánkozik lelkem. O ſzép &c.

O drága Mennyei kincsem, Jöj-el-lakjál én ſzivemben: Allas Szentek ſeregiben. O ſzép &c.

Meg útáltam minden vétkem, Csak IESUS-omot kedvellem: Teéti jómot nem kimillem. O ſzép &c.

Aldott-légy örökké Amen, Egéſz Föld-kerekségében: Aldott-légy örökké Menyben. O ſzép IESUS én ſzerelmem.

A M E N.

MAS.

Dicsiretre méltó Szűz vagy, Kegyeſséged mert igen nagy: Kőnyörögj néped-ért, a' te ſereged-ért. Imádgy Iſtent, nyerhetſz mindent, IESUS-t engeſzteled mihent.

Iſtentől válaſztott edény: Kérűnk hozzánk ne légy kemény. Szűz óltalmad alá, fogadgy ſzárnyad alá: Mert a' Sátán e' föld hátán, el-veſzteni minket kéván.

Mutaſd Anyánknak magadat: Mivel ſoha nem hallatott; Hogy elhagyattatott, a' ki benned bízott. Azért ne hadgy, minden jót adgy, halálunkor hozzád fogadgy.

Áldott Szent Anya gyűmőlcse. Adgyad hogy néped erkőlcse, Szentűl s' tiſztán éllyen, minden bűntől ſęllyen; Légyen igaz, rút mocsok s' gaz, ſęſzket ne verjen lelkűnkben.

Régi Próſętták iráſa, bé-tellyeſedett mondáſa. Hogy az Iſten Fia, tőlled Szűz MARIA, ſzűlettetik, s' meg-tőretik pokolnak minden kapuja.

Te azért Iſten ſzűlő Szűz. Adgyad hogy a' Mennyei tűz, ſzivűnkben gerjedgyen, lelkünkben terjedgyen: Szentűl éllyűnk, bűntől ſęllyűnk, hogy igy veled Menyben legyűnk.

Oltalmazz-meg ellenségtől, Őrizz-meg Éretnekségtől. De az igaz Hitben, tarts-meg mind végiglen. O kegyes Szűz, ô édes Szűz, eſedezzél értűnk Menyben.

Nagy dicsiret az Atyának, az ő Fiának Chriſtuſnak, Mi Vigaſztalónknak, a' Szent Háromságnak, Légyen áldás, hálá-adás, az áldott Szűz MARIA-nak. Amen.

ALIUS.

Nota: Földőn lévő Nemzetek &c.

AVe Mundi Domina, Ave ô MARIA. Noſtra ſolvens vincula. Dulcis, Clemens, Pia.

Ave ſydus genitum, Ave ô Maria. Gignens DEI Filium. Dulcis, &c.

Ave ſtirps Davidica, Ave ô Maria. Quam Plebs laudat Cœlica. Dulcis &c.

Ave Cœli Regina, Ave ô Maria. Plena DEI gratia. Dulcis &c.

Ave DEI thalamus, Ave ô Maria. Myrrha, Balsamum, & Thus. Dulcis &c.
Ave Sponsa Sophiæ, Ave ô Maria. Cella pudicitiæ. Dulcis, Clemens, Pia.
Ave fons justitiæ, Ave ô Maria. Origo mundiciæ. Dulcis, &c.
Ave Virgo Virginum, Ave ô MARIA. Mediatrix hominum. Dulcis, Clemens, Pia. Amen.

ALIUS.

Nota: O fényességes szép hajnal.

SAlve Sponsa Deitatis, MARIA fons pietatis, Angelorum Domina.
Ave dulcis ô Maria, Christi Mater & filia, ulla sine macula.
Tu puteus honestatis, favus dulcis charitatis, tu nostra lætitia.
Rosa rubens castitatis, Lilium Virginitatis, cum omni fragrantia.
Tu Magistra clementiæ, Mater misericordiæ, nostra delens crimina.
Tu norma innocentiæ, Maria plena gratiæ, tu es Stella matutina.
Tu à DEO fabricata, in conceptu præservata, nulla trahis scelera.
Tu in Cœlis coronata, ab Angelis venerata, micans super sydera.
Nos famulos rege tuos, atque tibi fac devotos, pro tua clementia.
Ab inferno liberatos, nos postremò fac beatos, in Cœli militia. Amen.

ALIUS. Nota eadem.

GAude flore Virginali, quæ honore speciali, transcendis splendiferum.
Gaude Sponsa chara DEI, nam ut lux clara diei, pellis omne nubilum.
Gaude splendens vas virtutum, cui parens est ad nutum, tota Cœli curia.
Gaude Virgo Mater Christi, quæ per aurem concepisti, Gabriële nuntio.
Gaude quia DEO plena, peperisti sine pœna, cum pudoris lilio.
Gaude quia oblatio, Regum quoque devotio, exhibetur Filio.
Gaude nexu veritatis, & amplexu charitatis, juncta sis Altissimo.
Gaude, quia tui Nati, quem videbas mortem pati, fulget resurrectio.
Gaude Christo ascendente, qui in Cœlum te vidente, motu fertur proprio.
Gaude Mater miserorum, quia Pater sæculorum, dabit te colentibus.
Gaude Virgo Mater Christi, quia sola meruisti, sis Virgo purissima.
Gaude, quia Paracletus, demissus fuit cœlitùs, in tuo collegio.

Gaude

Virgo DEI Genitrix. Nota eadem.

KEgyes szép Szűz MARIA, kit Világ meg-nem foghata: Emberré lőn méhedben, Istени természetben.
Igasága Christusnak, el-törlé bűnét Világnak: Es a' te Szűzeséged, tisztán marada méhed.
A' szülés, a' Szűzeség, egy-más-között nagy külömbség: De Szűznek ő méhében, lőnek szép eggyeségben.
Te kegyeségnek Annya; Menyországnak Királynéja: Esedezzél érettünk, Kik te-hozzád sietünk.
Nagy dicsőség Atyának, Egyenlő IESUS Christusnak: Eggyütt a' Szent Léleknek, nagy dicsőség Istennek. Amen.

MAS SZEP ENEK.

Jer mi dicsirjük a' szép Szűz Mariát. *Vide supra fol. 17.*

ALIUS, DE BEATA VIRGINE.

Nota: Angyaloknak nagyságos &c.

SAlve Mater misericordiæ, Mater DEI, & Mater gratiæ: Mater spei, & Mater veniæ, Mater inquam totius gloriæ.
Salve decus humani generis, salve Virgo dignior cæteris: Tu Virgines omnes transgrederis, & altius sedes insuperis.
Salve Sancta Sanctorum omnium, laus & honor, salus fidelium: Aula Christi, domus, palatium, Deitatis reclinatorium.
Te creavit Pater ingenitus, obumbravit te Unigenitus: Foecundavit te Spiritus Sanctus, tu es facta tota divinitùs.
Te creavit DEUS mirabilem, te respexit ancillam humilem: Te quæsivit Sponsam amabilem, tibi nunquam fecit consimilem.
Te beatam laudare cupiunt, omnes Sancti, sed non sufficiunt: Nam tot laudes tibi conveniunt, quòd laudare omnes deficiunt.

Ex quo

Ex quo DEUM es digna parere, nemo dignè potest exprimere: Laudes tuas nec satis dicere, quantum gaudes divino munere.

Tu es Virgo, caputque Virginum, & laus summa non habens terminum: Angelorum laudes & hominum, promereris sola post Dominum.

Beata es Virgo puerpera, nam qui sedet in Patris dextera: Coelum regens, terram, & æthera, intra tua se clausit viscera.

Salve Virgo multum amabilis, pia, prudens, decora, nobilis: Universis incomparabilis, tibi nunquam fuit consimilis.

Imperatrix cujus imperio, tota gaudet Coelestis concio: Tanta laus est tibi in Filio, quod humana non capit ratio.

Tu es Virgo coeteris purior, Virginibus & gradu dignior: Super omnes aspectu pulchrior, & in Sanctis post DEUM Sanctior.

Pia Mater respice filios, inter hostes pugnantes impios: Irruentes repelle gladios, & Sanctorum fac esse socios. Amen.

ALIUS. *Nota eadem.*

SAlve porta æternæ gloriæ, salve aula misericordiæ: Salve Mater divinæ gratiæ, ave Virgo Custos Ecclesiæ.

Salve Virgo Mater purissima, salve item Mater castissima: Salve Mater ô inviolata, ave Mater tu intemerata.

Salve casta Mater Salvatoris, ave super omnes amabilis: Salve, ave Mater Creatoris, ave Mater ô admirabilis.

Salve Virgo tu prudentissima, ave dignè Virgo prædicanda: Salve, ave semper veneranda, nam plena es divinâ gratiâ.

Salve nunc speculum justitiæ, ave sedes tu sapientiæ: Salve causa nostræ lætitiæ, ave purum vas spirituale.

Salve rosa mystica, jucunda, ave fortis turris eburnea: Salve arca, & domus aurea, salve Virgo Stella matutina.

Salve salus vera infirmorum, refugium ave peccatorum: Salve consolatrix afflictorum, auxilium sis Christianorum.

Salve ó Regina Angelorum, Regina ave Patriarcharum: Salve Regina Apostolorum, & Regina omnium Sanctorum.

Gloria

Gloria ſit tibi Matri Chriſti, quia DEUM utero portâſti: Honor, virtus, Sanctæ Trinitati, Gloria ſit ſummæ Deitati. Amen.

MAS.

Nota: Idvezitőnknek Szent Annya, &c.

Dicsőſséges Szűz MARIA, Idvez-légy Urunk Szent Annya: Menynek Királyné Aſzſzonya, oh irgalmaſságnak Annya!

Idvez-légy tőlünk Maria, IESUS tornyos Palotája: Paradicsomnak Kapuja, e' Világnak Szent Aſzſzonya.

Urnak ſzép Nemes virága, te vagy, tiſzta Szűz Maria: Az Iſtennek Szent Báránnyát, imádd érttünk nagy irgalmát.

Őrűly Iſtennek Szent Annya, ſzeplőtelen Szűz Maria: Angyaloknak vigasága, őrűly tengernek Csillaga.

Őrűly e' Világ Aſzſzonya, légy mi-hozzánk kegyes Anya: Könyőrűly rajtunk Maria, nyomorúltaknak gyámola.

Őrűly érettünk könyőrgő, bűnősők-ért eſedező: Szent Fiadat engeſztelő, el-eſteken keſerűlő.

Őrűly, mert hozzád folyamunk, Iſten-után légy gyámolunk: IESUS-t a' kit mi imádunk, engeſzteld: és téged áldunk.

Őrűllyünk e' ſzép énekben, dicsirvén Iſtent ſzivünkben: Magaſztallyuk mindenekben, hogy vele legyünk Menyégben.

Dicsirteſsél Atya Iſten, Szent Fiaddal egyetemben: Szent Háromság egy Ur Iſten, őrőkkön őrőkké,

Amen.

MAS.

Nota: *Dormi fili &c.*

EÖrüly Istennek Szent Annya, a' csudáknak csudája: Dicsöséges Szüz MARIA, Egek, föld Királynéja. Ezerszer Menyben, meg száz-ezerszer áldasál Szent Fiaddal.

Örüly Szentek édesége, s' Egek gyönyörüsége: Te méhednek Szent gyümölcse, lelkünknek idvessége. Ezerszer &c.

Örüly Malasztnak Szent Annya, élö gyümölcsnek fája: Arvák, özvegyek Tútora, Istenhez Kalaúzza. Ezerszer &c.

Örüly Istennek hajléka, drága kedves tár-háza: IESUS-nak szerelmes Annya, leg-drágább alkotmánya. Ezerszer &c.

Örüly, mert néked örülnek, Menyben az egész Szentek: Hogy gyümölcse Szent méhednek, nyert életet lelkünknek. Ezerszer &c.

Örüly Ország Királynéja, Keresztyének paisa: Ne ártson mi ellenségünk, légy MARIA óltalmunk. Ezerszer &c.

Kérünk azért buzgó szivel, a' Mennyei lelkekkel: Hogy ellenségünkre kely-fel, és légy nagy segitséggel. Ezerszer Menyben, meg száz-ezerszer áldasál Szent Fiaddal. Amen.

ALIUS.

Nota: Ur Isten téged dicsirünk.

IMperatrix glorioſa, potens & imperioſa: IESU Chriſti generoſa, Mater atque filia.

Radix Jeſſe ſpecioſa, Virga florens & frondoſa: Quam produxit copioſa, Deitatis gratia.

Auſter lenis te perflavit, & perflando foecundavit: Aquilonem qui fugavit, ſua cum potentia.

Florem ergo genuiſti, ex quo fructum protuliſti: Gabriëli dùm fuiſti, Paranympho credula.

Res miranda, res novella, nam proceſſit Sol de Stella: Regem dùm parit puella, Viri thori neſcia.

Ergo

VISITATIO BEATÆ VIRGINIS.

Sarlós Bóldog Aſzſzony Napjára.

Nota: *O glorioſa Domina &c.*

O *Chriſti Mater Coelica, fons vivus, fluens gratia: Lux pellens cuncta ſchiſmata, MARIA DEO proxima.*

Ex motu veri luminis, tranſivit in monticulis: Virgo juvare vetulam, de præcurſore gravidam.

Mater venit de Nazareth, ut ſalutet Elizabeth: Repletur dono Spiritus, anus, & ejus filius.

Elizabeth complacuit, quod Mater Dei affuit: Infans gaudet in utero, præſente Chriſto Domino.

Ex charitatis germine, Elizabeth appropiat: Et pietatis culmine, ipſam devotè ſalutat.

Salutat ſervam Domina, hæc Matrem Chriſti nominat: Confertur ingens gratia, Matrem & prolem faciat.

En Chriſti incarnatio, per nondum natum panditur: Hunc adorat cum gaudio, qui ventre Matris clauditur.

Clamat ſenex cum jubilo, videns Mariæ gloriam: Beata credens Angelo, fuiſti rem veriticam.

Hic ſtupet rerum regula, naturæ mutans ordinem: Ubi fiunt miracula, per ſolum Coeli Principem.

Præſta Virgo puriſima, ſufficiens auxilium: Cùm ſis Mater humillima, da nobis Coeli præmium. Amen.

ALIUS.

Nota: *Stabat Mater doloroſa, &c.*

A *Nima conſurge pia, Perjucunda tibi via, Eſt agenda hodie.*
Surge, veni; jam decora, Per montana ſe Aurora, Suo monſtrat lumine.
Jam ſerena maris Stella, Sole pulchrior puella, Summa tranſit montium.
Quaquâ pergit, quaquâ meat, Suâ luce cuncta beat, Dat ubiq; gaudium.
Ecce vix in Zachariæ, Et Eliſabethæ piæ, Domum fers veſtigia.

Vix &

Vix & ſalutationis, Vocem promis, ô quot bonis, Reples ſtatim omnia!
Infans mox ſanctificatur, Et in ventre conteſtatur, Adventum Altiſſimi.
Mater Spiritu repletur, Et Beatam Te fatetur, Genitricem Domini.
Ipſe quoq; Te præſente, Uſum loquelæ retentæ, Zacharias recipit.
Multaque de nato ſuo, Plura pariter de Tuo, Prophetizans concinit.
En quàm pia ſis, & bona, Quanta feras illis dona, Quos dignaris viſere!
En quot gratiis ditentur, Omnes illi qui merentur, Te, Virgo ſuſcipere.
Ergo Mater benedicta, Non ob mea me delicta, Nec ob ſordes deſeras.
Sed me quoque viſitare, Et pro me Tuum rogare, Filium non differas.
Ut quos in Joanne plauſus, Sacro Tuo ventre clauſus, Te loquente, fecerat.
Hos in me cliente tuo, Ex amore Chriſtus ſuo, Te rogante, faciat. Amen.

ASSUMPTIO BEATÆ VIRGINIS MARIÆ.
Nagy Bóldog Aſzſzony Napjára.
Nota: *Stabat Mater.*

QUæ eſt iſta glorioſa, Tàm decora, tàm formoſa, Clamant omnes Angeli.
Quæ eſt iſta, quæ aſcendit, Univerſaq; tranſcendit, Gratiâ mirabili.
Caro quoque Virginalis, Ex qua DEUS immortalis, Incarnari voluit.
Pariter glorificari, Animæq; ſociari, Triumphanti debuit.
Terris erant eximenda, Et in Coelos inferenda, Benedicta viſcera.
Quæ non minus dignitate, Quàm ſuâ capacitate, Adæquabant æthera.
Surſum ergo glorioſa, Surſum Virgo ſpecioſa, Surſum ad Altiſſimum.
Accipe Virginitatis, Accipe humilitatis, Tuæ juſtum præmium.
Ecce thronum fulgurantem, En coronam radiantem, Duodenis Solibus.
Ecce purpuram Regalem, En globum Imperialem, Dignum Tuis manibus.
Eja perge, ſcande Thronum, Cape ſceptrum, ſume pomum, Fruere imperio.
Quod offertur toto Mundo, Coelo, terris, ac profundo, DEI beneficio.
Ecce poteſtati Tuæ, Pater ſubdit quæ ſunt ſuæ, Poteſtati ſubdita.
Ut in nomine MARIÆ, Animæ lætentur piæ, Contremiſcant Tartara.
Filius rerum cunctarum, Divinarum, humanarum, Adjicit ſcientiam.
Ut perfectè DEUM noſſes, Et exactè ſcire poſſes, Noſtram indigentiam.
Paracletus charitatis, Et ſupremæ bonitatis, Te coronat laureâ.

Ut poſt

Ut poſt DEUM nos amares, Bona nobis procurares, Pelleresq; noxia.
Inſuper, à Nato Tuo, Hic eſt ex amore ſuo, Honor ſuperadditus.
Ut qui Tibi miniſtraret, Te laudaret, & amaret, Non periret penitùs.
Eja ergo mentes piæ, Vobis ſimul & MARIÆ, Gratulantes plaudite.
Plaudite ſummè felici, Cœlorum Imperatrici. DEO grates agite. Amen.

ANTIPHONA DE BEATA VIRGINE, devotiſsima.

TOta pulchra es MARIA. Tota pulchra es MARIA. Et macula Originalis, non eſt in te: Et macula Originalis non eſt in te. Tu gloria Jeruſalem. Tu lætitia Izraël. Tu honorificentia populi noſtri. Tu advocata peccatorum. O MARIA. O MARIA, Virgo prudentiſsima: Virgo clementiſsima. Ora pro nobis. Intercede pro nobis ad Dominum IESUM CHRISTUM: ut defendat Regnum iſtud. Amen.

M A S.

Nota: Gyönyörködgyél Szűz Maria.

ADgyunk hálát a' Szent Háromságnak, mert a' Paradicsomnak; Bé-zárt kapuját tiſztaságos méhe, meg-nyitá MARIA-nak: Kiből az Ur Iſten, ki-rekeſztett vala, vétke-miatt Evának.

Idvez-légy te fényes Csillaga, a' tengeren járóknak, Iſtennek Annya, Királyné Aſzſzonya a' magas Menyorſzágnak, Immár fel-vitettél, örök felségében ſzerelmes Szent Fiadnak.

Idvez-légy te, ki el-fogadád az Atya Ur Iſtennek, Kedves izenetit Gábriel Angyaltól, az emberi nemzetnek; Kivel Evának jóra változtatád veſzedelmét vétkének.

O te kegyes Szűz MARIA, világoſság Szent Annya, A' Mennyei Felség, tégedet környűl vött, mint a' Hóldnak udvara: Nyerj irgalmaſságot, bűnös fiaidnak, kegyelmes Urnak Annya.

A' tengeri-véſzben, meg-nyomorodtaknak máſodik Anchorája, El-

romlott hajónak veſzedelem után, te vagy amaz táblája; Kin e' gyarló Világ, ám el-ki-ragada, bátorságnak partyára.

Moſtan azért jelents magadat, kegyes Anyának lenni; Mi áldozatunkat, és kőnyőrgésünket méltóztatsál bé-venni: Ki, Szent méhedből a' mi váltságunkat, méltóztatál ſzületni.

Minden Szűzeket fellyül-haladál, MARIA tiſztasággal, Csak egyedül vagy te, kit meg-kőrnyékezett Iſten olly Malaſztyával, Kihez Fiad-által, mi bűnős emberek ſietünk bátorsággal.

A' Menyorſzágra, azon bóldogságra Mennyei dicsőſségre, Kiben felvitettél; tiſztits útat nékünk, a' Mennyei felségre: Hogy mi-is te-néked, méltó dicsiretet adgyunk tiſzteſségedre.

Hogy meg-láthaſſuk az irgalmas IESUS-t, te méhednek gyümőlcsét, Es hogy el-veheſsük az őrők-életnek ama' győnyőrűségét; Artatlan Báránnak, Szentséges Vérének bóldogságos őrőmét.

Őrvendeſz már mind őrőkké a' Mennyei felségben, Fényes Menyorſzágban; a' Szent Háromságnak bóldog iſméretiben: Bűnős emberek-ért imádgy Iſtent értünk, az őrők dicsőſségben. Amen.

ALIUS. Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

AVe ô puerpera, fons jucunditatis; O dulcis Chriſtifera, flos Virginitatis: In ſuccurſum propera nobis tribulatis, Pacis adfer munera nobis tuis natis.

MARIA quæ Domina es univerſorum, Noſtra fer precamina Regi Supernorum: Dele prece crimina tuorum ſervorum, Scribe noſtra nomina in Regno Cœlorum.

Tu in Mulieribus ſanctiùs ornaris, Clarior ſideribus, ſtella Solem paris: Quæ præ Sanctis omnibus plus auxiliaris, Junge Cœli civibus nos, ô! ſtella maris.

Benedictus Filius Tuus, ô ſacrata, Per te ſit propitius dimittat peccata: Conculcetur fortiùs paſsio innata, Dentur nobis ocyùs gaudia beata.

Ventris Tui ſolium IESUS cum ſubivit, Reis in refugium carni ſe univit: Contra nos dæmonium ſæviens contrivit, Et contra exitium nos per te munivit.

Tui Nati gratiâ, ſtella matutina, Nos vinctos per omnia fraude Sathaninâ, Solve, tolle vitia, virtutes propina, Tibi laus & gloria ſit Cœli Regina. Amẽ.

MAS.

Sok Leányok kincset gyűjtöttenek, Sok Aſszonyok gazdaggá lőttenek: Sokan nagy hírt nevet viſeltenek; De mind ettől megelőztettenek.

A' leg-jobbik réſzt el-válaſztotta, A' bőlcseség titkait meg-fogta: A' gyors futáſt által-úton tudta: Mert mindenek rendit meſzſze hadta.

A' hol más a' kincset el-végezte, Ez ott ſzedni elsőben kezdette: Tálentomit meddig terjeſztette; Senki, ſoha, csak meg-ſem nézhette.

Nagy a' mi Aſzſzonyunk Nemeſséggel, Dicsőſséges Királyi felséggel: Mindeneket fel-halad ſzépséggel, Mint Nap, Csillagokat fényeſséggel.

Méltó bizony ez a' dicsiretre, Erdemes a' nagy tiſzteletekre: Hogy Nemzetségről Nemzetségekre, Terjeſzſzük-ki ſok ezer izekre.

Oh te ékes Angyali bóldogság, Menyorſzágból földre ſzállott újság: Emberek-kőzt tündőklő gazdagság, Iſten-előtt fénlő világoſság.

O ſzépséges lelki világoſság, Szűz Leányi drága Szent Anyaság: Téged illet bizony a' méltóság, Tekéntetes Nagyságos Aſzſzonyság.

Téged illet Menyben a' tiſztelet, Angyali ſzép fényes Karok-felett: Fiad-után végy máſodik helyet, Mert nincs hozzád ki haſonló lehet.

Vigadgy azért ſzép dicsőſségeſen, Iſten ſzine-előtt nagy kedveſen: És mi-reánk tekints kegyelmeſen, Kik kiáltunk hozzád keſerveſen.

Imádkozzál értünk Szűlőttednek, Nyerj kegyelmet tőlle népeidnek; Kik általad kegyelmet kereſnek, Es előtte ſirván eſedeznek.

Amen.

ALIUS.

Nota: *O gloriosa Domina &c.*

MARIA *Mater Numinis! Aurora primi luminis! Imple meum cor lumine, Tuoq; reple nomine.*

MARIA, magnes cordium, Lux hominum socordium: Tepore dormientium, O excitatrix mentium.

Beata Neptis Abrahæ, Mentem potenter extrahe: E tam profundis fœcibus, Tantisq; Mundi sordibus.

Vecors meum cor excita, Tuisq; flammis incita: Ne langveat, ne torpeat, Tuo sed æstu ferveat.

Amor meum cor occupet, Ac in medullis excubet: Hoc mihi Virgo impetra, Et his medullis impera.

Hoc corde conde Filium, Novisq; flammis ignium: Accende flammas, quas amas; Extingve, quales non amas.

Ut corde flammis saucio, Tuo placere Filio: Totis medullis expetam, Et consequar quicquid petam.

O Mater ignis optimi, Ignisq; divinissimi: Qui cor Tuum depascitur, Tuoque lacte pascitur.

Hoc igne tu me saucia, Quo Tu fuisti saucia: Ignem fovens in vulnere, Ignemque lactans ubere.

IESU, MARIÆ lilium, Fac me Mariæ filium! Nullus Mariæ filius, Gehennam intrat devius.

Virgo, DEI puerpera, Nostræ salutis tessera: Tu cor meum sic posside, Ut stet Mariâ præside.

In mortis hora me rege, Instarq; Matris protege: Jam tutus est, jam salvus est, Qui Te Patronam nactus est.

O quæ periclitantibus, Tuis ades clientibus: Vitæ meæ sub exitum, Meum tuere spiritum. Amen.

KIS-

KIS-ASZSZONY NAPJARA.

Nota: Ebredgyél-fel Világ bűneidből, &c.

FEl-támadt az új őrőm Nap-fénye, El-jőtt az Ur válaſztott edénye, őrők-élet kincsének ſzekrénye; Kiben állott az Iſtennek nagy titok tőrvénye.

El-érkezett e' nap e' Világra, Az idveſség kincsének Sáfára: Ki Szent Fiát hozta e' Világra, Hogy a' ſiralmas foglyokat vigye ſzabadságra.

Ez nap ſzűletett nagy vigaságra, Az Iſtennek Annya e' Világra: Kit Iſten emelt nagy méltóságra, Minden teremtett állatok-fölőtt Aſzſzonyságra.

A' Szent Angyalok már Aſzſzonyollyák, Kik Paradicsom kapuit állyák: Haragos fegyvereket le-rakják, Es ő ſzép lako helyekben őrőmmel fogadgyák.

Tellyes az Eg új dicsiretekkel, Zeng az egéſz főld víg énekekkel: A' Szent Angyalok nagy ſeregekkel, Hirdetnek már békeséget, ſzép igéretekkel.

Ez, életnek végben hordozója, Békeségnek jó út-mutatója: Idveſségnek, új őrőm-mondója, Es Angyali barátságnak helyére hozója.

Ez Evának útát nem kővette, Fiait halálban nem ejtette: Sőt a' halálból életre vitte, Hogy az Iſtennek Szent Fiát, e' Világra ſzűlte.

Evának rút engedetlensége, Lőn az ember életének vége: Maria ſzép engedelmeſsége, Lőn életre jővésének első nyeresége.

Oh kegyelem drága ſzép hajléka, Lelki nyugodalom zőld árnyéka; Régi Szentek édes maradéka, Benned bizony az Iſtennek gazdag ajándéka.

Te vagy a' Szent élet új formája, A' Szent Lélek drága irtoványa: Lelki édes gyűmőlcs óltoványa, Kiben legel az Iſtennek ártatlan Báránnya.

Te vagy a' tiſztaság termő fája, Szemérmeteſségnek ſzép rósája: A'

szelídség ékes gyöngy-virágja, Kinek már mind e' Világon elhatott illattya.

Oh te drága szép Nemes Aszszonyság, Menyből a' földre szállott bóldogság: Setétségben fénlő világosság; Te vagy az emberi testben, öltözött Angyalság.

Sőt te ki az Istent bé-fogadtad, Tisztaságos öledben nyugottad: A' dicsőség Urát fel-tartottad, Ezzel mind az Angyalokat meszsze fel-halladtad.

Oh Szűzesség szép eleven képe, Ezer közzül ki-választott szépe: Kivel nem ér az Eg fényessége, Mert álmélkodva jár hozzá annak követsége.

Te vagy a' Szent Lélek szép Temploma, Bölcseségnek drága tálentoma: Lelki élet új Paradicsoma, Kiben nem vólt soha bűnnek semmi mocskos nyoma.

Tiszta vagy te minden makulától, Epp vagy a' bűn mérges fúlánkjától: Tisztán fogontattál Szent Anyádtól, Tisztaságban tartattál-meg az Isten Fiától.

Nem szűletett Világra olly kellő, Sem ki olly Szent élettel tündöklő: Kit meg-nem szorított a' bűn gyeplő, Csak téged nem illetett-meg semmi homály szeplő.

Mert egyedűl csak te találtattál, A' ki méhedben szűzen fogadtál: Szűléfedben szűzen meg-maradtál, A' hol máfok meg-törődtek, te ott virágzottál.

Ha ki meg-fosztand téged ezektűl, Az Angyali tiszta Szentségektűl: Melly adatott néked az Istentűl, Bizony a' Pokol rút szele fú azon kereszttűl.

De mi téged Szűzeknek Virága, Idvességünknek szép arany ága: Kitől adatott lelkünk váltsága, Magaszta lunk míg fenn-marad lelkünk szabadsága.

Dicsirtessék Menyben az Istenség, A' három személyben az eggyesség: Kit illet a' véghetetlen Felség, Földön, Mennyen, mind örökké adassék tiszteség. Amen.

MAS

Illik vala illy Fihoz, Annyát meg-tartani, Evának eſetitől éppen megmenteni: Az eredendő bűnnek ſemmi helyt nem hadni, Ugy hogy ſemmi rút mocsok nem fogna tetſzeni.

Idvez-légy ſzűlő Szűz, Szent Háromság Temploma, Angyaloknak örőme, tiſztaság czéllája: Győnyőrűſégnek kerte, keſergők vigsága, El-tűréſnek Pálmája, Szűzeſség Cedruſſa.

Te vagy Papi áldott főld, gyűmőlcsőt hoznia, Szent, eredendő bűntől Kriſtály-képpen tiſzta: Iſtennek Szent Városa, Nap-kelet Kapuja, Te-benned minden Malaſzt Szűzeknek Virága.

Idvez-légy virágzó Szűz, ſzeplőtelen Anya, Csillaggal koronázott kegyelem Aſzſzonya: Minden Angyalok-felett, mocsok-nélkűl tiſzta, A' kit finum aranyban, tart a' Király Jobja.

A' SZIVEHEZ.

IDvez-légy fegyverekkel erősitet báſtya, Oltalomnak Városa, Dávid erős tornya: Még fongontatáſodban ſzeretet fel-gyújta, Altalad meg-tőreték a' Sárkány hatalma.

Oh győzhetetlen Judith, Aſzſzonyok ereje, Abiſai Dávidot, a' miként viſelte: Egyiptus Fejedelmét Rákel mint nemzette, Ugy e' Világ óltalmát Maria viſelte.

Idvez-légy zengő óra, kin, viſzſzá vonatik, A' Nap tiz lineával; Ige teſteſedik: Ember, mert innét alól fellyeb emeltetik, Angyalok kit nem mernek, imé kiſſebbedik.

Ez Napnak ſúgárával, Maria tűndőklik, Mélyben fogadásában, felkőlt Hajnal ſénlik: Tővis-közőtt Liliom: kitől meg-tőretik, Kigyó feje: mint ſzép Hóld, érte úgy láttatik.

Altalad kegyes Anyánk, bűnősők reménye, Tenger ſényes Csillaga, hajó-tőrők Réve: Menynek ki-nyílt Kapuja, beteg egéſsége;
Add látnunk ott á' Királyt, hol Szentek ſerege.

A M E N.

ALIUS.

ALIUS.

Nota: *O mi pulcher floſcule. fol. 88.*

SAlve decus Virginum, O MARIA! Mediatrix hominum, Virgo pia: Flos Sanctorum ſeminum; Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Evitâſti laqueum, O Maria! Crimen origineum, Virgo pia: Calcâſti aculeum; Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Bonitatis foemina, O Maria! Tu Coelorum Domina, Virgo pia: Fove caſta germina; Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Tu Regina gloriæ, O Maria! Culmen excellentiæ, Virgo pia: Facta Mater veniæ; Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Fons bonorum omnium, O Maria! Malorum remedium, Virgo pia: Domini ſacrarium; Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Stella Sole clarior, O Maria! Favo mellis dulcior, Virgo pia: Lilio candidior; Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Angelis es purior, O Maria! Creaturis altior, Virgo pia: Chriſto Tu vicinior; Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Arca ſapientiæ, O Maria! Regina clementiæ, Virgo pia: Aurora lætitiæ, Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Regina Coeleſtium, O Maria! Patrona Terreſtrium, Virgo pia: Miſeris refugium; Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Conſerva Eccleſiam, O MARIA! Repelle triſtitiam, Virgo pia: Perduc nos ad gloriam; Absq; nævo, Concepta pro ævo. Amen.

Salve Mundi Domina. Nota: *O glorioſa Domina &c.*

I.

IDvez-légy Világ Aſzſzonya, Menyorſzágnak Királynéja: Idvez-légy Hajnal Csillag ja, Szent Szűzeknek Szűz virág ja.

Idvez-légy tellyes Malaſztal, Fénleſz Iſteni világgal: Tégy jót emberi-állattal, Mi Aſzſzonyunk; hamarsággal.

Iſten őrőktől Annyának, Téged válaſztott Fiának: Ki-által minden állatnak, Léte van, és e' Világnak.

Menynek, főldnek, és tengernek, Szépségét adta e' Szűznek, Iſten maga jegyesének, Kiben mérge nincs a' bűnnek. II.

II.

IDvez-légy bölcs Szűz MARIA, Istennek szentelt hajléka: Ekesített szép oszlopa, Isten házának, s' asztala.
Anyádtól még nem születtél, Méhében meg-szenteltettél: Tisztán e' Világra jöttél, Mert bűntől meg-előztettél.
Te élőknek kegyes Annya, Es Szenteknek vagy kapuja: Jákób feltámadt Csillaga: Szent Angyaloknak Aszszonya.
Rettenetes Zabulonnak, Erősége Táboroknak: Partya vagy a' hajózóknak, Oltalma hozzád futóknak.

III.

IDvez-légy frigynek ládája, Salamonnak Palotája: Egeknek szép szivárványa, Egő csipke-bokor langja.
Bimbós veszszeje Aronnak, Nedves gyapja Gedeonnak: Bé-zárt kapuja Christusnak, Lépes-méze nagy Sámsonnak.
Isten Fia, hozzád illett, Elől látnád, hogy e' Szűzet: Tőle űznél minden vétket, Mely Evától ki-eredett.
Ki választott vólt Annyának, Nem hagyá hogy a' Sátánnak: Rabja lennél, s' a' Pokolnak, Hanem mondatnál tisztának.

IV.

IDvez-légy szülő Szent Anya, Szent Háromságnak hajléka: Angyalok víg koronája, Tisztaságnak épp czéllája.
Vigasága könyvezőknek, Kerte szép gyönyörűségnek: Pálma-fája szenvedésnek, Cedrussa a' Szüzeségnek.
Papi föld vagy, de meg-áldott, Mert Isten bűn-nélkül adott: Mindenkor tisztán meg-tartott, Szentnek, áldotnak hivatott.
Városa vagy nagy Istennek, Kapuja az Nap-keletnek: Bő forrása kegyelemnek, Tiszta tükőre Szűzeknek.

IV.

IDvez-légy erős Városunk, Dávid tornyának mi vallunk: Erős bástyának-is mondunk, Fegyverrel serény bajnokunk.
Tisztán mikor fogontattál, Sátánnal mindgyárt harczoltál: De győzedelmesen vittál, Mert szeretettel langaltál.
O Aszszonyok erőssége, Judith Aszszony vitézsége: Abisai szűzessége, Igaz Dávid melegsége.
Ráchel Ægyiptusnak Urát, Hordozta; s' szabaditóját: De MARIA Meg-váltóját, Szülte; s' Világ alkotóját.

V.

IDvez-légy Acház órája, Viszsza-térvén Nap árnyéka: Tiz garadicsal mutattya, Fogontatnék Isten Fia.
Ember Pokolból Mennyégben, Vitetnék hogy dicsőségben: Testesülvén Szűz méhében, Angyalnál kissebb lőn Isten.
Mariának lelke fénlik, Midőn teste fogontatik: Mint piros Hajnal fel-tetszik, s' a' Napnak fénye tündöklik.
Tövisek-közt Liliom-szál, Mint a' tellyes Hóld látczottál: Minékünk világoskodtál, Mérges kigyót meg-rontottál.

VI.

IDvez-légy ki-nyilt szép Virág, Epp Szűzességben Anyaság: Kegyes Királyné Aszszonyság, Csillaggal fénlő bóldogság.
Tisztább vagy Szent Angyaloknál, Méltóságosb Királyoknál: Fényesb szép finum aranynál, Fiad jobjára állottál.
Általad Annya Malasztnak, Reménsége van Raboknak: Csillaga vizen-járóknak, Csendes partya háborúknak.
Meg-nyilt ajtaja Mennyeknek, Gyógyitója betegeknek: Királlyát Fejedelmeknek, Általad lássuk; s' Szenteknek.
Amen.

PRÆ-

PRÆSENTATIO BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Nota: *O stellula Maria fulgida, &c.*

ECce venit Sponsa de Libano; Fugit Virgo de Mundi clybano: Parente cincta gemino, Se præsentat MARIA Domino.

Fons hortorum, Aquarum puteus; Via lucis, splendor sydereus: MARIA Thronus aureus, Te Cœtus laudat nunc æthereus.

Cella fragrans morum dulcedine, Præsentas Te, cum gratitudine: MARIA cincta lumine, Tibi cunctæ congaudent fœminæ.

Tu clavis es superna reserans, Tu nubes es, ardorem temperans: MARIA, ros refrigerans, Quàm dulcis es, DEO Te consecrans.

Sol est, Sol est, Ecclypsin nesciens, Nunc in Templo MARIA oriens: Sol è Templo prospiciens, Peccatorum nubem disjiciens.

Sublimis mons, Cœleste speculum, MARIA maximum spectaculum: Regnatura in sæculum, Defende Christianum populum. Amen.

ALIUS, DE B. VIRGINE MARIA.

Nota: *Salve cordis gaudium &c.*

AVe Virgo Virginum, O MARIA. Domini Sacrarium, O MARIA. Ave Cœli gaudium, O MARIA. Ave ô MARIA.

Mater salutifera, flos in esse. Floris & puerpera, spes pro esse. Facta es Deipara, Virgo Jesse. Mentis spes oppressæ.

Inter spinas, Lilium Castitatis. Inter justos, balsamum pietatis. Inter Sanctos, speculum Sanctitatis. Sponsa Deitatis.

Plena Luna gratiis, fons amoris. Sol stipatus stellulis, vas honoris. Affluens delitiis, flos decoris. Casti fons amoris.

Tu es Mater gratiæ, casta Mater. Nos ab hoste protege, pia Mater. Horâ mortis suscipe, Sancta Mater. Sancta Virgo Mater.

A M E N.

PROSA AD B. VIRGINEM MARIAM, pro Animabus Purgatorii.

Nota: Angyaloknak nagyságos &c.

LAngventibus in Purgatorio, qui purgantur ardore nimio, Et torquentur ſine remedio, ſubveniat tua compaſſio O MARIA.

Fons es patens, quæ culpas abluis, omnes ſanas & nullum reſpuis. Manum tuam extende mortuis, qui ſub pœnis langvent aſſiduis. O Maria.

Ad te pia ſuſpirant mortui, cupientes de pœnis erui, Et adeſſe tuo conſpectui, & gaudiis æternis perfrui. O Maria.

Clavis David, quæ Cœlum aperis, nunc beata ſuccurre miſeris, Qui tormentis premuntur aſperis, educ eos de domo carceris. O Maria.

Lex juſtorum, norma credentum, vera ſalus in te ſperantium; Pro defunctis ſit tibi ſtudium, aſſiduè orare Filium. O Maria.

Benedicta, per tua merita te rogamus, mortuos adjuva; Et dimittens eorum debita, ad requiem ſis eis ſemita. O MARIA.

Amen.

DE APOSTOLIS.

A' SZENT APOSTOLOKROL.

Hymnus de Apoſtolis, ad Veſperas.

EXultet Cœlum laudibus, Reſultet terra gaudiis: Apoſtolorum gloriam, Sacra canunt ſolemnia.

Vos ſæcli juſti judices, Et vera Mundi lumina: Votis precamur cordium, Audite preces ſupplicum.

Qui Cœlum verbo clauditis, Seraſq; ejus ſolvitis: Nos à peccatis omnibus, Solvite juſſu: quæſumus.

Quorum ræcepto ſubditur, Salus, & langvor omnium: Sanate ægros moribus, Nos reddentes virtutibus.

Ut cùm Judex advenerit, Chriſtus in fine ſæculi: Nos ſempiterni gaudii, Faciat eſſe compotes.

DEO Patri ſit gloria, Ejuſq; ſoli Filio: Cum Spiritu Paraclyto, Et nunc, & in perpetuum. Amen.

Exultet Cœlum. Nota: Fel-támadt az új örőm &c.

EÖrvend az Eg nagy dicsiretekkel, Zeng az egéſz föld víg énekekkel, Apoſtolokat, dicsőſségekkel, Magaſztallya a' buzgó nép, ſzép tiſzteletekkel.

Oh ti Világ ítélő birái, Setét földnek ſzép fényes világi, Eſedezűnk mi bűnnek foglyai, Hallyátok könyörgésűnket Chriſtuſnak ſzólgai.

Kik az Eget ſzóval bé-zárjátok, s' Mikor akarjátok iſmét fel-nyittyátok, Mi fogságunkat kérűnk hogy láſsátok, Es bűneinknek kőtelét nékűnk meg-óldgyátok.

Kiknek hatalma-alá vettetnek, Meg-óldozáſi minden népeknek,

Könyebbítsétek terhét mi vétkünknek, Vezetsétek idvességre útát életünknek.

Hogy mikor el-jő az itéletre, A' Christus e' Világnak végire, Minket állassón ő jobb kezére, Es vigyen-bé Menyországban örök dicsőségre.

Dicsőség légyen a' Szent Atyának, Es véle egyenlő Szent Fiának, A' hivek Szent Vigasztalójának, Egy állatban mind örökké a' Szent Háromságnak. Amen.

MAS REGI ENEK.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

AZ igaz Hitben, végig meg-maradgyunk; Noha ez földön szükség nyomorganunk: Sok gyalázatot érette szenvednünk, Végre meg-halnunk.

Példájúl vadnak a' Szent Apostolok: Kiknek szavokra számtalan Országok, Mind meg-tértenek roppantott Városok. Christus Hitire.

Mert elméjeket igaz tudománnyal, Sziveket erős álhatatosággal, Meg-erősíték, hogy ne gondolnának, Senki átkával.

Mennyeiekben magokat foglalák, A' földieket pedig meg-utálák, Mind e' Világot semminek alíták, s' Christus-ért el-hagyák.

Mint a' lépes-méz édes vala szavok, Azért mindenütt kedves tanitások, A' Szent Lélektől vólt az ő szolláſok, Es tudományok.

Szent Péter méne Roma Városában, Kit Néró Császár foga haragjában, Föld-felé fővel feszíte Rómában, Meg-hal kínnyában.

Szent Pál Apostol Asiát bé-járta, Es onnét ismét bé-méne Romába, Feje vétetek, örömest meg-hala, Isten szolgája.

Szent András pedig, Simon Péter Báttya, Nagy Scithiában Christust prédikállya, De meg-feszíté őtet az Achaja, Hamis birája.

Szent Jakab méne Spaniol Országba, Es ismét viszsza-tére Sidóságba, Hérodes Király vetteté rabságba, s' Meg-ölé abba.

A' sze-

A' ſzerelmetes Szent János kínzaték, Forró-olajban Rómában főzeték, Pathmos ſzigetben ottan ſzám-ki-veték, Urban el-nyugvék.

Szent Filep méne a' nagy Aſiában, Honnét végtére juta Frigyiában, Lábbal akaſzták-fel ott egy Városban, Hieropolisban.

Szent Birtalan-is alsó Indiában, Chriſtus Urunkat prédikállá bátran, Kiért meg-nyúzák őtet haragjokban, Meg-hal az Urban.

Szent Tamáſt felsŏ Indiában küldék, Méſz-kemenczében vallásáért veték, Templomban képpel őtet által-verék, Es ott megŏlék.

Dicsŏ Szent Máté, Szerecsen Orſzágban, Foglalván magát a' Sz. áldozatban; Által-vereték palloſſal azonban, Meg-hal kínnyában.

Máſik Szent Jakab igen kínoztaték, Nyakra és főre toronyból le-veték, Jerusálemben Sidók meg-kővezék, Es agyon-verék.

Szent Tadeus Meſopotámiában, Chriſtuſt hirdeté Edeſſa Városban; Onnét ki-térvén, juta Perſiában, Nagy Babilonban.

Szent Simon Apoſtol, méne Egyiptomban, Es onnan végre jŏve Perſiában. Szent Tadeuſſal Sányir Városában, Szenvede vigan.

Szent Mátyás Apoſtol Macedoniában, Es prédikálván jŏve Sidóságban, Fejét el-ůtvén meg-ŏlék nagy kínban, Jerusálemben.

Igy véſzi Világ Iſten ajándékát, s' Apoſtoloknak ſok nehéz munkáját, Midŏn hirdették Iſtennek Orſzágát, Chriſtus mondáſát.

Ezen Szent Hitért ſok Egyházi rendek, Szidalmat, átkot, veresèget tůrtek, Kínt, fáradságot, halált-is ſzenvedtek, s' Ugy ŏrvendeztek.

Szent Ignatiuſt a' vadaknak veték, Jerusálemben Szent Iſtvánt kővezék, Rómában pedig Szent Lŏrinczet sůték, s' Roſtélyon égeték.

Moſt ſincs becsůje Chriſtus igijének, Nincs tiſzteſsége az ŏ hiveinek, Mert igy kell lenni e' Világon ennek, Szava Iſtennek.

IESUS hivei vigan ŏrvendgyetek, Kik boſzſzúságot e' földŏn ſzenvedtek: Mert Menyorſzágban bŏ jutalmat véſztek, Boldogok léſztek.

Mert

Mert a' kínoknak keſerű poharát, Szükség hogy vegyük meg-myrrházott borát, Hogy hóltunk-után Ur IESUS áldását, vegyük, s' Orſzágát.

Dicsőſség néked Teremtő Szent Atyánk, Ki Szent Fiadat küldőtted mi-hozzánk, Hogy ő-általa meg-ſzabadíttatnánk, Menyben juthatnánk. Amen.

MAS.

Nota: Hálá-adáſunkban, &c.

AZ Paradicsomnak dicső kút-forrása, Az élő-fa-alatt vagyon fel-buzgása, Melyből négy ſzép viznek esik ſzármazása, Es az egész földre oſzol ki-folyása.

Lelki Paradicsom ſzép magyarázattya, Ur IESUS Szent Annya, a' ſzép Szűz MARIA, Menynek és a' földnek Királyné Aſzſzonya, A' Szent Háromságnak ſzolgáló-leánya.

A' drága ſzép kút-fő, az Ur Chriſtus Jeſus, Az Evangeliom mint ſzép termő Cedrus, Négy folyó-viz pedig, kiket hít a' Chriſtus, Szent Máthé, Szent Lukács, Szent János, Szent Márkus.

O Szent Apoſtolok, és Szent Tanitványok, Minden igaſságra minket tanitátok: Magas Menyorſzágban az Iſtent láttyátok; Az UR Jeſus Chriſtuſt értünk imádgyátok.

Ti vőtők-fel minket, ti Szent vállatokra, Ur Jeſus Chriſtuſſal ſok fáratságtokra; Bé-hozátok minket Iſtennek aklába, A' Szűz Mariának virágos házába.

Akkor buzgó ſzivel könyőrögtők vala, Hogy Iſten bocsáſſa azt mondgyátok vala: Es ſok kőny-húllással prédikáltok vala, Szőrnyű nagy halálra hogy kéſzültők vala.

Szent Péter halálra mikor mégyen vala, Ő a' ſokaságot ſirva kéri vala: Lábbal feſzitsék-fel, őt a' kereſzt-fára, Magas Menyorſzág-ért, mert úgy ſzenved vala.

Szent Pálnak a' fejét, hogy el-csapták vala, A' földről háromſzor el-

fel-

fel-ugrott vala: Mind a' három helyen a' föld meg-nyílt vala, Három szép kút-forrás rajta fakatt vala.

Szent András, Szent Filep feszítteték fára, Még-is kőny-húlláſſal prédikálnak vala: Őket-feszítők-ért könyörögnek vala, Isten megbocsássa nékik, mondgyák vala.

Szent Bertalant pedig halálra ítélék, Merőn nyúzattaték, bőritől meg-válék: Isten Országában lelke fel-viteték, Artatlan ruhában ottan öltözteték.

Christus Tanitványa, Márk Evangelista, Alexandriában ló-farkon meg-hala: Nagy sokaság-előtt úgy fekűvék halva, Fel-menvén a' lelke Isten Országába.

Szent Jakab Apostol hamis Sidó néptől, Alá-taszíttaték Templom tetejéről: Es agyon-vereték a' sok gaz embertől, Fáratságát néki igy fizeték ebből.

A' Christus IESUS-nak kedves Apostoli, Mind igy szenvedtenek; az ő Tanitványi: Véreket ki-ontván, sok ezer szolgai, Igy lőttek Uroknak igaz követői.

Immár most Christussal örök dicsőségben, Fáratságok után nyugosznak Menyégben: Meg-sem emlekeznek, mit szenvedtek itten, Mert ők el-merültek örőm tengerében.

Ha ki vélek eggyütt akar vigadozni, Isten Országában egy karban lenni: Szükség nyomdokokat e' földön követni, Múnkát, fáratságot, s' üldözést szenvedni.

Dicsirtessél Uram hatalmasságoddal, A' te Szent Fiaddal Ur IESUS Christussal: Szent Lélekkel eggyütt mi Vigasztalónkal, Aldassál Ur Isten a' Szent Angyalokkal. Amen.

IN DIE SS. APOSTOLORUM PETRI, & PAULI.

Hymnus ad Vesperas.

AUrea luce, & decore roseo, Lux lucis omne perfudisti sæculum: Decorans Cœlos inclyto martyrio, Hac sacra die, quæ dat reis veniam.

Janitor Cœli, Doctor Orbis pariter, Judices sæcli, vera Mundi lumina: Per crucem alter, alter ense triumphans, Vitæ senatum laureati possident.
O felix Roma, quæ tantorum Principum, Es purpurata pretioso sangvine: Non laude tuâ, sed ipsorum meritis, Excellis omnem Mundi pulchritudinem.
Sit Trinitati sempiterna gloria, Honor, potestas, atq; jubilatio: In Unitate, cui manet Imperium, Ex tunc, & modo, per æterna sæcula. Amen.

Aurea luce. Nota: *O Pater Sancte &c.*

JESUS Christusnak, kedves Tanitványi, A' többi-kőzőtt édes Apostoli: Es e' Világnak szépséges tükőri, Egő lámpási.
Isten házának, te vagy fő Pásztora, Péter Apostol; Christusnak Szent Papja: Lábbal fel, téged fefzitének fára, Kivánságodra.
Te Mesterednek a' Christus JESUS-nak, Igy adád lelked meg, Vigasztalódnak: Példáúl hogy légy, e' széles Világnak, Az bóldogoknak.
Szent Pál Apostol, a' pogány nemzetre, El-bocsáttatál; föld kerekségére: Vagy Szent Léleknek választott edénye, Fénlő tükőre.
Számtalan népet intéssel térítél, Kiért nagy kínra azoktól vitetél: Mert nyak-vágásra tőllők itiltetél, Es meg-őletél.
Ez napon tiktek ketten meg-őlének, Kin az Angyalok igen őrűlének: Tőlletek sokan szép példát vévének, Idvezűlének.
Győzedelmetek ékes lőn ti-néktek, Egyenlő-képpen lőn ti dicsősségtek: Ertűnk Istennél ti esedezzetek, s' Kőnyőrőgjetek.
Oh bóldog Roma, ez Világnak feje, Fejedelmeknek mert te vagy vezére: Ki az Istentől választattál erre, Idvességűnkre.
Atya Istennek őrőkké dicsősség, Es a' Christusnak adassék tiszteség: A' Szent Léleknek egyenlő nagy Felség, Menyben dicsősség.

A M E N.

DE

DE SANCTIS PETRO, & PAULO APOSTOLIS, PROSA
Nota: Fel-támada mi Urunk &c.

GLorioſos pugiles, militeſq́ nobiles, Chriſti ſemper vigiles, collaudemus alacres. Kyrie eleiſon.

Quos vocavit hodiè, de valle miſeriæ, Ad quietem patriæ, Rex ſupremus gloriæ. Kyrie eleiſon.

Unus eſt Eccleſiæ caput, alter gratiæ Vas, & ſapientiæ: quos colimus hodiè. Kyrie eleiſon.

Ambo devotiſsimi, amboquè humillimi, Et DEO gratiſsimi, Sanctorumquè maximi. Kyrie eleiſon.

Ergo culpæ veniam, in præſenti gratiam, In futuro gloriam, meruerunt plurimam. Kyrie eleiſon.

Iſti, luminaria duo, ſunt lucentia, Et illuminantia cor, calcantes vitia. Kyrie eleiſon.

Mente voluntaria, tulerunt ſupplicia, Ut nos ad Cœleſtia, invitarent præmia. Kyrie eleiſon.

Petrus crucifigitur, ſed caput abſcinditur Pauli, lacquè cernitur fluens, ut aſſeritur. Kyrie eleiſon.

IESU per ſuffragia, horum Chriſte gaudia, Digneris Cœleſtia, nobis dare maxima. Kyrie eleiſon. Amen.

SZENT PETER, ES SZ. PAL APOSTOLROL.

Nota: Ebredgyél-fel Világ bűneidből.

ATya Iſtennek ſzerelmes Szent Fia, Atya kebeléből ſzálla-le Világra: Gyarló bűnösöknek jöve váltságára, Hogy a' bűnből kitiſztítván, vinne Menyorſzágba.

Sok eſztendőket e' Világon jára, Tanitván a' népet idveſség útára: Inté hogy térnének penitentziára, Hogy az-által juthatnának őrők bóldogságra.

Attyához menvén, rólunk lőn nagy gondgya, Mert Menyből mi-nékünk Szent Lelket bocsáta: Ki mind Világ végig velünk megmaradna, Idveſségnek dolgaiban minket igazgatna,

Ennek-felette Pásztorokat szerze, Kiknek juhait hagyá őriznie: Az Ecclesiában tisztet viselnie, Embereknek parancsolá; ezeket félnie.

Ha kik bűnökből térni akarnának, Azoknak bűnök meg-bocsáttatnának: De kik bűnökben végig maradnának, Mondatnának meg-kötözve, átkozott fiaknak.

Hadnagyúl nékik, Szent Pétert választá, Több Tanitványokat hogy ő igazgatná: Anya-szent-egyházát Péteren fundálá, Meg-szollítván Menyből Szent Pált, társúl mellé adá.

Vicáriussa lőn Szent Péter Christusnak, Választott edénye Szent Pál mi Urunknak: Evangeliomban sokat fáradának, Kit ők végre halálokkal meg-bizonyitának.

Lábbal feszitek-fel, Szent Pétert a' fára, Vonák Pál Apostolt, szörnyű nyak-vágásra: Illy jutalmat vőnek sok fáratságokra, Kiért lelkek fel-viteték őrök bóldogságra.

Azért Christusnak szerető szolgai, Meg-emlékezzetek értünk esedezni: Könyörgéstek-által értünk imádkozni, Méltók legyünk, általlatok bóldogságot nyerni.

Veletek eggyütt a' Christust hogy lássuk, Az Atya Ur Istent áldgyuk, magasztallyuk: A' Szent Angyalokkal örökké dicsirjük, Menyben néki dicsiretet örökké mondhassunk. Amen.

SZENT MATYAS APOSTOLROL.

Nota: Hálá-adásunkban, &c.

DIcsőséges Isten, mindeneknek Ura, Szegények, özvegyek, árvák táplálója: Mindeneknek te vagy kegyes Meg-váltója, Mi könyörgésünknek légy meg-halgatója.

Engedgyed Szent Atyánk benned örvendezzünk, Mint kegyes Urunkat tégedet dicsirnünk: Dicsőült Szentekkel Menybe bé-meheſsünk, Örök bóldogságot tőlled hogy nyerheſsünk.

Te jól tudod Uram mindeneknek szivét, Hajtod akarattyát, vezérled elméjét: Irgalmasságodból Szent Lelked erejét, Nyújtod, s' bátorítod jóra tehetségét. Het-

Hetven-két Tanitvány Chriſtus ſeregébe, Vala igaz Hitben, és ſzép eggyeſségbe: Az élő Iſtennek ő nagy kegyelmébe, Mint drága Olaj-fák, az jó Uj-Törvénybe.

Kik-kőzzűl Szent Mátyás el-ki-válaſztaték, Mivel gonoſz Júdás Chriſtuſtól távozék: Az Apoſtolságra helyébe tétetek, Az tizenkettődik ſzám fel-ékeſedék.

Adgy nékűnk-is Iſten illy jó ſorſot érnűnk, Hogy tellyes leheſſen a' mi dicsőſségűnk: Te jobb-kezed-felől engedgyed leheſsűnk, Mind földön, mind Menyben kegyelmedben lennűnk.

Hogy Szent Lélek ſzálla az Apoſtolokra, Fel-indúla nyelvek Iſteni áldáſra: Hiva mindeneket penitentziára, A' Chriſtus Jeſuſnak drága igájára.

Onnét Szent Mátyás-is az Apoſtolságnak, Hogy eleget-tenne nagy hivatallyának: El-méne földére a' pogányságoknak, Igéjét hirdeté a' Chriſtus Jeſuſnak.

Melyben mikor ſokat fáradt, s' múnkálkodott, A' Chriſtus nevé-ért ſzép piros vért ontott: Keſerves halállal őrőmeſt áldozott, Ugy nyerte-el végre a' Mártyromságot.

Dicsirteſsél Uram a' te Szenteidben, Kiket dicsőiteſz igen mindenekben: Tengeren, a' Földön, és a' magas Menyben, Aldaſsál Ur Iſten mind őrőkké, Amen.

SZENT PHILEP, SZ. JAKAB APOSTOLROL.

Azon Nótára.

SZent Philep, Szent Jakab Chriſtus Tanitványi, Az Apoſtolságnak ragyogó gyémánti: Anya-ſzent-egyháznak két erős oſzlopi, Dicsiret ti-néktek jó ágnak példái.

Sok kemény lánczokat meg-aranyazátok, Mert az igaz Hit-ért ſokat nyomorgátok: Az erős kinokat mind el-fogattátok, A' Chriſtus nevé-ért bátran meg-halátok.

Arany gyertya-tartón, két arany Olaj-fa, Dicsőſség helyében balſa-

mom illattya: Az Isten székinek két szép lilioma, Szent Filep, Szent Jakab Istennek szolgája.

Tiszteletes ez nap, mert a' Szent életben, Fénletek mint a' Nap, tökélleteségben: Vattok egész földön jó emlekezetben, Mert útat nyitátok nékünk magas Menyben.

Piros véretekkel ti meg-pecsétlétek, Hitünknek falait szépen megfestétek: Sok néppel, nemzettel egybe-rendelétek, Hogy a' boldogságra őket vezetnétek.

A' Szent Apostolok el-oszlása-után, Szent Filep Scithia széles tartományán, Hirdeté a' Christust: kiért a' kereszt-fán, Meg-hala örömmel életének fottán.

Szent Jakab pediglen Christus Attya-fia, Keresztelő Szent Jánosnak eggyik társa: Ki a' részegitő állatot nem itta, Etke és ruhája, lőn penitentzia.

Ez az imádságban rettenetes vala, Sok térden-állásban bőre vastagúla: Mint-ha érzékenség abban nem-is vólna, Isten Templomában gyakrabban áll vala.

Püspöke leg-első lőn Jerusálemnek, Szent Jakab Apostol, hogy a' Sidó népnek: Idvességet adgyon minden-fęle rendnek, Istennek törvényét hirdesse mindennek.

Harmincz esztendővel sok múnkája-után, Ördöngőst, betegest számtalant gyógyitván: Templom tetejéről el-le-taszíttatván, Őrűl Menyországban szép Mártyromságán.

O Szent Apostolok, Mennyei virágok, Istennek házában zöldellő lauruſok: Kérünk imádságunk nékünk meg-hallyátok, Az Ur IESUS Christust értünk imádgyátok.

Dicsirtessél Uram Szent Apostolidban, Kik te Szent nevedet földnek határiban: Hordozták, és csudát töttek hatalmadban, Engedd vélek-eggyütt legyünk Országodban.

A M E N.

SZENT

SZENT JAKAB APOSTOLROL.

Azon Nótára.

SZerelmes Szent Atyánk, életnek kút-feje, Szent Apoſtoloknak oktató Meſtere: Mi bűnös lelkünknek buzgó ſzeretője, Örök dicsőſségnek drága ſzép gyümőlcse.

Bocsáſſad előtted mi könyörgésünket, Irgalmas Ur Iſten ne-nézd bűneinket: Légy irgalmas nékünk, halgaſs-meg bennünket, Drágalátos Véred moſſa-el ſzennyünket.

Mert fel-fegyverkezett a' te néped-ellen, Ama' régi kigyó kis ſeregedellen: Mint ſivó Oroſzlán, a' kit hogy el-nyellyen, Az ő csalárdsága tőriben ejtheſſen.

Azért te Szent neved légyen ſegedelmünk, Ki meg-óltalmazzon ellenségtől bennünk: Nyiſd-fel ſzemeinket hogy téged nézheſſünk, Eretted Szent Atyánk mindent hátra veſsünk.

Szent Jakab Apoſtol Szent emlekezete, Sok csudákkal fénlő nagy cselekedete: Minden jóra vigyen az ő Szent élete, Kinek ez nap vagyon dicső Szent Innepe.

Szent Jakab Apoſtol Zebedeus fia, Szent János Apoſtol édes attyafia: Véle hivattaték az Apoſtolságra, Midőn tenger-parton Attyával haláſzna.

Ez vala a' Chriſtus kedves Tanitványa, Minden útaiban válhatatlan társa: Ki a' Tábor hegyén Szent ſzinét-is látta, Gyakorta vólt vélle a' Szent imádságba.

Es minek-utánna nagy Samariában, Evangeliomot hirdet, s' Sidóságban: Sokat fárad, s' tanít nagy Spanyól Orſzágban, Viſzſza-téré Jerusálem Városában.

Ott Herodes Király mindgyárt meg-fogatta, Keſerves halálra ſententziáztatta: Es igy nyugovék-el ſzépen a' Chriſtusba, Mellyen moſt őrvendez örök bóldogságba.

Szent teſte pediglen nagy Spanyól Orſzágban, Vagyon mindenekkőzt fénlő ſok csudákban: A' Kereſztyén népnek magaſztalásában, Veſznek ſegitséget Sz. imádságában. Dicsi-

Dicsiret, dicsőſség az Atya Iſtennek, Légyen mind örökké a' Fiú Iſtennek: Véle egyetemben Szent Lélek Iſtennek, A' Szent Háromságnak egy bizony Iſtennek. Amen.

SZENT BERTALAN APOSTOLROL.

Nota: Ez az Iſtennek kedves Szent ſzolg:

A' Szent Bertalan Apoſtolnak napját, Szentellye a' nép, s' ne űzze múnkáját: Hogy a' Chriſtuſnak viſellye példáját, Könnyű igáját.

Ez az Iſtennek Szentséges igéjét, Pogányság között hirdeté erejét: Es az ördögnek ſok incselkedését, meg-győzé mérgét.

Pogányság közzül ſokat meg-térite, Bálványozásnak ſok helyt véget vete: Sok ſzép Templomot igen éppittete, Chriſtus nevére.

Imádságával ſokat meg-újíta, Bél-pokloſságból ſzépen meg-tiſztíta: Halottaiból ſokat fel-támaſzta, s' Vakot gyógyíta.

Illy ſok csudái, és fáratságiban, Merőn nyúzaték belső Indiában: Illy ſzörnyű halált kóſtola Világban, Nyugſzik az Urban.

A' mikor el-jő az itilet-napja, El-jő bizonnyal az Iſtennek Fia: Hogy minden ember bűnét meg-roſtállya, Es meg-viſgállya.

Tiſztelet néked dicső Szent Háromság, Kit fel-magaſztalt a' Szent Apoſtolság: Vigyen-bé minket Mennyei társaság, Örök boldogság. Amen.

SZENT MATE APOSTOLROL.

Nota: O mi Szent Atyánk &c.

KEgyes Ur Chriſtus Szenteknek Királlya, Atya Iſtennek eggyetlen-egy Fia: Nyavalyáſoknak édes orvoslója, Vigaſztalója.

Ki vagy lelkűnknek buzgó ſzeretője, Minden örömünk eleven kútfeje: Az igaſságnak világos tükőre, Dicsőſség fénye.

Engedd mi-nékünk téged igen kérünk, Hogy mint Szent Máté téged követheſsünk: A' ſok Szentekkel ſzüntelen nézheſsünk, Es dicsirheſsünk.

Kinek

Kinek Innepe mái-nap tartatik, Nagy dicsirettel mindenütt tündöklik: Keresztyén néptől igen tiszteltetik, s' Magaszraltatik.
Minek-utánna Urunk Menybe juta, Szent Máté ottan serénnyen indúla, Prédikállani: Szerecsen Országba, s' Tartományába.
Ott hogy meg-hala leánya Királynak, Nagy hatalmával a' Christus IESUS-nak: Eletre hozá láttokra azoknak, A' pogányoknak.
Látván a' Király mind Feleségestől, Búcsúzni kezde bálvány Istenektől: Christus Hitire minden cselédestől, Meg-téve szentül.
Idő el-telvén, hogy Király halálát, Láták, Hirtacus kapá Királyságát: Mellyel el-venni akará leányát, Iphigeniát.
De nem engede a' szűz leány annak, Mert intéséből a' Szent Apostolnak: Szép szüzességét adta vólt Christusnak, Isten Fiának.
Mellyen a' pogány igen meg-haragvék, Hogy akarattya semmiben nem telnék: Es Szent Mátéra igen agyarkodék, s' Fel-fegyverkedék.
Azért meg-ölé szolgáját az Urnak, Midőn Szent Testét, s' Vérét Ur IESUS-nak: A' Szent óltáron áldozná Christusnak, Mi Megváltónknak.
Igy adá lelkét az élő Istennek, Dicső Szent Máté édes Mesterének: Most már örvendez a' nagy nyereségnek, örök-életnek. Amen.

SZENT SIMON, és SZ. JUDAS APOSTOLROL.

Nota: Ebredgyél-fel Világ bűneidből.

EÖrök Ur Isten, bölcseségnek Ura, Ki vagy mindennek nagy bölcs tanitója: Özvegyek, árvák kegyes táplálója, Néked sziből könyörgőknek, vagy meg-halgatója.
Engedd Szent Atyánk, néked esedezünk, El-hagyván vétkünk, csak téged tisztellyünk: Tellyes szivünkből, lelkünkből szeressünk, Parancsolatidnak úttyán igazán mehessünk.
E' rosz Világot adgyad meg-útálnunk, Szólgaid lévén, éretted fáradnunk: Mint Szent Simon Judás bátran harczot állyunk, Vélek egyetemben Menyben örökké vigadgyunk.

Kiknek innepét mái-napon illyük, Kereſztyénségül minnyájan becsüllyük: Tiſzteſségekre egy ſzivel ſzentellyük; Kérünk azért Szent Ur Iſten, hogy vélek leheſsünk.

Szent Simon Apoſtol, Urunk Tanitványa, Evangeliomnak ſerény ſzolgája: Hirdeté bátran Ægyiptus Orſzágba, Jerusálem Városába, és Sidó Orſzágba.

Szent Judás Apoſtol Meſopotámiában, Hirdeté Chriſtuſt Edeſſa Városban: Int mindeneket hinni a' Chriſtusban, Hogy bé-mehetnének vélle bóldog Menyorſzágban.

Ennek-utánna együvé jutának, Nagy Perſiában ſzolgai Urunknak: Erejével ſzámtalan csudáknak, Sok népet meg-téritének a' Chriſtus IESUS-nak.

Mellyet végtére meg-bizonyitának, Mártyromságot mert ők kóſtolának: Igy vévék haſznát prédikálláſoknak, Dicsőſséges Apoſtoli a' Chriſtus IESUS-nak.

Tégedet kérünk dicső Szent Háromság, Mennyen, és földön hatalmas Uraság: Itiletkor ne bántson a' fogság, De sőt fogadgyon-bé minket az örök bóldogság. Amen.

SZENT ANDRAS APOSTOLROL.

Nota: *O glorioſa Domina, &c.*

SZENT ANDRAS Iſten ſzolgája, Kit az Ur IESUS válaſzta: Szent Péter Apoſtol Báttya, És Szent János Attyafia.

Szent András Innepe-napja, Ma vagyon nagy vigaságba: Örvendez a' bóldogságba, A' Szentekkel Menyorſzágba.

Szent András hogy Sidóságban, Prédikálla Traciában: Europában, Egyiptusban, Erkezék Pátra Városban.

Szent András ott nagy csudákkal, Fénlik Iſten Malaſztyával: Sok vakot ſzeme-világgal, Gyógyit Iſten hatalmával.

Szent András-ellen a' Conſul, Egeas támad hamisúl: Midőn feddésén fel-indúl, Hogy el-ſzakaſzſza Chriſtuſtúl.

Szent

Kriſtály patakkal folyó ékes vizek, Ugy csergedeznek gyémántal a' kővek: Ugy őrvendeznek a' válaſztott népek, Lelkekben ſzépek.
A' kik meg-hóltak az ártatlanságban, Kereſztség-által mentek Menyországban: Az Angyalokkal vadnak vigaságban, Iſten házában.
Vigad Abrahám a' vén Jámborokkal, Sára Aſzſzony-is a' Szent Aſzſzonyokkal: Vigan őrvendez több Szűz virágokkal, A' Mariákkal.
A' Sz. Királyok, a' Confeſſorokkal, Győnyőrűségben leſznek a' Chriſtuſſal: Minden Szentekkel, és Mártyromokkal, A' bóldogokkal.
Ott a' ſzeretet meg-nem fogyatkozik, Mert az Ur Iſten mi-velünk lakozik: Ott a' nagy őröm ſoha nem változik, Sőt őregbedik.
Azért Kereſztyén e' bóldog Városban, Sieſs bé-menni a' nagy vigaságban: E' roſz Világot útáld-meg magában, s' Ugy mehetſz abban.
Kérünk tégedet kegyelmes Ur Iſten, Szentely-meg minket, hogy leheſsünk Menyben: Őrvendezheſsünk nagy lelki örömben, őrőkké, Amen.

MAS AZON NAP. Nota: Itt jelen vagyon.

NAgy hálát adgyunk az Atya Iſtennek, A' ki Szent Fiát küldé, hogy a' bűnnek: Terhét el-venné emberi-nemzetnek, Adám vétkének.
Kezdetben adá nékünk igiretben, Mikor e' Világ vala ſetétségben: Hogy magas Menyből ſzállana közinkben, Emberi teſtben.
A' Tábor-hegyén ſzinét változtattya, Mójſes és Illyés magát meg-mutattya: Az Atya Iſten Egből azt kiáltya, Es bizonittya:
Ez a' Meſſiás, a' kit én küldöttem, Igiretemet moſtan bé-töltöttem: Immár ez-által boſzſzumat le-töttem, Es meg-engettem.
Minden nemzetek őtet tiſztellyétek, A' mit parancsol azt cselekedgyétek; Ha máſt halgattok mind el-tévelyedtek, Es mind el-veſztek.
Mert csak ez iſmér bizonnyal engemet, Es csak ez-által láttyátok ſzinemet: Az igaz útra ő viſzen tikteket, Minden népeket.
Azért Iſtennek illy nagy irgalmáról, Ne feletkezzünk igaz mondásáról: De mindenkoron gondolkozzunk arról, ő javairól.
Hogy e' Világnak ő árnyéka után, A' bóldogságra meheſsünk-bé tiſztán: Ott az Ur Iſtent dicsirheſsük nyilván, Eggyütt vigadván Amen.

DE MARTYRIBVS.

A' SZENT MARTYROKROL.

Hymnus ad Vesperas, de uno Martyre.

DEUS tuorum militum sors, & corona, Præmium; laudes canentes Martyris absolve nexu criminis.

Hic nempè Mundi gaudia, Et blandimenta noxia, Caduca ritè deputans, Pervenit ad Cœlestia.

Pœnas cucurrit fortitèr, Et sustulit viriliter: Pro te effundens sangvinem, Æterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici, Te poscimus piissime: In hoc triumpho Martyris, Dimitte noxam servulis.

Laus & perennis gloria, DEO Patri, & Filio: Sancto simul Paraclito, In sempiterna sæcula. Amen.

DE PLURIBUS MARTYRIBUS.

Hymnus ad Vesperas.

SAnctorum meritis inclyta gaudia, Pangamus socii, gestaque fortia: Nam gliscit animus promere cantibus victorum genus optimum.

Hi sunt quos retinens Mundus inhorruit, Ipsum nam sterili flore per aridum: Spreuêre penitùs, tequè secuti sunt, Rex Christe bone cœlitùs.

Hi pro te furias, atq; ferocia, Calcârunt hominum, sævaq; verbera: Cessit his lacerans fortitèr ungula, Nec carpsit penetralia.

Cæduntur gladiis more bidentium, Non murmur resonat, non querimonia: Sed corde tacito, mens benè conscia, Conservat Patientiam.

Quæ vox, quæ poterit lingva retexere, Quæ tu Martyribus munera præparas? Rubri nam fluido sangvine laureis, Ditantur benè fulgidis.

Te summa Deitas, unaquè poscimus, Ut culpas abluas, noxia subtrahas, Des pacem famulis nos quoq; gloriam, Per cuncta tibi sæcula. Amen.

PRO

PRO FESTO OMNIUM SANCTORUM.
Nota: *Fons bonitatis, &c.*

KYRIE, *Festum hodiè Omnium Sanctorum: Veneremur solemnizantes. Eleison.*
CHRISTE, *Diem hunc nobis gratum tribue.* IESU *Christe, miserere nobis. Cujus decoris laudes canimus hodiè: grates tuæ piæ clementiæ. Eleison.*
KYRIE, IESU *benigne, Sanctorum Rex Angelorum, Omnium Sanctorum. In adventu sis propitius. Eleison.*

MIND-SZENT NAPJARA.
Régi Enek.

KÔveti vala Christus csudáját, népnek sokasága: Mert sok beteget ô meg-gyógyít vala.
Mikoron azért Urunk a' népnek sokságát szemlélné: Ottan fel-méne a' Tábor-hegyére.
Es ott le-ûlvén, az Apostolok menének hozzája: Tanitván ôket; im ezt mondgya vala:
Bóldogok, a' kik lelki-szegények, szivbôl imádkoznak: Mert a' Menyország adatik azoknak.
Bóldogok, a' kik kegyes emberek, és nem háborognak: Mert ôk e' széles fôldôn uralkodnak.
Bóldogok, a' kik sirván bánkodnak, és károkat valnak: Mert ôk Istentôl meg-vigasztaltatnak.
Bóldogok, a' kik az igasságot éhezik, szomjúzzák: Isten pohárát Menyben meg-kóstollyák.
Bóldogok azok, kik irgalmasok, máson kônyôrûlnek: Irgalmasságot mert Istentôl nyernek.
Bóldogok, a' kik tiszta szivûek, és a' bûntôl tiszták: Mert jôvendôben az Istent ôk láttyák.
Bóldogok, a' kik békeség-szerzôk: Mert ôk hivattatnak, az igaz Hitben Isten fiainak.

Bóldogok, a' kik az igaſság-ért ûldözéſt ſzenvednek: Mert a' Menyorſzág adatik ezeknek.

Bóldogok léſztek, mikor Chriſtus-ért emberek gyûlólnek: Meg-ſzidalmaznak, kózzûlók ki-ûznek.

Akkoron azért órvendezzetek, ſzivból vigadgyatok: Mert Menyben léſzen néktek jutalmatok, Amen.

IN FESTO OMNIUM SANCTORUM.

Hymnus ad Veſperas.

CHriſte Redemptor omnium, Conſerva tuos famulos: Beatæ ſemper Virginis, Placatus Sanctis precibus.

Beata quoque agmina, Cœleſtium Spirituum: Præterita, præſentia, Futura mala pellite.

Vates æterni Judicis, Apoſtolique Domini: Supplicitèr expoſcimus, Salvari veſtris precibus.

Martyres DEI inclyti, Confeſſoresque lucidi: Veſtris orationibus, Nos ferte in Cœleſtibus.

Chori Sanctarum Virginum, Monachorumquè omnium: Simul cum Sanctis omnibus, Conſortes Chriſti facite.

Gentem auferte perfidam, Credentium de finibus: Ut Chriſto laudes debitas, Perſolvamus alacritèr.

Gloria Patri ingenito, Ejusque Unigenito: Una cum Sancto Spiritu, In ſempiterna ſæcula. Amen.

SZENT LŐRINCZ NAPJARA.

Nota: Hálá-adáſunkban, &c.

EŐrők, mindenható irgalmaſság Attya, Es minden Szenteknek dicső koronája: Te-benned bízóknak vagy igaz gyámola, Néked kőnyőrgőknek, és meg-halgatója.

Kőnyőrüly mi-rajtunk, Dávidnak Szent Fia, Te-hozzád kiáltunk erőſſégnek tornya: Kőnyőrüly mi-rajtunk irgalmaſság Attya, Gyarló bűnősőkőn; Királyok Királlya. En-

Ut pius Mundi Sator, & Redemptor, Mentibus pulsâ livione puris: Ritè dignetur veniens ſacratos, Ponere greſſus.
Laudibus cives celebrant ſuperni, Te DEUS ſimplex, pariterquè trine: Supplices & nos veniam precamur, Parce redemptis. Amen.

Ut queant laxis. Nota: *O Pater Sancte.*

HOgy zengjen néped ſzép dicsireteddel, s' Te életednek esuda-tételével: Bűnös nyelvűnknek kötelét óldozd-el, Sz. János vedd-el.
Gábriel Angyal Menyből alá-jöve, Szűletéſedről ſzépen jövendöle: Eleted rendit, s' neved meg-beſzélte, Mert Iſten küldte.
Miért Iſtennek Szent igiretiben, Atyád kétséges; némula nyelvében. De hogy ſzületél formálád iſméglen, Nyelvét épségben.
Anyád méhében valál helyheztetve, Iſméréd Chriſtuſt, te-hozzád jönie: Kit mindeniknek jelente Szűléje, Repdeſvén méhe.
Kicsin-korodban menél a' puſztában, Világiakat távoztatván abban: Tiſzta élet-ért lakál barlangokban, Sanyarúságban.
Teſted fődözted teve-ſzőr ruhával, Es övedzettél ſanyarú madzaggal: Eteled vólt, erdei méz, ſáskával; s' Vizi itallal.
A' több Próféták Chriſtuſt csak hirdették, Ő el-jövését csak meg-jövendölték: De te-általad újjal mutattaték, s' Dicsőitteték.
Im hol, azt mondád: az Iſten Báránnya, Ki e' Világnak leſzen Megváltója: Bűnét el-törli, vétkeit el-moſſa, s' Lelkét gyógyíttya.
Ennél e' ſzéles föld-kerekségében, Szentebb ſzületett, nem vólt emberekben: Ki Világ Urát meg-mosá a' vizben, Mert vólt kedvében.
Oh te Iſtennek bóldogságos Szente, Es Szűzek-között tiſztaságos Szűze: Ki Iſtennél vagy Mártyr, és Remete, Iſten edénye.
Az Iſté néked nagy ſzép jutalmat ád, Mert fejedbé már Menybé ſzép koronád; Meg-gyűmölcsözte életed te múnkád, Chriſtuſt imádád.
Moſt azért kérünk, lágyítsad ſzivünket, Sz. érdemeddel te föld-el bűnünket: Es Menyorſzágra tiſztíts ősvenyünket, s' Vezérelly minket.
Hogy e' Világnak kegyes Teremtője, Es embereknek kegyelmes Iſtene: Méltóztaſsék már lakozni ſzivünkbe, Juſſunk kedvébe.

Mennyei

Mennyei ſergek, tégedet dicsirnek, Felséges Iſten, s' néked énekelnek: E' földiek-is azon könyörögnek, Idvezüllyenek.
Dicsőſség néked Menyben örök Iſten, Tiſzteſség néked áldott Fiú Iſten: Ezekkel eggyütt Sz. Lélek Ur Iſten, Egy bizony Iſten. Am.

DE SANCTO IOANNE BAPTISTA, PROSA.

Nota: *Lauda Sion Salvatorem.*

Collaudantes exultemus, Exultantes decantemus, Baptiſtæ præconia.
In ventre ſanctificatus, Fuit; fugit jamquè natus, Hujus Mundi mollia.
Non ſurrexit major eo, Quiſquam: prophetans de DEO, Inter natos hominum.
Quem prædixit, demonſtravit, Demonſtratũ baptizavit, Remiſſorem criminum.
O Joannes Vir præclare, Tu pro nobis implorare, Velis pro clementia.
Ut poſt hujus finem vitæ, Chriſtus vocet nos: Venite, Ad Cœli palatia. Amen.

MAS UGYAN AZONROL.

Nota: Menyorſzágnak Királynéja.

IGaz Napnak ſzép hajnalát, Iſtennek égő lámpását: Meg-váltónk elől-járóját, Ma dicsirjük Szent Angyalát.
Zakariáſnak magzattyát, Mennyégből vött ajándékát: Magtalan Ersébet fiát, Jer dicsirjük, Iſten újját.
Csuda-képpen fogontaték, Öreg Atyáktól ſzületék: Méhében megſzenteltették, Chriſtuſtól látogattaték.
Ezt maga Iſten dicsirte, Kegyelemmel meg-töltötte: Angyalának neveztette, Válaſztott edénynek tötte.
Elébb bírta Eg jóſzágát, Hogy-ſem-mint föld takarmányát: Elébb látta Iſten Fiát, Hogy-ſem-mint a' Nap-világát.
Malakiás őt Angyalnak, Zakariás, Prófétának; A' Szent Atyák Cherubinnak, Mondották: és Serafinnak.
Iſtennek földre követe, IESUS úttya éppitője: Világnak meg-téritője, Hivatik Malaſzt ſzekrénye.
Oh Urunknak nagy ereje, E' Világra jött kegyelme: Emberek-közt drága kincse, Meſſiáſnak ſzép edénye.

Tekints

Tekínts reánk az Egekből, Nyerj irgalmat az Istentől: Ne-veſſen-el ſzine-elől, Tiſztítson-meg bűneinkből.
Pátriárkák koronáját, Apoſtolok Pálma-ágát: Mártyromok Lauruſsát, El-vetted; Szűzek jutalmát.
Szent életnek oskolája, Tiſztaságok ſzép formája: Confeſſorok épp példája, Vóltál; minden jó, tár-háza.
A' Szüzeknek tiſztaságát, A' Szenteknek méltóságát: Az Angyaloknak Nagyságát, Fellyűl-haladod jutalmát.
Te ô dicsőſséges gyermek, Szent János: kinek ma tűzek, Szent ſzűletéſeden égnek, A' Menybéliek őrűlnek.
Nyerj mi-nékűnk annyi időt, Hogy őrdőgön vegyűnk erőt: Menyorſzágban Isten előtt, Vigadgyunk, hogy velűnk jól tőtt.
Dicsiret légyen Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek: Tiſzteſség a' ſok Szenteknek, Es e' mái Szent gyermeknek. Amen.

MAS UGYAN AZONROL.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

SZent ſeregeknek Ura és Istene, A' mi lelkűnknek buzgó ſzeretője: Apoſtoloknak ékes bőlcsesége, Elet kút-feje.
Adgyad mi-nékűnk tűzét ſzerelmednek, Es mutaſd hozzánk Malaſztyát kedvednek: Világoſits-meg homályát ſzivűnknek, Kérünk halgaſs-meg.
Hogy mindeneket békével ſzenvedgyűnk, Sok bűneinktől mindenkor rettegjűnk: Gyarló teſtűnknek ſemmit ne kedvezzűnk, Téged kereſsűnk.
Miként Szent János téged ſzeretheſsűnk, Tiſzta ſzivűnkből hogy kine vetheſsűnk: Te Szent neved-ért hogy mi dicsirheſsűnk, Veled leheſsűnk.
Első kővete vala az Istennek, Világoskodó és égő ſzővetnek: Utat kéſzíte Szent Istenségednek, Őrők-életnek.
Kinek ma vagyon Sz. Innepe-napja, Es nagy őrőmmel Kereſztyénség tartya: Mert Sz. nevedet mind őrőkké áldgya, Es magaſztallya.

Ki ez Világot még gyermek-korában, El-hagyván, ment-bé kegyetlen barlangban: Mert erős vala teremtő Urában, Christus IESUS-ban.

Minden jószágos-cselekedeteknek, Példája vala benne Szent Léleknek: Világoskodott tűzével Istennek, Bóldog életnek.

Midőn Herodest ő gonoszságáról, Feddette vólna el-hozott Angyáról: Setét tömlőczben tételték Királytól, Akarattyából.

Holott halálra Szent János tartaték, Mivel Herodes igen dühőskődék: Végre leánya kedvé-ért meg-ölék, Feje vételék.

Igy nyugovék-el Szent János Christusban, Lelke viteték szép nyugodalomban: Hol most, őrvendez a' Christus IESUS-ban, Nagy bóldogságban. Amen.

DE CONFESSORIBUS.

Hymnus ad Vesperas.

ISte Confessor Domini sacratus, Festa plebs cujus celebrat per Orbem: Hodiè lætus meruit secreta, Scandere Cœli.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus, Sobrius, castus fuit, & quietus: Vita dùm præsens vegetavit ejus, Corporis artus.

Ad sacrum cujus tumulum frequenter, Membra langventum modo sanitati: Quolibet morbo fuerint gravata, Restituuntur.

Unde nunc noster Chorus in honorem, Ipsius Hymnum canit hunc libentèr: Ut piis ejus meritis juvemur, Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus, Qui supra Cœli residens cacumen: Totius Mundi machinam gubernat, Trinus & unus. Amen.

Iste Confessor. Nota: O mi Szent Atyánk &c.

EZ az Istennek kedves Szent Szolgája, Kinek innepét Keresztyén nép áldgya; Ma nagy örömmel örök bóldogságba, Bé-ment Mennyégben.

Ki kegyes, eszes, alázatos, tiszta, Józan, és csendes életben marada: Mig itt e' gyarló Világban mulata, Lelke testében.

Kinek

Vili contectus tegmine, Sancto calescens flamine: Vicit algorem caumata, Christi dùm gestat stigmata.

Carnem Mundumquè conterens, hostes malignos proterens: Auream victor meruit, aureolam dùm docuit.

Pauper, nudus egreditur, Coelum dives ingreditur: Spargit virtutum munera, ægris profligat vulnera.

Verorum Pater pauperum, nos pauperes fac Spiritu: Consortes redde superum, Ereptos ab interitu.

Patri, Nato, Paraclito, Decus, honor, & gloria: Sancti sint hujus merito, Nobis æterna gaudia. Amen.

DE SANCTO PATRE FRANCISCO.
Tertius Hymnus.

DEcus morum, dux Minorum, Franciscus tenens bravium: In te vite datur vitæ, Christe Redemptor omnium.

Plaudat Frater, regnat Pater, Concivis Coeli civibus: Cedat fletus, psallat Coetus, Exultet Coelum laudibus.

Demptum solo datum polo, Signorum probant opera: Ergo vivit, nam adivit Æterna Christi munera.

Pro terrenis votis plenis, Reportat dona gloriæ: Quem decoras, quem honoras, Summæ DEUS clementiæ.

Hunc sequantur, huic jungantur, Qui ex Ægypto exeunt: In quo duce, clara luce, Vexilla Regis prodeunt.

Regis signum ducem dignum, Insignit manu, latere: Lux accedit, nox recedit, Jam lucis orto Sidere.

Est dux fidus, clarum sidus, Ducit, relucet, devia Devitando, demonstrando, Beata nobis gaudia.

Mina gregem dux ad regem, Collisor hostis callidi: Nos conducas, & inducas, Ad coenam agni providi.

Amen.

DE

DE SANCTO PATRE FRANCISCO PROSA.

Nota: Ur Istèn téged dicsirûnk.

SAnctitatis nova signa, Prodierunt valdè digna: Mira valdè sed benigna, In Franciſco credita.

Regularis novi Regis, Vita datur novæ legis: Renovantur juſſa Regis, Per Franciſcum famulum.

Novus Ordo, nova vita, Mundo ſurgit inaudita: Reſtauravit lex ſancita, Statum Evangelicum.

Corda rudis, veſtis dura, Cingit, tegit ſine cura: Panis datur in menſura, Calceus abjicitur.

Paupertatem tantum quærit, De Mundanis nihil gerit: Hæc terrena cuncta terit, Loculus deſpicitur.

Ruærit locum lacrymarum, Promit voces cor amarum: Gemit mœſtus tempus charum, Perditum in ſæculo.

Montis antro ſequeſtratus, Plorat, orat, humo ſtratus: Tandem mente ſerenatus, Latitat ergaſtulo.

Ibi vacat rupe tectus, Ad divina ſurſum vectus: Spernit ima, Judex rectus, Eligit Cœleſtia.

Carnem frænat ſub cenſura, Transformatam in figura: Cibum capit de ſcriptura, Abjicit terreſtria.

Tunc ab alto Vir Hyerarcha, Venit ecce Rex Monarcha: Pavet iſte Patriarcha, Viſione territus.

Defert ille ſigna Chriſti, Cicatricem confert iſti: Dùm miratur corde triſti, Paſſionem tacitus.

Sacrum corpus conſignatur, Dextrum latus perforatur: Cor amore inflammatur, Cruentatum ſangvine.

Verba miſcent arcanorum, Multa clarent futurorum: Videt Sanctus vim dictorum, Myſtico ſpiramine.

Patent ſtatim miri clavi, Nigri foris, intus flavi: Pungit dolor pœnâ gravi, Cruciant aculei.

Ceſſat artis armatura, In membrorum apertura: Non impreſſit hos natura, Non tortura mallei.

Signa

Signa crucis quæ portâsti, Unde Mundum triumphâsti: Carnem hostem superâsti, Inclytâ victoriâ.
Nos Franciſce tueamur, In adverſis protegamur: Ut mercede perfruamur, In Cœleſti gloria.
Pater pie, Pater Sancte, Plebs devota te juvante: Turba Fratrum comitante, Mereatur præmia.
Fac conſortes ſupernorum, Quos informas vitâ morum: Conſequatur Grex Minorum, Sempiterna gaudia. Amen.

ALIUS DE SANCTO FRANCISCO,
Per modum Dialogi.

Nota: *Stabat Mater doloroſa &c.*

Regit victor virtualis, Hic Franciſcus triumphalis, Crucis adverſarium.
Crucis lator cordialis, Princeps pugnæ ſpiritâlis, Inſignis amantium.
Quem præmiſit Rex futurus, Pugnaturus, proviſurus, Celebri conſilio.
Præmunivit ut ſecurus, Suis armis congreſſurus, Salubri præſidio.
Dicas nobis ô Franciſce, Cur affixus ſis in cruce, Vulneratis manibus.
Quia crucis contemplator, Atque carnis ſupplantator, Semper fui ſedulus.
Dicas nobis ô Franciſce, &c.
Quia Mundi abdicator, Atque crucis imitator, Vitæ Chriſti bajulus.
Dicas nobis ô Franciſce, &c.
Amor IESU me abſorbens, Atq; dulcor cor incendens, Auxit deſideria.
Dicas nobis ô Franciſce, &c.
Surſum fixam mentem tenens, Vidi Ieſum intra fervens, Ac trahens ſuſpiria.
Dic Franciſce, quid feciſti, Poſtquam IESUM aſpexiſti, Salvatorem hominum.
Dulcem IESUM quo ardebam, E vicino diſtingvebam, Aſpectu Seraphico.
Dic Franciſce, quid feciſti, &c.
Gratu vultu æſtuabam, Et affatu excedebam, Affectu pacifico.
Dic Franciſce, quid feciſti, &c.
Alis ſenis convelatus, Plagis quinis ſauciatus, Sic erat inſignitus.

Dic Franciſce, quid feciſti, Contemplando plagas Chriſti, Lacrymoſis oculis.

Mentem ſenſi inflammari, Carnem meam ſigillari, Ac mutari penitùs.
Dic Franciſce, quid feciſti, &c.
Manus, pedes conclavari, Senſi latus lanceari, Et imprimi ſtigmata.
Serve DEI, ó Franciſce, In te ſigna ſcimus verè, Chriſti DEI Filii.
Dicas nobis ô Franciſce, Quinis plagis vulnerate, Quid vidiſti in cruce.
Vidi Filium viventis, DEI, pro amore gentis, Crucifixum ſtipite.
O Franciſce Pater Sancte, Juva gregem poſt & ante, In valle miſeriæ.
Cum venerit mortis hora, Perfruamur Coeli aurâ, In ſuperna patria.
Laus ſit DEO Patri Sancto, Filioq; IESU Chriſto, Spirituiq; Sancto. Amẽ.

ALIUS.

Nota: O fęnyeſséges ſzép hajnal.

SAlve Fratrum Dux Minorum, Doctor vitæ, via morum, Vas Coeleſtis gratiæ.
Tu ſigillum ſummi Regis, Quod ſignavit clavis crucis, Manus ſapientiæ.
Salve verbi pacis lator, Paupertatis renovator, Novæ gentis gloria.
Poſt te currit tua ſchola, Pede nudo, vili ſtola, Zonæ, burſæ neſcia.
Vas electum, vas virtutum, Tui ſpernunt ſicut lutum, Cuncta Mundi proſpera.
O pauperum decus ſalve, Nam Redemptor in te verè, Monſtrat ſua vulnera.
Novus Ordo, novus ſtatus, Novi clavi, novum latus, Probant privilegia.
Crucem præfers ſpecialem, Nec in terris habet talem, Sanctus, nec in patria.
Salve templum pietatis, Qui, totius Trinitatis, Veram fers imaginem.
Signa probant te beatum, Cujus oſſa, ſanitatum, Vaporant dulcedinem.
O pauperum Patriarcha, Verè virtutum Monarcha, Felix qui te ſequitur.
Spreto carnis ornamento, Chriſtum quæris corde toto, Felix qui te ſequitur.
Pater & Cuſtos Minorum, Lumen vitæ, via morum, Præpollens operibus.
O Franciſce lux Solaris, Jam cum Chriſto gloriaris, In Choris Coeleſtibus.
Latus rubens, novâ Roſa, Hac placatus dignâ Proſa, Præbe te propitium.
IESU Fili ſummi Patris, Fac conſortes veræ lucis, Supernorum Civium. Amen.

ALIUS.

ALIUS.

Nota: Fel-támada mi Urunk, &c.

GRatuletur hodiè, pauperum collegium: Exolvat lætitiæ, Franciſcum præconium. Salve Franciſce.

Quem Coeleſtis curiæ, ſuſcepit conſortium: In quo Regis gloriæ, contemplatur Filium. Salve Franciſce.

Hinc pauper egreditur, ſed dives ingreditur: Coelum, in quo fruitur, Luce quæ non finitur. Salve Franciſce.

Paupertas, humilitas, & ſignorum novitas: In Franciſco charitas, refloruit pietas. Salve Franciſce.

Dùm in terris opere, formam Chriſti gerere: Palmis, plantis, latere, transfixus pro vulnere. Salve Franciſce.

Hic ſplendet miraculis, ſignis, & prodigiis: Tantis quòd à ſæculis, nullum talem reperis. Salve Franciſce.

O lux meditantium, decus prædicantium: Apud DEI Filium, fac habere proemium. Salve Franciſce.

Gloria ſit æterno, Patri, atque Filio, Spirituique Sancto. Honor Sancto Franciſco. Kyrie eleiſon. Amen.

ALIUS.

GLoria vivorum, Fratrum egenorum. Salve ô Franciſce.
Conſerva tuorum, Statum filiorum. O Pater Franciſce.
O Fons profeſſorum, Vita perfectorum. Nos juva Franciſce.
Æſtus vitiorum, Virus peccatorum. Dilue Franciſce.
Stigmatum Sacrorum, Signa mirandorum. Oſtende Franciſce.
Datori bonorum, Ut gregi Sanctorum, Jungamur Franciſce.
In regno Coelorum, Choro Angelorum, Concede Franciſce. Amen.

DE SANCTO FRANCISCO SERAPHICO.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

VItiorum ſcabie Mundo ſordeſcente, In peccatis populo DEI putreſcente: Venit Chriſti famulus Orbe ſeneſcente, In hæc Mundi climata Spiritu ferv ente.

Vitam quærit pauperem, Mundum abhorrere, Cupit DEUM quærere, pro peccatis flere: Conculcare terrea, Tartara timere; Et abſtractus ſæculo cum Chriſto manere.

Spretis Mundi illecebris alta meditari, Cœpit atque ſpiritu mentis renovari: Ex antiquo homine novus transformari, Jugum Chriſti trahere, vitam imitari.

Fit exemplum hominum paulò poſt dierum, Diſciplinæ pelagus, & portentum merum: Stupor vitæ ſæculi, atque jubar verum, Manè quærit ſpolia, non ſpectavit ſerum.

Zelus eum interim ultra provocabat, Quærit oves, perditas multas revocabat: Tres ordines ordinat, Fratres reformabat, Et dat illis Regulam, quam Chriſtus dictabat.

In timore Domino ſanctè deſervivit, Quem Rex Regum gloriæ Chriſtus inſignivit: Stigmatibus propriis vitam hanc finivit, Et directo tramite, in Cœlum tranſivit.

Corpus viri mortuum terræ demandatur, Ejus autem anima DEO præſentatur: Immortalis ſpiritus manet, nec mutatur, Corpus uſque hodiè, velut vivum datur.

Has horas canonicas tibi Pater dixi, Fac ut poſsim dicere, ecce nunc revixi: A peccatis ſurgere, mala quæ dùm vixi, Ut parcantur flagites, ſisque dux innixi. Amen.

SERAPHICUS SZ. FERENCZ CONFESSORROL.

Vitiorum ſcabie. Nota: *Mittitur ad Virginem.*

MIdőn e' gyarló Világot a' bűn ſetétsége, Temérdeken bé-fogta éppen ſzerén ſzerte: Akkor jőve Szent Ferencz mint Napnak ſzép fęnye, Hogy tündöklyék a' Szentség mindenek ſzivébe.

Eleté-

Életének czéllya vólt Világ útálása, Szegénség és tiſztaság, s' bűn ſiránkozása: Hogy pokolnak kinnyait el-távoztathaſſa, Es leheſſen Chriſtuſſal Mennyégben lakása.

Hogy látá e' Világnak csalárd hiuságát, Nagy Szentséggel fel-vévé a' Chriſtus nyomdokát: Es örömmel viſelé gyönyörű igáját, Meg-veté a' Világnak minden gazdagságát.

Hamar lőn ott Szent Ferencz mindenek csudája, Emberekhez Iſtentől Szent élet példája: E' Világnak, s' a' bűnnek erős meg-rontója, Minden jóság és Szentség tündöklő ſzép Napja.

Három-fęle Szerzetnek ez a' fundátora, A' penitentziának fel-vont ſzép sátora: Az el-veſzett juhoknak kegyes jó Pásztora, Chriſtuſtól vőtt Regulának erős meg-tartója.

Iſteni fęlelemben magát ugy tartotta, Hogy Urunk ſebeinek bélyegit rá nyomta: Azzal mint jó ſzolgáját meg-ajándékozta, Sok csudákkal, és Szentűl életét fogyatta.

Hólta-után Szent lelke Iſten eleibe, Fel-ment, és a' Szenteknek dicső ſeregébe: Mindenek csudájára éppen vagyon teſte, Semmifęle ſenyvedés mind eddig ſem érte.

En ezt a' dicsiretet Serafin Szent Atyám, Imádságodban réſzt adgy; néked azért mondám: Légyen kegyelmes az Ur te-éretted hozzám, Néked tiſzta ſzivemből magamat ajánlám. Amen.

DE SANCTO BONAVENTURA.

Ordinis Minorum.

LAuda Sion hunc Minorem, Fratrem: magnumque Doctorem, In Hymnis, & canticis.

Huic honorem fer, & plaude, Speciali namque laude, Dignum eſſe noveris.
Se à cunctis ſervans malis, Benè vivens ſpecialis, Lux, & Doctor Ordinis.
Fit Miniſter Generalis, Præſul, atque Cardinalis, Suis dignis meritis.
Plenus fide, charitate, Spe, & omni probitate, Sanctæ vitæ ſpeculum.
Ad ovile, vir inſignis, Oves ſignis, & Doctrinis, Reduxit Dominicum.

Nihil cupit præter Christum, Timet, sperat, & ad ipsum, Tota mente properans.
Meditatur, gemit, plorat, Scribit, docet, Deum orat, Die, nocte vigilans.
Pastor bone, flos Minorum, Via vitæ es cunctorum, Fac per tua merita.
Ut carnali absolvamur, Compede: & transferamur, Ad Cœli palatia. Amen.

DE SANCTO MARTINO.

Nota: Adgyunk hálát az Urnak, mert érdemli.

SZent Márton szűleték Magyar-Országban: Szombat-helyen, pogányság vakságában.
Midőn tiz esztendőt el-töltött vólna: A' pogányságnak ő ellenemonda.
Csak hamar a' Vitézek-közzé álla: A' Romai Császárok udvarába.
Irgalmasság ő-benne találtaték: Szegény Küldús tőlle meg-ruházataték.
A' Christus ő-nékie meg-jelenék: Illyen kegyes beszéddel emlekezék:
Tegnapi-nap mezitelenségemben: Meg-ruháztál engem Küldús képében.
Ki-ért te velem én dicsőségemben: Elsz, és uralkodol örökké Menyben.
Vitézi állapattyát változtatá: Es a' Szent Szerzetben magát iratá.
Nagy sok csudákat-is cselekszik vala: Mert három halottat ő fel-támaszta.
A' Sátánt halálakor ő meg-feddé: El-űzé, s' maga lelkét Menybe küldé.
Keresztyéneknek Keresztyén szép példa: Elete imádsággal, s' Hittel vala.
Magyarok, ti azért az ő életét: Követsétek, s' szentellyétek innepét.
Ha véle akartok, és a' Christussal: Elni, és vigadni édes Urunkal.

Dicsi-

Dicsiret Atya, és Fiú Istennek: A' Vigasztaló Szent Lélek Istennek. Amen.

ALIUS.

Nota: Fel-támada mi Urunk &c.

GAude gemma præsulum, Gaude Mundi speculum: Dulcedo fidelium, Gaude calcans sæculum. Sancte Martine.

Impetrator gratiæ, Stella fulgens veniæ: Exemplar clementiæ, Et misericordiæ. Sancte Martine.

In te fulget castitas, Pietas, humilitas: Desolatos visitas, Tres mortuos suscitas. Sancte Martine.

O Martine medice, Spiritales abjice: Hostes procul dejice, Atque tuos respice. Sancte Martine.

Bone Pastor ovium, Tu es lima scelerum: Pestem pellens cordium, Sustentator pauperum. Sancte Martine.

Gloria sit æterno, Patri, atque Filio: Spirituique Sancto. Honor Sancto Martino. Kyrie eleison. Amen.

DE SANCTO JOSEPH.

JOseph David filius clarâ stirpe natus, IESU Christi Domini Pater nuncupatus: Desponsatus Virgini mente copulatus, Utriusque custos est Cœlo destinatus.

Tu qui Sponsam gravidam dolens cùm videres, Cogitabas anxius an eam teneres: Sed Coelestis monitor ne ultra timeres, In somnis admonuit ut magis gauderes.

Bethlehem profectus es censum soluturus, Cum prægnante Virgine, ubi nasciturus: Erat Mundi Dominus quique mox facturus, Ut ipsum infantulum esses amplexurus.

Cùm Herodes impius in pueros sæviret, Gabrielis monitu ne ultra dormiret: Retulisti Sponsæ hæc, ut tecum veniret, Et accepto parvulo in Ægyptum iret.

Hosti-

Hoſtibus jam defunctis, inde receſſiſti, Eum in Galilæam tecum reduxiſti: Et Puerum, & Sponſam ſicut didiciſti, Cœlitùs, & Nazareth humilis vixiſti.

Duodecim qui factum Jeſulum annorum, Tunc perdidiſti tuum lumen oculorum: Sed inventum poſteà medio Doctorum, Cuſtodiſti ſedulus Regem Angelorum.

Felix tu quem in ulnis IESUS cum MARIA, Tenuit jam cubantem dùm in agonia: Spiritum cùm efflares, ut directâ via, Commigrares ad Patres functus viâ pia.

Has horas canonicas cum attentione, Dixi, ô Sancte Joſeph, tui ratione: Quæſo ſis memor mei in oratione, Ut vivamus ſimul in Cœli Regione. Amen.

SZENT LASZLO KIRALYROL.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

MEnynek, és földnek dicső Teremtője, Es mi lelkünknek buzgó ſzeretője: Minden örömnek bő élő kút-feje, Iſtennek igije.

Ki igaſságnak világos tükőre, Es eggyeſségnek vagy fenlő ſzép jele: A' ſzeretetnek nagy erős kötele, Lelkünk idveſsége.

Szent Láſzló Király miképpen vigyázott, Jó erkölcsökkel életben virágzott: Teremtőjében ſzüntelen vigadott, Szivből imádkozott.

Szent Iſtván után Királlyá tételték, A' Magyaroktól holott válaſztaték: Mert Szent életét minnyájan ſzerették, Es kedvelették.

Olly igen buzgó áhitatoſságban, Mind éjjel nappal ſzokott imádságban: Vólt foglalatos Iſteni dolgokban, Alázatoſságban.

A' kőrös-mellett egy Városſt épite, Mellyet Váradnak Sz. Láſzló neveze: s' Szép Kalaſtromot Maria nevére, Mellé éppittete.

Ott Püſpökségét, és Káptalant ſzerze, A' tiſzta élet virágzott ő-benne: Temetéſét-is ő oda rendelte, s' ott fekſzik Szent teſte.

Koporsójánál betegek gyógyúltak, Vakok, és némák hozzá folyamodtak: Es több illyen nagy ſok csudák láttattak, Es bizonnyal vóltak.

Légyen

Légyen örökké áldott Atya Isten, Es egyetemben a' Fiú Ur Isten: A' magas Menyben Szent Lélek Ur Isten, Mind örökké, Amen.

SZENT ISTVAN KIRALYROL.

Nota: Az igaz Hitben, &c.

SZent István Király Istennek szolgája, Christus Hitinek igaz plántálója: Bálványozásnak el-távoztatója, Es el-rontója.

Kegyes vóltából irgalmas Istennek, Adatott Menyből, a' Magyar Nemzetnek: Hogy ő-általa úttyát igaz Hitnek, Tanúlná, s' szentségnek.

Szent István első Mártyr meg-jelenék, Gejza Attyának, s' tőle tanittaték: Hogy fia lészen, kiben kedve telnék, Az élő Istennek.

Ottan szűleték Esztergom Várában, Fel-neveltetett Keresztyén Vallásban: Sz. Albert Püspök, ő tudományában, Es tanitásában.

Királyi-pálczát hogy kezébe vévé, Keresztyén Hitet terjeszteni kezdé: A' pogányságot Országból ki-űzé, Es ki-rekeszté.

Sok Templomokat, és Püspökségeket, Magyar Országban fundála, s' helyeket: Kikben szűntelen Isten dicsirteték, s' Neve hirdetteték.

Sok gazdagsággal azokat bé-tőlté, Sz. Oltárokat fel-is ékesité: Kin-Kincsel, arannyal, sok szép eszközökkel, Drága kövekkel.

E' mellé szerze igaz Pásztorokat, Más Országokból hoza Tanitókat: Kikkel oktatá Magyar Pogányokat, Keresztyén Hitre.

Azért ő-benne Istennek tőlt kedve, Mert Angyal-által ő Királyi feje: Sz. Koronával Menyből tiszteltetett, Es becsültetett.

Királyi nevét a' Romai Pápa, Más becsülletes névei száporitá: Mert Apostolnak nevezé, és hivá, Magyar Országnak.

Christusnak Annyát, áldott Szűz MARIA-t, Alázatossan mint édes Aszszonyát: Tisztelé, és rá bizá önnön-magát, Es az Országát.

Innen hivattatik Pátrónájának, Magyar Országnak óltalmazójának: Ellenség-ellen baj-vívó paisnak, Es biztatójának.

Ottan Szent István sok érdeme-után, Christus Jesusnak szűletése-után: Az ezer és az harmincz-nyólczadikban, Juta Menyországban.

Az Isten Fia nékünk-is engedgye, Hogy életünknek mikor lészen vége: Szent István-után juthassunk Mennyégbe, Örök dicsőségbe. Amen.

MAS AZONROL.

Nota: Hálá-adásunkban, &c.

HAtalmas Ur Isten, szerelmes Királyunk, Aldott IESUS Christus, Mennyei Szent Urunk: Fiaid te-hozzád minnyájan folyamunk, Es szivből te-néked Szent Atyánk kiáltunk.

Bátoritsad kérünk, mi gyarló szivünket, Te Szent Malasztoddal; tesszti fęlelmünket, Szent akaratodhoz szabjuk életünket, Azért zabolázd-meg feslett erkölcsünket.

Sőt mindenek-felett, adgyad örömödben, Hogy részesülhessünk gyönyörűségedben: Szent István Királlyal te dicsőségedben, Dicsirjünk, és áldgyunk az magas Menyégben.

A' kinek ma vagyon Szent innepe napja, Es a' Keresztyénség nagy örömmel áldgya: Magyar Nemzetségnek ki első Királlya, Vala a' Christusnak Szentséges szolgája.

Egy éjel Gejzának, Bóldog Szűz MARIA, Szent István Mártyrral meg-jelenvén, monda: Rövid-nap ő-néki Isten fiat adna, Ki a' Magyarokat igaz Hitre hozza.

Esztergom Várában Világra szűletik, Szent Albert Püspöktől megkereszteltetik: Szent István nevére leg-ottan nevezik, Kiben az Istennek Malasztya lakozik.

Attya hólta-után, Szent István mely Szentűl, Viselé mindenben magát Istenesűl: Fárada Christus-ért igen szűntelenűl, Szentnek hivattatnék méltán mindenektől.

Olly szelid, irgalmas vólt a' szegényekhez, Gyámoltalanokhoz, és szükölködőkhöz: Kegyes, és kegyelmes vala mindenekhez, Elhagyott árvákhoz, és sok özvegyekhez.

Utólsó

Utólsó óráján az ő halálának, Ajánlá Országát a' Szűz Mariának: Viselné gondgyokat meg-tért Magyaroknak, Esedezzék értek áldott Szent Fiának.

Valamig pediglen Szent István Királynak, Jó testamentomát megtarták Uroknak: Es a' Szűz Mariát lenni Pátronának, Mi szép nemzetünknek óltalmazójának.

Mindenben addiglan, jól esék a' sorsok, Bóldog, és szerencsés lőn mindenben dolgok: Eppen meg-marada szép gazdag Országok, Es nem következék semmi-némű károk.

De mihelyen hátra veték Asszonyunknak, Kegyes szép óltalmát szép Szűz Mariának: El-kezdék veszteni fényét Országoknak; Kit már könyves szemmel minnyájan láthatnak.

Ugyan-is nem méltó az ollyan fiúnak, Ki testamentomát fel-bontya Attyának: Hogy őrökös légyen Attya jószágának, Soha-is birhassa javait azoknak.

Ez bóldog Szent István, lelkét a' IESUS-nak, Nagy szép nyereséggel meg-adá Urunknak: Nagy-Bóldog-Asszonynak napján, Meg-váltónknak, Nagy örömmel nyújtá kezében Christusnak.

Es el-temetteték Székes-Fejér-várban, A' Bóldog-Asszonynak ő Szent-egyházában: Nyugszik mind örökké a' Christus Jesusban, Dicsőült Szentekkel fényes Menyországban.

Ki koporsójánál sok csudák látszottak, Könyörgése-által betegek gyógyúltak: Nagy sok nyavalyákból szépen meg-tisztúltak. Dicsiret, dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

HYMNUS DE SANCTO IGNATIO.

Nota: Hálá-adásunkban &c.

Virum admirabilem, novum jubar Solis; Colimus Ignatium natum de Lojolis: Qui post vana sæculi, spretis Mundi dolis, Gratiæ, ac gloriæ, mirè fulget stolis.

Dux erat militiæ, primo sæcularis, Pietatis postea factus est Scholaris: Dei charismatibus adornatus raris, Datur Jesu Sociis, Doctor Regularis.

Ædem Sacram visitat, in monte Serrato, Ubi Sago, clypeo, ense abdicato: Et amictu nobili, cum sacco mutato, Totum se se consecrat, DEO jam placato.

Jamque plenus numine, & Cœlesti rore, Pergit Jerosolimam magno cum ardore: Domini vestigia, sacro lambit ore, Videt inter verbera IESUM cum amore.

Post venit Lutetiam, annis jam maturus, Tanquam puer literis operam daturus: Armis sapientiæ, DEO pugnaturus, Bellum cum hæreticis providè gesturus.

Hinc conscribit socios, more militari, Quos Christi Vicario jungit lege tali: Ut hostes Ecclesiæ, Matri Spiritali, Domino subjiciant, arte singulari.

IESUS nova agmina, & Ducem eorum, In tutelam suscipit qui tutela morum: Et doctrina, repleant, Choros Angelorum, Fulget nunc Ignatius, in Regno Cœlorum.

Per hujus Ignatii, petimus honorem, Tuum nobis insere, IESU mi amorem: Quo currentes curramus, in tuum odorem, Cedat hoc in Gloriam, nominis majorem. Amen.

Virum admirabilem. Nota: *Mittitur ad Virginem.*

CSudálatos Szent Ignát, mint egy új Nap-fénye, Lojóla Nemzetségnek nemes csemetéje: Dicsirtesél Világi hivság meg-vetője, IESUS édes nevének válaſztott edénye.

Világi Hadnagy valál földi vitézségben, Az-után lől fő Vezér IESUS seregében: Hogy ő Szent Malaſztyából Istenesb életben, Öltözél, s' Pokol-ellen lelki erősségben.

Jesus Annyához menél Serrátus hegyére, Bizván magad, (Fiánál,) ő könyörgésére: Fegyverid fel-függeſztéd Szent tiſzteſségére, Es magadat szenteléd Istennek kedvére.

Más fegyvert fogál, midőn mind egész éj-által, Szivedből imádkozál, fel-öltözvén sákkal: Menyországot érdemléd ez nagy erőszakkal, s' Meg-világosittatál Szent Háromság-által.

Onnét

Onnét Jerusálemben Ifteni Malaſztal, Bővölkődvén, indúlál, tellyes buzgósággal: Urunknak Szent nyomdokit ápolád csókiddal, Holott mikor veretnél, Jeſus meg-vigaſztal.

Lutetiába menél, hogy a' kiſdedekkel, (Noha koros) mint gyermek, olly együgyűséggel, Tanúlnál; és az-után az Eretnekekkel, Meg-harczolnál Iſtentől vött bölcseségeddel.

Immár miként jó vitéz, társokat-is gyűjtél, Kikkel eggyűtt a' Szentséges Pápához menél: Hogy meg-erősittetvén eggyűtt ſeregeddel, Sok lelkeket nyerjetek minden tehetséggel.

Jeſus ez új ſereget magának válaſztya, Es győzedelmes záſzlója alá béirja: Ne fély édes ſeregem (őket igy bíztattya,) Gondot viſelek reád Roma Városába.

Ti-általatok léſzen Menyorſzág őrömben, Kedves nyájam vigad ſok lelkek térésében: Mellyeket helyheztetek azoknak ſzékiben, Kiket le-taſzítotram Gyehenna tűzében.

Őrűly jó ſzolgám Ignát, mivel a' kevésben, Hű vóltál: azért téſzlek réſzeſsé mindenben. Jer-bé, légy réſzes néked kéſzített őrömben. Fénlik moſt Ignatius örök dicsőſségben.

Eſedezzél Szent Ignát kérűnk hát érettűnk; Hogy tégedet követvén, égjen ſzeretetűnk: Iſten dicsőſségére gerjedgyen mi lelkűnk, Mellyet minden erőnkel mindenben keresűnk. Amen.

SZENT FERENCZ XAVERIUS CONFESSORROL.

Nota: Ez az Iſtennek &c.

MEnnyen és földön uralkodó Iſten, Nagy hatalmadat jártatod tengeren: Csudálatos vagy a' te Szenteidben, Minden időben.

Minden időben a bűnős embernek, Attál olly eſzközt, hogy bűnős fejének: Oltalmat venne egéſz életének, Gyenge ſzivének.

Igy mi időnkre gyámolúl engedted, Szent Xaverius Ferenczet rendelted: Szép fényes Napúl hogy iſmérjen téged, Minden te néped.

Szent Xaverius Ferencz, Indiának, Lőn Apoſtola az alsó Világnak:
Fényes fáklyája nagy ſok Tartománynak, Es pogányságnak.
Midőn Szent Ignát Jeſus társaságát, Szerzé, hogy győzné az őrdőg
táborát: Es ki-mutatná a' Szent élet úttyát, ő igaſságát.
Annak egy-felől fel-vévé ő baját, Szent ſzűzeſségnek hordozá virág-
ját: A' pogányok-kőzt a' Chriſtus igáját, Tartá, s' példáját.
Ki-mondhatatlan e' Szentnek nagy dolga, Sok ſzép csudákkal fénlő
fáratsága: Chriſtus nevé-ért fel-vállat múnkája, Elte, s' halála.
Mint-hogy vele vólt ereje Iſtennek, Azon egy ſzóval idegen nyelvek-
nek: Prédikállott ſok kűlőn-fęle népnek, Es Nemzetségnek.
Tiz-ſzáz ezeren a' Sz. Kereſztségre, Általa mentek Angyali ſzentségre:
s' Három halottat támaſztott életre, Nézett Iſtenre.
Szent imádsága az Egre fel-hatott, Azért a' főldtől Egbe ragattatott:
Az őrdőgőkőn igen uralkodott, Jővendőt mondott.
Halála-után piros tiſzta vére, Eppen meg-maradt eleven ſzép teſte:
Semmi ſenyvedés eddig nem illette, Mocsok ſem érte.
Ennek Szentségét India, és China, Jól bizonittya pogány Japonia:
Az alsó Világ nagy ſzéles határa, Es Potamia.
Szent Xaverius az úton-járóknak, Fő Pátrónuſſa a' nyavalyáſoknak.
Kérűnk igazgaſd úttyát mi dolgunknak, Es vég-óránknak.
Aldaſsál Iſten a' te Szenteidben, Kiket magaſztalſz illy igen minden
ben: Tengeren, főldőn, és a' magas Menyben, Aldaſsál Iſten

SZENT ILLYES PROFETAROL.

Nota: Nagy bánatban Dávid &c.

SOk hálá-adáſſal mi moſt tartozunk, Az Iſtennek hogy mi ezzel ál-
dozzunk: Mert egyébb jót bennűnk nem találhatunk, Ez ke-
ſerves főldőn, a' hol nyomorgunk.
Azért emlekezzűnk Iſten dolgáról, Az O Tőrvényben tőrtént nagy
csudáról: Az őtet-félőknek táplálásáról, A' Szent irás bizon-
ság léſzen arról.
Nagy éhség, drágaság Sidók-kőzt vala, Mert főlőttők az Eg érczé
vált

vált vala: Es alattok a' föld vasá lőtt vala, Sem fű, sem gabona, nem nőhet vala.

Isten Prófętája Szent Illyés vala, Ki a' népek-között széllyel jár vala: Penitentziára mindent int vala, Mert az éhség köztök igen nő vala.

Sarepta Városba Illyés küldeték, Egy özvegy Aszszonytól ő el-tartaték: Istennek csudája ott jelenteték, Kevés liszt, és olaj szaporittaték.

Mikor a' Városba Szent Illyés juta, Egy Aszszont találá ki fát szed vala; Kenyeret ő tőlle Illyés kér vala, Mert hoszszú út-miatt éhezett vala.

Szegény Aszszony monda: El a' nagy Isten, Ennékem kenyerem egy falat sincsen: Vagyon csak házamban egy marok liszterm, Korsóban egy kalán olaj előttem.

Hogy azt pogácsául egyszer meg-sűssem, Edes gyermekemmel hogy meg-eheſſem: Ehségnek halála ottan el-vegyen, Mert életem tovább ennél már nincsen.

A' Próféta erre néki felele: Hogy a' kevés liszthől pogácsát sütne: Leg-előszőr néki abból részt tenne, Az-után fiával ő ennék benne.

Ha ezt mivelnéje, lenne olly haszna, Hogy kevés liszt, s' olaj el-nem fogyhatna: Mert Istennek arra áldása szálna, Ehség halálától meg-szabadúlna.

Szegény Aszszony hallá, gyors lőn dolgában, Lisztet, olajat gyúra pogácsában: Meg-sülvén, előszőr Illyés vőn abban, Az-után fiával évének vigan.

Olly nagy csuda-tétel ott jelenteték, Mert Menyből ő-néki áldás adaték: Kevés liszt, és olaj szaporittaték, Ezzel sok esztendőn el-tápláltaték.

O fősvény gazdagok, ezt szemléllyétek, Az özvegy Aszszonyról példát vennétek: Istennek szegényit segitenétek, Terhes lelketeket könnyebbitnétek.

Isten

Iſten igijével ha gondolnátok, Es ſzivetek-ſzerint azt halgatnátok: Sietnétek, és azt meg-tartanátok, Jámbor Tanitókkal meg-áldatnátok.

De valahol Iſten igije nem kell, Ott ſok nyomorúság népre támad-fel: Kegyetlenek miatt nyomorodni kell, Ehség, halál miatt puſztúlnia kell.

Azért dicsiretet mi moſtan tegyünk, Az Ur Iſtennek ſzivből könyő-rőgjünk: Hogy az ő Szent Lelkét adgya mi-nékünk, Örök-bóldogságban véle leheſsünk. Amen.

DE SACRIS VIRGINIBUS.

A' SZENT SZŰZEKRŐL.

Nota: Angyaloknak nagyságos Aſzſzonya, &c.

IDes IESUS Szűzeknek Virága, Tiſztaságnak tündöklő formája: Kinek fénlik Világban példája, Mint a' verő-fénynek ſzép világa.

Te vagy első édes emlekezet, Árkangyaltól hirdetett nevezet: Ki a' Szűznek méhében rejtezett, s' Tiſztasággal egyben-ölelkezett.

Anya-nélkül Iſtentől ſzületél, Atya-nélkül Szűz méhében lépél: Tiſzta ſzűzen e' Világra jővél, s' Szűzeſségén sérelmet nem ejtél.

Iſtennek vagy titkos tudománya, Bőlcseségnek leg-ſzebb alkotmánya: Kire nézett drágább koronája, Meg-nyittatott, mint ſzép arany-bánya.

Soha nem vólt, hogy Világ tudnája, Szűzeſségnek ki-adott példája: El-kezdeték már ennek pályája, s' Fel-téteték nyerteſek pálmája.

A' ſzűz Anya hogy fiat fogadott, A' ſzűzeſség kincse meg-nyittatott: Es ſok drága gyöngyöket ki-adott, Mellyel a' föld már meg-gazdagodott.

Fénlik

Fénlik azért ſok ſzép Rubintokkal, Mint az Eg ragyogó Csillagokkal: Bővölködik ſok drágaságokkal, Mint a' Tavaſz ſok ſzép virágokkal.

Tündöklik ſzép kerte virágokkal, Kik tellyeſek kedves illatokkal: Bővölködik ſok nemes plántákkal, Kikkel ſzinlik, mint kinyílt rósákkal.

Fénlenek a' ſok ſzép iffiúságok, Mint annyi ſzép tündöklő gyémántok: Vélek ſzelíd áhitatoſságok, Mint ſzépséges ki-nyilt liliomok.

Tündöklenek a' Szent Szűz Leányok, Mint annyi ſok illatos virágok: Kiknek drága példás tiſztaságok, Mint valami ki-nyilt tulipánok.

Ezek bizony a' Világ ſzépségi, Gyümölcsének drágább ékeſségi: Kiknek az ő érdemes ſzentségi, Iſten-előtt egyebek mentségi.

Ezeknek nagy lelki buzgóságok, Egek-között forgó villamáſok: Mert ezeknek Iſten lakó társok, s' Véle vagyon minden barátságok.

Ezek amaz fel-emelt lajtorják, Kik fejekkel az Egeket tartyák: Zárt kapuit ſokaknak meg-nyittyák, Es útait már ſzabadon járják.

Chriſtuſnak mint ſzerelmes kedveſi, Szeplőtelen válaſztott jegyeſi: Sok fiaknak Menyben vezetéſi, Es csuda mely hathatók kéréſi.

Ez Iſtennek válaſztott ſzép nyája, Melyben legel ártatlan Báránnya: Sion hegyét már ſzabadon járja, Es gyönyörü füvekkel táplállya.

Csudálatos ezeknek nemzéſek, Mint méheknek ſzokott ereſztéſek: Virágokból léſzen terjedéſek, s' Virágokon vagyon legeléſek.

Eredetek ezeknek ſzentségben, Terjedéſek lelki ékeſségben: Nyájaſságok Iſtennél Mennyégben, Mert ők Szentek, mind teſtben, s' lélekben.

Oh drága ſzép méheknek nemzéſek, Menyben repült ennek ereſztéſek: Sion hegyén hallatik zengéſek, Angyalokkal ſzokott énekléſek.

Enekellyünk minnyájan ezekkel, Vigadozzunk e' drága Szűzekkel: Dicsekedgyünk illy ſzép nemzetünkel, Kik Mennyégben élnek Iſtenünkel. Amen.

DE MARTYRIO SS. VIRGINUM.

Dum sævit Africus, tunc rosa rutilat, Et Austro viola perflante purpurat: Et Eurus lilia prona dissuaviat, Vis nulla eroborat, nulla exanimat.

Dùm fervet Carnifex: exurgunt Barbaræ. Secantur ubera, clarescunt Agathæ. Dùm fumant balnea, surgunt Cæciliæ, Dûm tela depluunt, nascuntur Ursulæ.

Tauro phalarico, splendet Pelagia, Flammis, exilio, triumphat Flavia: Uncis, equuleo, cruce Eulalia, Virgis, pectinibus, flammis, Trebonia.

Rotis, sartagine, vinclis, Euphemia, Tædis ardentibus, fuste Serapia: Felle, craticula, ferisq; Maxima, Securi, oleo ferventi Elampia.

Lucia gladiis, & Agnes ignibus, Christina lacubus, flagris fornacibus: Susanna variis torta securibus, Cruce, lampadibus, Firmina ardentibus.

Has Christus gloriâ Cœlesti munerat, Has Sponsas stabili nexu consociat: E sexu fragili triumphos numerat, Cœlo ex humili, coronas duplicat.

Pro fuso sangvine, æternùm purpurat, Pro casto pectore, æternùm sociat: Pro momentaneis, æternùm pignorat, Pro ferro, ignibus, æternùm roborat.

Æternis gaudiis, pace inaugurat, Cœloq; lucidas stellas commemorat: Pro vita labili, æternùm animat, Pro pœnis brevibus, æternùm recreat.

Maritat humiles, donis Cœlestibus, Maritat tumidos, æternis ignibus: Amicat teneras primis virtutibus, Lassantur validi, magnis sceleribus.

Qui speras maxima, Cœlos inambula, Ut parva referas, Mundum perambula: Quid sunt hæc aliud, quàm levis fabula, Vel tanquam virea commissa pocula. Amen.

SZŰZ SZENT KATALINROL.

Nota: Követi vala &c.

ELőttünnek ártatlan Fia, nyomorúltak Attya, Könyörűly rajtunk, Királyok Királlya.

Engedd Ur Isten, hogy lámpásinkat drága Szent olajjal: El-készithessük Isten Malasztyával.

Kéllemetesek hogy mind lehessünk, az igaz Szent Hittel: A' reménséggel, és a' szeretettel.

A' Sz.

A' Szent Katalin, okos, és eſzes, és tiſzta Szűz vala: Hogy adá magát lelki-tanúságra.

Mikoron látná, hogy Maxentius a' Kereſztyéneket: Az igaſság-ért, mint kínozná őket.

Maxentiushoz Szűz Szent Katalin ottan mindgyárt méne: Nagy bátorsággal erről meg-feddette.

Kin Maxentius, igen búsúla, és igen haragvék: De bőlcseségén Szűznek álmélkodék.

Ki minden-felől, a' Szent Szűz-ellen, ſok bőlcs embereket: Hamar gyűjtete, hogy meg-győznék őtet.

Hogy Szent Katalin, a' Chriſtus Hitit ott meg-nem tagadá: A' Csáſzár magát haragra indítá.

Szűz Szent Katalint a' Maxentius igen meg-vereté: Setét tőmlőczben őtet bé-vetteté.

Maxentiuſnak a' felesége, hogy meg-látogatá: Fauſtina Aſzſzony; Katalint csudálá.

Porfiriuſſal a' Fő Hadnagyal, Katalint halgattya: Mindgyárt hivének a' Chriſtus IESUS-ba.

Kinek Nevé-ért ſzőrnyű nagy halált, ottan ſzenvedének: De ſzép jutalmat érette nyerének.

A' bőlcs Doctorok, vélle erőſſen meg-vetekedének: De mind végtére Chriſtusban hivének.

Mellyért a' bőlcsek, Maxentiuſtól mind meg-őletének: Chriſtus IESUS-ért halált ſzenvedének.

Ennek-utánna ſetét tőmlőczből, Szűzet ki-hozatá: Hogy meg-kínozná, s' kerékben rontaná.

Imádságára kerék a' Szűznek, éppen mind el-romlék: Mennyei tűztől mert meg-eméſzteték.

Ezt látván ſokan Pogányok-kőzzűl, Kereſztyénné lőnek: Es nagy erőſſen Chriſtusban hivének.

Szent Katalinnak, a' pogány Csáſzár ott fejét vétette: A' bóldogságot azonnal meg-nyerte.

Kinek ő testét a' Szent Angyalok őrőmmel el-vivék, Sinai hegyén szépen el-temeték. Amen.

HYMNUS.

Nota: *Ave maris stella, &c.*

AVe Catharina, Martyr, & Regina: Virgo DEO digna, Mitis & benigna.
Cosli Regis nata, Virgo Deo grata: Vera Sponsa Christi, Christum induisti.
Quæ te spopondisti, Fore Sponsa Christi: Sponsa Sponso gratos, Fac nos, & acceptos.
Victrix sapientûm, Dùm subis tormentum: Cæsa lacte fluis, Syna sepeliris.
Monstra vitæ viam, Ut Philosophiam: Mundi transeamus, Veram requiramus.
Ora & inclina, Nobis verum Syna: Ut intremus tecum, Chorum Angelorum.
Sit Laus DEO Patri, Summo Christo Decus: Spiritui Sancto, Tribus honor unus. Amen.

MAS.

Nota: Ez az Istennek kedves &c.

A' Pogány nemből egy szép Szűz támada, Ki az Istennek fogadást tőtt vala: Hogy életében nékie szolgálna. Szent Katarina.
Istenben néki olly nagy Hiti vala, A' pogány Császárt nem rettegi vala: Sőta' vétekről meg-feddette vala. Szent Katarina.
Ottan a' Császár Doctorokat hiva, Kikkel a' Leány ám meg-disputála: De mind meg-győzvén, semmit nem fél vala. Szent &c.
A' Doctoroknak Maxentius monda, Szörnyű halálra majd őket vonattya: Hogy erkőlcsőkben egy Szűz változtatta. Szent &c.
Bőlcseket Császár mind tűzben hányattya, Szent Katarinát hohéroknak adgya: Az Ur Christus-ért vérét ki-ontotta. Szent &c.
Katalin testét az Isten nem hatta, Sina hegyére vinni parancsolta: Kit az Angyalok ott temettek vala. Szent Katarina.
Kérünk most téged Szűzeknek virága, Hogy vísely gondot bűnős szolgaidra: Légyen kegyelmes az Istennek Fia. Szent Katarina.

Dicsr-

Dicsirteſsék a' mindenható Atya, Dicsirteſsék ô ſzerelmes Szent Fia: Dicsirteſsék a' Sz. Lélek Malaſztya. Szent Katarina. Ámen.

DE SANCTA CATHARINA.

Nota: *Mittitur ad Virginem.*

CAſtitatis lilium Sancta Catharina, Illuſtrata nimium gratia divina: Convertit Porphirium ducem cum Regina, Trahitur ad Martyrium hora matutina.

Ad duellum ducitur Virgo præparata, Hora prima coelitùs multum confortata: Nam traxit Philoſophos doctrinâ dotata, Numen verum prædicans ad regna beata.

Adeſt hora tertia Fano incenſorum, Cæſarem redarguit de cultu Deorum: Opprimit per Logicam Doctores aſtrorum, Ducit ad notitiam Regis Angelorum.

Hinc furit Maxentius frendens in puellam, Hora ſexta præcipit ducere tenellam: Tormentorum genera parat propter illam, Fulmen Coelo labitur, Rota dat favillam.

Mittitur ad carcerem Virgo flagellata, Dat cervicem jugulo Sponſa Chriſti grata: Angelis aſtantibus citô eſt ablata, Sacro tandem munere felix illuſtrata.

Jubar ſplendidiſsimum Sancta Catharina, Eſt ſecuta Dominum hora veſpertina: In ſignum veridicum quòd ſit hæc divina, Lac purum pro ſangvine dat Coeli Regina.

Hora completorii corpus tumulatur, Angelorum manibus in Syna portatur: De oſsibus oleum & nunc uſque datur, Hâc medela langvidis morbus effugatur.

Has horas canonicas cum devotione, Tibi Virgo Nobilis piâ ratione, Recitavi: mihi ſis præſens in agone, Et poſt mortem collocer in Coeli Sione. Amen.

MAS, SZENT KATALIN SZŰZRŐL.

SZűz támada, pogány népnek nemzetiből, nemzetiből: Szűz Szent Catharina, Coſtus-nevű Király véréből. Szűz Szent Catharina, Coſtus-nevű Király véréből.

Mi dicsirjük ez Leánynak Szentségét, Szentségét: Szűz Sz. Katalinnak mert érezzük Szent segitségét. Szűz &c.

Erős Hitben vólt Szűz Szent Catharina, Szent Catharina: Istenben erős vala, Maxentiust nem féli vala. Istenben &c.

Maxentius hagyá hogy pogány bölcsek, hogy pogány bölcsek: E' Szűz meg-győzésére Országából összve-gyűllyenek. E' Szűz &c.

De midőn e' Szűzzel vetekednének, vetekednének: Minnyájan e' Szent Szűztől a' bölcsek meg-győzettetének. Minnyájan &c.

Maxentius szólla a' Doctoroknak, a' Doctoroknak: Mi dolog, hogy engedtek az egy Leány tudományának. Mi dolog &c.

Maxentius hágyá a' Doctorokat, a' Doctorokat: Tűzben meg-égettetni, mint Hitekben meg-változókat. Tűzben &c.

Es a' Szent Szűzet kerékre itilé, itilé: De Szűz imádságára Mennyei tűz azt meg-emésztè. De &c.

Haragjában Szűznek fejét véteté, fejét véteté: De Isten Angyalokkal Sinai hegyen el-temetteté. De &c.

Catharina Doctoroknak győzője, győzője: Kérünk téged, mint Szűzet, légy tisztaságunknak őrzője. Kérünk téged, mint Szűzet, légy tisztaságunknak őrzője. Amen.

SZENT BORBALA SZŰZRŐL.

Nota: Drága dolog az Ur Istent dicsirni, &c.

DRága szinben öltözött Meny-aszszonyság, Több jószágok-közt, a' lelki tisztaság: Nem ér azzal semmi földi gazdagság, Mert Világon ez második Angyalság.

A' szépségnek ő első hely-tartója, Szeretetnek titok tanács-adója: Alázatosságnak gyöngy koszorúja, Szemérmetességnek koronázója.

Es a' szivnek fényes gyertya-tartója, Az elménck égő-világ hozója: Isteni látásnak kapu nyitója, Mennyei titkoknak mutogatója.

Ez ám a' buzgóságot fel-gyúlaszlya, Szeretettel magát egybe-kapcsollya: Angyalokhoz barátságát foglallya, Halhatatlanság czimerét meg-tartya. Azért vá-

Az Evának almáját nem kóſtolta, Artatlanság ruháját éppen tartya:
Magát Iſten ſzerelmében nyugottya, Es Sz. Fiát ölében ápolgattya.
Ez a' Lelleknek leg-ſzebb ékeſſége, öltözetinek drágább fényeſſége: Kinek ſzeplőtelen ſzép fejérsége, Mint ki-nyílt liliomnak gyengeſége.
Eñek ſzínit látta-meg Sz. Borbála, Kinek fel-gerjedett kivánságára: Ezt öltözte-fel hamar ő magára, Tekintvén annak drága jutalmára.
Ebben ſietett a' Mártyromságra, Róſa ſzinű, ſzép piros vér-ontáſra:
Hogy hamarébb meheſſen Aſzſzonyságra, A' Chriſtushoz örökös házaſságra.
Senki Menyorſzágban bé-nem vitetett, Ki ez tiſztaságban nem öltöztetett: Mert Iſtentől a' nélkül meg-vettetett, Mint a' bolond Szűzekben jelentetett.
A' tiſztaságnak az Iſten állattya, Kitől terjed annak ſzép ágazattya:
Mint a' Nap súgárin, minden láthattya, Ki a' ſzemnek a' Napot meg-mutattya.
Minden ember hát Chriſtus ſzavát hallya, A' ki magát jó jegyesének vallya: Mert a' tiſzta ſzivet bóldognak mondgya, Mely-által minden az Iſtent meg-láttya.
Hallyad azért tiſztaság követője, Ki a' Chriſtuſnak vagy ſzép ſzeretője: Ihon az ő jegy-ruha öltözője, Kinek Menyben kéſz már a' menyegzője.
Le-ült Sz. Borbála már vacsorához, Az örök-élet nagy lakodalmához:
Sies tehát hamar oda udvarhoz, A'Kriſtuſnak drága ſzép aſztalához.
Hallyad oh te Szűzek felekezete, Kinek tiſztaság leg-ſzebb öltözete:
A' Chriſtus azt te-néked kéſzítette, Szép társodat immár hozzá ültette.
De ki véle nével egybe-ſzerkeztél, Annyival közelebb hozzá illettél:
Ha ſzép ruhájában már fel-öltöztél, Nem ſzenvedi tőle hogy ki-vetteſſél.
Segitsen Iſten minket tiſztaságra, Es vigyen-bé az örök bóldogságra,
Holott uralkodik ma Sz. Borbála, Angyali fényes karoknak látára. Amen.

DE SANCTA BARBARA.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

MAtutino tempore Barbara Beata, In obſcuro carcere fuit illuſtrata: Cum Coeleſti lumine quo eſt viſitata, Et à Rege gloriæ ſecum deſponſata.

Hora primâ Præſidem ſævus Rex affatur, Ut ad primum lapidem Barbara trahatur: Si verbo & opere Chriſtus non negatur, Natum vult occidere Rex, quod perpetratur.

Virgo ad prætorium hora tertiarum, Ducta; teſtimonium Præſes fert amarum: Contra caſtam filiam Sponſo Coeli charam, Dicens eſſe omnium hanc poenarum dignam.

Hora ſexta corpore Virgo eſt nudata, Rubro fuſo ſangvine nervis flagellata: Cilicino tegmine durè confricata, A Chriſto in carcere plagis eſt ſanata.

Hora nona latera furcis perforantur, Membra ſua tenera lampade cremantur: Os & caput in ea malè malleantur, Mox obtusâ frameâ mammæ amputantur.

Hæc flagellis coeditur veſperarum hora, Per plateas trahitur nuda ſine mora: A Patre occiditur Barbara decora, Stola Dei regitur ſanè fit decora.

Hora completorii à Rege decolata, Filia Dioſcori fuit tumulata: Et per manus Angeli DEO comportata; Anima Dioſcori igne devorata.

Has horas canonicas Barbara divina, Fero tibi debitas, ut à repentina, Plaga me cuſtodias, atque à rapina, Dæmonis me protegas, & Coelum propina. Amen.

MAS.

Nota: *O glorioſa Domina, &c.*

IDvez-légy Szűz Szent Borbála, Szűzeſség liliom-ſzála: Piros vérrel feſtet Rósa, Kit Mártyromság meg-mosa.

Idvez-légy minden-képpen ſzép, Edes mézzel folyó ſzép lép: Lelki jókkal ékesűlt kép, Téged tiſztel Kereſztyén nép.

Idvez-légy Szentség tűkőre, Ur IESUS-nak jegy-gyűrűje: Téged édes ſzerelmére, Bé-vitt kivánt őrömére.

Idvez-

Idvez-légy tiſztaság ſzine, Kiben nincsen bűnnek ſzennye: Reád vigyáz mint Nap-fényе, Az ártatlan Bárány ſzeme.
Idvez-légy Chriſtus Jegyeſſe, Ki-válaſztatott kegyeſſe: Téged bé-vitt kegyelmébe, Mennyei menyegzőjébe.
Idvez-légy gyöngyök ſzépsége, IESUS feje ékeſsége: Mikor el-jút éltünk vége, Légy lelkünknek könnyebsége. Amen.

MAS A' SZENT SZŰZEKRŐL.

Ad notam communem Hymnorum.

MEnyorſzágnak dicső Városa, Ki vagy Szentek lakó háza: UR Iſtennek édes hajléka, Paradicsomnak sátora.
E' Szent Várost csudálatoſnak, Szent János mondgya drágának: Tündöklőnek, és csillagzónak, Sz. Dávid mondgya bóldognak.
Ugyan erről Szent Pál-is mondgya, Dicsőſségéről ezt irja: Szem nem látta, fül nem hallotta, Elmé-is meg-nem foghattya.
Ez Városban ſélelem nincsen, Ehség, és ſzomjuság nincsen: Fertelmeſség, bú, bánat nincsen, De csak bóldogság: s' az Iſten.
Vigadnak itt a' Szent Angyalok, Örvendeznek az Apoſtolok: Dicsekednek a' Mártyromok, Özvegyek, s' ſzép Szűz virágok.
Innét Chriſtus Szent irgalmából, Le-ſzálla kegyes vóltából: Szent Atyának akarattyából, Hogy meg-mentsen az átokból.
E' Világon ſokat fárada, Idveſségre útat nyita: Keſerves kínt, halált, kóſtola, Ugy méne-bé Menyországba.
Hallyad immár Urunk ſok Szentit, Halállal ő követőit: Szent Szűzeknek ſok kín-valláſit, Mellyekre az irás tanit.
Első Szent Iſtván meg-őleték, Mert kővel agyon-vereték: Kinek az Eg ottan meg-nyilék, Es Menyégben fel-viteték.
Szent Pétert lábbal fel-feſziték. Szent Pálnak feje véteték. Szent Bertalan merőn nyúzaték. Szent Barrabáſt meg-égeték.
Szent Annoſnak nagy kín-valláſa, Caſpáſiuſtól lőtt vala: Sebes tűzbe vetették vala, Végre fejét vőtték vala.

Szent Agatát meg-ſanyargatá, Quirinus: és meg-taglatá: Ló-farkon-is meg-ſzaggattatá, Tömlöczében hóltig tartatá.
Szent Dorottyát egy kád olajba, Bé-veték; mikor forrana: Agyba, főbe, ott verték vala, Oſztán fejét vették vala.
Szent Margitot fára függeſzték, Es gyenge teſtét metélék: Tűzzel, vaſſal, kinzák, és gyötrék, Végre fegyverrel meg-ölék.
Szent Katalint Chriſtus jegyesét, Coſtuſnak eggyetlen-eggyét: Maxentius Chriſtus Hiti-ért, Meg-ölé: s' ki-ontá vérét.
Szent Barbarát az édes Attya, Dioſcorus meg-kínzatta: Vas-horgokkal tépte, ſzaggatta, s' Fegyverével le-vágatta.
Szent Orſolyát a' több Szűzekkel, Ugy-mint tizen-egy ezerrel: Juliánus ſok vitézivel, Le-vágatá fegyverivel.
Illy nagy ſok kínt, mind a' több Szentek, Mártyromságot ſzenvedtek: Sok Szent Szűzek, és Sz. özvegyek, Kiért meg-is dicsőültek.
A' Szentséges Mártyrok ſzava, Chriſtus eleiben juta: Kik érette ſzenvedtek vala, Es panaſz-képpen igy ſzólla.
Oh ſeregeknek nagy Szent Ura, Hiveknek kegyes páſztora: Az ártatlan vér ki-ontáſra, Ally boſzſzút már; haragodba.
Hallyad immár ſzép feleletit, Chriſtuſnak Szent igiretit: Kedves Szenti keſerűségit, Mint enyhíti-meg kérését.
En hiveim kik jelen vattok, Kik teſtben már meg-hóltatok: Boſzſzút állok, nyilván tudgyátok, Csak egy kevés időt várok.
Addig velem itt a' Felségben, Örvendgyetek a' dicsőſségben: Cherubimokkal egyetemben, Enekellyetek ſzűntelen.
Avagy még-is mit ohajtotok, E' Világ-ért én máſt adok: Az halálért életet adok, Bánat-ért örömet adok.
Atyátok-ért imé Szent Atyám, Es Anyátok-ért Szent Anyám: Tiétek már fenlő Palotam, Hirvadhatatlan Koronám.
Soha többé immár nem ſirtok, Kínt, és fájdalmat nem láttok: Es ſoha többé meg-nem haltok, örökké velem vigadtok.
Ezt engedgyed kérűnk Ur Iſten, Nékűnk-is élőknek teſtben: Hogy leheſsűnk veled Menyégben, Idvezűlheſsűnk lelkűnkben.

Dicsir-

Dicsirteſsék Atya Ur Iſten, Véle a' Fiú Ur Iſten: Vigaſztaló Szent Lélek Iſten, Moſt, és mind őrökké, Amen.

DE SANCTA CLARA ORD. MIN.

Hymnus.

Concinat plebs fidelium, Virginale præconium: Matris Chriſti veſtigium, Et novitatis gaudium.

Pauperum primogenita, Dono Coeleſti prædita: Obtinet ſupra merita, Præmia vitæ reddita.

Novum Sydus emicuit, Candor lucis apparuit: Nam lux quæ lucem inſluit, Claram clarere voluit.

Claris orta natalibus, Necdùm relictis omnibus: Vacat plenis affectibus, Pietatis operibus.

Sub paupertatis Regula, Patris Franciſci ferula: Clara Chriſti diſcipula, Luce reſperſit ſæcula.

Mundus & caro vincitur, Matri Chriſti connectitur: Chriſto prorsùs innititur, Pauperem pauper ſequitur.

Spretis nativo genere, Carnis, & Mundi fœdere: Clauditur velut carcere, Dives ſuperno munere.

Clauditur velut tumulo, Nequam ſubducta ſæculo: Patet in hoc ergaſtulo, Solùm DEI ſpectaculo.

Tegmina carnis vilia, Urgens famis inedia: Arcta quoque jejunia, Præſtant orandi ſpatia.

Virginis hùjus merito, Laus Patri ſit ingenito: Gloria Unigenito, Virtus ſumma Paraclyto. Amen.

AD LAUDES. *Nota eadem.*

O Clara, luce clarior, Lucis æternæ filia: Dies iſta ſolemnior, Tua colit ſolemnia.

Vitæ labentis gaudia, Spernendo, Chriſtum ſequeris: Paſcentem inter lilia, Tuquè cum Chriſto paſceris.

Cuſtos ſacrarum Virginum, Omni virtute prævia: Ducis ad Sponſum Dominum, Puellarum collegia.

Franciſco duce militans, Evincis trina prælia: Carnem namquè ſuppeditas, Mundum, atque Dœmonia.

Jam jam in regno luminum, Patri conregnas filia: Da te ſequentûm agminum, Recta fore veſtigia.

Sit Patri, Nato, Flamini, Decus, honor, & gloria: Nosquè commendent Numini, Sanctæ Claræ ſuffragia. Amen.

HYMNUS DE VIRGINIBUS.

IESU Corona Virginum, Quem Mater illa concipit: Quæ ſola Virgo parturit, Hæc vota clemens accipe.

Qui paſcis inter lilia, Septus choreis Virginum: Sponſas decorans gloria, Sponſisquè reddens præmia.

Quocunque pergis, Virgines, Sequuntur, atque laudibus: Poſt te canentes curſitant, Hymnosquè dulces perſonant.

Te deprecamur largius, Noſtris adauge ſenſibus: Neſcire prorsùs omnia, Corruptionis vulnera.

Laus, honor, virtus, gloria, DEO Patri & Filio: Sancto ſimul Paracleto, In ſæculorum ſæcula. Amen.

HYMNUS IESU CORONÆ.

Nota: Menyorſzágnak dicsŏ Városa, &c.

IESUS Szűzek Koronája, Kit amaz Anya fogada: Mely a' Szűzeknek virága. Figyelmezz imádságunkra.

Örvend az Ur Liliom-kŏzt, Kit ſzép Szűz ſereg kŏrnyűl-vŏtt: Fejekben ſzép koronát tŏtt, Iſten Fia váltságunk lŏtt.

Valahová te menendeſz, Szűzek ſerege zengedez: Semmi bánatot nem érez, Mert IESUS ŏrŏmet ſzerez.

Aldott IESUS téged kérűnk, Adgy ſegitséget mi-nékűnk: Hogy te-ellened ne vétsűnk, Sŏt inkább kedvedben legyűnk.

Dicsi-

Dicsiret, és nagy dicsőíség, Atya, Fiúnak tiſzteſség: A' Szent Léleknek egy Felség, Kit áldgyon minden Nemzetség. Amen.

DE VIDUIS HYMNUS.

Nota: *Jeſu Corona Virginum.*

Fortem virili pectore, Laudemus omnes fœminam: Quæ ſanctitatis gloria, Ubique fulget inclyta.

Hæc Chriſti amore ſaucia, Dùm Mundi amorem noxium, Horreſcit: ad Cœleſtia, Iter peregit arduum.

Carnem domans jejuniis, Dulcique mentem pabulo: Orationis nutriens, Cœli potitur gaudiis.

Rex Chriſte virtus fortium, Qui magna ſolus efficis: Hujus precatu quæſumus, Audi benignus ſupplices.

DEO Patri ſit gloria, Ejusque ſoli Filio: Cum Spiritu Paraclyto, Et nunc, & in perpetuum. Amen.

SZENT MARIA MAGDOLNAROL.

Nota: Bocsáſd-meg Ur Iſten, &c.

OH nagy ſzeretetnek fel-gerjett tüzes lángja, Penitentziának eleven ſzép formája: Kinek ez Világra ſok lelki javára, Ki-terjedett példája.

Oh bóldog eſetnek őrőmre fel-kelése, Szerencsés véteknek dicsiretre menése: Kinek példájából, rút halál torkából, Leſz ſokak kijővése.

Hallyátok e' napon új élet reguláját, Idveſségre kezdett bőlcseség oskoláját: A' bűn le-mosáſnak, s' lelki tiſztúláſnak, Tanúllyátok formáját.

Maria Magdolna, meg-tért bűnős ſzemélyből, Sok keſerves könyve csorogván két ſzeméből: Kiált mindeneknek, kik bűnben hevernek, Jaj-ſzóval tellyes ſziből.

Hallyátok-még ugy-mond, Evának maradéki, Gyarló eſetinek, ſiral-

mas romladéki: Kinek e' Világra terjedtek halálra, Magvának veteményi.

En ti gyarlóságtok romladozott edénye, Es bűnős véretek, magvának veteménye: Ihon reménségre vagyok jó életre, Mint-egy őrőm Nap-fénye.

Ki tegnap vétkezvén tudatlan iffiúságból, Es a' földre esvén, emberi gyarlóságból: Ma jó reménséggel, és gyors sietséggel, Fel-kőltem bűn sárából.

Térjetek-meg velem, a' kik el-fordúltatok, Es a' gonoſságra én-velem futottatok: Mert el-jőtt az óra, mellyen már a' jóra, Néktek példát mutatok.

Kik a' ſetétségben engemet kővettetek, Es a' halál útán, hozzám futva jőttetek: A' világoſságban, velem a' futásban, Jertek már ſieſſetek.

Mert én, ki e' Világ kedvére gonoſz lőttem, Teſt akarattyára, ſzemtelenűl bűnt tőttem: A' Világ láttára, teſt ſanyargatáſra, Ma kemény oſtort vőttem.

Gonoſzúl kereſett javaimat el-hadtam, Bujaságra ſzabott kőntőſimet le-raktam: Világ piaczára, Báál áldozattyára, őrdőgnek viſzſzá-hántam.

Kényes tagaimat, vereség-alá fogtam, Czifrázott fejemet hamuval bé-takartam: Sanyarú igához, kemény gyáſz-ruhához, Már életemet ſzabtam.

Az én Chriſtuſomnak bő kegyelmét ohajtván, Sok ſiralmas ſzókkal előtte le-borúlván: Kőnyvemmel őntőzőm, és hajammal tőrlőm, Szent lábait csókolván.

Hogy a' kit az-előtt haragra gerjeſztettem, Mikor ő láttára a' gonoſzt cselekedtem: Keſerves ſiráſſal, s' sűrű kőny-húlláſſal, Immár meg-engeſztellyem.

Kéſz azért már nékem a' kegyelem az Urnál, Az én idvezitő ſzerelmes IESUS-omnál; Kivel meg-békéltem, s' bocsánatot nyertem, ez nap Szent lábainál.

Meg-

Meg-ôleltem ôtet erôs reménségemmel, Hozzá ragaſzkodtam buzgó ſzeretetemmel: Már el-nem ereſztem, sôt hóltig kôvetem, Sanyarú életemmel.

Maradgy-el én-tôlem már Világi rút hivság, Lelkeket prédáló tiſztátalan bujaság: Mert meg-virágozott, s' fejemre ágazott, a' lelki ſzép tiſztaság.

Ôrûlly ſzegény lelkem, ki a' fogságban valál, Kinek már kinokat kéſzitétt vólt a' halál: Mert bûn-bocsánatról, s' az irgalmaſságról, Ma kegyes válaſzt hallál.

Kôveſſetek engem, tehát oh bûnôs népek, Kik a' meg-térésben utánnam ſirva néztek: Semmit ne fęllyetek, hozzám ſieſſetek, Bizony kegyelmet véſztek.

Enekellyûnk Menyben a' mi jó Iſtenûnknek, Ki kegyelmet igér ſzegény bûnôs lelkûnknek: Adaſsék dicsôſség, hálá-adás, tiſzteſség, Ôrôkké Szent nevének. Amen.

DE SANCTA MARIA MAGDOLNA PROSA.

Nota: Fel-támada mi Urunk &c.

IESU vena veniæ, Magdalenam reſpice: Poſt lapſum laſciviæ, Spretâ carnis carie. O Magdalena.

IESU coram pedibus, Jacens: hos mœroribus: Undans, mundans roribus, Morum floret floribus. O Magdalena.

Rorat, plorans jugitèr, Oſculatur dulcitèr: Amplexatur ſvavitèr, IESU hæret firmitèr. O Magdalena.

Lavat, tergit crinibus, Ungit aromatibus: Ejus hærens greſſibus, Virtutum odoribus. O Magdalena.

Facta mox Apoſtola, Fragrat velut viola: IESUM audit ſedula, Humilis diſcipula. O Magdalena.

Chriſtum vinctum ſociat, Chriſti crux hanc cruciat: Reſurgentem nunciat, Cùm IESUM aſpiciat. O Magdalena.

Per hanc pœnitentiæ, Formam, ſpem clementiæ: Jam conſortem gloriæ, Quæſumus te Domine. O Magdalena.

Nos

Nos emundes maculis, Sertes vitæ floſculis: Dum benignè conſpicis, Locemur in Cœlicis. O Magdalena. Amen.

MAS AZONROL.

Nota: Hálá-adáſunkban, &c.

DIcsőſséges Iſten, életnek kút-feje, Az őrők-életnek te vagy ſzép gyümőlcse: Es a' mi lelkünknek buzgó ſzeretője, Tekints reánk Menyből Angyalok őröme.

Te-benned bizóknak te vagy biztatója, Es ſok nyavalyánknak ſzép vigaſztalója: Őzvegyek, árváknak kegyes táplálója, Emberi Nemzetnek gondviſelő Attya.

Gyarló bűnősőknek te vagy orvoſsága, Es az el-eſteknek nagy erős gyámola: Légy kegyelmes kérünk Menynek főldnek Ura, Az egéſz Világnak hatalmas Királlya.

Mellyért mind őrőkké dicsirjünk, s' áldhaſſunk, A' Szent Angvalokkal fel-magaſztalhaſſunk: Dicső Mártyrokkal téged imadhaſſunk, Miként Szent Magdolna néked ſzolgálhaſſunk.

Ki olly rettenetes, ſzámtalan bűnőkben, Ferteződött vala halálos ſebekben: Nem vólt fogialatos az élő Iſtenben, Hanem el-merült vólt Világ tengerében.

De mikoron hallá, Chriſtus el-jőtt vólna, Es penitentziát bűnősőknek hadna: Meg-tére magában Maria Magdolna, Mert ſok bünnel Iſtent meg-bántotta vala.

Kéſedelem-nélkül a' Chriſtushoz méne, Bűneiről hogy ott bocsánatot nyerne: Urunk lábaihoz ottan eſék térdre, Hogy bűnős lelkének orvoſságot lelne.

Lábait Urunknak kezdé csókolgatni, Kőny-húllatáſival kezdé ott őntőzni: Fejének hajával viſzont tőrőlgetni, Es drága kenettel Szent lábait kenni.

Irgalmas ſzemével az Ur hogy meg-nézte, Maria Magdolnát bűnét meg-engette: Magdolna-is vétkét mindenkor kőnyvezte, Ur IESUS-t ſzerette, s' mind hóltig kővette.

Ennek

Ennek és Mártának az Ő kéréſekre, Az Ur Chriſtus IESUS ſz. p
kőnyőrgéſekre: Fel-támaſztá Lázárt és hozá életre, Noha ſeny-
vedve vólt koporsóban teſte.
Ki Maximinuſſal, Lázárral, Martával, Tengeren eveze eggyűtt Mar-
cellával: Es Maſsiliában Iſten hatalmával, Menének: s' Chri-
ſtuſnak több Tanitványival.
Es annak-utánna méne egy barlangban, Harmincz eſztendeig nagy
ſanyarúságban: Hol penitentziát tarta; nagy bánatban, Bű-
neit ſiratván, élt csak a Chriſtusban.
Elete határa mikor el-jőtt vala, Szent Maximinushoz el-vitetett vala:
Urunknak Szent Teſtét, s' Vérét vőtte vala, Az-után Urunk-
ban ott el-nyugott vala.
Szent emlekezetit Anya-ſzent-egyházban, Igy hagyá; bizonnyal az
egéſz Világban: Elete-fottáig maradt a' Chriſtusban, Kiért
moſt őrvendez fényes bóldogságban. Amen.

DE SANCTA ANNA, MATRE B. V. MARIÆ. PROSA.

AVe Mater glorioſa, Paradyſi vernans Roſa, Mater Matris gratiæ.
Ave Mater, pulchra tota, Dulcis, mitis, & devota, Mater Jeſu Mariæ.
Anna pia Mater gaude, Omni ſemper digna laude, Mater tantæ filiæ.
Anna rectè nuncuparis, Quia gratioſam paris, Matrem omnis gratiæ.
Anna parit tres Marias, Quarum primam Iſaias, Prædixit divinitùs.
Virgam florem productúram, Virginemq; parituram, Dono Sancti Spiritûs.
Hæc eſt radix, Anna pia, Virga florens eſt Maria, Chriſtus flos eſt inclytus.
Anna Stellam matutinam, Stellam maris, & Reginam, Peperit ſalubrius.
Salve Mater Matris Chriſti, Quæ jam felix aſcendiſti, Jubilans in æthera.
Iter para nobis tutum, Ut in Domini virtutum, Collocemur dextera. Amen.

SZENT ERSEBETH ASZSZONYROL.

Nota: Hálá-adáſunkban, &c.

ATya Ur Iſtennek ſzerelmes Szent Fia, Ki vagy ſzegényeknek gönd-
viſelő Attya: Özvegyek, árváknak kegyes táplálója, Hozzád kiál-
tóknak légy meg-halgatója. Rrr Enged-

Engedgyed Szent Atyánk; ſzerelmeddel égjünk, Szűntelen te-néked ſzivből kedveskedgyünk: Es irgalmaſságot minnyájan kőveſsünk, Parancsolatidnak eleget teheſsünk.

Miként Szent Ersébet te-néked ſzolgála, Parancsolatidban igazán eljára: Kinek Szent innepét Kereſztyénség hallya, Es e' mái-napon nagy örömmel tartya.

Ki gyermekségétől-fogva, az Iſtennek, Szolgála ſzűntelen, édes Meſterének: Szép áhitatoſsággal példa vólt mindennek, Mint kellyen kereſni úttyát idveſségnek.

Kegyes, és irgalmas Szent Ersébet vala, Iſteni ſęlelem ő-benne nagy vala: Gyámoltalanokon ſzánakodik vala, Iſten-ért mindennek adakozik vala.

Ura hólta-után ſzegényeket gyűjte, Es ſok betegeket, Szent Ersébet ſzerze: Kiknek Iſpotályban gondgyokat viſelte, Iſten-ért ezeket táplálván éltette.

Ott minden jóſzágát a' nyomorúltakra, Iſten-ért; jó ſzivel özvegyek, árvákra, El-kőlté: mind éppen, nyomorúlt kórokra, Szegény, ſzűkölkődő, gyámoltalanokra.

Igy vévé ő azért a' dicső Koronát, Sok fáratságának érdemes jutalmát: Az örők-életnek, áldott bóldogságát, Iſtentől nékie kéſzített Koronát. Amen.

MAS, UGYAN SZENT ERSEBETRŐL.

Nota: Angyaloknak Nagyságos Aſzſzonya.

MAgyar-Orſzág ſzép Nemes Csillaga, Aſzſzonyi-rend, tiſzteletes taga: Szent Ersébet; András Király Leánya, Ki, ſzentséggel hamar kezet foga.

Királyoknak nevezetes neme, Erkőlcsőknek tűndőklő gyöngy-ſzeme: Kinek gazdag árra, és érdeme, Szent Ersébet Chriſtuſnak jegyeſe.

Ez a' teſtben, bűnnek fog-házában, Elt a' lélek nagy ſzabadságában: Dicsőſségnek magas pompájában, Űlt: ſzegénység el-vetett ruhában.

A' ke-

A' kevélység fel-emelt tornyában, Gyönyörűség szép arany tollában: Mint a' sárnak fekete porában, Elt: nagy szelíd alázatosságban.

Bölcseségnek ez gazdag tár-háza, Uraságát Christus-ért el-hadta: Mint hivságot lábával tapodta, Dicsőséggel fénlik koronája.

Két kezét a' nagy múnkára adta, Ujjaival az orsót forgatta: Szegényeknek ajtaját meg-nyitta, Ehezőknek kenyerét nyújtotta.

Meg-iratott már nagy bóldogsága, Hirdettetik szép bölcs okosága: Soha nem fogy-el, ő gazdagsága, Mert Mennyégben vagyon Aszszonysága.

Aszszonyoknak ez bölcs tanítója, Özvegyeknek jó út-mutatója: Leányoknak nagy példa-adója, Mint legyenek kéncsek takarója.

Országunknak drága szép plántája, Őseinknek édes unokája: Nemzetinknek fényes Koronája, Szent Hitünknek gyümölcsös szép ága.

Dicsekedgyünk illy fő Nemzetünkel, Szent Ersébet, tündöklő Szentünkel: Kit kőveſsünk bizváſt életünkel, Hogy ő véle, élyünk Istenünkel.

Dicsirteſsék Menyben az Istenség, Szent Háromságban egyenlő Szentség: Kit illet az hatalom, és Felség, Földön, Mennyen egyenlő tiszteſség.

Amen.

DE ANGELIS.

A' SZENT ANGYALOKROL.

Nota: Menyországnak dicső Városa.

UR Isten téged dicsirünk, Es nyilván hálákat adunk: Te Szentséges Angyalid-ért, Széked-előtt udvarlók-ért.
Tündöklenek, és fénlenek, Te Szent személyedre néznek: mindenben szódat halgattyák, Es bölcseségeddel rakvák.
Nem nyugosznak, sem alusznak, Hanem mind arra vigyáznak: Hogy te-néked szolgállyanak, Es a' te kicsiny nyájadnak.
A' régi dühös ellenség, Gyülöli, s' irigységgel ég: Csak az után leseskedik, Te néped hogy el-oszollyék.
Nem hever azért, sem nyugszik, Sij, rij, mint Crocodilus gyik: Kereng, forog, tört, s' hálót vét, Hogy rontsa Christus seregét.
Vigyáz az Angyali sereg, Ki Ur Christus után leveg: Te népedet takargattya, s' ördög alnokságát rontya.
Szent Daniel példánk ebben, Oroszlánok-közt veremben: Ekképpen a' nagy jámbor Lót, Angyal-által szabadúlt vólt.
Az égő kemencze tüze, Nem árthata, de kedveze: Három iffiaknak nagy langban, Az Angyal meg-tartá abban.
Ez mái nap-is Ur Isten, Igy őrizsz sok veszély-ellen: Altala Szent Angyalidnak, A' kik őrzőül adatnak.
Azért Ur Isten dicsirünk, Es méltán hálákat adunk: Mint az Angyali sok sereg, Téged dicsirni nem szünt-meg.
Kérünk-is Uram tégedet, Mindenkor készen tarts őket: Hogy óltalmazzák népedet, Kik becsüllik Szent nevedet.

A M E N.

DE

DE SANCTO MICHAELE ARCHANGELO.

Hymnus.

Tibi Christe splendor Patris, Vita, virtus, cordium, In conspectu Angelorum Votis, voce Psallimus, Alternantes concrepando, Melos damus vocibus.

Collaudamus venerantes, Omnes Cœli milites; Sed præcipuè primatem, Cœlestis exercitûs, Michaelem in virtute, Conterentem zabulum.

Quo custode procul pelle, Rex Christe piissime, Omne nefas inimici, Mundo corde, & corpore, Paradiso redde tuo, Nos sola clementia.

Gloriam Patri melodis, Personemus vocibus; Gloriam Christo canamus, Gloriam Paraclyto, Qui trinus & unus Deus, Extat ante sæcula. Amen.

AD LAUDES.

Nota: *O Pater Sancte.*

CHriste Sanctorum decus Angelorum, Rector humani generis & auctor: Nobis æternum tribue benignus, Scandere Coelum.

Angelum pacis, Michaël ad istam, Coelitùs mitti rogitamus aulam: Nobis ut crebrò veniente crescant, Prospera cuncta.

Angelus fortis Gabriël, ut hostem, Pellat antiquum, volitet ab alto: Sæpiùs Templum veniens ad istud, Visere nostrum.

Angelum nobis medicum salutis, Mitte de Coelis Raphaël, ut omnes Sanet ægrotos, pariterquè nostros, Dirigat actus.

Hinc DEI nostri Genitrix MARIA, Totus & nobis Chorus Angelorum: Semper assistat, simul & beata, Concio tota.

Præstet hoc nobis Deitas beata, Patris, ac Nati, pariterquè Sancti, Spiritûs: cujus reboat in omni, Gloria Mundo. Amen.

Christe Sanctorum. Nota eadem.

CHristus, Szenteknek, s' Angyaloknak Ura, Menynek, és földnek Teremtő Királlya: Te népeidnek légy óltalmazója, Menyország úttya.

Mihály Arkangyalt el-küldgyed mi-nékünk, Engedelmedből látogassón bennünk: És békeséget szerezzen közöttünk, Hogy el-ne veszszünk.

Gábriël Angyalt, erősség Angyalát, Bocsáss el nékünk ellenség rontóját: Hogy látogassa Istennek Szent házát, Drága Templomát.

Raphaël Angyalt, idvesség orvosát, Küld-el mi-hozzánk, lelkünk gyógyítóját: Hogy betegeknek hallya imádságát, Fohászkodását.

Ezekkel eggyütt dicső Szűz MARIA, Es Angyaloknak sokaságú száma: Mellettünk légyen, Szentek társasága, Es Szent oltalma.

Adgyad ezt nékünk Felséges Istenség, Három személyben, ki vagy egy Szent Felség: Tégedet illet Menyben a' tiszteség, Örök dicsőség. Amen.

DE SANCTO MICHAELE ARCHANGELO, PROSA.

Nota: *Lauda Sion Salvatorem.*

Laus erumpat ex affectu, Chorus psallat in conspectu, Supernorum Civium.
Laus jucunda, laus decora, Quando laudi cum canora, Puritas est cordium.
Michaëlem cuncti laudent, Nec ab hujus se defraudent, Diei lætitia.
Fœlix dies, quâ Sanctorum, Recensetur Angelorum, Solemnis victoria.
Draco vetus extirpatur, Et Draconis effugatur, Inimica legio.
Exturbatus est, turbator, Et projectus accusator, A Cœli fastigio.
Sub tutela Michaëlis, Pax in terra, pax in Cœlis, Laus, & jubilatio.
Cùm sit potens hic virtute, Pro communi stans salute, Triumphans in prælio.
Dùm venerit mortis hora, Michaël, sub tua cura, Nos protinùs recipe.
Ut in Cœlis coronemur, Cum Angelis colletemur. Preces nostras suscipe.

A M E N.

MAS,

MAS, UGYAN SZ. MIHALY ARCHANGYALROL.

Nota propria. Vel: Nagy bánatban Dávid &c.

SZent Mihály Arkangyal, Iſten hadnagya, Chriſtuſnak válaſztott erős bajnoka: Kinek győzedelmes fel-emelt karja, A' pokolnak erős hadát meg-rontya.

Te vagy a' vitézeknek fő vezére, Kemény hadakozóknak ſzép tűkőre: Kinek ellenségre vont éles tőre, Mindenek-kőzt első jutalmat nyere.

Te ki a' Luciferrel ſzemtől-ſzemben, Kemény viadalt től, a' magas Menyben: Es az őrők kárhozat tőmlőczében, Vetéd, és temetéd nagy ſetétségben.

Te mindenek-előtt egyedűl valál, Ki az Iſten hűsége-mellé állál: Pártos-ellenségével ſzembe ſzállál, Nagy diadalmas nyereséggel járál.

Te az Angyalok-kőzt, leg-első lőttél, A' ki Urad-mellett záſzlót emeltél: Igaſság óltalmá-ért fegyvert vőttél, Es mindenek-felett, hirt, nevet nyertél.

Te azért ô dicsőſséges Fő-Hadnagy, Ki ellenség-ellen győzedelmes vagy: Iſten-előtt jutalmas érdemed nagy, Minket ſzegény erőtleneket ne hadgy.

Jőj ſegitségre, könyőrgűnk mi-nékűnk, Mi nagy bátorságos erős vezérűnk: Ronts-meg előttűnk, álnok ellenségűnk, Kik halálra kereſik a' mi lelkűnk.

Mert te rád bizatott az Ur Iſtentől, Az egéſz Kereſztyén nép, mindeneſtől: Oltalmazd-meg a' ſok veſzedelemtől, Az őrdőgnek fel-támadt erejétől.

Te légy a' baj-vivóknak éles kardgya, Ki a' kevély őrdőg nyakát megrontya: A' ſélelmeſeknek űgyét forgattya, Es erőtlenségekben igazgattya.

Bátoritsad mi ſélelmes ſzivűnket, Erősitsed lelki harczon kezűnket: Vezérellyed jóra mi életűnket, Hogy nyerheſsűk-meg, mi idveſségűnket.

Dicsir-

Dicsirteſsék az Ur Iſten Menyégben, Légyen áldott Szent neve mindenekben: Ki uralkodik a' nagy dicsőſségben, Egy állatban, és a' három ſzemélyben. Amen.

DE SANCTO ANGELO CUSTODE, HYMNUS.

Nota: *Sanctorum meritis.*

Cuſtodes hominum pſallimus Angelos, Naturæ fragili quos Pater addidit: Coeleſtis comites, inſidiantibus, Ne ſuccumberet hoſtibus.

Nam quòd corruerit proditor Angelus, Conceſsis, meritò pulſus, honoribus: Ardens invidia: pellere nititur, Quos Coelo Deus advocat.

Huc Cuſtos igitur, pervigil advola, Avertens Patria, de tibi credita: Tàm morbos animi, quàm requieſcere, Quidquid non ſinit incolas.

Sanctæ ſit Triadi, laus pia jugitèr, Cujus perpetuò Numine machina: Triplex hæc regitur, cujus in omnia, Regnat Gloriâ ſæcula. Amen.

ALIUS, DE SANCTO ANGELO CUSTODE.

Nota: *Mittitur ad Virginem, &c.*

Tu qui es notitia doctus matutinâ, Quam in verbo conſpicis, aurem nunc inclina: Mentemque illumina Sacra medicinâ, Imple tibi creditum Cœleſti doctrinâ.

Prima norma traditur Amor filialis, Hunc imprime fortitèr, ineſt tibi talis: Servilem mox abjice retrahe à malis, Sic commiſſum refice, & fove ſub alis.

Tertia petitio, quam tibi præſento, Ut in fide inſtruas me pro fundamento: Intra, extra munias virtutum cremento, A vitiis protegas me omni momento.

Arce quæſo Dæmonem, nunc meridianum, Et conſtantèr cohibe diram ejus manum: Subverte inſidias, hoſtemque profanum, Et cadenti porrige citò tuam manum.

Nonus ordo muneris ad hoc deputatur, Mentem meam excita torporq; tollatur: Et ſi caro refugit, ad bonum trahatur, Sic ad vitam dirige, qui flens præſtolatur.

Tu noſti

Tu nôsti veracitèr luce veſpertina, Quæ deſunt utilia, da mihi feſtina: Miniſtrando proſpera, adverſa declina, Hoc tibi officium dat virtus Divina.

Ultimo cùm fuerit hæc vita completa, Confer patrocinium in mortis diæta: Proſtra hoſtem perfidum, mi dulcis Athleta, Teſtis ſis propitius in finali meta.

Eja ergo inclyte claro cerne vultu, Hæc: quæ tibi offero nunc devoto cultu: Fac vivam pacificè, hîc ſine tumultu, Et ubi lætitia eſt absque ſingultu. Amen.

Tu qui es notitia. Nota eadem.

ISztennek hû ſzolgája, őrizô Szent Angyal, Kérünk könyörgésünket hald-meg hamarsággal: Elménket tellyeſits-bé a' Szent orvoſsággal, Tőlts-bé reád bizottat égi tudománnyal.

Fiúi ſzeretetre gerjeſzſzed elmémet, Ezt önts belém erôſſen, s' Iſteni ſęlelmet: Mellettem légy Szent Angyal, s' veſſek bűnnek véget, Kit rád biztak oktaſſad, ſzárnyad-alatt élhet.

Ez a' harmadik kérés kit néked jelentek, Hogy a' Hitben igazgaſs, s' taníts jóra kérlek: Kivűl, belől jósággal fel-ékesűlheſſek, Sieſs, ſegíts, óltalmazz, hogy bűnt ne teheſſek.

A' ſivó éh Oroſzlánt, kérlek moſt kergeſd-el, Tartsd-meg ôtet, ne ártson nékem hamis kézzel: Forditsd incselkedését, vij mint ellenséggel, Ha meg-eſem, emelly-fel irgalmas kezeddel.

Kilenczed rendi immár munkádnak a' léſzen, Hogy elmémet felſerkents, a' reſtség el-veſzſzen: Ha teſt viſzſzát vonna-is, jóra vezetteſſen, Igy igazits életre, a' ki várja kéſzen.

Te tudod bizonyoſon eſtvéli idôben, Mi van hátra, azt nékem addmeg ſietségben: Velem lévén bóldogíts, ne hadgy az inségben, Mert Iſten azért küldött, hogy ezt vigyed végben.

Utolſzor midőn léſzen életem múlása, Lelkem te óltalm adat halálakor láſſa: Edes bajnok, előtted ellenség húlláſa, Lé gyen, hogy leſz idômnek leg-végső bomláſa.

No tehát ſzerelmeſem tekints vidám ſzemmel, Ezt, kit néked ajánlok igen buzgó ſzivel: Engedgyed hogy élheſſek ôrökké békével, Ott a' hol ôrôm vagyon vig gyönyörüséggel. Amen.

DE SANCTO ANGELO CUSTODE.

Nota: *Mittitur ad Virginem.*

SAlve Cuſtos Angele, Civis Paradyſi, Impetra nunc concivi lumen quod amiſi: Ut poſsim patrare hoc quod DEO promiſi, Cavere quod diſplicet ſuæ Majeſtati.

Salve Cuſtos Angele, vigil ô fidelis, Jam expulſis tenebris fulget Sol in Cœlis: Peccatorum tenebras torporemquè mentis, A me pelle gratiâ Chriſti miſerentis.

Salve Cuſtos Angele, rogo te per IESUM, Ut me in periculis protegas illæſum: Offer preces Domino quas dat cor devotum, Septiformi munere replens illud totum.

Salve Cuſtos Angele, ſummi Regis miles, Cui omnes Dæmonis machinæ ſunt viles: Me quærit ut devoret ſicut bene vides, Defende, & protege prout optat fides.

Salve Cuſtos Angele, conſolator meus, Hora nona periit pro me Chriſtus IESUS: Pro quo ut alacritèr, fac moriar totus, Et in bonis actibus ſemper ſim devotus.

Salve Cuſtos Angele, dono immortalis, Hæc cùm dies deficit, vitæ corporalis: Fac ut animæ meæ profectus ſit talis, Ut in Cœlo gaudeat ſimul cum beatis.

Salve Cuſtos Angele, Virgini MARIÆ, Me commenda jugitèr meæ Matri piæ: Cor amore ſaucia, tàm magnæ Reginæ, Ut cum DEO diligam ipſam ſine fine.

AMEN.

CAN-

GANTUS de TEMPORE.

KŮLŐMB-KŮLŐMB-FELE ENEKEK.

MISSA COMMUNIS.

KYRIE, *Magne* DEUS *potentiæ, liberator hominis transgressoris mandati. Eleison.*

CHRISTE, *Geniteque culpas Adæ; qui venisti solvere. Eleison.*

KYRIE, *Cujus natus Emmanuel restauravit: quod Adam primus homo perdidit. Eleison.*

Kyrie Magne Deus. Nota eadem.

KYRIE, Nagy hatalmú, őrők mindenható Isten; ki kőnyőrűlsz az Emberen. Légy irgalmas mi-nékűnk.

CHRISTE, Fiú Isten, Adám vétkét, te mosád-el szennyét. Irgalmazz nékűnk.

KYRIE, Isten Ember Emmanuel fel-kereste: Adám Atyánk mit el-veszte. Légy irgalmas mi-nékűnk.

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

ET in terra pax hominibus, bonæ voluntatis. Laudamus te. benedicimus te. adoramus te. glorificamus te. Gratias agimus tibi, propter magnam gloriam tuam. Domine DEUS, Rex Cœlestis. DEUS Pater omnipotens. Domine Fili unigenite, JESU CHRISTE. Domine DEUS, agnus DEI, Filius Patris. Qui tollis peccata Mundi, miserere nobis. Qui tollis peccata Mundi, suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris: Miserere nobis. Quoniam tu solus Sanctus. Tu solus Dominus. Tu solus altissimus JESU Christe. Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris. Amen.

PROSA DOMINICALIS PER ANNUM.

OMnes unâ celebremus, Celebrando honoremus, Christi nunc solemnia.
Ecce dies magnus DEI, Dies summus requiei, Dies est Dominica.
In qua Mundus sumpsit exordium, In qua vita cœpit initium, Hæc est dies.
In qua Christus contrivit inferos, Plasma suum vexit ad superos, Hæc est dies.
In qua pax Apostolis, Datur clausis januis, A divino munere.
In qua Spiritûs Sancti, Sunt gratiâ repleti, Doctores Ecclesiæ.
Est in hac prohibitum, Ne fiat Pontificum, Nisi consecratio.
Ergo debet venerari, Et devotè celebrari, Dies tàm Sanctissima.
Celebrantes veneremur, Et devotè deprecemur, Ut die novissima.
In æterna requie, Nostræ vivant animæ, Redemptoris gratiâ.
Ibi felix qui meretur, Ut cum Christo collocetur, In Cœlesti Patria. Amen.

CREDO IN UNUM DEUM.

PAtrem omnipotentem, factorem Cœli, & terræ, visibilium omnium, & invisibilium. Et in unum Dominum nostrum JESUM Christum, Filium DEI unigenitum. Et ex Patre natum ante omnia sæcula. DEUM de DEO, Lumen de lumine, DEUM verum de DEO vero. Genitum non factum consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de Cœlis. Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex MARIA Virgine, & homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis, sub Pontio Pilato passus, & sepultus est. Et resurrexit tertiâ die, secundùm scripturas. Et ascendit in Cœlum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria, judicare vivos, & mortuos, cujus Regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum Dominum, & vivificantem, qui ex Patre, Filioque procedit. Qui cum Patre, & Filio simul adoratur, & conglorificatur, qui locutus est per Prophetas. Et unam Sanctam Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma, in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi sæculi. Amen.

SAN-

SANCTUS.

SAnctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.
Pleni sunt Cœli, & terra, gloria tua. Osanna in excelsis.
Benedictus qui venit in nomine Domini. Osanna in excelsis.

AGNVS.

AGnus DEI qui tollis peccata Mundi. Miserere nobis.
Agnus DEI qui tollis peccata Mundi. Miserere nobis.
Agnus DEI qui tollis peccata Mundi. Dona nobis pacem.

MAS. Et in terra pax hominibus.
Nota: *Mittitur ad Virginem.*

DIcsőség az Istennek, Mennyei Felségnek, Békeség, jó-akarat földi embereknek: Mennyen, földön mindenkor téged dicsirjenek, Vigaságos éneket néked szentellyenek.

Téged Uram tisztelünk, téged dicsőitünk, Szivünkből hozzád térünk, s' hálá-adást tészünk: Mert te vagy mi Istenünk, erős Fejedelmünk, Te vagy Mennyei Atyánk, és kedves őrömünk.

JESUS Atyának Fia, Szent Isten Báránnya, Ki jővél e' Világra bűnünket mosnia: Tekints alá az Egből bűnös fiaidra, Figyelmezzél kegyessen mi imádságinkra.

Mert te hatalmas Szent vagy, IESUS, és nagy Ur vagy, Magasságban lakozó felséges Isten vagy: A' Szent Lélek Istennel egy dicsőségben vagy, Kérünk alázatoson, hogy minket el-ne hadgy.

Dicsirtessék az Atya mindenható Isten, Az ő áldott Szent Fia, egyenlő Felségben: Szent Lélek, Szent Háromság, mind egy tiszteletben; Ki él, és uralkodik mind őrökké,

AMEN.

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

ET in terra hominibus, Sancta pax sit credentibus, Et tibi confitentibus.
Te, nos Domine laudamus, Benedictionem damus, Et te cuncti adoramus.
Rex, & Pater ingenite, Et Fili unigenite, DEI Patris progenite.
O mi DEUS Agnus DEI, Tollens culpas Mundi rei, Precor miserere mei.
Qui tollis peccata Mundi, Te rogamus nos immundi, Sine preces ad te fundi.
Quoniam Sanctus vocaris, Cunctis solus dominaris, Et tu solus exaltaris.
Cum Sancto Spiritu tamen, Tibi canimus hoc Carmen, Qui cum Patre regnas, Amen.

CREDO IN UNUM DEUM.

Nota: *Et in terra hominibus, ut supra.*

HIszek én az egy Istenben, Meny, és Föld Teremtőjében, Es mindenek szerzőjében.
Es az Ur IESUS Christusban, Istennek ő egy Fiában, Világ szabaditójában.
Ki az Atyától szűletett, Minek-előtte Világ lett, Ez soha kezdetet nem vett.
Ki mi-értünk emberek-ért, Es a' mi idvességünk-ért, El-hagyá Mennyet, a' föld-ért.
Es Szent Lélektől testet vön, Kit MARIA méhében tön, Onnan szűletvén Ember lön.
Értünk meg-is feszitteték, Pilátustól itélteték, Es koporsóban téteték.
Fel-támada harmad napra, A' mint az irás tartotta, s' A' Próféta megmondotta.
Es a' Mennyekben fel-méne, Attya jobja-felől üle, Kin Menyország meg-őrüle.
Onnan jő az itiletre, Holtakra, s' elevenekre, Országának nem lesz vége.

Hiszek

Hiſzek Szent Lélek Iſtenben, Ki, elevenit mindenben, Iſten harmadik ſzemélyben.
Ki Atyától, s' Fiútól jő, s' Azokkal imádtatik ő, Dicsőſségek mind egyenlő.
Apoſtoli Szent-egyházban, Hiſzek Kereſztséget abban, A' bűnök bocsánattyában.
Es hogy teſt földből fel-kellyen, Jobb élet jő, s' ez el-mennyen, Kit engedgyen Iſten, Amen.

MAS CREDO.

Patrem. Nota: *Mittitur ad Virginem, &c.*

HIſzek egy Mindenható Atya Ur Iſtenben, Menynek, földnek, tengernek, bőlcs Teremtőjében: Hiſzek IESUS Chriſtusban, egy igaz Iſtenben, Tellyes Szent Háromságnak máſik ſzeméllyében.
Kit az Atya Iſten ſzűlt, időknek-előtte, Es ő-véle mindenkor egy vólt terméſzetbe: Ő-általa mindenek lőttek teremtésbe, Igaz Iſtent érettünk a' földre küldőtte.
Magas Menyből le-ſzálla mi idveſségünkre, A' mi bűnős-vóltunkat mert nem tekíntette: Bóldog Szűz MARIA-tól lőn teſtesűléſe, A' Szent Lélek Malaſztya kit meg-környékeze.
Pontius Pilátuſtól ám meg-kínoztaték, A' magas kereſzt-fára ottan feſzítteték: Es Szent Lelkét ki-adván földben temetteték, Harmad-nap fel-támada, Egbe emelkedék.
Ül az Atya Iſtennek hatalmas jobjára, A' Szent irás e' dolgot nyilván bizonyíttya: Onnat léſzen jővendő az utólsó napra, Midőn az itiletre Világot ſzólíttya.
Elevenek, és hóltak akkor fel-támadnak, Végső ſentenciára reſzketve halgatnak: Kik e' földőn jól éltek, Menyorſzágban jutnak, Iſtentelen gonoſzok Pokolra le-ſzálnak.

Hiſzek

Hiſzek elevenitő Szent Lélek Iſtenben, Ki Atya, és Fiútól ſzárr[illegible]zik
kőzinkben: Ezekkel egyetemben vagyon nagy felségben, Ki a'
Próféták által, ſzóllott vólt régenten.
Hiſzem a' kőzőnséges Szent gyűlekezetet, Abban lévő nyilván egy
igaz Kereſztséget: Bűnünknek bocsánattyát, a' mint igirtetett,
Hogy az-által meg-nyerjük mi idveſségünket.
Es várom a' hóltaknak jővendő időben, Ő fel-támadáſokat ugyan
ezen teſtben: Hiſzünk őrők-életet, mely vagyon Menyégben, Kiben hogy réſzünk legyen, jertek mondgyuk,

A M E N.

NAGY

NAGY PATREM.

CREDO IN UNUM DEUM.

Organo. Hiſzek egy Mindenható Szent Iſtenben. Meny, és föld Szent Teremtő Iſtenben, ki őrökké uralkodik Királyi nagy Felségében. Hiſzek áldott IESUS Chriſtusban, mi egy Urunkban, Iſtennek eggyetlen-egy Szent Fiában, kit a' Szent Atya ſzűlt minden időknek előtte, Iſtent igaz Iſtentől, világ világoſságtól, egy igaz Iſtent mindenek váltságában.

Chorus. Iſteni méltósággal terméſzetben Egy az Atyával, mindent teremtet csak egy ſzavával.

Organo. Ki mi-értünk emberek-ért, és a' mi idveſségünk-ért, Menyből le-ſzálla nagy kegyelmé-ért.

Chorus. Es meg-teſtesüle Szent Lélek Iſtentől, Szűz MARIA Szent méhéből, teſtet midőn fel-vőn. Pilátuſnak-alatta, fel-feſziték irígységből, kínt és halált ſzenvedvén, el-temetteték Jóſeftől.

Organo. Ottan fel-támada, harmad-nap hogy el-tőlt vólna, a' mint az irás jól bizonyittya. Es Menyégben fel-méne, Szent Attyának jobjára űle, és el-jő az itíletre, az élőket és a' hóltakat hogy ott meg-itillye, Orſzágának nem léſzen vége. Hiſzek Szent Lélek Iſtenben, Urunkban, elevenitőnkben, ki ezektől ſzármazik alá kőzinkben.

Chorus. Mert ez a' ki az Atyával, imádtatik és a' Fiúval, zeng az Eg nagy hatalmával, ez ſzóllot régen a' Profętákkal.

Organo. Es hiſzek az Egy kőzőnséges, és az Apoſtoli Szent-egyházban, hiſzek egy kereſztséget abban, rút bűneinknek bocsánattyában. Hittel vallom a' meg-hólt teſteknek fel-támadását.

s' A' bóldog Iſtennek Szent Orſzágát.

A M E N.

PETSI PATREM.

A' Szűz MARIA Innepire, és egyébkor-is.

Organo. HIszek egy Mindenható Istenben. Menynek, és földnek Teremtőjében, minden állatoknak hatalmas rendelőjében, ki örökkön örökké el Királyi nagy Felségében. Hiszek Christusban, mi egy Urunkban, az áldott IESUS-ban, Istennek eggyetlen-egy áldott Szent Fiában: kit az Atya Isten szűlt mindeneknek nagy váltságában.

Chorus. Igaz Szent Isten igaz Istentől, világosság szép fényességtől, szűlettetett az Atya Istentől, természetben hozzá hasonló véghetetlenül, a' ki-által mindenek lőttek az ő rendeléséből.

Organo. Ki mi-értünk bűnös emberek-ért, és a' mi drága idvességünkért, Menyből le-szálla hozzánk kegyelmességé-ért, és meg-testesüle a' Szent Lélèknek szerelmé-ért.

Chorus. Szűz MARIA-tól Szent testet fel-vőn; a' midőn emberré lőn. Pontius és Pilátus a' magas kereszтre fel-tőn: kint, és halált szenvedvén, dicsőséges temetése lőn.

Organo. Ottan harmad-napon ő fel-támada, a' mint az irás mondgya, és fel-méne Mennyeknek Szent Országában: ül az Atya Istennek hatalmas erős Szent jobjára. Ismég el-jövendő az itéletre, sentenciát mondgyon mindenre, Országának soha nem lesz vége. Hiszek az elevenitő Szent Lélek Ur Istenben, ki Atyától, és Fiútól származik minden időben.

Chorus. Mert ez a' ki az Atya Istennel, méltán tiszteltetik a' Fiú Istennel, mint a' Profeták ezt meg-irták élő nyelvekkel: minden időben hiszem a' közönséges Apostoli gyülekezettel.

Organo. Vallom mindenkor a' kereszтséget, kit a' Christus szerzett, mellyel bűneinknek bocsánattya engettetett. És várom az holtaknak testben viszont elevenségeket. És a' jövendő bóldog életet. Amen.

CUN-

CVNCTIPOTENS.

Organo. Hiſzek egy Atya Iſtenben, Menynek, Földnek Teremtőjében, minden állatoknak Szent rendelőjében, ki őrökkön őrökké él Királyi Felségben. Hiſzek áldott JESUS Chriſtusban, mi egy Urunkban, Iſtennek eggyetlen-egy Szent Fiában, kit az Atya Iſten ſzűlt, mindenek váltságában.

Chorus. Igaz Szent Iſten egy igaz Iſtentől, Felséges Ur, Felségtől, világoſság ſzép fényeſségtől, ſzármazott az Atya kebeléből, teremſzetben véle egy vólt vég-nélkül: és ő-általa mindenek, kik élnek, lőttek az ő rendeléséből.

Organo. Ki mi-értünk emberek-ért, és a' mi ſzép idveſségünk-ért, Menyből le-ſzálla kegyelmeſségé-ért, és meg-teſtesűle Szent Lélek ſzerelmé-ért.

Chorus. Szűz MARIA-tól ſzűzen Szent teſtet vőn, midőn értünk hogy ember lőn, bűneink-ért eleget tőn: kit Pilátus Pontius a' kereſztre fel-tőn, kínt és halált ſzenvedvén, díſzes temetéſe lőn.

Organo. De harmad-napon fel-támada, a' mint az irás-is tartya: Es fel-méne magas Menyorſzágban, űl Atya Iſtennek az ő jobjára. Iſmég el-jővendő az itíletre; ſententziát hogy ott ő mondgyon mindenre, Orſzágának nem léſzen vége.

Chorus. Hiſzek az áldott Ur Szent Lélek Iſtenben, mi nagy reménségünkben; mert elevenit mindenben, ki Atyától, és Fiútól ſzármazik kőzinkben, és ezekkel mindenkor vagyon egy tiſztelet-ben, és egyenlő Felségben, a' ki a' Próféták-által ſzólt régenten.

Organo. A' kőzönséges eggyeſséget, és az Apoſtoli gyűlekezetet, hiſzem mindenkor az egy Kereſztséget, mellyel bűneinknek kegyelmet kéſzített. Es várom az hóltaknak viſzontag életeket. s a' jővendő bóldog dicsőſséget. Amen.

ADVENTRE-VALO PATREM.

Organo. HIszek egy Atya Istenben, Meny, és Föld Teremtőjében, minden állatoknak Szent rendelőjében, ki őrökké el Királyi nagy Felségben. Hiszek áldott JESUS Christusban, mint mi-nékünk kegyelmes Urunkban, Istennek eggyetlen-egy Szent Fiában. Kit az Atya Isten szült, hogy mi-nékünk, lenne mindenben mentségünk. Igaz Szent Istent küldött-le éretünk: hogy Menyországra lenne fényeségünk.

Chorus. Származott Atya Istentől, terméfzetben vële egy vólt mind őröktől, ő-általa mindenek lőttek jó kedvéből.

Organo. Ki mi-értünk nyavalyás emberek-ért, és a' mi idveſségünkért, le-szálla hozzánk a' magas Menyégből, és meg-testesüle Szent Lélek Istentől.

Chorus. Szűz MARIA-tól Szent testet fel-vőn, a' midőn valóságos hogy ember lőn: és bűneink-ért akkor eleget tőn.

Organo. Vallom mindenkor a' Kereſztséget, mellyel bűneinknek kegyelmet készítet. Es várom az hóltaknak elevenségeket. Es a' jövendő bóldog életet. Amen.

AD LECTOREM.

ECce, Kegyes-Olvasó, ez a' Négy PATREM, a' kikkel itt mi közönségesen szoktunk élni: mellyek noha még eddig Magyar-nyelven nem vóltak; de, hogy a' Kőség inkább meg-értse, ezeket-is Magyarúl forditottam. Azon igyekeztem pedig, hogy a' Rhythmusok formáját meg-tartsam: holott a' Deák PATREM Nótáját, per omnia *meg-tartottam; úgy, hogy a' ki a' régi Deák PATREM Nótáit jól tudgya, Magyarúl ezeket szintén úgy el-mondhattya: mert abban semmit nem külömböztettem;* Contentus *lévén a' mi régi eleink szerzett szép Nótájával.* Légy jó egéſségben;

s' élly vélle.

SAN-

SANCTUS.

Nota: Követi vala, népnek &c.

SZent vagy Ur Isten, Szent vagy Ur Isten, Szent vagy nagy Ur Isten: A' ki lakozol a' magas Menyégben.

Mennyei Karok, földi Országok, éppen mind bé-telnek: Dicsőségével Szent Istenségednek.

Aldott vagy Uram, a' ki el-jöttél az Urnak nevében: Dicsirünk téged mind örökké, Amen.

MAS SANCTUS.

Nota: Urnak szolgai.

SZent vagy örökké Atya Ur Isten, a' magas Menyégben: Ki teremtettél, és segitettél, e' nyomorúlt testben.

Szent a' mi Urunk, IESUS Christusunk, kit értünk bocsátál: Hogy vétkeink-ért ne vallanánk kínt, általa meg-váltál.

Szent a' Szent Lélek, kit hiszünk Egynek Atyával, Fiúval: Ki tanit minket, birni az Eget, minden igasággal.

Szentség, dicsőség, légyen tiszteség, a' Szent Háromságnak: Tüle áldomás, töllünk hál'ádás, csak egy Allattyának. Amen.

AGNUS.

Istennek Szent Báránnya. *ut supra fol. 6.*

MAS. *DE DIVITE ET LAZARO.*

Nota: Jer örvendezzünk &c.

KEreszтyén népek, szükség mi-nékünk, Hogy hitünk lévén, irgalmasok legyünk: A' szegényeken hogy könyörüllyünk, Szent Lukács irja, jól rá figyelmezzünk.

Vala egy ember nagy gazdagságban, Öltözik vala biborban, bársonyban: Jól lakik vala Uraságában, Nagy bővön főzet vala udvarában.

Chriſtus bé-hozá ő példájába, Ennek egy ſzegény vala udvarába:
Lázár ő neve, ki beteg vala, Ajtaja-előtt mint nyomorúlt vala.
Igen nyomorúlt, és-ſzegény vala, Mert minden teſte, rút fekélyes vala: Nagy éhség-miatt el-bádgyatt vala, Csak morſalékot enni kíván vala.
Gyakran az iffiak el-jőnek vala, Maradék levet viſzſzá-hoznak vala: A' ſzegény Lázárt útállyák vala, Maradék lével arczúl öntik vala.
Emberek-közzül ſenki ő-rajta, Nem könyörüle, reá ſem néz vala: Hanem az ebek el-jőnek vala, Szegénynek ſebét nyalogattyák vala.
Végre olly igen el-bádgyatt vala, Nagy éhség-miatt el-epedett vala: Ki miatt ſzegény mihelyt meg-hala, Lelke viteték Iſten Orſzágába.
Rövid idővel ennek-utánna, A' gazdag ember ki jól lakik vala: Végre ennek-is esék halála, Es hólta-után viteték Pokolba.
Gyötrelme néki midőn nagy vólna, Ő két ſzemeit fel-emelte vala: A' ſzegény Lázárt mindgyárt meg-látta, Hogy Abrahámnak kebelében vólna.
Fel-ſzóval mindgyárt ő fel-kiálta, Az Abrahámot kéri, hogy ne-hadgya: Csak hogy a' Lázárt hozzá bocsáſſa, Hogy újaival kínnyát meg-lágyítsa.
Erre Abrahám monda gazdagnak, El-vetted javát az árnyék Világnak: De hogy nem adál ételt Lázárnak, Hadgy békét immár ő nyugodalmának.
Csak emlekezzél jól rá magadban, Mely vigan lakál te Uraságodban: Lázár éhel-hólt te udvarodban, Vigadgyon ő-is már a' bóldogságban.
Ládd-é mi-köztünk mely nagy köz légyen, Hogy innét oda ſenki ne meheſſen: Sem onnét ide ne közelgeſſen, Ezen a' Gazdag ſíra nagy erőſſen.
Térité ſzavát Szent Abrahámhoz, Kéré hogy küldgyön őt attyafiához:

hoz: Ne-ragadgyanak a' gazdagsághoz, Mert a' gazdagság kőzel jár Pokolhoz.

Késő reménség kinnya Pokolnak, Rővid válaſza lőn erre Gazdagnak: Vagyon Tanító kit halgaſſanak, Mójſes, Próféták, kiktől tanúlhatnak.

Meg-érts magadban ki ezt halgatod, Hogy nem hallottad te azt nem mondhatod: Hogy-ha a' ſzegényt itt meg-útálod, Meg-válik végre mint leſz Sáfárságod.

Ezt a' Szent Ambrus igy magyarázza; A' ſzükőlkődőt a' ki nem táplállya: Es az éhezőt éhezni hadgya, Lelki gyilkoſnak ezt bizonnyal mondgya.

Szent Dávid Király nyilvábban irja, Hogy csak azokat Iſten meg-halgattya: A' ſzükőlkődőt a' ki táplállya, Arvát, özvegyet ki nem nyomorgattya.

Példa értelme már elég légyen, Minden kereſztyén hogy ſzegényt ſegéllyen: Hogy Menyorſzágban lakó-helyt végyen, Minden dicsiret az Iſtennek légyen. Amen.

M A S.

Nota; Angyaloknak Nagyságos &c.

FEnyeſséges Menybéli nagy Iſten, Ki lakozol fen a' magas Menyben: Minden állat enged nagy hűségben, Az Angyalok ſzolgálnak ſzűntelen.

Az Egeket csak te-magad bírod, Tűzes-kőved a' főldre le-hányod: Csillagoknak ſzámát te jól tudod, Noha mely ſok, de neveken hivod.

Minden Szentek Felséges Királlya, Angyaloknak nagy kegyelmes Ura: Hozzád fogádſz, mint a' kegyes Atya, Fiainak bűnőket bocsáttya.

Széked vagyon magas Menyorſzágban, Fel-rakatván mint tiſzta Kriſtályban: Mindeneket jól látſz e' Világban, Semmi nincsen előtted homályban.

Nagy

Nagy Ur Isten tégedet szolgálunk, Mint Atyánkhoz te-hozzád folyamunk: Tellyes szivel tégedet imádunk; Magas Menyben utánnad kiáltunk.

Vigasztaly-meg nyomorúságinkban, Adgy Szent Lelket, hogy itt e' Világban: Bizhassunk Szent irgalmasságodban, Es bé-mennyünk örök bóldogságban. Amen.

M A S.

Nota: Hálá-adásunkban, &c.

NEpeknek szól Isten, kicsinded seregem, Senkitől ne-retteg j, légy bátor szivedben: A' nagy Ur Istennek bízzál beszédében, Mert igaz mindenkor ő igiretiben.

Szép példák jussanak azért eszetekben, Kik régen meg-lőttek az elmúlt időkben: Biztanak Atyátok az élő Istenben, Es meg-marattanak az ő hűségekben.

Abrahámnak fiát Isákot meg-tartám, Midőn Attya nékem áldozni akarván: Ragadá ő kardgyát; de ottan nem hagyám, Irgalmasságommal őt meg-szabaditám.

Adék a' Jósefnek nagy hatalmasságot, Egyiptom Országban egy nagy Uraságot: Mert én el-vőm rólla akkor a' fogságot, Meg-tartám, és adék néki szabadságot.

De mit cselekedtem Jónás Profętával, A' nagy Ninivében lakó Királyokkal: Noha el-akartam nyomni haragommal, De még-is meg-tartám irgalmasságommal.

E' Világot régen vizzel hogy el-vesztém, Az hitetlen népet akkor elmeritém: Mind-az-által Nóét akkor én meg-mentém, Megszűnék haragom, s' őtet meg-segitém.

Susannát meg-mentém az hamis Biráktól, Es a' hamisságban nagy sok álnokságtól; Hozzám fel-kiálta, ártatlanságából, Es megszabadítám, véletlen halálból.

A' három iffiakat meg-tartám a' tűzben, Minden bántás-nélkül égő-kemenczében: Mert meg-ismérének engemet szivekben, Reménségek vala az élő Istenben. Lám

Légy kegyelmes mi nékünk, a' te áldott Fiad-ért, Az Vr JESVS Chriſtus-ért, mi Szentséges Meg-váltónk-ért: Es ne álly boſzszút mi-rajtunk, az nagy hitetlenség-ért, fertelmes ſok bűneink-ért.

De ſzentely-meg bennünket: birj, és ſegély-meg minket; Gerjezd-fel mi lelkünket, és a' mi gyarló ſzivünket: Hogy téged meg-iſmérheſsünk, ſegitségül hihaſſunk, néked hálákat adhaſſunk.

Ennyi ſok romláſokban, és ſok vér-ontáſokban; A' kegyetlen őrdögnek illyen nagy dühőſségében. Tarts-meg a' te Táborodat, és te Szent-egyházadat, a' te gyarló fiaidat.

Világoſits-meg minket, a' Szent Lélek Iſtennel, Hogy mindenkor tündöklyék bennünk az Evangeliom. Es erőſits-meg Ur Iſten, a' te áldott igéddel, minden tévelygéſek-ellen.

Igazgaſſad elméjét, és minden tanúságát. Vezérlyed útát, nyelvét, a' mi lelki Páſztorunknak: Es oktaſſad elméjeket, a' te Szent beſzédedre, figyelmes halgatóinak.

Tarts-meg minden időben minket, az igaz Hitben. Es igaz értelmében a' Szent Evangeliomnak. Légyen foganatos köztünk, a' te kegyes beſzéded, és minden jóra intéſed.

Hogy ſok népek te-hozzád, meg-térjenek bűnökből, Es téged ſzolgállyanak, az ő ſzivekből, lelkekből: Hogy mindenek imádgyanak, és téged tiſztellyenek, hogy örökké élheſſenek. Amen.

PREDIKACZIO VTAN.

Nota: *Kyrie magne Deus.*

É Örök Atya, mindenható Iſten irgalmaſságáról: Igyekezzünk hálát adni, mindenkor jó-vóltáról.

Hogy mikor az rettenetes utólsó itilet napja, Léſzen: adaſſék mi-nékünk, Menyorſzág bóldogsága.

Igaſság-ſzerető Atya, Mindenható Szent Ur Iſten: Dicsirettel magaſztallyunk, moſt, és örökké, Amen.

PREDIKACZIO VTAN.

Nota: Hálá-adáſunkban, &c.

ALdott az Ur Iſten, örökké Mennyégben, Ki minket vezérlett ö dicsiretiben: Meg-halgatott minket mi könyörgésünkben, Neve dicsirteſsék örökké Mennyégben.

Erötlenek vagyunk mi terméſzetünkben, Minden romlandóság mi emberségünkben: A' nagy ellenségtöl-való rettegésben, Csak te-tölled várunk óltalmat éltünkben.

Vezérly Uram minket, a' te jó kedvedben, Es igazgaſs minket a' mi életünkben: Eletünknek-rendi légyen Szent igidben, Hogy az igaz Hitben maradgyunk végiglen.

Dicsirteſsél Uram, irgalmaſságod-ért, Ki minket kedvelél a' te Szent Fiad-ért: Dicsöſség te-néked Atyai vóltod-ért, A' te Szent Fiadnak vigaſztalásá-ért. Amen.

MAS AZONROL.

Nota: *Kyrie magne Deus.*

AZ Iſtennek Szent igéjét, Kit meg-hallánk, s' dicsiretét: Tartsukmeg ö ſzép intését, Ugy veſzſzük dicsöſségét.

Az Iſtennek Szent Malaſztya, Igy marad rajtunk áldáſa: Ha Szent igének halláſa, Nálunk leſz maradáſa.

Azért Iſtennek ſzerelme, Maradgy ſzivünk kebelébe; Hogy maradgyunk igaz Hitnek, Igaz iſméretibe.

Kérünk téged Szent Ur Iſten, Vigyázz reánk mind ſzüntelen: Szent Malaſztal láſs kegyeſſen, Hogy veled legyünk Menyben.

Dicsirjenek az Angyalok, Mind a' Mennyei Szent Karok: Eg, föld, Nap, Hóld, és Csillagok, Néki áldáſt mondgyatok.

Dicsiret néked Ur Iſten, Ki vagy örök dicsöſségben: Aldaſsál a' nagy Felségben, Moſt, és örökké.

Amen.

MAS

MAS AZON NOTARA.

Prédikáczió-után.

ALdgy-meg minket Atya Iſten, Aldgy-meg minket Fiú Iſten: Aldgy-meg Szent Lélek Ur Iſten, Három ſzemélyben egy Iſten.
Atya Iſten, ki Fiadot, Menyből küldéd, hogy Adámot: Fiaival megváltaná, Es kedvedben viſzſza-hozná.
Fiú Iſten, ki kereſzt-fán, Magadat értünk áldozván: Eleget től Szent Atyádnak, Véget-vetvén haragjának.
Szent Lélek, ki mind ezekben, Eſzközlől, s' idveſségünkben: Bóldog Szűznek mert méhében, Öltöztetted Chriſtuſt teſtben.
A' ki fáradsága-után, Attyához menni akarván: Hogy jó-vóltát megmutatná, Szent Teſtét, s' Vérét itt hagyá.
Végre őrők bóldogságát, s' Mennyei kincses tár-házát: Igirte ő hiveinek, Kik térdet hajtnak nevének.
Azért Atyának kedvé-ért, Es Fiú engedelmé-ért: A' Szent Lélek ſzerelmé-ért, Légyen dicsiret ezek-ért. Amen.

REGGELI ENEK.

Jam lucis orto ſydere, &c.

Nota: O dicsőült ſzép kincs, &c.

HAjnali Csillagnak, Nap fényeſségének reánk virradásában. Eſtiglen múnkánknak, terh-viſelésünknek, erős fáradságában. Légy óltalmunk kérünk, ſegítő Iſtenünk, éltünk táplálásában.
Szitok, feddés, átok, nyelvünket ne-moſſa; Erzékünk zabolázd-meg. Hogy mind látás, hallás, figyelem, vigyázás, tiſztán maradhaſſon-meg. Világ ſzennye, gazza, ſzem, fül öldökléſe, ne undokithaſſon-meg.
Légyen tiſztább hónál, fejérb liliomnál, lelkünknek ő hajléka. Minden rémüléſnek, túnya reſtségeknek, távozzék maradéka. Teſtnek kevélysége, mértékletlensége, rontaſsék-meg, s' birtoka.

Hogy mikor a' Napnak nyugodalmas vólta, ébren talál bennünket, Tiszta, józan élet, erős baj-viváſſal, bátoritsa ſzivünket. Enekles, dicsiret, néki hálá-adás vigaſztallya lelkünket.

Dicsőſség Atyának, s' az ő Szent Fiának: dicsőſség Szent Léleknek. A' három ſzemélyben, és egy terméſzetben egy bizony Iſtenségnek. Miképpen kezdetben, moſt, és jövendőben: Dicsőſség az Iſtennek. Amen.

ESTVELI ENEK.

Te lucis ante terminum, &c.

Nota: Chriſtus ki vagy Nap, és világ.

MIvel már bé-eſtveledet, Kérünk Teremtőnk tégedet: Hozzánk kegyelmeſségedet, Mutaſd, s' ſzokott őrzéſedet. Mutaſd, s' ſzokott őrzéſedet.

Gaz álmok távul eſſenek, Rút látáſink el-veſzſzenek: Sátánok megkötteſſenek, Hogy teſtünk ne fertezzenek. Hogy &c.

Iſtennek hív Szent Angyala, Engem ki őrzéſed-alá: Az Ur kegyelmeſségéből, Bizattam Anyám méhéből. Bizattam &c.

Fényeddel éjel látogaſs, Őrizz, vezérely, támogaſs: Hogy őrdőgnek álnokſága, Ne árthaſſon, s' csalárdſága. Ne &c.

Engedd ezt nékünk kegyeſſen, Atya, Fiú, felségeſen: Szent Lélekkel egyetemben, Élvén örök dicsőſségben. Élvén örök dicsőſségben. Amen.

MAS AZON NOTARA.

CHriſtus ki vagy Nap, és világ, Minket ſetétségben ne-hadgy: Igaz világoſság te vagy, Kárhozatra mennünk ne-hadgy. Kárhozatra mennünk ne-hagy.

Téged kérünk Szent Ur Iſten, Oltalmazz minket ez éjjen: Nyugodalmunk benned légyen, A' mi lelkünk el-ne veſzſzen. A' &c.

Nehéz

Nehéz álom el-ne nyomjon, Az ellenség meg-ne csallyon: Testünk hozzá ne hajollyon, Es haragodban ne-hozzon. Es &c.

Mi szemeink ha alusznak, Szivünk reád vigyázzanak: Te hatalmadnak ereje, Légyen hiveknek őrzője. Légyen &c.

Ur Isten hozzád kiáltunk, Légy kegyelmes jó óltalmunk: Őrizz-meg ellenségeinktől, Ördögnek csalárdságától. Ördögnek &c.

Parancsollyad Angyalidnak, Hogy mi-reánk vigyázzanak: A' mi gonosz ellenségünk, Hogy távúl járjon mi-tőllünk. Hogy &c.

Emlekezzél-meg mi-róllunk, Jól tudod mely gyarlók vagyunk: Kiket meg-váltál véreddel, Ur Isten kérünk ne-hadgy-el. Ur &c.

Dicsőség légyen Atyának, Ő Szent Fiának Christusnak: Szent Lélekkel egyetemben, Örökkön örökké, Amen. Örökkön örökké, Amen.

MAS.

Nota: Az Ur énnékem őrizö pásztorom.

HAlá tenéked Menybéli Szent Isten, Szent Fiadnak az Christusnak nevében. Hogy engemet ez éjjel (ez napon) meg-őriztél, minden veszedelemtől meg-mentettél: Tarts-meg-kérlek ez napon-is (éjjel-is) életem, Bűntől, és minden kártól mentsmeg engem.

Mert Uram én te kezedben ajánlom, Mind testem, lelkem, és minden jószágom. A' te Szent Angyalod légyen én-velem, Es soha elne távozzék én-tőlem. Hogy a' gonosz Sátánnak semmi-képpen, Rajtam semmi hatalma ne lehessen. Amen.

MAS.

ADgyunk hálát az Urnak, mert érdemli, Mert minden gazdagságát velünk közli.

Es mint bő irgalmú, kegyelmes Atya, Fiait testben, lélekben megáldgya.

Enekellyünk ennek egy akarattal, Dicsőſség Atya Iſten Szent Fiaddal.

Ki ételt adtál alkalmas időben, Meg-ruháztál mezitelenségünkben.

Adgyad, hogy tégedet meg-iſmérheſsünk, Szent Fiad-által tőlled meg-nyerheſsünk.

Hogy Szent igéd hirdetteſsék közöttünk, Hogy ehel meg-ne hallyon a' mi lelkünk.

Hálát adunk ezek-ért mint Atyánknak, IESUS Chriſtuſnak mi Közben-járónknak.

Szent Lélek Iſtennel egyenlő-képpen, Ki minket vigaſztallyon, mondgyuk, Amen.

MAS.

MOndgyatok dicsíretet, Kereſztyének az Ur Iſtennek: Szentséges tiſzteletet adgyatok ő nevének.

Örvendgyetek ő-néki, igaz Iſteni félelemmel: Mert köztetek lakozik, az Anya-ſzent-egyházban.

Es meg-elégiti, lelketeket lelki kenyérrel: Bíztató igijével, édes igiretivel.

Szent Uram a' te neved, Szent vagy Uram az magas Menyben: Szent vagy, és rettenetes, minden Nemzetségekben.

Tégedet illet Uram, mi tiſzteletünk, s' hálá-adáſunk: A' mi gyülekezetünk, s' Innepi ſzentelésünk.

Hálá légyen te-néked, hogy meg-jelentéd tennen-magadat: Hogy meg-értettük Uram, a' te akaratodat.

Dicsiret, és dicsőſség, légyen te-néked a' magas Menyben: Dicsiret, és tiſzteſség, az Anya-ſzent-egyházban.

AMEN.

MAS.

MAS.

Nota: Könyörög jünk az Istennek Szent &c.

ALázatos szivbéli imádságunkal, Edességes szép Isteni hálá-adás-sal: Járúllyunk mind fejen-ként egy akarattal, A' felséges Ur Istenhez, ki lakik Menyországban.

Igaz Hitnek-általa igy könyörög jünk, Mi szivünknek tár-házában, földre le-esünk: Nagy bizváſt szükségünkben igy beszélgessünk, Kivált-képpen bűneink-ért erősen esedezzünk.

Mert sok titkos, és nyilván-való vétkekkel, Meg-bántottuk ő felségét, gyarló élettel: Mind tudván, s' tudatlanúl-való esettel, Tellyes életünkben-való engedetlenségünkel.

Mind ezek-ért mondgyuk-el az imádságot, A' mint Urunk IESUS Christus minket tanított: Hogy mikor meg-keresnénk mi Szent Atyánkot, Szükségünkben el-mondani, illyen-képpen tanított.

Mi Szent Atyánk te, ki vagy a' Menyországban, Szenteltessék a' te neved Szent Templomodban: Es jöjjön Szent Országod imádságunkban, Földön, Menyen akaratod, légyen nagy méltóságban.

Kenyerünket mindennap adgyad mi-nékünk, Es bocsáſd-meg vétkeinket fejen-ként nékünk: Mint mi-is meg-bocsátunk, kik vétnek nékünk, Es nagy sokszor gyarlóságból, kik meg-esnek ellenünk.

Ne vigy minket Ur Isten a' késértetben, De szabadits a' gonosztól felséges Isten: Mert te vagy földön, Mennyen az erős Isten, Téged illet a' dicsiret, most, és örökké, Amen.

MAS AZON NOTARA.

MIndenható felséges Atya Ur Isten, Csak te-hozzád fohászkodunk nagy szükségünkben: Halgass-meg mostan minket könyörgésünkben, Hogy tégedet dicsirhessünk mindenkor életünkben.

Sok nyavalya, háboru vagyon mi rajtunk, Nagy nyomorúságban imár el-fogyatkozunk: Ha azért nem könyörülsz Uram mi-rajtunk, A' kétségben esés miatt minnyájan el-kárhozunk. Vi-

Vigaſztallyad azért moſt a' mi ſzivünket, Ujítsad-meg a' mi ſzomorodott lelkünket: Tarts-meg a' ſok inségben te ſeregedet, Hogy nagy örömmel veheſsük, te áldott Szent igidet.

Ronts-meg köztünk, Sátánnak ő birodalmát, Az átkozott gyülölségnek nagy diadalmát: Adgyad te Szent Lelkednek vigaſztalását, Hogy mindenkor mi te-róllad reheſsünk igaz valláſt.

Távoztaſs-el mi-tőllünk, minden tévelygéſt, Hirdeſſed igazán köztünk, te Szent igidet: Gyámolítsad Ur Iſten gyenge Hitünket, Engedd hogy meg-iſmérheſsük mi egy Idvezitőnket.

Mi elménket újíts-meg te Szent Lelkeddel, Hogy mi te-hozzád bizhaſſunk nagy ſzeretettel: Mindenekkel élheſsünk nagy békeſséggel, Mindent el-is ſzenvedheſsünk jó lelki-iſmérettel.

Prédikáltaſd mi-nékünk áldott Igidet, Melyből nyilván meg-értheſsük idveſségünket: Es csak benned vetheſsük reménségünket, Tarts-meg Uram mind végiglen az igaz Hitben minket.

Nagy dicsiret, és áldás néked adaſsék, Te Szent neved mind az Egig magaſztaltaſsék: Szent Fiad, Szent Lélekkel eggyütt áldaſsék, Az egy Iſten Menyorſzágban örökké tiſztelteſsék. Amen.

MAS.

Nota: O Mennyei nagy bóldogság, &c.

JEr minnyájan Kereſztyének, Enekellyünk Teremtőnknek: Adgyunk hálát Iſtenünknek. Adgyunk hálát Iſtenünknek.

Kik lakozunk Izraëlben, Kereſztyéni eggyeſségben: Az Iſtennek ſeregében. Az &c.

Mert nagy az Urnak Szent neve, Nincs e' Világnak olly helye: Kiben nincsen Szent igéje. Kiben &c.

Nincs ő-hozzá egyenlő már, Mert minden ember halált vár: Örök-élet ő-tőle jár. Örök &c.

Uralkodik mindeneken, Mindeneket nagy hirtelen: Szent ſzemei néznek jelen. Szent &c.

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
RK 280/1962

E' föld-

Vigaſztallyad azért moſt a' mi ſzivünket, Ujítsad-meg a' mi ſzomorodott lelkünket: Tarts-meg a' ſok inségben te ſeregedet, Hogy nagy örömmel veheſsük, te áldott Szent igidet.

Ronts-meg köztünk, Sátánnak ő birodalmát, Az átkozott gyülölségnek nagy diadalmát: Adgyad te Szent Lelkednek vigaſztalását, Hogy mindenkor mi te-róllad teheſsünk igaz valláſt.

Távoztaſs-el mi-tőllünk, minden tévelygéſt, Hirdeſſed igazán köztünk, te Szent igidet: Gyámolítsad Ur Iſten gyenge Hitünket, Engedd hogy meg-iſmérheſsük mi egy Idvezitőnket.

Mi elménket újíts-meg te Szent Lelkeddel, Hogy mi te-hozzád bizhaſſunk nagy ſzeretettel: Mindenekkel élheſsünk nagy békeſséggel, Mindent el-is ſzenvedheſsünk jó lelki-iſmérettel.

Prédikáltaſd mi-nékünk áldott Igidet, Melyből nyilván meg-értheſsük idveſségünket: Es csak benned vetheſsük reménségünket, Tarts-meg Uram mind végiglen az igaz Hitben minket.

Nagy dicsiret, és áldás néked adaſsék, Te Szent neved mind az Egig magaſztaltaſsék: Szent Fiad, Szent Lélekkel eggyütt áldaſsék, Az egy Iſten Menyorſzágban örökké tiſztelteſsék. Amen.

MAS.

Nota: O Mennyei nagy bóldogság, &c.

JEr minnyájan Kereſztyének, Enekellyünk Teremtőnknek: Adgyunk hálát Iſtenünknek. Adgyunk hálát Iſtenünknek.

Kik lakozunk Izraëlben, Kereſztyéni eggyeſségben: Az Iſtennek ſeregében. Az &c.

Mert nagy az Urnak Szent neve, Nincs e' Világnak olly helye: Kiben nincsen Szent igéje. Kiben &c.

Nincs ő-hozzá egyenlő már, Mert minden ember halált vár: Örök-élet ő-tőle jár. Örök &c.

Uralkodik mindeneken, Mindeneket nagy hirtelen: Szent ſzemei néznek jelen. Szent &c.

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
RK 280/1962

E' föld-

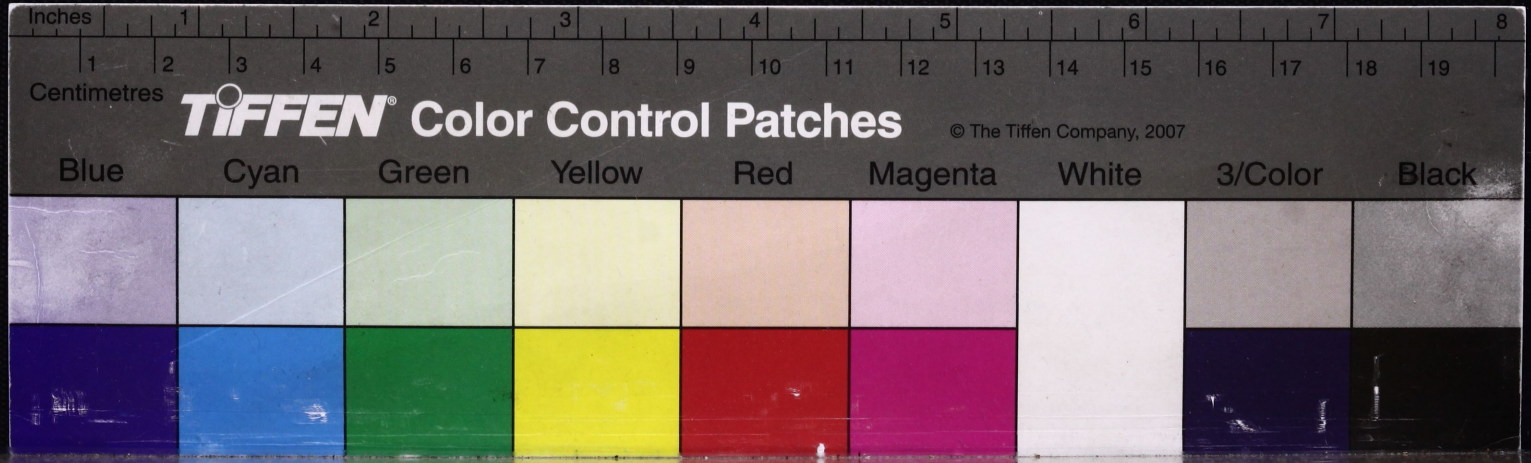
Inches
1
2
3
4
5
6
7
8
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
Centimetres
TIFFEN® Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black